Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B REGULAMENTUL (UE) 2019/876 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 20 mai 2019

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 150, 7.6.2019, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) 2020/873 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2020	L 204	4	26.6.2020

▼B

REGULAMENTUL (UE) 2019/876 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 20 mai 2019

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012

(Text cu relevanță pentru SEE)

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolele 1 și 2 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 1*

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește reguli uniforme privind cerințele prudențiale generale pe care trebuie să le îndeplinească instituțiile, societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte supravegheate în temeiul Directivei 2013/36/UE, în ceea ce privește următoarele elemente:

(a) cerințe de fonduri proprii referitoare la elemente în întregime cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de credit, ale riscului de piață, ale riscului operațional, ale riscului de decontare și ale efectului de levier;

(b) cerințe de limitare a expunerilor mari;

(c) cerințe de lichiditate referitoare la elemente în întregime cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de lichiditate;

(d) cerințe de raportare referitoare la literele (a), (b) și (c);

(e) cerințe referitoare la publicarea informațiilor.

Prezentul regulament stabilește reguli uniforme referitoare la cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile pe care trebuie să le îndeplinească entitățile de rezoluție care sunt instituții de importanță sistemică globală (G-SII) sau care fac parte din G-SII și filialele semnificative ale G-SII din afara UE.

Prezentul regulament nu reglementează cerințele de publicare pentru autoritățile competente în domeniul reglementării și al supravegherii prudențiale a instituțiilor, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2013/36/UE.

▼B

Articolul 2

Competențe de supraveghere

(1) Pentru asigurarea respectării prezentului regulament, autoritățile competente dețin competențele și urmează procedurile prevăzute în Directiva 2013/36/UE și în prezentul regulament.

(2) Pentru asigurarea respectării prezentului regulament, autoritățile de rezoluție dețin competențele și urmează procedurile prevăzute în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și în prezentul regulament.

(3) Pentru asigurarea respectării cerințelor privind fondurile proprii și pasivele eligibile, autoritățile competente și autoritățile de rezoluție cooperează între ele.

(4) Pentru a asigura conformitatea în cadrul competențelor lor respective, Comitetul Unic de Rezoluție, instituit prin articolul 42 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (**), și Banca Centrală Europeană, în ceea ce privește aspectele legate de atribuțiile care îi sunt conferite prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului (***), asigură schimbul regulat și fiabil de informații relevante.

(*) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

(**) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

(***) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).”;

▼B

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. «organism de plasament colectiv» sau «OPC» înseamnă un OPCVM, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*), sau un fond de investiții alternative (FIA), astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**);

_____

(*) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

(**) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).”;

(ii) punctul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„20. «societate financiară holding» înseamnă o instituție financiară ale cărei filiale sunt în exclusivitate sau în principal instituții sau instituții financiare și care nu este o societate financiară holding mixtă; filialele unei instituții financiare sunt în principal instituții sau instituții financiare dacă cel puțin una dintre acestea este o instituție și dacă un procent mai mare de 50 % din capitalul social, activele consolidate, veniturile, personalul sau dintr-un alt indicator al instituției financiare considerat relevant de către autoritatea competentă este asociat filialelor care sunt instituții sau instituții financiare;”;

(iii) punctul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„26. «instituție financiară» înseamnă o întreprindere, alta decât o instituție sau decât un holding pur industrial, a cărei activitate principală constă în achiziționarea de participații sau în desfășurarea uneia sau mai multor activități menționate la punctele 2-12 și la punctul 15 din anexa I la Directiva 2013/36/UE, inclusiv o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, o instituție de plată, astfel cum este

▼B

definită la articolul 4 punctul 4 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*), și o societate de administrare a activelor, dar cu excluderea holdingurilor de asigurare și a holdingurilor mixte de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 212 alineatul (1) literele (f) și, respectiv, (g) din Directiva 2009/138/CE;

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).”;

(iv) punctul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„28. «instituție-mamă dintr-un stat membru» înseamnă o instituție dintr-un stat membru care are ca filială o instituție, o instituție financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare sau care deține o participație într-o instituție, instituție financiară sau întreprindere prestatoare de servicii auxiliare și care nu este la rândul său o filială a unei alte instituții autorizate în același stat membru sau a unei societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte înființate în același stat membru;”;

(v) se introduc următoarele puncte:

„29a. «firmă de investiții-mamă dintr-un stat membru» înseamnă o instituție-mamă dintr-un stat membru care este o firmă de investiții;

29b. «firmă de investiții-mamă din UE» înseamnă o instituție-mamă din UE care este o firmă de investiții;

29c. «instituție de credit-mamă dintr-un stat membru» înseamnă o instituție-mamă dintr-un stat membru care este o instituție de credit;

29d. «instituție de credit-mamă din UE» înseamnă o instituție-mamă din UE care este o instituție de credit;”;

(vi) la punctul 39, se adaugă următorul paragraf:

„Două sau mai multe persoane fizice sau juridice care îndeplinesc condițiile stabilite la litera (a) sau (b) ca urmare a expunerii directe la același CPC pentru activități de compensare nu sunt considerate ca formând un grup de clienți aflați în legătură;”;

▼B

(vii) punctul 41 se înlocuiește cu următorul text:

„41. «supraveghetor consolidant» înseamnă o autoritate competentă responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu articolul 111 din Directiva 2013/36/UE;”;

(viii) la punctul 71, partea introductivă de la litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în sensul articolului 97, înseamnă suma următoarelor elemente:”;

(ix) la punctul 72, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) este o piață reglementată sau o piață dintr-o țară terță considerată a fi echivalentă cu o piață reglementată în conformitate cu procedura stabilită la articolul 25 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(*) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).”;

(x) punctul 86 se înlocuiește cu următorul text:

„86. «portofoliu de tranzacționare» înseamnă toate pozițiile pe instrumente financiare și pe mărfuri deținute de o instituție, fie cu intenția tranzacționării, fie cu scopul de a acoperi pozițiile deținute cu intenția tranzacționării în conformitate cu articolul 104;”;

(xi) punctul 91 se înlocuiește cu următorul text:

„91. «expunere din tranzacții» înseamnă o expunere curentă incluzând o marjă de variație datorată membrului compensator, dar încă neprimită, și orice expunere viitoare potențială a unui membru compensator sau a unui client la un CPC care rezultă din contractele și tranzacțiile enumerate la articolul 301 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), precum și marja inițială;”;

(xii) punctul 96 se înlocuiește cu următorul text:

„96. «acoperire internă» înseamnă o poziție care compensează în mod semnificativ elementele de risc componente între o poziție din portofoliul de tranzacționare și una sau mai multe poziții din afara portofoliului de tranzacționare sau între două birouri de tranzacționare;”;

▼B

(xiii) la punctul 127, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) instituțiile se încadrează în același sistem instituțional de protecție menționat la articolul 113 alineatul (7) sau sunt permanent afiliate unei case centrale în cadrul unei rețele;”;

(xiv) punctul 128 se înlocuiește cu următorul text:

„128. «elemente care pot fi distribuite» înseamnă cuantumul profiturilor de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar plus eventualele profituri reportate și rezerve disponibile în acest scop înainte de distribuirile către deținătorii instrumentelor de fonduri proprii, minus pierderile reportate, profiturile care nu pot fi distribuite în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern sau al actului constitutiv al instituției și eventualele sume plasate în rezerve care nu pot fi distribuite în conformitate cu dreptul intern sau statutul instituției, în fiecare caz în ceea ce privește categoria specifică de instrumente de fonduri proprii la care se referă dreptul Uniunii sau dreptul intern, actul constitutiv sau statutul instituției; profiturile, pierderile și rezervele respective fiind determinate pe baza conturilor individuale ale instituției, și nu pe baza conturilor consolidate;”;

(xv) se adaugă următoarele puncte:

„130. «autoritate de rezoluție» înseamnă o autoritate de rezoluție, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE;

131. «entitate de rezoluție» înseamnă o entitate de rezoluție, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 83a din Directiva 2014/59/UE;

132. «grup de rezoluție» înseamnă un grup de rezoluție, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 83b din Directiva 2014/59/UE;

133. «instituție de importanță sistemică globală» sau «G-SII» înseamnă o G-SII care a fost identificată în conformitate cu articolul 131 alineatele (1) și (2) din Directiva 2013/36/UE;

134. «instituție de importanță sistemică globală din afara UE» sau «G-SII din afara UE» înseamnă un grup bancar sau o bancă de importanță sistemică globală (G-SIB) care nu este o G-SII și care este inclus(ă) în lista G-SIB publicată de Consiliul pentru Stabilitate Financiară, astfel cum este actualizată periodic;

▼B

135. «filială semnificativă» înseamnă o filială care îndeplinește pe bază individuală sau consolidată oricare dintre următoarele condiții:

(a) filiala deține peste 5 % din activele ponderate la risc pe bază consolidată ale întreprinderii-mamă inițiale;

(b) filiala generează peste 5 % din veniturile totale din exploatare ale întreprinderii-mamă inițiale;

(c) indicatorul de măsurare a expunerii totale, menționat la articolul 429 alineatul (4) din prezentul regulament, al filialei reprezintă peste 5 % din indicatorul de măsurare a expunerii totale al întreprinderii-mamă inițiale;

în scopul de a stabili filiala semnificativă, în cazul aplicării articolului 21b alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, cele două întreprinderi-mamă din UE intermediare sunt considerate ca fiind o singură filială pe baza situației lor consolidate;

136. «entitate G-SII» înseamnă o entitate care are personalitate juridică și care este o G-SII sau care face parte dintr-o G-SII sau dintr-o G-SII din afara UE;

137. «instrument de recapitalizare internă» înseamnă un instrument de recapitalizare internă, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 57 din Directiva 2014/59/UE;

138. «grup» înseamnă un grup de întreprinderi dintre care cel puțin una este o instituție și care este compus dintr-o întreprindere-mamă și filialele acesteia sau din întreprinderi care sunt legate între ele astfel cum se prevede la articolul 22 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*);

139. «operațiune de finanțare prin instrumente financiare» înseamnă o tranzacție de răscumpărare, o tranzacție de dare sau luare cu împrumut de titluri de valoare sau mărfuri sau o tranzacție de creditare în marjă;

140. «marjă inițială» sau «IM» înseamnă orice garanție reală, alta decât marja de variație, colectată de la o entitate sau furnizată unei entități pentru a acoperi expunerea curentă și expunerea viitoare potențială a unei tranzacții sau a unui portofoliu de tranzacții în perioada necesară pentru lichidarea tranzacțiilor respective sau pentru reacoperirea riscului de piață aferent acestora, ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor de plată de către contrapartea la tranzacție sau la portofoliul de tranzacții;

141. «risc de piață» înseamnă riscul de pierderi rezultate din variațiile prețurilor de piață, inclusiv ale cursurilor de schimb valutar sau ale prețurilor mărfurilor;

▼B

142. «risc valutar» înseamnă riscul de pierderi rezultate din variațiile cursurilor de schimb valutar;

143. «risc de marfă» înseamnă riscul de pierderi rezultate din variațiile prețurilor mărfurilor;

144. «birou de tranzacționare» înseamnă un grup de dealeri clar identificat care este creat de instituție pentru a gestiona împreună un portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare în conformitate cu o strategie de afaceri bine definită și coerentă și care își desfășoară activitatea în cadrul aceleiași structuri de gestionare a riscurilor;

145. «instituție mică și cu un grad redus de complexitate» înseamnă o instituție care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(a) nu este o instituție mare;

(b) valoarea totală a activelor sale pe bază individuală sau, după caz, pe bază consolidată în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE este în medie mai mică sau egală cu pragul de 5 miliarde EUR în perioada de patru ani imediat anterioară perioadei anuale curente de raportare; statele membre pot coborî pragul respectiv;

(c) nu face obiectul unor obligații sau face obiectul unor obligații simplificate în ceea ce privește planificarea redresării și a rezoluției în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2014/59/UE;

(d) portofoliul său de tranzacționare este clasificat ca fiind de mici dimensiuni în înțelesul articolului 94 alineatul (1);

(e) valoarea totală a pozițiilor sale pe instrumente financiare derivate deținute cu intenția tranzacționării nu depășește 2 % din totalul activelor sale bilanțiere și extrabilanțiere și valoarea totală a pozițiilor sale globale pe instrumente financiare derivate nu depășește 5 %, ambele calculate în conformitate cu articolul 273a alineatul (3);

(f) peste 75 % din totalul activelor și pasivelor consolidate ale instituției, cu excepția, în ambele cazuri, a expunerilor din interiorul grupului, se referă la activități cu contrapărți situate în Spațiul Economic European;

▼B

(g) instituția nu utilizează modele interne pentru a îndeplini cerințele prudențiale în conformitate cu prezentul regulament, cu excepția filialelor care folosesc modele interne elaborate la nivel de grup, cu condiția ca grupul să fie supus cerințelor de publicare prevăzute la articolul 433a sau 433c pe bază consolidată;

(h) instituția nu a contestat la autoritatea competentă calificarea ca instituție mică și cu un grad redus de complexitate;

(i) autoritatea competentă nu a decis, pe baza analizei dimensiunii, a interconectării, a complexității sau a profilului de risc, că instituția nu trebuie să fie calificată ca instituție mică și cu un grad redus de complexitate;

146. «instituție mare» înseamnă o instituție care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

(a) este o G-SII;

(b) a fost identificată ca fiind o altă instituție de importanță sistemică (O-SII) în conformitate cu articolul 131 alineatele (1) și (3) din Directiva 2013/36/UE;

(c) este, în statul membru în care este stabilită, una dintre cele mai mari trei instituții în ceea ce privește valoarea totală a activelor;

(d) valoarea totală a activelor sale pe bază individuală sau, după caz, pe baza situației sale consolidate în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR;

147. «filială mare» înseamnă o filială care poate fi considerată drept instituție mare;

148. «instituție necotată» înseamnă o instituție care nu a emis titluri de valoare admise la tranzacționare pe o piață reglementată a oricărui stat membru, în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE;

▼B

149. «raport financiar» înseamnă, în sensul părții a opta, un raport financiar în înțelesul articolelor 4 și 5 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**).

(*) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

(**) Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze circumstanțele în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) punctul 39.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

3. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile respectă obligațiile stabilite în părțile a doua, a treia, a patra, a șaptea, a șaptea A și a opta din prezentul regulament și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 pe bază individuală, cu excepția articolului 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, numai instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt în același timp G-SII sau care fac parte dintr-o G-SII și care nu au filiale respectă cerința prevăzută la articolul 92a pe bază individuală.

Filialele semnificative ale unei G-SII din afara UE respectă articolul 92b pe bază individuală dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(a) nu sunt entități de rezoluție;

▼B

(b) nu au filiale;

(c) nu sunt filiale ale unei instituții-mamă din UE.”;

(c) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Niciunei instituții care este fie o întreprindere-mamă, fie o filială, și niciunei instituții incluse în consolidare în temeiul articolului 18 nu i se impune să respecte obligațiile menționate în partea a opta pe bază individuală.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, instituțiile menționate la alineatul (1a) de la prezentul articol respectă articolul 437a și articolul 447 litera (h) pe bază individuală.

(4) Instituțiile de credit și firmele de investiții care sunt autorizate să presteze serviciile și activitățile de investiții menționate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE respectă obligațiile prevăzute în partea a șasea și în articolul 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament pe bază individuală.

Următoarelor instituții nu li se impune să respecte articolul 413 alineatul (1) și cerințele de raportare privind lichiditatea aferente prevăzute în partea a șaptea A din prezentul regulament:

(a) instituțiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(b) instituțiile care sunt, de asemenea, autorizate în conformitate cu articolul 16 și cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*), cu condiția să nu efectueze nicio transformare semnificativă a scadenței; și

(c) instituțiile desemnate în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, cu condiția ca:

(i) activitățile lor să se limiteze la oferirea de servicii de tip bancar, care sunt enumerate la literele (a)-(e) din secțiunea C a anexei la respectivul regulament, depozitarilor centrali de titluri de valoare autorizați în conformitate cu articolul 16 din regulamentul respectiv; și

(ii) să nu efectueze nicio transformare semnificativă a scadenței.

În așteptarea raportului Comisiei în conformitate cu articolul 508 alineatul (3), autoritățile competente pot excepta firmele de investiții de la îndeplinirea obligațiilor prevăzute în partea a șasea și în articolul 430 alineatul (1) litera (d), ținând seama de natura, amploarea și complexitatea activităților acestor firme.

(5) Firmele de investiții menționate la articolul 95 alineatul (1) și la articolul 96 alineatul (1) din prezentul regulament, instituțiile cărora autoritățile competente le-au aplicat derogarea menționată la articolul 7 alineatul (1) sau (3) din prezentul regulament și instituțiile care sunt, de asemenea,

▼B

autorizate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu sunt ținute să respecte obligațiile prevăzute în partea a șaptea și cerințele de raportare privind indicatorul efectului de levier asociate prevăzute în partea a șaptea A din prezentul regulament, pe bază individuală.

_____

(*) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1).”;

4. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuieşte cu următorul text:

„(b) instituția-mamă, pe bază consolidată, sau instituția-filială, pe bază subconsolidată, monitorizează și supraveghează în permanență pozițiile de lichiditate ale tuturor instituțiilor din cadrul grupului sau al subgrupului care fac obiectul derogării, monitorizează și supraveghează în permanență pozițiile de finanțare ale tuturor instituțiilor din cadrul grupului sau al subgrupului, în cazul în care cerința privind indicatorul de finanțare stabilă netă (NSFR) prevăzută în partea a șasea titlul IV face obiectul derogării, și asigură un nivel suficient de lichiditate și de finanțare stabilă, în cazul în care cerința privind NSFR prevăzută în partea a șasea titlul IV face obiectul derogării, pentru toate instituțiile respective;”;

(b) la alineatul (3), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) repartizarea cuantumurilor, amplasarea și proprietatea asupra activelor lichide obligatorii care trebuie deținute în cadrul subgrupului unic de lichiditate, în cazul în care cerința privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR), astfel cum este prevăzută în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), face obiectul derogării, precum și repartizarea cuantumurilor și amplasarea finanțării stabile disponibile în cadrul subgrupului unic de lichiditate, în cazul în care cerința privind NSFR prevăzută în partea a șasea titlul IV face obiectul derogării;

(c) stabilirea cuantumurilor minime ale activelor lichide care trebuie deținute de către instituțiile cărora li se acordă o derogare de la aplicarea cerinței privind LCR, astfel cum este prevăzută în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), precum și stabilirea cuantumurilor minime ale finanțării stabile disponibile care trebuie deținute de către instituțiile cărora li se acordă o derogare de la aplicarea cerinței privind NSFR prevăzută în partea a șasea titlul IV;”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(6) Atunci când, în conformitate cu prezentul articol, o autoritate competentă acordă o derogare, parțial sau integral, de la aplicarea părții a șasea pentru o instituție, aceasta poate, de asemenea, să acorde o derogare de la aplicarea cerințelor de raportare privind lichiditatea aferente în temeiul articolului 430 alineatul (1) litera (d) pentru respectiva instituție.”;

▼B

5. La articolul 10 alineatul (1), partea introductivă din primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritățile competente pot, în conformitate cu dreptul intern, să acorde derogări parțiale sau integrale de la aplicarea cerințelor prevăzute în părțile a doua-a opta din prezentul regulament și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 în cazul uneia sau mai multor instituții de credit situate în același stat membru și afiliate în mod permanent unei case centrale care le supraveghează și care are sediul în același stat membru, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:”;

6. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Instituțiile-mamă dintr-un stat membru îndeplinesc, în măsura și potrivit metodelor prevăzute la articolul 18, obligațiile prevăzute în părțile a doua, a treia, a patra, a șaptea și a șaptea A pe baza situației lor consolidate, cu excepția articolului 430 alineatul (1) litera (d). Întreprinderile-mamă și filialele acestora care intră sub incidența prezentului regulament instituie o structură organizatorică adecvată și mecanisme corespunzătoare de control intern pentru a asigura prelucrarea și transmiterea în mod corespunzător a datelor necesare pentru consolidare. În special, acestea se asigură că filialele care nu intră sub incidența prezentului regulament pun în aplicare un cadru de administrare, proceduri și mecanisme care să asigure consolidarea corespunzătoare.

(2) Pentru a se asigura aplicarea pe bază consolidată a cerințelor din prezentul regulament, termenii «instituție», «instituție-mamă dintr-un stat membru», «instituție-mamă din UE» și «întreprindere-mamă», după caz, se referă și la:

(a) o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă aprobată în conformitate cu articolul 21a din Directiva 2013/36/UE;

(b) o instituție desemnată controlată de o societate financiară holding-mamă sau de o societate financiară holding mixtă-mamă, dacă aceste societăți-mamă nu fac obiectul aprobării în conformitate cu articolul 21a alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE;

(c) o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă sau o instituție desemnată în conformitate cu articolul 21a alineatul (6) litera (d) din Directiva 2013/36/UE.

Situația consolidată a unei întreprinderi menționate la primul paragraf litera (b) din prezentul alineat este situația consolidată a societății financiare holding-mamă sau a societății financiare holding mixte-mamă care nu face obiectul aprobării în conformitate cu articolul 21a alineatul (4) din Directiva 2013/36/UE. Situația consolidată a unei întreprinderi menționate la primul paragraf litera (c) din prezentul alineat este situația consolidată a societății financiare holding-mamă sau a societății financiare holding mixte-mamă.”;

▼B

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) se introduce următorul alineat:

„(3a) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, numai instituțiile-mamă identificate drept entități de rezoluție care sunt G-SII, fac parte dintr-o G-SII sau dintr-o G-SII din afara UE respectă articolul 92a din prezentul regulament pe bază consolidată, în măsura și potrivit metodelor prevăzute la articolul 18 din prezentul regulament.

Numai întreprinderile-mamă din UE care sunt filiale semnificative ale unei G-SII din afara UE și care nu sunt entități de rezoluție respectă articolul 92b din prezentul regulament pe bază consolidată, în măsura și potrivit metodelor prevăzute la articolul 18 din prezentul regulament. În cazul aplicării articolului 21b alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, fiecare dintre cele două întreprinderi-mamă din UE intermediare, identificate de comun acord ca fiind o filială semnificativă, respectă articolul 92b din prezentul regulament pe baza situației lor consolidate.”;

(d) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Instituțiile-mamă din UE respectă partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament pe baza situației lor consolidate atunci când grupul include una sau mai multe instituții de credit sau firme de investiții care sunt autorizate să presteze serviciile și activitățile de investiții menționate în secțiunea A punctele 3 și 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE. În așteptarea raportului Comisiei menționat la articolul 508 alineatul (2) din prezentul regulament, atunci când grupul cuprinde numai firme de investiții, autoritățile competente pot excepta instituțiile-mamă din UE de la obligația de a respecta partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament pe bază consolidată, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea activităților firmei de investiții.

În cazul în care s-a acordat o derogare în temeiul articolului 8 alineatele (1)-(5), instituțiile și, dacă este cazul, societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte care fac parte dintr-un subgrup de lichiditate respectă partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) litera (d) pe bază consolidată sau pe bază subconsolidată la nivelul subgrupului de lichiditate.

(5) În cazul în care se aplică articolul 10 din prezentul regulament, casa centrală la care se face referire la articolul respectiv respectă cerințele părților a doua-a opta din prezentul regulament și capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 pe baza situației consolidate a întregului compus din casa centrală și instituțiile sale afiliate.

▼B

(6) Pe lângă cerințele stabilite la alineatele (1)-(5) de la prezentul articol și fără a aduce atingere altor dispoziții din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE, atunci când se justifică în scopuri de supraveghere prin specificul riscului sau al structurii capitalului unei instituții sau atunci când statele membre adoptă legi naționale care prevăd separarea structurală a activităților în cadrul unui grup bancar, autoritățile competente pot cere unei instituții să respecte obligațiile prevăzute în părțile a doua-a opta din prezentul regulament, precum și în titlul VII din Directiva 2013/36/UE, pe bază subconsolidată.

Aplicarea abordării prevăzute la primul paragraf nu aduce atingere supravegherii efective pe bază consolidată, nu poate prezenta efecte adverse disproporționate în ceea ce privește întregul sistem financiar sau părți ale acestuia în alte state membre sau în Uniune în ansamblu și nici nu poate forma sau crea un obstacol pentru funcționarea pieței interne.”;

7. Articolul 12 se elimină;

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 12a

Calculul consolidat pentru G-SII cu mai multe entități de rezoluție

În cazul în care cel puțin două entități G-SII care aparțin aceleiași G-SII sunt entități de rezoluție, instituția-mamă din UE a respectivei G-SII calculează cuantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile menționat la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament. Calculul respectiv se efectuează pe baza situației consolidate a instituției-mamă din UE ca și când aceasta ar fi singura entitate a G-SII care este de rezoluției.

În cazul în care cuantumul calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul articol este mai mic decât suma cuantumurilor fondurilor proprii și pasivelor eligibile menționată la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament pentru toate entitățile de rezoluție care aparțin respectivei G-SII, autoritățile de rezoluție acționează în conformitate cu articolul 45d alineatul (3) și cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.

În cazul în care cuantumul calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul articol este mai mare decât suma cuantumurilor fondurilor proprii și pasivelor eligibile menționată la articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament pentru toate entitățile de rezoluție care aparțin respectivei G-SII, autoritățile de rezoluție pot acționa în conformitate cu articolul 45d alineatul (3) și cu articolul 45h alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE.”;

▼B

9. Articolele 13 și 14 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 13

Aplicarea cerințelor de publicare pe bază consolidată

(1) Instituțiile-mamă din UE respectă partea a opta pe baza situației lor consolidate.

Filialele mari ale instituțiilor-mamă din UE publică informațiile specificate la articolele 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a și 453 pe bază individuală sau, dacă este cazul, în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE, pe bază subconsolidată.

(2) Instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt G-SII sau care fac parte dintr-o G-SII respectă articolul 437a și articolul 447 litera (h) pe baza situației consolidate a grupului lor de rezoluție.

(3) Alineatul (1) primul paragraf nu se aplică instituțiilor-mamă din UE, societăților financiare holding-mamă din UE, societăților financiare holding mixte-mamă din UE sau entităților de rezoluție atunci când acestea sunt incluse în publicările echivalente efectuate pe bază consolidată furnizate de o întreprindere-mamă stabilită într-o țară terță.

Alineatul (1) al doilea paragraf se aplică filialelor întreprinderilor-mamă stabilite într-o țară terță atunci când filialele respective pot fi considerate filiale mari.

(4) În cazul în care se aplică articolul 10, casa centrală la care se face referire la articolul menționat respectă partea a opta pe baza situației consolidate a casei centrale. Articolul 18 alineatul (1) se aplică casei centrale, iar instituțiile afiliate sunt tratate ca filiale ale casei centrale.

Articolul 14

Aplicarea cerințelor prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2017/2402 pe bază consolidată

(1) Întreprinderile-mamă și filialele lor care fac obiectul prezentului regulament trebuie să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2017/2402 pe bază consolidată sau subconsolidată, pentru a asigura consecvența și buna integrare a cadrului de administrare, a procedurilor și a mecanismelor impuse de dispozițiile respective, precum și posibilitatea furnizării oricăror date sau informații relevante pentru supraveghere. În special, acestea se asigură că filialele care nu fac obiectul prezentului regulament pun în aplicare un cadru de administrare, proceduri și mecanisme care să asigure respectarea dispozițiilor respective.

▼B

(2) Instituțiile aplică o pondere de risc suplimentară în conformitate cu articolul 270a din prezentul regulament atunci când aplică articolul 92 din prezentul regulament pe bază consolidată sau subconsolidată, în cazul în care sunt încălcate cerințele stabilite la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2017/2402 la nivelul unei entități stabilite într-o țară terță inclusă în consolidare în conformitate cu articolul 18 din prezentul regulament, dacă încălcarea este semnificativă în raport cu profilul de risc general al grupului.”;

10. La articolul 15 alineatul (1), partea introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Supraveghetorul consolidant poate acorda derogări, de la caz la caz, de la aplicarea părții a treia, a cerințelor de raportare corespunzătoare din partea a șaptea A din prezentul regulament și a titlului VII capitolul 4 din Directiva 2013/36/UE, cu excepția articolului 430 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament, pe bază consolidată dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:”;

11. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Derogare de la aplicarea cerințelor privind indicatorul efectului de levier pe bază consolidată pentru grupurile de firme de investiții

În cazul în care toate entitățile dintr-un grup de firme de investiții, inclusiv entitatea-mamă, sunt firme de investiții care sunt scutite de la aplicarea cerințelor prevăzute în partea a șaptea pe bază individuală, în conformitate cu articolul 6 alineatul (5), firma de investiții-mamă poate alege să nu aplice cerințele prevăzute în partea a șaptea și cerințele de raportare privind indicatorul efectului de levier asociate prevăzute în partea a șaptea A pe bază consolidată.”;

12. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Metode de consolidare prudențială

(1) Instituțiile, societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte care sunt obligate să respecte cerințele menționate în secțiunea 1 din prezentul capitol pe baza situației lor consolidate efectuează o consolidare globală a tuturor instituțiilor și instituțiilor financiare care sunt filialele lor. Alineatele (3)-(6) și alineatul (9) de la prezentul articol nu se aplică în cazul în care se aplică partea a șasea și articolul 430 alineatul (1) litera (d) pe baza situației consolidate a unei instituții, a unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte sau pe baza situației subconsolidate a unui subgrup de lichiditate, astfel cum este prevăzut la articolele 8 și 10.

În sensul articolului 11 alineatul (3a), instituțiile care sunt obligate să respecte cerințele menționate la articolul 92a sau 92b pe bază consolidată efectuează o consolidare globală a tuturor instituțiilor și instituțiilor financiare care sunt filialele lor în cadrul grupurilor relevante de rezoluție.

▼B

(2) Întreprinderile prestatoare de servicii auxiliare se includ în consolidare în cazurile și potrivit metodelor prevăzute la prezentul articol.

(3) În cazul întreprinderilor care au legături în înțelesul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE, autoritățile competente stabilesc sub ce formă trebuie să se realizeze consolidarea.

(4) Supraveghetorul consolidant solicită consolidarea prin metoda consolidării proporționale, în conformitate cu cota de capital deținută aferentă participațiilor deținute în instituții și în instituțiile financiare administrate de o întreprindere inclusă în consolidare împreună cu una sau mai multe întreprinderi care nu sunt incluse în consolidare, în cazul în care răspunderea respectivelor întreprinderi se limitează la cota-parte de capital pe care o dețin.

(5) În cazul participațiilor sau al legăturilor de capital, altele decât cele menționate la alineatele (1) și (4), autoritățile competente stabilesc dacă și sub ce formă trebuie să se realizeze consolidarea. În special, autoritățile competente pot permite sau impune folosirea metodei punerii în echivalență. Cu toate acestea, metoda respectivă nu reprezintă o includere a întreprinderilor în cauză în supravegherea pe bază consolidată.

(6) Autoritățile competente stabilesc dacă și sub ce formă trebuie să se realizeze consolidarea în următoarele cazuri:

(a) în cazul în care, în opinia autorităților competente, o instituție exercită o influență semnificativă asupra uneia sau mai multor instituții sau instituții financiare, fără a deține însă o participație în aceste instituții sau fără a avea alte legături de capital cu acestea; și

(b) în cazul în care două sau mai multe instituții sau instituții financiare se află sub o conducere unică, fără ca acest lucru să se facă în baza unui contract, a unor clauze ale memorandumurilor acestora sau a unor clauze statutare.

În special, autoritățile competente pot permite sau impune folosirea metodei prevăzute la articolul 22 alineatele (7), (8) și (9) din Directiva 2013/34/UE. Cu toate acestea, metoda respectivă nu reprezintă o includere a întreprinderilor în cauză în supravegherea pe bază consolidată.

(7) În cazul în care o instituție are o filială care este o întreprindere, alta decât o instituție, o instituție financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare sau în cazul în care deține o participație într-o astfel de întreprindere, instituția în cauză aplică filialei sau participației respective metoda punerii în echivalență. Cu toate acestea, metoda respectivă nu reprezintă o includere a întreprinderilor în cauză în supravegherea pe bază consolidată.

Prin derogare de la primul paragraf, autoritățile competente pot permite sau impune instituțiilor să aplice o metodă diferită acestor filiale sau participații, inclusiv metoda impusă de cadrul contabil aplicabil, în cazul în care:

(a) instituția nu aplică deja metoda punerii în echivalență la 28 decembrie 2020;

(b) aplicarea metodei punerii în echivalență ar constitui un efort excesiv sau metoda punerii în echivalență nu reflectă în mod corespunzător riscurile pe care întreprinderea menționată la primul paragraf le prezintă pentru instituție; și

(c) metoda aplicată nu duce la consolidarea integrală sau proporțională a întreprinderii respective.

▼B

(8) Autoritățile competente pot solicita consolidarea integrală sau proporțională a unei filiale sau a unei întreprinderi în care o instituție deține o participație, în cazul în care filiala sau întreprinderea respectivă nu este o instituție, o instituție financiară sau o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare și în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) întreprinderea nu este o întreprindere de asigurare, o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, o întreprindere de reasigurare, o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, un holding de asigurare sau o întreprindere exclusă din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE în conformitate cu articolul 4 din directiva menționată;

(b) există un risc substanțial ca instituția să decidă să ofere sprijin financiar pentru această întreprindere în condiții de criză, în absența unor obligații contractuale de a oferi un astfel de sprijin sau în plus față de acestea.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile conform cărora se efectuează consolidarea în cazurile menționate la alineatele (3)-(6) și la alineatul (8).

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

13. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Subconsolidarea în cazul entităților din țări terțe

(1) Instituțiile filiale aplică cerințele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părțile a treia, a patra și a șaptea și cerințele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situației lor subconsolidate în cazul în care respectivele instituții au drept filială într-o țară terță o instituție sau o instituție financiară sau dețin o participație într-o astfel de întreprindere.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile filiale pot alege să nu aplice cerințele prevăzute la articolele 89, 90 și 91 și în părțile a treia, a patra și a șaptea și cerințele de raportare asociate prevăzute în partea a șaptea A pe baza situației lor subconsolidate, în cazul în care activele și elementele extrabilanțiere totale ale filialelor și participațiilor lor din țările terțe reprezintă mai puțin de 10 % din cuantumul total al activelor și elementelor extrabilanțiere ale instituției filiale.”;

14. Titlul părții a doua se înlocuiește cu următorul titlu:

▼B

„FONDURI PROPRII ȘI PASIVE ELIGIBILE”;

15. La articolul 26, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile competente evaluează dacă emisiunile de instrumente de capital îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 28 sau, după caz, la articolul 29. Instituțiile clasifică emisiunile de instrumente de capital drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază numai după acordarea aprobării de către autoritățile competente.

Prin derogare de la primul paragraf, instituțiile pot clasifica drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază emisiunile ulterioare ale unui tip de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru care au primit deja aprobarea respectivă, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

(a) dispozițiile care reglementează emisiunile ulterioare sunt în esență identice cu dispozițiile care reglementează emisiunile pentru care instituțiile au primit deja aprobarea;

(b) instituțiile au notificat autorităților competente emisiunile ulterioare respective cu suficient timp înainte de clasificarea lor ca instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Autoritățile competente consultă ABE înainte de a acorda aprobarea ca noi tipuri de instrumente de capital să fie clasificate drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază. Autoritățile competente țin seama în mod corespunzător de avizul ABE și, în cazul în care decid să se abată de la acesta, se adresează în scris ABE în termen de trei luni de la data primirii avizului ABE, menționând motivele abaterii de la acesta. Prezentul paragraf nu se aplică instrumentelor de capital menționate la articolul 31.

Pe baza informațiilor culese de la autoritățile competente, ABE elaborează, menține și publică o listă a tuturor tipurilor de instrumente de capital din fiecare stat membru care pot fi considerate instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază. În conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE poate culege orice informații în legătură cu instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază pe care le consideră necesare pentru a stabili conformitatea cu criteriile prevăzute la articolul 28 sau, după caz, la articolul 29 din prezentul regulament și pentru menținerea și actualizarea listei menționate la prezentul paragraf.

Ca urmare a procesului de revizuire prevăzut la articolul 80 și atunci când există dovezi suficiente că instrumentele de capital relevante nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 28 sau, după caz, la articolul 29, ABE poate decide să nu adauge instrumentele respective în lista menționată la al patrulea paragraf sau, după caz, să le elimine din lista respectivă. ABE face un anunț în acest sens, care se referă totodată la poziția autorității competente relevante în această chestiune. Prezentul paragraf nu se aplică instrumentelor de capital menționate la articolul 31.”;

▼B

16. Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) instrumentele sunt plătite integral, iar achiziționarea dreptului de proprietate asupra acestora nu este finanțată în mod direct sau indirect de instituție;”;

(ii) se adaugă paragraful următor:

„În sensul primului paragraf litera (b), doar partea unui instrument de capital care a fost plătită integral este eligibilă pentru a fi considerată instrument de fonduri proprii de nivel 1 de bază.”;

(b) la alineatul (3) se adaugă următoarele paragrafe:

„Condiția prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (h) punctul (v) este considerată îndeplinită în pofida faptului că o filială face obiectul unui acord privind transferul profitului și al pierderilor cu întreprinderea-mamă, conform căruia filiala este obligată să transfere, ca urmare a întocmirii situațiilor sale financiare anuale, rezultatul său anual către întreprinderea-mamă, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) întreprinderea-mamă deține 90 % sau mai mult din drepturile de vot și din capitalul filialei;

(b) întreprinderea-mamă și filiala sunt situate în același stat membru;

(c) acordul a fost încheiat în scopuri de impozitare legitime;

(d) la întocmirea situației financiare anuale, filiala are libertatea de a reduce valoarea distribuirilor prin alocarea tuturor profiturilor sale sau a unei părți a acestora către rezervele proprii sau către fondurile sale pentru riscuri bancare generale înainte de efectuarea oricărei plăți către întreprinderea sa mamă;

(e) întreprinderea-mamă este obligată, în temeiul acordului, să despăgubească integral filiala pentru toate pierderile acesteia din urmă;

(f) acordul face obiectul unei perioade de preaviz conform căreia acordul poate fi reziliat numai până la sfârșitul unui exercițiu financiar, rezilierea intrând în vigoare cel mai devreme la începutul exercițiului financiar următor, neafectând obligația întreprinderii-mamă de a despăgubi integral filiala pentru toate pierderile suferite pe parcursul exercițiului financiar curent.

În cazul în care o instituție a încheiat un acord privind transferul profitului și al pierderilor, aceasta informează autoritatea competentă fără întârziere și transmite acesteia din urmă o copie a acordului. De asemenea, instituția informează autoritatea competentă fără întârziere cu privire la orice modificare adusă acordului privind transferul profitului și al pierderilor și la rezilierea acestuia. O instituție nu încheie mai mult de un acord privind transferul profitului și al pierderilor.”;

▼B

17. La articolul 33 alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) câștigurile și pierderile din evaluarea la valoarea justă a datoriilor provenite din instrumente financiare derivate ale instituției, care rezultă din modificarea propriului risc de credit al instituției.”;

18. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) imobilizările necorporale, cu excepția programelor informatice evaluate în mod prudent a căror valoare nu este afectată în mod negativ de rezoluția, de insolvența sau de lichidarea instituției;”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(n) pentru un angajament de valoare minimă menționat la articolul 132c alineatul (2), orice cuantum cu care valoarea de piață curentă a unităților sau acțiunilor deținute în OPC-uri care constituie suportul angajamentului de valoare minimă este inferioară valorii actuale a angajamentului de valoare minimă și pentru care instituția nu a recunoscut deja o reducere a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) „ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica aplicarea deducerilor menționate la alineatul (1) litera (b), inclusiv importanța efectelor negative asupra valorii care nu generează preocupări de natură prudențială.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

19. La articolul 37, se adaugă următoarea literă:

„(c) cuantumul care trebuie dedus se reduce cu cuantumul aferent reevaluării contabile a imobilizărilor necorporale ale filialelor în urma consolidării filialelor, care pot fi atribuite altor persoane decât întreprinderile incluse în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2.”;

20. La articolul 39 alineatul (2) primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Creanțele privind impozitul amânat care nu se bazează pe profitabilitatea viitoare se limitează la creanțele privind impozitul amânat care au fost create înainte de 23 noiembrie 2016 și care rezultă din diferențe temporare, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:”;

▼B

21. La articolul 45, litera (a) punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) data scadenței poziției scurte este aceeași cu data scadenței poziției lungi ori survine după această dată sau scadența reziduală a poziției scurte este de cel puțin un an;”;

22. Articolul 49 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Prezentul alineat nu se aplică la calcularea fondurilor proprii în scopul cerințelor stabilite la articolele 92a și 92b, care se calculează în conformitate cu cadrul de deducere prevăzut la articolul 72e alineatul (4).”;

(b) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (a) punctul (iv), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Bilanțul consolidat sau calculul valorilor agregate extinse sunt prezentate autorităților competente cu o frecvență stabilită în standardele tehnice de punere în aplicare menționate la articolul 430 alineatul (7);”;

(ii) la litera (a) punctul (v), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(v) instituțiile incluse într-un sistem instituțional de protecție îndeplinesc împreună, pe bază consolidată sau pe bază agregată extinsă, cerințele prevăzute la articolul 92 și efectuează raportarea respectării respectivelor cerințe în conformitate cu articolul 430.”;

23. Articolul 52 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) instrumentele sunt emise direct de o instituție și plătite integral”;

(b) la litera (b), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(b) instrumentele nu sunt deținute de:”;

(c) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) achiziționarea dreptului de proprietate asupra instrumentelor nu este finanțată în mod direct sau indirect de instituție;”;

(d) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) în cazul în care instrumentele includ una sau mai multe opțiuni de răscumpărare anticipată, inclusiv opțiuni call, opțiunile se exercită la discreția exclusivă a emitentului;”;

(e) litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) dispozițiile care reglementează instrumentele nu indică în mod explicit sau implicit că opțiunea call ar fi exercitată sau că instrumentele ar fi răscumpărate sau rambursate, după caz, de către instituție în alte cazuri decât insolvența sau lichidarea instituției, iar instituția nu face nicio altă mențiune în acest sens;”;

▼B

(f) litera (p) se înlocuiește cu următorul text:

„(p) în cazul în care emitentul este stabilit într-o țară terță și a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluție, a cărui entitate de rezoluție este stabilită în Uniune, sau în cazul în care emitentul este stabilit într-un stat membru, legislația sau dispozițiile contractuale care reglementează instrumentele impun ca, la decizia autorității de rezoluție de a exercita competențele de reducere a valorii contabile și de conversie menționate la articolul 59 din directiva respectivă, cuantumul principalului instrumentelor să fie redus în mod permanent sau instrumentele să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

în cazul în care emitentul este stabilit într-o țară terță și nu a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluție, a cărui entitate de rezoluție este stabilită în Uniune, legislația sau dispozițiile contractuale care reglementează instrumentele impun ca, la decizia autorității relevante din țara terță, cuantumul principalului instrumentelor să fie redus în mod permanent sau instrumentele să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;”;

(g) se adaugă următoarele litere:

„(q) în cazul în care emitentul este stabilit într-o țară terță și a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluție, a cărui entitate de rezoluție este stabilită în Uniune, sau în cazul în care emitentul este stabilit într-un stat membru, instrumentele pot fi emise în temeiul legislației unei țări terțe sau pot face în alt mod obiectul legislației unei țări terțe numai dacă, în temeiul legislației respective, exercitarea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie menționate la articolul 59 din directiva respectivă este efectivă și executorie în baza dispozițiilor statutare sau a dispozițiilor contractuale cu caracter executoriu din punct de vedere juridic care recunosc rezoluția sau alte acțiuni de reducere a valorii contabile sau de conversie;

(r) instrumentele nu fac obiectul unor acorduri de compensare sau de compensare reciprocă care le-ar afecta capacitatea de a absorbi pierderile.”;

(h) se adaugă următorul paragraf:

„În sensul literei (a) de la primul paragraf, doar partea unui instrument de capital care a fost plătită integral este eligibilă pentru a fi considerată instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.”;

24. La articolul 54 alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(e) în cazul în care instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar au fost emise de o întreprindere filială stabilită într-o țară terță, pragul de 5,125 % sau mai mare menționat la litera (a) se calculează în conformitate cu dreptul intern al țării terțe respective sau cu dispozițiile contractuale care reglementează instrumentele, cu condiția ca autoritatea competentă, după consultarea ABE, să se asigure că dispozițiile în cauză sunt cel puțin echivalente cu cerințele prevăzute la prezentul articol.”;

▼B

25. La articolul 59, litera (a) punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) data scadenței poziției scurte este aceeași cu data scadenței poziției lungi ori survine după această dată sau scadența reziduală a poziției scurte este de cel puțin un an;”;

26. La articolul 62, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) instrumente de capital, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 63 și în măsura specificată la articolul 64;”;

27. Articolul 63 se modifică după cum urmează:

(a) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Instrumentele de capital sunt considerate instrumente de fonduri proprii de nivel 2 dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:”;

(b) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) instrumentele sunt emise direct de o instituție și plătite integral;”;

(c) la litera (b), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(b) instrumentele nu sunt deținute de:”;

(d) literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) achiziționarea dreptului de proprietate asupra instrumentelor nu este finanțată în mod direct sau indirect de instituție;

(d) creanța asupra principalului instrumentelor, în temeiul dispozițiilor care reglementează instrumentele este de rang inferior oricărei creanțe din instrumente de pasive eligibile;”;

(e) la litera (e), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(e) instrumentele nu sunt garantate sau nu fac obiectul unei garanții care crește rangul de prioritate al creanțelor, de niciuna dintre următoarele:”;

(f) literele (f)-(n) se înlocuiesc cu următorul text:

„(f) instrumentele nu fac obiectul niciunui acord care crește rangul de prioritate al creanțelor în temeiul instrumentelor;

(g) instrumentele au o scadență inițială de cel puțin cinci ani;

(h) dispozițiile care reglementează instrumentele nu includ niciun stimulent pentru ca valoarea principalului acestora să fie răscumpărată sau, după caz, rambursată de către instituție înainte de scadență;

(i) în cazul în care instrumentele includ una sau mai multe opțiuni de rambursare anticipată, inclusiv opțiuni call, opțiunile se exercită la discreția exclusivă a emitentului;

(j) opțiunile call pot fi exercitate, instrumentele pot face obiectul răscumpărării sau rambursării anticipate numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 77 și nu mai devreme de cinci ani de la data emiterii, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile de la articolul 78 alineatul (4);

▼B

(k) dispozițiile care reglementează instrumentele nu indică în mod explicit sau implicit că opțiunea call ar fi exercitată sau că instrumentele ar face obiectul răscumpărării sau rambursării anticipate, după caz, de către instituție în alte cazuri decât insolvența sau lichidarea instituției, iar instituția nu face nicio altă mențiune în acest sens;

(l) dispozițiile care reglementează instrumentele nu dau deținătorului dreptul de a accelera viitoare plăți programate ale dobânzii sau principalului, decât în caz de insolvență sau de lichidare a instituției;

(m) nivelul plăților de dobânzi sau dividende, după caz, aferente instrumentelor nu va fi modificat pe baza calității creditului instituției sau al întreprinderii-mamă a acesteia;

(n) în cazul în care emitentul este stabilit într-o țară terță și a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluție, a cărui entitate de rezoluție este stabilită în Uniune, sau în cazul în care emitentul este stabilit într-un stat membru, legislația sau dispozițiile contractuale care reglementează instrumentele impun ca, la decizia autorității de rezoluție de a exercita competențele de reducere a valorii contabile și de conversie menționate la articolul 59 din directiva respectivă, cuantumul principalului instrumentelor să fie redus în mod permanent sau instrumentele să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;

în cazul în care emitentul este stabilit într-o țară terță și nu a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluție, a cărui entitate de rezoluție este stabilită în Uniune, legislația sau dispozițiile contractuale care reglementează instrumentele impun ca, la decizia autorității relevante din țara terță, cuantumul principalului instrumentelor să fie redus în mod permanent sau instrumentele să fie convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază;”;

(g) se adaugă următoarele litere:

„(o) în cazul în care emitentul este stabilit într-o țară terță și a fost desemnat în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2014/59/UE ca făcând parte dintr-un grup de rezoluție, a cărui entitate de rezoluție este stabilită în Uniune, sau în cazul în care emitentul este stabilit într-un stat membru, instrumentele pot fi emise în temeiul legislației unei țări terțe sau pot face în alt mod obiectul legislației unei țări terțe numai dacă, în temeiul legislației respective, exercitarea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie menționate la articolul 59 din directiva respectivă este efectivă și executorie în baza dispozițiilor statutare sau a dispozițiilor contractuale cu caracter executoriu din punct de vedere juridic care recunosc rezoluția sau alte acțiuni de reducere a valorii contabile sau de conversie;

▼B

(p) instrumentele nu fac obiectul unor acorduri de compensare sau de compensare reciprocă care le-ar afecta capacitatea de a absorbi pierderile.”;

(h) se adaugă următorul alineat:

„În sensul primului alineat litera (a), doar partea instrumentului de capital care a fost plătită integral este eligibilă pentru a fi considerată instrument de fonduri proprii de nivel 2.”;

28. Articolul 64 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 64

Amortizarea instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2

(1) Cuantumul total al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 cu o scadență reziduală mai mare de cinci ani sunt considerate elemente de fonduri proprii de nivel 2.

(2) Măsura în care instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 sunt considerate elemente de fonduri proprii de nivel 2 pe parcursul ultimilor cinci ani dinaintea scadenței respectivelor instrumente se calculează înmulțind rezultatul calculului menționat la litera (a) cu cuantumul menționat la litera (b), după cum urmează:

(a) valoarea contabilă a instrumentelor în prima zi din ultima perioadă de cinci ani dinaintea scadenței contractuale a acestora, împărțită la numărul de zile din perioada respectivă;

(b) numărul de zile rămase până la scadența contractuală a instrumentelor.”;

29. La articolul 66, se adaugă următoarea literă:

„(e) cuantumul elementelor care trebuie deduse din elementele de pasive eligibile în temeiul articolului 72e, care depășește elementele de pasive eligibile ale instituției.”;

30. La articolul 69, litera (a) punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) data scadenței poziției scurte este aceeași cu data scadenței poziției lungi ori survine după această dată sau scadența reziduală a poziției scurte este de cel puțin un an;”;

31. După articolul 72 se introduce următorul capitol:

„*CAPITOLUL 5a*

Pasive eligibile

Secțiunea 1

Elemente și instrumente de pasive eligibile

Articolul 72a

Elemente de pasive eligibile

(1) Elementele de pasive eligibile, cu excepția cazului în care aparțin uneia dintre categoriile de pasive excluse prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol și în măsura specificată la articolul 72c, constau în:

▼B

(a) instrumente de pasive eligibile în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 72b, în măsura în care nu pot fi considerate elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, elemente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau elemente de fonduri proprii de nivel 2;

(b) instrumente de fonduri proprii de nivel 2 cu o scadență reziduală de cel puțin un an, în măsura în care nu pot fi considerate elemente de fonduri proprii de nivel 2 în conformitate cu articolul 64.

(2) Următoarele pasive sunt excluse din elementele de pasive eligibile:

(a) depozitele acoperite;

(b) depozitele la vedere și depozitele pe termen scurt cu o scadență inițială mai mică de un an;

(c) partea din depozitele eligibile ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii care depășește nivelul de acoperire menționat la articolul 6 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*);

(d) depozitele care ar fi depozite eligibile ale persoanelor fizice, ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii dacă nu au fost constituite prin intermediul sucursalelor situate în afara Uniunii ale instituțiilor stabilite în Uniune;

(e) datoriile garantate, inclusiv obligațiunile garantate și pasivele sub formă de instrumente financiare utilizate în scopul acoperirii riscurilor, care constituie o parte integrantă a portofoliului de acoperire și care, în temeiul dreptului intern, sunt garantate în mod asemănător cu obligațiunile garantate, cu condiția ca toate activele garantate asociate unui portofoliu de acoperire a obligațiunilor garantate să rămână neafectate, separate și cu fonduri suficiente și excluzând orice parte a unei datorii garantate sau a unei datorii acoperite prin garanții reale care depășește valoarea activelor, a gajului, a dreptului de retenție sau a garanției reale care o acoperă;

(f) orice datorie care rezultă din deținerea de active ale clienților sau de bani ai clienților, inclusiv active ale clienților sau bani ai clienților deținuți în numele organismelor de plasament colectiv, cu condiția ca un astfel de client să fie protejat în temeiul legislației aplicabile în materie de insolvență;

(g) orice datorie care rezultă din existența unei relații fiduciare între entitatea de rezoluție sau oricare dintre filialele acesteia (în calitate de fiduciar) și o altă persoană (în calitate de beneficiar), cu condiția ca respectivul beneficiar să fie protejat în temeiul legislației aplicabile în materie de insolvență sau în materie civilă;

(h) datoriile față de instituții, excluzând datoriile față de entitățile care fac parte din același grup, cu o scadență inițială mai mică de șapte zile;

▼B

(i) datoriile cu o scadență reziduală mai mică de șapte zile, față de:

(i) sisteme sau operatori de sisteme desemnați în conformitate cu Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**);

(ii) participanți la un anumit sistem, desemnați în conformitate cu Directiva 98/26/CE, și datorii care rezultă din participarea la un astfel de sistem; sau

(iii) CPC-uri din țări terțe, recunoscute în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(j) o datorie față de:

(i) un angajat, în ceea ce privește salariile, beneficiile de tipul pensiilor sau alte forme de remunerație fixă acumulate, cu excepția componentei variabile a remunerației care nu este reglementată printr-un contract colectiv de muncă și cu excepția componentei variabile a remunerației personalului cu competențe pentru asumarea de riscuri substanțiale, astfel cum este menționat la articolul 92 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE;

(ii) un creditor comercial, atunci când datoria rezultă din furnizarea către instituție sau către întreprinderea-mamă de mărfuri sau servicii care sunt cruciale pentru desfășurarea zilnică a activităților instituției sau ale întreprinderii-mamă, inclusiv servicii informatice, servicii de utilități, precum și închirierea, întreținerea și reparațiile spațiilor de lucru;

(iii) autorități fiscale și de asigurări sociale, cu condiția ca datoriile respective să fie considerate creanțe privilegiate în baza legislației aplicabile;

(iv) scheme de garantare a depozitelor, atunci când datoria rezultă din contribuțiile datorate în conformitate cu Directiva 2014/49/UE;

(k) datorii care provin din instrumente financiare derivate;

(l) datorii care provin din instrumente de datorie cu instrumente financiare derivate încorporate.

În sensul primului paragraf litera (l), instrumentele de datorie conținând opțiuni de răscumpărare anticipată care se exercită la discreția emitentului sau a deținătorului, precum și instrumentele de datorie cu dobânzi variabile derivate dintr-o rată de referință utilizată la scară largă, cum ar fi Euribor sau Libor, nu sunt considerate doar pe baza acestor caracteristici ca fiind instrumente de datorie cu instrumente financiare derivate încorporate.

Articolul 72b

Instrumente de pasive eligibile

(1) Datoriile sunt considerate instrumente de pasive eligibile dacă respectă condițiile prevăzute la prezentul articol și numai în măsura în care se specifică la prezentul articol.

▼B

(2) Datoriile sunt considerate instrumente de pasive eligibile dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) datoriile sunt emise direct sau, după caz, obținute direct de o instituție și sunt plătite integral;

(b) datoriile nu sunt deținute:

(i) de către instituție sau de către o entitate inclusă în același grup de rezoluție;

(ii) de către o întreprindere în care instituția deține o participație directă sau indirectă ce constă în deținerea, directă sau prin control, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul întreprinderii respective;

(c) achiziționarea dreptului de proprietate asupra datoriilor nu este finanțată în mod direct sau indirect de entitatea de rezoluție;

(d) creanța asupra principalului datoriilor, în temeiul dispozițiilor care reglementează instrumentele, este în întregime subordonată creanțelor care decurg din pasivele excluse menționate la articolul 72a alineatul (2); această cerință de subordonare este considerată a fi îndeplinită în oricare dintre următoarele situații:

(i) în dispozițiile contractuale care reglementează datoriile se precizează că, în eventualitatea unor proceduri obișnuite de insolvență, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 47 din Directiva 2014/59/UE, creanța asupra principalului instrumentelor este de rang inferior creanțelor provenite din oricare dintre pasivele excluse menționate la articolul 72a alineatul (2) din prezentul regulament;

(ii) în legislația aplicabilă se precizează că, în eventualitatea unor proceduri obișnuite de insolvență, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 47 din Directiva 2014/59/UE, creanța asupra principalului instrumentelor este de rang inferior creanțelor provenite din oricare dintre pasivele excluse menționate la articolul 72a alineatul (2) din prezentul regulament;

(iii) instrumentele sunt emise de o entitate de rezoluție în al cărei bilanț nu figurează pasive excluse, astfel cum sunt menționate la articolul 72a alineatul (2) din prezentul regulament, care sunt de rang egal sau inferior instrumentelor de pasive eligibile;

(e) datoriile nu sunt garantate și nici nu fac obiectul unei garanții sau al unui alt acord care sporește rangul de prioritate la plată al creanței, de niciuna dintre următoarele:

(i) instituția sau filialele sale;

(ii) întreprinderea-mamă a instituției sau filialele sale;

(iii) orice întreprindere care are legături strânse cu entitățile menționate la punctele (i) și (ii);

▼B

(f) datoriile nu fac obiectul unor acorduri de compensare sau de compensare reciprocă care le-ar afecta capacitatea de a absorbi pierderile în caz de rezoluție;

(g) dispozițiile care reglementează datoriile nu includ niciun stimulent pentru exercitarea unei opțiuni call sau răscumpărarea înainte de scadență sau, după caz, rambursarea anticipată a principalului acestora de către instituție, cu excepția cazurilor menționate la articolul 72c alineatul (3);

(h) datoriile nu sunt răscumpărabile de către deținătorii instrumentelor înainte de scadență, cu excepția cazurilor menționate la articolul 72c alineatul (2);

(i) sub rezerva articolului 72c alineatele (3) și (4), în cazul în care datoriile includ una sau mai multe opțiuni de rambursare anticipată, inclusiv opțiuni call, opțiunile se exercită la discreția exclusivă a emitentului, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 72c alineatul (2);

(j) opțiunile call pot fi exercitate și datoriile pot face obiectul unei răscumpărări sau rambursări anticipate numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 77 și 78a;

(k) dispozițiile care reglementează datoriile nu indică în mod explicit sau implicit că opțiunile call ar fi exercitate sau datoriile ar face obiectul răscumpărării sau rambursării anticipate, după caz, de către entitatea de rezoluție în alte cazuri decât insolvența sau lichidarea instituției, iar instituția nu face nicio altă mențiune în acest sens;

(l) dispozițiile care reglementează datoriile nu dau deținătorului dreptul de a accelera viitoarele plăți programate ale dobânzii sau principalului, decât în caz de insolvență sau de lichidare a entității de rezoluție;

(m) nivelul plăților de dobânzi sau dividende, după caz, aferente datoriilor nu este modificat pe baza calității creditului entității de rezoluție sau a întreprinderii-mamă a acesteia;

(n) în cazul instrumentelor emise după 28 iunie 2021, documentația contractuală relevantă și, dacă este cazul, prospectul referitor la emisiune fac trimitere în mod explicit la posibila exercitare a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie în conformitate cu articolul 48 din Directiva 2014/59/UE.

În sensul primului paragraf litera (a), doar părțile datoriilor care au fost plătite integral sunt eligibile să fie considerate instrumente de pasive eligibile.

În sensul primului paragraf litera (d) de la prezentul articol, în cazul în care o parte din pasivele excluse menționate la articolul 72a alineatul (2) sunt subordonate creanțelor negarantate obișnuite în temeiul dreptului intern în materie de insolvență, printre altele, ca urmare a faptului că sunt deținute de un creditor care are relații strânse cu debitorul, întrucât creditorul este sau a fost acționar, se află într-o relație de control sau de grup, este membru al organului de conducere sau în legătură cu oricare dintre persoanele respective, subordonarea nu se evaluează prin raportare la creanțele care rezultă din aceste pasive excluse.

▼B

(3) În plus față de datoriile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, autoritatea de rezoluție poate permite ca datoriile să fie considerate drept instrumente de pasive eligibile până la un cuantum total care nu depășește 3,5 % din valoarea totală a expunerii la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4), cu condiția ca:

(a) toate condițiile prevăzute la alineatul (2), cu excepția condiției prevăzute la alineatul (2) primul paragraf litera (d), să fie îndeplinite;

(b) datoriile să fie de rang egal cu pasivele excluse de cel mai mic rang menționate la articolul 72a alineatul (2), cu excepția pasivelor excluse care sunt subordonate creanțelor negarantate obișnuite în temeiul legislației naționale în materie de insolvență, menționate la alineatul (2) al treilea paragraf de la prezentul articol; și

(c) includerea datoriilor respective în elementele de pasive eligibile să nu dea naștere la riscuri semnificative de contestații în justiție soluționate favorabil sau de cereri de despăgubire valabile, în conformitate cu evaluarea autorității de rezoluție în raport cu principiile menționate la articolul 34 alineatul (1) litera (g) și la articolul 75 din Directiva 2014/59/UE.

(4) Autoritatea de rezoluție poate permite ca datoriile să fie considerate instrumente de pasive eligibile în plus față de datoriile menționate la alineatul (2), cu condiția ca:

(a) instituția să nu aibă permisiunea de a include în elementele de pasive eligibile datoriile menționate la alineatul (3);

(b) toate condițiile prevăzute la alineatul (2), cu excepția condiției prevăzute la alineatul (2) primul paragraf litera (d), să fie îndeplinite;

(c) datoriile să fie de rang egal sau superior față de pasivele excluse de cel mai mic rang menționate la articolul 72a alineatul (2), cu excepția pasivelor excluse subordonate creanțelor negarantate obișnuite în temeiul dreptului intern în materie de insolvență, menționate la alineatul (2) al treilea paragraf de la prezentul articol;

(d) în bilanțul instituției, cuantumul pasivelor excluse menționate la articolul 72a alineatul (2) care sunt de rang egal sau mai mic decât datoriile respective în caz de insolvență să nu depășească 5 % din cuantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile ale instituției;

(e) includerea datoriilor respective în elementele de pasive eligibile să nu dea naștere la un risc semnificativ de contestație în justiție soluționat favorabil sau de cereri de despăgubire valabile, în conformitate cu evaluarea autorității de rezoluție în raport cu principiile menționate la articolul 34 alineatul (1) litera (g) și la articolul 75 din Directiva 2014/59/UE.

(5) Autoritatea de rezoluție poate permite unei instituții să includă datoriile menționate la alineatul (3) sau (4) doar ca elemente de pasive eligibile.

▼B

(6) Autoritatea de rezoluție consultă autoritatea competentă atunci când examinează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la prezentul articol.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) natura și formele aplicabile ale finanțării indirecte a instrumentelor de pasive eligibile;

(b) forma și natura stimulentelor pentru răscumpărare în sensul condiției prevăzute la alineatul (2) primul paragraf litera (g) de la prezentul articol și la articolul 72c alineatul (3).

Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare sunt pe deplin aliniate la actul delegat menționat la articolul 28 alineatul (5) litera (a) și la articolul 52 alineatul (2) litera (a).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 72c

Amortizarea instrumentelor de pasive eligibile

(1) Instrumentele de pasive eligibile cu o scadență reziduală de cel puțin un an sunt considerate în întregime drept elemente de pasive eligibile.

Instrumentele de pasive eligibile cu o scadență reziduală mai mică de un an nu pot fi considerate elemente de pasive eligibile.

(2) În sensul alineatului (1), în cazul în care un instrument de pasive eligibile include o opțiune de răscumpărare de către titular care poate fi exercitată înainte de scadența stabilită inițial a instrumentului, scadența instrumentului este definită ca fiind cea mai apropiată dată posibilă la care titularul poate exercita opțiunea de răscumpărare și poate solicita răscumpărarea sau rambursarea instrumentului.

(3) În sensul alineatului (1), în cazul în care un instrument de pasive eligibile include un stimulent pentru emitent de a exercita opțiunea call sau de a rambursa sau răscumpăra instrumentul înainte de scadența stabilită inițial a acestuia, scadența instrumentului este definită ca fiind cea mai apropiată dată posibilă la care emitentul poate exercita opțiunea respectivă și poate solicita răscumpărarea sau rambursarea în cazul instrumentului respectiv.

(4) În sensul alineatului (1), în cazul în care un instrument de pasive eligibile include opțiuni de răscumpărare anticipată care pot fi exercitate la discreția exclusivă a emitentului înainte de scadența stabilită inițial a instrumentului, însă dispozițiile care reglementează instrumentul nu includ niciun stimulent pentru exercitarea opțiunii call sau pentru răscumpărarea sau rambursarea înainte de scadență a instrumentului și nu includ nicio opțiune de răscumpărare sau rambursare la discreția deținătorilor, scadența instrumentului se definește ca fiind scadența stabilită inițial.

▼B

Articolul 72d

Consecințe ale încetării îndeplinirii condițiilor de eligibilitate

Dacă, în cazul unui instrument de pasive eligibile, condițiile aplicabile prevăzute la articolul 72b încetează să mai fie îndeplinite, datoriile încetează imediat să fie considerate instrumente de pasive eligibile.

Datoriile menționate la articolul 72b alineatul (2) pot continua să fie considerate instrumente de pasive eligibile atât timp cât acestea sunt considerate instrumente de pasive eligibile în temeiul articolului 72b alineatul (3) sau (4).

Secțiunea 2

Deduceri din elementele de pasive eligibile

Articolul 72e

Deduceri din elementele de pasive eligibile

(1) Instituțiile care fac obiectul articolului 92a deduc din elementele de pasive eligibile:

(a) deținerile directe, indirecte și sintetice ale instituției de instrumente proprii de pasive eligibile, inclusiv datorii proprii pe care instituția ar putea fi obligată să le achiziționeze ca rezultat al unor obligații contractuale existente;

(b) deținerile directe, indirecte și sintetice ale instituției de instrumente de pasive eligibile ale entităților G-SII cu care instituția înregistrează deținere reciproce care, în opinia autorității competente, au fost concepute pentru a spori în mod artificial capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a entității de rezoluție;

(c) cuantumul aplicabil determinat în conformitate cu articolul 72i al deținerilor directe, indirecte și sintetice de instrumente de pasive eligibile ale entităților G-SII, în cazul în care instituția nu deține o investiție semnificativă în aceste entități;

(d) deținerile directe, indirecte și sintetice ale instituției de instrumente de pasive eligibile ale entităților G-SII, în cazul în care instituția deține o investiție semnificativă în aceste entități, cu excepția pozițiilor aferente angajamentelor de preluare fermă deținute pe o perioadă de cel mult cinci zile lucrătoare.

(2) În sensul prezentei secțiuni, toate instrumentele de rang egal cu instrumentele de pasive eligibile sunt tratate drept instrumente de pasive eligibile, cu excepția instrumentelor cu rang egal cu instrumentele recunoscute drept pasive eligibile în temeiul articolului 72b alineatele (3) și (4).

▼B

(3) În sensul prezentei secțiuni, instituțiile pot calcula cuantumul deținerilor de instrumente de pasive eligibile menționate la articolul 72b alineatul (3), după cum urmează:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

unde:

h = cuantumul deținerilor de instrumente de pasive eligibile menționate la articolul 72b alineatul (3);

i = indicele care desemnează instituția emitentă;

H_i = cuantumul total al deținerilor de pasive eligibile ale instituției emitente i, menționate la articolul 72b alineatul (3);

l_i = cuantumul datoriilor incluse în elementele de pasive eligibile de către instituția emitentă i în limitele precizate la articolul 72b alineatul (3) conform ultimelor informații publicate de instituția emitentă; și

L_i = cuantumul total al datoriilor existente ale instituției emitente i, menționate la articolul 72b alineatul (3), conform ultimelor informații publicate de emitent.

(4) În cazul în care o instituție-mamă din UE sau o instituție-mamă dintr-un stat membru care face obiectul articolului 92a are deținere directe, indirecte sau sintetice de instrumente de fonduri proprii sau de instrumente de pasive eligibile ale uneia sau mai multor filiale care nu aparțin aceluiași grup de rezoluție ca instituția-mamă, autoritatea de rezoluție a instituției-mamă respective, după analizarea corespunzătoare a avizului autorităților de rezoluție ale filialelor în cauză, poate permite instituției-mamă să deducă deținerile respective prin deducerea unui cuantum mai mic specificat de autoritatea de rezoluție a instituției-mamă respective. Acest cuantum ajustat trebuie să fie cel puțin egal cu cuantumul (m) calculat după cum urmează:

$$m_i = \max\{0;\ OP_i + LP_i - \max\{0;\ \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

unde:

i = indicele care desemnează filiala;

OP_i = cuantumul instrumentelor de fonduri proprii emise de filiala i și deținute de către instituția-mamă;

LP_i = cuantumul elementelor de pasive eligibile emise de filiala i și deținute de către instituția-mamă;

β = procentul de instrumente de fonduri proprii și de elemente de pasive eligibile emise de filiala i și deținute de întreprinderea-mamă;

O_i = cuantumul fondurilor proprii ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

▼B

L_i = cuantumul pasivelor eligibile ale filialei i, fără a lua în considerare deducerea calculată în conformitate cu prezentul alineat;

r_i = rata aplicabilă filialei i la nivelul grupului său de rezoluție în conformitate cu articolul 92a alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament și cu articolul 45d din Directiva 2014/59/UE; și

$aRWA_i$ = valoarea totală a expunerii la risc a entității G-SII i calculată în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4), ținând seama de modificările prevăzute la articolul 12a.

În cazul în care instituția-mamă este autorizată să deducă cuantumul ajustat în conformitate cu primul paragraf, diferența dintre cuantumul deținerilor de instrumente de fonduri proprii și instrumente de pasive eligibile menționate la primul paragraf și acest cuantum ajustat se deduce de către filială.

Articolul 72f

Deducerea deținerilor de instrumente proprii de pasive eligibile

În sensul articolului 72e alineatul (1) litera (a), instituțiile calculează deținerile pe baza pozițiilor brute lungi, cu următoarele excepții:

(a) instituțiile pot calcula cuantumul deținerilor pe baza poziției nete lungi, cu condiția îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiții:

(i) pozițiile lungi și scurte fac parte din aceeași expunere-suport, iar pozițiile scurte nu implică niciun risc de contraparte;

(ii) fie atât pozițiile lungi, cât și cele scurte sunt deținute în portofoliul de tranzacționare, fie ambele sunt deținute în afara acestuia;

(b) instituțiile determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deținerile directe, indirecte și sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport față de instrumentele proprii de pasive eligibile incluse în indicii respectivi;

(c) instituțiile pot compensa poziții brute lungi pe instrumente proprii de pasive eligibile care rezultă din deținere de titluri de valoare bazate pe indici, cu poziții scurte pe instrumente proprii de pasive eligibile care rezultă din poziții scurte pe indici-suport, inclusiv atunci când aceste poziții scurte implică un risc de contraparte, cu condiția îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiții:

(i) pozițiile lungi și scurte fac parte din aceiași indici-suport;

(ii) fie atât pozițiile lungi, cât și cele scurte sunt deținute în portofoliul de tranzacționare, fie ambele sunt deținute în afara acestuia.

▼B

Articolul 72g

Baza de deducere pentru elementele de pasive eligibile

În sensul articolului 72e alineatul (1) literele (b), (c) și (d), instituțiile deduc pozițiile brute lungi, sub rezerva excepțiilor prevăzute la articolele 72h și 72i.

Articolul 72h

Deducerea deținerilor de pasive eligibile ale altor entități G-SII

Instituțiile care nu utilizează excepția prevăzută la articolul 72j operează deducerile menționate la articolul 72e alineatul (1) literele (c) și (d) în conformitate cu următoarele dispoziții:

(a) ele pot calcula deținerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de pasive eligibile pe baza poziției nete lungi pe aceeași expunere-suport, cu condiția îndeplinirii cumulative a următoarelor două condiții:

(i) data scadenței poziției scurte este aceeași cu data scadenței poziției lungi ori survine după această dată sau scadența reziduală a poziției scurte este de cel puțin un an;

(ii) fie atât poziția lungă, cât și cea scurtă sunt deținute în portofoliul de tranzacționare, fie ambele sunt deținute în afara acestuia;

(b) ele determină cuantumul care urmează a fi dedus pentru deținerile directe, indirecte și sintetice de titluri de valoare bazate pe indici, prin examinarea expunerii-suport față de instrumentele de pasive eligibile incluse în indicii respectivi.

Articolul 72i

Deducerea pasivelor eligibile atunci când instituția nu deține o investiție semnificativă în entități G-SII

(1) În sensul articolului 72e alineatul (1) litera (c), instituțiile calculează cuantumul aplicabil care urmează să fie dedus prin înmulțirea cuantumului menționat la litera (a) de la prezentul alineat cu factorul derivat din calculul menționat la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul agregat cu care deținerile instituției, directe, indirecte și sintetice, de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităților din sectorul financiar în care instituția nu are o investiție semnificativă și de instrumente de pasive eligibile ale entităților G-SII în care instituția nu are o investiție semnificativă depășesc 10 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituției, după aplicarea:

▼B

(i) articolelor 32-35;

(ii) articolului 36 alineatul (1) literele (a)-(g), litera (k) punctele (ii)-(v) și litera (l), cu excepția cuantumului care urmează să fie dedus în ceea ce privește creanțele privind impozitul amânat care se bazează pe profitabilitatea viitoare și decurg din diferențe temporare;

(iii) articolelor 44 și 45;

(b) cuantumul deținerilor directe, indirecte și sintetice ale instituției de instrumente de pasive eligibile ale entităților G-SII în care instituția nu are o investiție semnificativă împărțit la cuantumul agregat al deținerilor directe, indirecte și sintetice ale instituției de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 ale entităților din sectorul financiar în care entitatea de rezoluție nu are o investiție semnificativă și de instrumente de pasive eligibile ale entităților G-SII în care entitatea de rezoluție nu are o investiție semnificativă.

(2) Instituțiile exclud pozițiile aferente angajamentelor de preluare fermă deținute timp de maximum cinci zile lucrătoare din cuantumurile menționate la alineatul (1) litera (a) și din calculul factorului în conformitate cu alineatul (1) litera (b).

(3) Cuantumul care urmează a fi dedus în conformitate cu alineatul (1) se distribuie proporțional fiecărui instrument de pasive eligibile al unei entități G-SII deținut de instituție. Instituțiile determină cuantumul fiecărui instrument de pasive eligibile care se deduce în conformitate cu alineatul (1) prin înmulțirea cuantumului menționat la litera (a) de la prezentul alineat cu proporția menționată la litera (b) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul deținerilor care trebuie dedus în conformitate cu alineatul (1);

(b) proporția cuantumului agregat al deținerilor directe, indirecte și sintetice ale instituției de instrumente de pasive eligibile ale entităților G-SII în care instituția nu are o investiție semnificativă reprezentată de fiecare instrument de pasive eligibile deținut de instituție.

(4) Cuantumul deținerilor menționate la articolul 72e alineatul (1) litera (c) care este mai mic sau egal cu 10 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituției după aplicarea dispozițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iii) de la prezentul articol nu se deduce și este supus ponderilor de risc aplicabile în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3 și cerințelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.

(5) Instituțiile determină cuantumul fiecărui instrument de pasive eligibile care este ponderat la risc în temeiul alineatului (4) înmulțind cuantumul deținerilor care trebuie ponderat la risc în temeiul alineatului (4) cu proporția rezultată din calculul specificat la alineatul (3) litera (b).

▼B

Articolul 72j

Exceptarea portofoliului de tranzacționare de la deducerile din elementele de pasive eligibile

(1) Instituțiile pot decide să nu deducă o anumită parte din deținerile directe, indirecte și sintetice de instrumente de pasive eligibile, care, la nivel agregat și calculată pe baza pozițiilor brute lungi, este mai mică sau egală cu 5 % din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituției după aplicarea articolelor 32-36, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) deținerile sunt în portofoliul de tranzacționare;

(b) instrumentele de pasive eligibile sunt deținute pentru o perioadă care nu depășește 30 de zile lucrătoare.

(2) Cuantumurile elementelor care nu sunt deduse în temeiul alineatului (1) fac obiectul cerințelor de fonduri proprii aplicabile elementelor din portofoliul de tranzacționare.

(3) Dacă, în cazul deținerilor nededuse în conformitate cu alineatul (1), condițiile prevăzute la alineatul respectiv încetează să mai fie îndeplinite, deținerile se deduc în conformitate cu articolul 72g fără a se aplica excepțiile prevăzute la articolele 72h și 72i.

Secțiunea 3

Fonduri proprii și pasive eligibile

Articolul 72k

Pasive eligibile

Pasivele eligibile ale unei instituții constau în elementele de pasive eligibile ale instituției după deducerile menționate la articolul 72e.

Articolul 72l

Fonduri proprii și pasive eligibile

Fondurile proprii și pasivele eligibile ale unei instituții constau în suma dintre fondurile proprii și pasivele eligibile ale acesteia.

(*) Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

(**) Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).”;

32. În partea a doua titlul I, titlul capitolului 6 se înlocuiește cu următorul text:

„*Cerințe generale privind fondurile proprii și pasivele eligibile*”;

33. Articolul 73 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

▼B

„DISTRIBUIRI AFERENTE INSTRUMENTELOR”;

(b) alineatele (1)-(4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Instrumentele de capital și datoriile pentru care o instituție are capacitatea discreționară de a decide să plătească distribuiri sub altă formă decât în numerar sau în instrumente de fonduri proprii nu sunt eligibile pentru a fi considerate instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumente de fonduri proprii de nivel 2 sau instrumente de pasive eligibile, cu excepția cazului în care instituția a primit aprobarea prealabilă a autorității competente.

(2) Autoritățile competente acordă aprobarea prealabilă menționată la alineatul (1) numai atunci când consideră că se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(a) capacitatea instituției de anulare a plăților în baza instrumentului nu ar fi afectată de capacitatea discreționară menționată la alineatul (1) sau de forma sub care ar putea fi făcute distribuirile;

(b) capacitatea de absorbție a pierderilor a instrumentului de capital sau a datoriei nu ar fi afectată de capacitatea discreționară menționată la alineatul (1) sau de forma sub care ar putea fi făcute distribuirile;

(c) calitatea instrumentului de capital sau a datoriei nu ar fi redusă în niciun alt fel de capacitatea discreționară menționată la alineatul (1) sau de forma sub care ar putea fi făcute distribuirile.

Autoritatea competentă consultă autoritatea de rezoluție în ceea ce privește respectarea de către o instituție a condițiilor respective înainte de a acorda aprobarea prealabilă menționată la alineatul (1).

(3) Instrumentele de capital și datoriile pentru care o persoană juridică, alta decât instituția care le emite, are capacitatea discreționară de a decide sau de a cere ca plata distribuirilor aferente instrumentelor sau datoriilor respective să fie făcută sub altă formă decât în numerar sau în instrumente de fonduri proprii nu sunt eligibile pentru a fi considerate drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumente de fonduri proprii de nivel 2 sau instrumente de pasive eligibile.

(4) Instituțiile pot folosi un indice general al pieței ca punct de plecare pentru determinarea nivelului de distribuiri aferente instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 și instrumentelor de pasive eligibile.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Instituțiile raportează și publică indicii generali ai pieței pe care se bazează instrumentele lor de capital și instrumentele lor de pasive eligibile.”;

34. La articolul 75, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Se consideră că cerințele de scadență pentru pozițiile scurte menționate la articolul 45 litera (a), articolul 59 litera (a), articolul 69 litera (a) și articolul 72h litera (a) sunt îndeplinite în cazul pozițiilor deținute dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:”;

▼B

35. La articolul 76, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În sensul articolului 42 litera (a), articolului 45 litera (a), articolului 57 litera (a), articolului 59 litera (a), articolului 67 litera (a), articolului 69 litera (a) și articolului 72h litera (a), instituțiile pot reduce cuantumul unei poziții lungi pe un instrument de capital cu acea parte dintr-un indice care este alcătuită din aceeași expunere-suport care este acoperită, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) fie atât poziția lungă care este acoperită, cât și poziția scurtă dintr-un indice folosită pentru a acoperi poziția lungă respectivă sunt deținute în portofoliul de tranzacționare, fie ambele sunt deținute în afara acestuia;

(b) pozițiile menționate la litera (a) sunt înregistrate la valoarea justă în bilanțul instituției;

(c) poziția scurtă menționată la litera (a) poate fi considerată drept o acoperire eficientă în conformitate cu procedurile de control intern ale instituției;

(d) autoritățile competente evaluează caracterul adecvat al procedurilor de control intern menționate la litera (c) cel puțin o dată pe an și sunt satisfăcute în mod constant de caracterul adecvat al acestora.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a acordat aprobarea prealabilă, o instituție poate folosi o estimare prudentă a expunerii-suport a instituției față de instrumentele incluse în indici ca alternativă la calcularea expunerii unei instituții față de elementele menționate la una sau mai multe dintre următoarele litere:

(a) instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumentele proprii de fonduri proprii de nivel 2 și instrumentele proprii de pasive eligibile incluse în indici;

(b) instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 ale entităților din sectorul financiar, incluse în indici;

(c) instrumentele de pasive eligibile ale instituției, incluse în indici.

(3) Autoritățile competente acordă aprobarea prealabilă menționată la alineatul (2) doar în cazul în care instituția a demonstrat, într-un mod pe care respectivele autorități îl consideră satisfăcător, că ar fi împovărător din punct de vedere operațional să își monitorizeze expunerea-suport față de elementele menționate, după caz, la una sau mai multe dintre literele alineatului (2).”;

36. Articolul 77 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 77

Condiții pentru reducerea fondurilor proprii și a pasivelor eligibile

(1) O instituție obține aprobarea prealabilă a autorității competente înainte de:

(a) a reduce sau a răscumpăra instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază emise de instituție într-un mod care este permis în temeiul dreptului intern aplicabil;

▼B

(b) a reduce, a distribui sau a reclasifica conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor de fonduri proprii drept un alt element de fonduri proprii;

(c) a exercita opțiunile call, a răscumpăra sau a rambursa instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 înainte de data scadenței contractuale a acestora.

(2) O instituție obține aprobarea prealabilă a autorității de rezoluție de a exercita opțiunile call sau de a răscumpăra sau a rambursa instrumentele de pasive eligibile care nu sunt vizate la alineatul (1) înainte de data scadenței contractuale a acestora.”;

37. Articolul 78 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 78

Aprobarea autorității de supraveghere pentru reducerea fondurilor proprii

(1) Autoritatea competentă acordă unei instituții aprobarea de a exercita opțiunea call sau a reduce, a răscumpăra sau a rambursa instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 sau de a reduce, a distribui sau a reclasifica conturile de prime de emisiune aferente, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

(a) înainte sau în același timp cu oricare dintre acțiunile menționate la articolul 77 alineatul (1), instituția înlocuiește instrumentele sau conturile de prime de emisiune aferente menționate la articolul 77 alineatul (1) cu instrumente de fonduri proprii de o calitate egală sau mai bună, în condiții sustenabile ținând cont de capacitatea instituției de a obține venituri;

(b) instituția a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că în urma acțiunii menționate la articolul 77 alineatul (1) din prezentul regulament, fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituției ar depăși cerințele prevăzute în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE cu marja pe care autoritatea competentă o consideră necesară.

În cazul în care o instituție oferă garanții suficiente cu privire la capacitatea sa de a funcționa cu fonduri proprii al căror cuantum depășește cuantumurile prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE, autoritatea competentă poate acorda instituției respective o aprobare prealabilă generală de a efectua oricare dintre acțiunile prevăzute la articolul 77 alineatul (1) din prezentul regulament, sub rezerva unor criterii care să asigure că orice astfel de acțiune viitoare este realizată cu respectarea condițiilor prevăzute la literele (a) și (b) de la prezentul alineat. Această aprobare prealabilă generală se acordă numai pentru o perioadă de timp specificată, care nu depășește un an, cu posibilitate de reînnoire. Aprobarea prealabilă generală se acordă numai pentru un anumit cuantum prestabilit, care este fixat de autoritatea competentă. În cazul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, acest cuantum prestabilit nu depășește 3 % din emisiunea relevantă și nu depășește 10 % din cuantumul cu care fondurile proprii de nivel 1 de bază depășesc suma cerințelor de capital pentru fondurile proprii de nivel 1 de bază prevăzute în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE cu o marjă pe care autoritatea competentă o consideră necesară. În cazul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2, acest cuantum prestabilit nu depășește 10 % din emisiunea relevantă și nu depășește 3 % din cuantumul total al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2, după caz, aflate în circulație.

▼B

Autoritățile competente retrag aprobarea prealabilă generală în cazul în care o instituție încalcă oricare dintre criteriile prevăzute în scopul aprobării respective.

(2) Atunci când evaluează viabilitatea instrumentelor de înlocuire în raport cu capacitatea instituției de a obține venituri menționată la alineatul (1) litera (a), autoritățile competente examinează măsura în care respectivele instrumente de capital de înlocuire ar fi mai costisitoare pentru instituție decât instrumentele de capital sau conturile de prime de emisiune pe care le-ar înlocui.

(3) În cazul în care o instituție efectuează o acțiune menționată la articolul 77 alineatul (1) litera (a) și dreptul intern aplicabil interzice refuzul de a răscumpăra instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază menționate la articolul 27, autoritatea competentă poate acorda o derogare de la îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol dacă autoritatea competentă impune instituției să limiteze de o manieră corespunzătoare răscumpărarea acestor instrumente.

(4) Autoritățile competente pot permite instituțiilor să exercite opțiunile call sau să răscumpere sau să ramburseze instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2 sau conturi de prime de emisiune aferente timp de cinci ani de la data emiterii lor, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), precum și una dintre următoarele condiții:

(a) există o schimbare în clasificarea, din punctul de vedere al reglementărilor, a instrumentelor respective care ar putea conduce la excluderea lor din categoria fondurilor proprii sau la reclasificarea lor ca fonduri proprii de o calitate inferioară și sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

   (i) autoritatea competentă consideră că o astfel de schimbare este suficient de sigură;

   (ii) instituția demonstrează, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că reclasificarea din punctul de vedere al reglementărilor a instrumentelor respective nu a fost previzibilă în mod rezonabil în momentul emiterii lor;

(b) există o schimbare în regimul fiscal aplicabil instrumentelor respective, iar instituția demonstrează, într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător, că schimbarea este semnificativă și nu a fost previzibilă în mod rezonabil în momentul emiterii lor;

(c) instrumentele și conturile de prime de emisiune aferente beneficiază de păstrarea drepturilor obținute în temeiul articolului 494b;

(d) înainte sau în același timp cu acțiunea menționată la articolul 77 alineatul (1), instituția înlocuiește instrumentele sau conturile de prime de emisiune aferente menționate la articolul 77 alineatul (1) cu instrumente de fonduri proprii de o calitate egală sau mai bună în condiții sustenabile ținând cont de capacitatea instituției de a obține venituri, iar autoritatea competentă a aprobat această acțiune întrucât a considerat că ar fi benefică din punct de vedere prudențial și justificată de circumstanțe excepționale;

(e) instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 sunt răscumpărate în scopuri de formare a pieței.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) sensul expresiei «condiții sustenabile ținând cont de capacitatea instituției de a obține venituri»;

▼B

(b) maniera corespunzătoare de limitare a răscumpărării menționată la alineatul (3);

(c) procedura de urmat, inclusiv limitele și procedurile de acordare de către autoritățile competente a aprobării prealabile pentru una dintre acțiunile enumerate la articolul 77 alineatul (1), și datele care trebuie furnizate la depunerea unei cereri de către o instituție pentru a obține din partea autorității competente aprobarea de a efectua o acțiune menționată la articolul respectiv, inclusiv procedura care se aplică în cazul răscumpărării acțiunilor emise către membrii organizațiilor cooperatiste de credit, precum și termenul de prelucrare a unei astfel de cereri.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 28 iulie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

38. Se introduce următorul articol:

„Articolul 78a

Aprobarea de a reduce instrumentele de pasive eligibile

(1) Autoritatea de rezoluție acordă unei instituții aprobarea de a exercita opțiunea call sau a răscumpăra sau a rambursa instrumente de pasive eligibile dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) înainte sau în același timp cu oricare dintre acțiunile menționate la articolul 77 alineatul (2), instituția înlocuiește instrumentele de pasive eligibile cu instrumente de fonduri proprii sau instrumente de pasive eligibile de o calitate egală sau mai bună, în condiții sustenabile ținând cont de capacitatea instituției de a obține venituri;

(b) instituția a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea de rezoluție îl consideră satisfăcător, că în urma acțiunii menționate la articolul 77 alineatul (2) din prezentul regulament, fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituției ar depăși cerințele de fonduri proprii și de pasive eligibile prevăzute în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE cu marja pe care autoritatea de rezoluție, în acord cu autoritatea competentă, o consideră necesară;

(c) instituția a demonstrat, într-un mod pe care autoritatea de rezoluție îl consideră satisfăcător, că înlocuirea parțială sau integrală a pasivelor eligibile cu instrumente de fonduri proprii este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE, pentru menținerea autorizației.

În cazul în care o instituție oferă garanții suficiente cu privire la capacitatea sa de a funcționa cu fonduri proprii și pasive eligibile al căror cuantum depășește cerințele stabilite în prezentul regulament și în Directivele 2013/36/UE și 2014/59/UE, autoritatea de rezoluție, după consultarea autorității competente, poate acorda instituției respective o aprobare prealabilă generală de a exercita opțiunile call sau de a răscumpăra sau a rambursa instrumentele de pasive eligibile, sub rezerva unor criterii care să

▼B

asigure că orice astfel de acțiune viitoare este realizată cu respectarea condițiilor prevăzute la literele (a) și (b) de la prezentul alineat. Această aprobare prealabilă generală se acordă numai pentru o perioadă de timp specificată, care nu depășește un an, cu posibilitate de reînnoire. Aprobarea prealabilă generală se acordă pentru un anumit cuantum prestabilit, care este fixat de autoritatea de rezoluție. Autoritățile de rezoluție informează autoritățile competente cu privire la orice aprobare prealabilă generală acordată.

Autoritatea de rezoluție retrage aprobarea prealabilă generală în cazul în care o instituție încalcă oricare dintre criteriile prevăzute în scopul aprobării respective.

(2) Atunci când evaluează viabilitatea instrumentelor de înlocuire în raport cu capacitatea instituției de a obține venituri menționată la alineatul (1) litera (a), autoritățile de rezoluție examinează măsura în care respectivele instrumente de capital de înlocuire sau pasive eligibile de înlocuire ar fi mai costisitoare pentru instituție decât instrumentele de capital sau pasivele eligibile pe care le-ar înlocui.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) procesul de cooperare între autoritatea competentă și autoritatea de rezoluție;

(b) procedura, inclusiv termenele-limită și cerințele de informare, pentru acordarea aprobării în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf;

(c) procedura, inclusiv termenele-limită și cerințele de informare, pentru acordarea aprobării prealabile generale în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf;

(d) înțelesul expresiei «condiții sustenabile ținând cont de capacitatea instituției de a obține venituri».

În sensul primului paragraf litera (d) de la prezentul alineat, proiectele de standarde tehnice de reglementare sunt pe deplin aliniate la actul delegat menționat la articolul 78.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

▼B

39. Articolul 79 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Derogare temporară de la deducerea din fondurile proprii și din pasivele eligibile”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o instituție deține instrumente de capital sau datorii care sunt considerate instrumente de fonduri proprii ale unei entități din sectorul financiar sau instrumente de pasive eligibile ale unei instituții, iar autoritatea competentă consideră că aceste deținere au scopul unei operațiuni de asistență financiară destinate reorganizării și restabilirii viabilității entității sau instituției respective, autoritatea competentă poate să acorde o derogare temporară de la aplicarea dispozițiilor privind deducerea care, în mod obișnuit, s-ar aplica instrumentelor respective.”;

40. Se introduce următorul articol:

„Articolul 79a

Evaluarea conformității cu condițiile privind instrumentele de fonduri proprii și de pasive eligibile

Instituțiile țin seama de caracteristicile de fond ale instrumentelor și nu doar de forma lor juridică atunci când evaluează conformitatea cu cerințele stabilite în partea a doua. Pentru evaluarea caracteristicilor de fond ale unui instrument se iau în considerare toate acordurile legate de instrumente, chiar și în cazul în care acestea nu sunt prevăzute în mod explicit în termenele și condițiile instrumentelor propriu-zise, pentru a stabili dacă efectele economice combinate ale acestor acorduri sunt conforme cu obiectivul dispozițiilor relevante.”;

41. Articolul 80 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Revizuirea continuă a calității instrumentelor de fonduri proprii și de pasive eligibile”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) ABE monitorizează calitatea instrumentelor de fonduri proprii și de pasive eligibile emise de instituțiile din întreaga Uniune și notifică imediat Comisiei situațiile în care există dovezi semnificative că instrumentele respective nu îndeplinesc criteriile de eligibilitate corespunzătoare prevăzute în prezentul regulament.

Autoritățile competente transmit ABE fără întârziere, la cererea acesteia, toate informațiile pe care ABE le consideră relevante în ceea ce privește instrumentele de capital noi sau tipurile noi de pasive emise pentru a-i permite ABE să monitorizeze calitatea instrumentelor de fonduri proprii și de pasive eligibile emise de instituțiile din întreaga Uniune.”;

(c) la articolul 3, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) ABE furnizează Comisiei consultanță tehnică în legătură cu orice modificări semnificative ale definiției fondurilor proprii sau pasivelor eligibile pe care le consideră necesare ca rezultat al:”;

▼B

42. La articolul 81, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Interesele minoritare cuprind suma elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale unei filiale dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) filiala este una din următoarele:

(i) o instituție;

(ii) o întreprindere care, în temeiul dreptului intern aplicabil, face obiectul cerințelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;

(iii) o societate financiară holding intermediară dintr-o țară terță care face obiectul unor cerințe prudențiale la fel de stringente precum cele aplicate instituțiilor de credit din țara terță respectivă, în cazul în care Comisia a decis, în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), că cerințele prudențiale respective sunt cel puțin echivalente cu cele din prezentul regulament;

(b) filiala este inclusă în consolidare prin metoda consolidării globale în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2;

(c) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază menționate în partea introductivă a prezentului alineat sunt deținute de alte persoane decât întreprinderile incluse în consolidare în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2.”;

43. Articolul 82 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 82

Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, fonduri proprii de nivel 1 eligibile, fonduri proprii de nivel 2 eligibile și fonduri proprii eligibile

Fondurile proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, fondurile proprii de nivel 1 eligibile, fondurile proprii de nivel 2 eligibile și fondurile proprii eligibile cuprind interesele minoritare, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumentele de fonduri proprii de nivel 2, după caz, plus rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune aferente unei filiale, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) filiala este oricare din următoarele:

(i) o instituție;

(ii) o întreprindere care, în temeiul dreptului intern aplicabil, face obiectul cerințelor prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE;

(iii) o societate financiară holding intermediară dintr-o țară terță care face obiectul unor cerințe prudențiale la fel de stringente precum cele aplicate instituțiilor de credit din țara terță respectivă, în cazul în care Comisia a decis, în conformitate cu articolul 107 alineatul (4), că cerințele prudențiale respective sunt cel puțin echivalente cu cele din prezentul regulament;

(b) filiala este inclusă în consolidare prin metoda consolidării globale, în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2;

▼B

(c) respectivele instrumente sunt deținute de alte persoane decât întreprinderile incluse în consolidare în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2.”;

44. La articolul 83 alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 emise de o entitate cu scop special și conturile de prime de emisiune aferente sunt incluse până la 31 decembrie 2021 în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar eligibile, în fondurile proprii de nivel 1 eligibile sau în fondurile proprii de nivel 2 eligibile ori în fondurile proprii eligibile, după caz, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:”;

45. Se introduce următorul articol:

„Articolul 88a

Instrumente care pot fi considerate instrumente de pasive eligibile

Pasivele emise de o filială stabilită în Uniune care aparține aceluiași grup de rezoluție ca și entitatea de rezoluție îndeplinesc condițiile pentru a fi incluse în instrumentele de pasive eligibile consolidate ale unei instituții care face obiectul articolului 92a, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) sunt emise în conformitate cu articolul 45f alineatul (2) litera (a) din Directiva 2014/59/UE;

(b) sunt achiziționate de către un acționar existent care nu face parte din același grup de rezoluție, atât timp cât exercitarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolele 59-62 din Directiva 2014/59/UE nu afectează controlul exercitat asupra filialei de entitatea de rezoluție;

(c) nu depășesc cuantumul stabilit prin deducerea cuantumului menționat la punctul (i) din cuantumul menționat la punctul (ii):

(i) suma pasivelor emise către entitatea de rezoluție și achiziționate de aceasta, fie direct, fie indirect prin intermediul altor entități din același grup de rezoluție, și a cuantumului instrumentelor de fonduri proprii emise în conformitate cu articolul 45f alineatul (2) litera (b) din Directiva 2014/59/UE;

(ii) cuantumul impus în conformitate cu articolul 45f alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.”;

▼B

46. Articolul 92 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(d) un indicator al efectului de levier de 3 %.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) În plus față de cerința stabilită la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol, o G-SII menține un amortizor pentru indicatorul efectului de levier egal cu indicatorul de măsurare a expunerii totale, menționat la articolul 429 alineatul (4) din prezentul regulament, al G-SII înmulțit cu 50 % din rata amortizorului G-SII aplicabilă G-SII în conformitate cu articolul 131 din Directiva 2013/36/UE.

O G-SII îndeplinește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier doar cu fondurile proprii de nivel 1. Fondurile proprii de nivel 1 care sunt utilizate pentru a îndeplini cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier nu se utilizează în scopul îndeplinirii niciuneia dintre cerințele bazate pe efectul de levier stabilite în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE, cu excepția cazului în care aceste acte prevăd altfel în mod explicit.

În cazul în care o G-SII nu îndeplinește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, aceasta face obiectul cerinței de conservare a capitalului în conformitate cu articolul 141b din Directiva 2013/36/UE.

În cazul în care o G-SII nu respectă, în același timp, cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier și cerința amortizorului combinat, astfel cum este definită la articolul 128 punctul 6 din Directiva 2013/36/UE, aceasta face obiectul celei mai mari dintre cerințele de conservare a capitalului de la articolele 141 și 141b din directiva menționată.”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) cerințele de fonduri proprii aplicabile portofoliului de tranzacționare al unei instituții, pentru:

(i) riscurile de piață, determinate în conformitate cu titlul IV din prezenta parte, cu excluderea abordărilor stabilite în capitolele 1a și 1b din respectivul titlu;

(ii) expunerile mari care depășesc limitele prevăzute la articolele 395-401, în măsura în care o instituție este autorizată să depășească limitele respective, determinate în conformitate cu partea a patra;

(c) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață, determinate în conformitate cu titlul IV din prezenta parte cu excluderea abordărilor stabilite în capitolele 1a și 1b din respectivul titlu, pentru toate activitățile economice care fac obiectul riscului valutar sau riscului de marfă;”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(ca) cerințele de fonduri proprii calculate în conformitate cu titlul V din prezenta parte, cu excepția articolului 379 pentru riscul de decontare.”;

▼B

47. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 92a

Cerințe privind fondurile proprii și pasivele eligibile pentru G-SII

(1) Sub rezerva articolelor 93 și 94 și a excepțiilor prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt G-SII sau fac parte dintr-o G-SII îndeplinesc în orice moment următoarele cerințe privind fondurile proprii și pasivele eligibile:

(a) o rată bazată pe riscuri de 18 %, care reprezintă fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituției exprimate ca procentaj din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4);

(b) o rată independentă de riscuri de 6,75 %, care reprezintă fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituției exprimate ca procentaj din indicatorul de măsurare a expunerii totale menționat la articolul 429 alineatul (4).

(2) Cerințele prevăzute la alineatul (1) nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) în cursul celor trei ani de la data la care instituția a fost identificată ca fiind G-SII sau grupul din care face parte instituția a fost identificat ca fiind G-SII;

(b) în cursul celor doi ani de la data la care autoritatea de rezoluție a aplicat instrumentul de recapitalizare internă în conformitate cu Directiva 2014/59/UE;

(c) în cursul celor doi ani de la data la care entitatea de rezoluție a pus în aplicare o măsură alternativă a sectorului privat, menționată la articolul 32 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2014/59/UE, prin care s-a redus valoarea contabilă a instrumentelor de capital și a altor datorii sau acestea au fost convertite în elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază în scopul recapitalizării entității de rezoluție fără aplicarea instrumentelor de rezoluție.

(3) În cazul în care valoarea agregată care rezultă din aplicarea cerinței prevăzute la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol pentru fiecare entitate de rezoluție din cadrul aceleiași G SII depășește cerința privind fondurile proprii și pasivele eligibile calculată în conformitate cu articolul 12a din prezentul regulament, autoritatea de rezoluție a instituției-mamă din UE poate, după consultarea celorlalte autorități de rezoluție relevante, să acționeze în conformitate cu articolul 45d alineatul (4) sau cu articolul 45h alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.

▼B

Articolul 92b

Cerința privind fondurile proprii și pasivele eligibile pentru G-SII din afara UE

(1) Instituțiile care sunt filiale semnificative ale G-SII din afara UE și care nu sunt entități de rezoluție îndeplinesc în orice moment cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile egale cu 90 % din cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile prevăzute la articolul 92a.

(2) În scopul respectării alineatului (1), instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 și instrumentele de pasive eligibile sunt luate în considerare numai dacă sunt deținute de întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang a G-SII din afara UE și au fost emise direct sau indirect prin intermediul altor entități din cadrul aceluiași grup, cu condiția ca toate aceste entități să fie stabilite în aceeași țară terță ca respectiva întreprindere-mamă de cel mai înalt rang sau într-un stat membru.

(3) Un instrument de pasive eligibile este luat în considerare numai în scopul respectării alineatului (1), dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții suplimentare:

(a) în cazul unei proceduri obișnuite de insolvență, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 47 din Directiva 2014/59/UE, creanța provenită din datorie este de rang inferior creanțelor provenite din pasive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol și care nu pot fi considerate fonduri proprii;

(b) face obiectul competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolele 59-62 din Directiva 2014/59/UE.”;

48. Articolul 94 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 94

Derogare pentru portofoliile de tranzacționare de mici dimensiuni

(1) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (3) litera (b), instituțiile pot calcula cerința de fonduri proprii pentru activitățile legate de portofoliul de tranzacționare în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, cu condiția ca dimensiunea activității bilanțiere și extrabilanțiere a instituțiilor cu portofoliile de tranzacționare să fie mai mică sau egală cu ambele praguri următoare, pe baza unei evaluări realizate lunar utilizând datele din ultima zi a lunii respective:

(a) 5 % din activele totale ale instituției;

(b) 50 de milioane EUR.

(2) Atunci când sunt îndeplinite ambele condiții stabilite la alineatul (1) literele (a) și (b), instituțiile pot calcula cerința de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacționare după cum urmează:

▼B

(a) pentru contractele enumerate la punctul 1 din anexa II, contractele referitoare la titluri de capital la care se face referire la punctul 3 din anexa respectivă și instrumentele financiare derivate de credit, instituțiile pot exclude pozițiile respective din cerința de fonduri proprii menționată la articolul 92 alineatul (3) litera (b);

(b) pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare, altele decât cele menționate la litera (a) de la prezentul alineat, instituțiile pot înlocui cerința de fonduri proprii menționată la articolul 92 alineatul (3) litera (b) cu cerința calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) litera (a).

(3) Instituțiile calculează dimensiunea activității lor bilanțiere și extrabilanțiere cu portofoliile de tranzacționare pe baza datelor din ultima zi a fiecărei luni, în sensul alineatului (1), în conformitate cu următoarele cerințe:

(a) toate pozițiile atribuite portofoliului de tranzacționare în conformitate cu articolul 104 sunt incluse în calcul, cu excepția următoarelor:

(i) pozițiile pe cursul de schimb valutar și pe mărfuri;

(ii) pozițiile pe instrumente financiare derivate de credit care sunt recunoscute ca acoperiri interne împotriva expunerilor la riscul de credit sau la riscul de contraparte din afara portofoliului de tranzacționare și tranzacțiile cu instrumente financiare derivate de credit care compensează perfect riscul de piață al acoperirilor interne, astfel cum se menționează la articolul 106 alineatul (3);

(b) toate pozițiile incluse în calcul în conformitate cu litera (a) se evaluează la valoarea lor de piață de la data respectivă; în cazul în care valoarea de piață a unei poziții nu este disponibilă la o anumită dată, instituțiile utilizează valoarea justă pentru poziția respectivă de la data vizată; în cazul în care valoarea de piață și valoarea justă a unei poziții nu sunt disponibile la o anumită dată, instituțiile utilizează cea mai recentă valoare de piață sau valoare justă pentru poziția respectivă;

(c) valoarea absolută a pozițiilor lungi se adună cu valoarea absolută a pozițiilor scurte.

(4) În cazul în care sunt îndeplinite ambele condiții prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol, indiferent de obligațiile prevăzute la articolele 74 și 83 din Directiva 2013/36/UE, articolul 102 alineatele (3) și (4) și articolele 103 și 104b din prezentul regulament nu se aplică.

(5) Instituțiile transmit autorităților competente notificări atunci când calculează sau încetează să mai calculeze cerințele de fonduri proprii pentru portofoliul lor de tranzacționare în conformitate cu alineatul (2).

(6) O instituție care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) notifică imediat acest lucru autorității competente.

(7) O instituție încetează să mai calculeze cerințele de fonduri proprii pentru portofoliul de tranzacționare în conformitate cu alineatul (2) în termen de trei luni dacă se regăsește într-una din următoarele situații:

(a) instituția nu îndeplinește condițiile stabilite la alineatul (1) litera (a) sau (b) timp de trei luni consecutive;

▼B

(b) instituția nu îndeplinește condițiile stabilite la alineatul (1) litera (a) sau (b) pentru mai mult de șase din ultimele 12 luni.

(8) În cazul în care o instituție a încetat să mai calculeze cerințele de fonduri proprii pentru portofoliul său de tranzacționare în conformitate cu prezentul articol, aceasta este autorizată să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru portofoliul său de tranzacționare în conformitate cu prezentul articol numai dacă demonstrează autorității competente că toate condițiile stabilite la alineatul (1) au fost îndeplinite pe o perioadă neîntreruptă de un an.

(9) Instituțiile nu deschid, nu cumpără și nu vând o poziție din portofoliul de tranzacționare cu unicul scop de a respecta oricare dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) în cursul evaluării lunare.”;

49. În partea a treia titlul I, capitolul 2 se elimină;

50. Articolul 102 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Intenția de tranzacționare se demonstrează pe baza strategiilor, politicilor și procedurilor elaborate de instituție pentru a administra poziția sau portofoliul în conformitate cu articolele 103, 104 și 104a.

(3) Instituțiile pun în funcțiune și mențin sisteme și controale pentru a-și gestiona portofoliul de tranzacționare în conformitate cu articolul 103.

(4) În sensul cerințelor de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (3), pozițiile din portofoliul de tranzacționare sunt atribuite birourilor de tranzacționare instituite în conformitate cu articolul 104b.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Pozițiile din portofoliul de tranzacționare fac obiectul cerințelor de evaluare prudentă specificate la articolul 105.

(6) Instituțiile tratează acoperirile interne în conformitate cu articolul 106.”;

51. Articolul 103 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 103

Administrarea portofoliului de tranzacționare

(1) Instituțiile dispun de politici și proceduri clar definite pentru administrarea globală a portofoliului de tranzacționare. Politicile și procedurile respective acoperă cel puțin:

(a) activitățile pe care instituția le consideră a fi activități de tranzacționare și parte constitutivă a portofoliului de tranzacționare în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii;

(b) măsura în care o poziție poate fi marcată zilnic la prețul pieței prin referință la o piață bidirecțională activă și lichidă;

▼B

(c) pentru pozițiile care se marchează la model, măsura în care instituția poate:

(i) să identifice toate riscurile semnificative ale poziției;

(ii) să acopere toate riscurile semnificative ale poziției cu instrumente pentru care există o piață bidirecțională activă și lichidă;

(iii) să derive estimări fiabile pentru ipotezele și parametrii cheie folosiți în model;

(d) măsura în care instituția poate și trebuie să genereze evaluări pentru poziție care pot fi validate extern în mod consecvent;

(e) măsura în care restricțiile legale sau alte cerințe operaționale ar afecta capacitatea instituției de a lichida sau a acoperi poziția pe termen scurt;

(f) măsura în care instituția poate și trebuie să procedeze la administrarea activă a riscurilor pozițiilor în cadrul operațiunilor de tranzacționare;

(g) măsura în care instituția poate reclasifica riscul sau pozițiile din portofoliul de tranzacționare în afara acestuia sau invers, precum și cerințele pentru astfel de reclasificări, astfel cum sunt menționate la articolul 104a.

(2) În administrarea pozițiilor sau a portofoliilor de poziții din portofoliul de tranzacționare, instituția respectă toate cerințele următoare:

(a) instituția dispune de o strategie de tranzacționare clar documentată în ceea ce privește poziția sau portofoliile din portofoliul de tranzacționare, care să fie aprobată de conducerea superioară și să includă perioada de deținere prevăzută;

(b) instituția dispune de politici și proceduri clar definite pentru administrarea activă a pozițiilor sau a portofoliilor din portofoliul de tranzacționare; aceste politici și proceduri prevăd:

(i) pozițiile sau portofoliile de poziții care pot fi deschise de fiecare birou de tranzacționare sau, după caz, de dealeri desemnați;

(ii) stabilirea unor limite ale pozițiilor și monitorizarea acestora pentru a asigura caracterul adecvat al acestora;

(iii) asigurarea faptului că dealerii au autonomia de a deschide și administra poziția în limitele agreate și conform strategiei aprobate;

(iv) asigurarea faptului că pozițiile sunt raportate conducerii superioare ca parte integrantă a procesului de gestionare a riscurilor al instituției;

(v) asigurarea faptului că pozițiile sunt monitorizate activ cu trimitere la sursele de informații de piață și că se efectuează o evaluare a caracterului tranzacționabil sau a capacității de acoperire a pozițiilor sau a componentelor lor de risc, inclusiv aprecierea, calitatea și disponibilitatea informațiilor de piață pentru procesul de evaluare, rulajul pieței, dimensiunile pozițiilor tranzacționate pe piață;

(vi) proceduri și mecanisme de control antifraudă active;

▼B

(c) instituția dispune de politici și proceduri clar definite pentru monitorizarea pozițiilor în raport cu strategia de tranzacționare a instituției, inclusiv monitorizarea rulajului și a pozițiilor pentru care perioada de deținere avută în vedere inițial a fost depășită.”;

52. La articolul 104, alineatul (2) se elimină;

53. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 104a

Reclasificarea unei poziții

(1) Instituțiile dispun de politici clar definite pentru a identifica circumstanțele excepționale care justifică reclasificarea unei poziții din portofoliul de tranzacționare ca poziție din afara portofoliului de tranzacționare sau, invers, reclasificarea unei poziții din afara portofoliului de tranzacționare ca poziție din portofoliul de tranzacționare în scopul determinării cerințelor de fonduri proprii într-un mod pe care autoritățile competente îl consideră satisfăcător. Instituțiile revizuiesc aceste politici cel puțin anual.

ABE monitorizează setul de practici de supraveghere și emite ghiduri în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 până la 28 iunie 2024 cu privire la semnificația circumstanțelor excepționale în sensul primului paragraf de la prezentul alineat. Până la momentul emiterii acestor ghiduri de către ABE, autoritățile competente notifică ABE în legătură cu decizia de a permite sau nu unei instituții să reclasifice o poziție, astfel cum se menționează la alineatul (2) de la prezentul articol, precum și în legătură cu motivele care au stat la baza acestei decizii.

(2) Autoritățile competente acordă aprobarea pentru reclasificarea unei poziții din portofoliul de tranzacționare ca poziție din afara portofoliului de tranzacționare sau, invers, a unei poziții din afara portofoliului de tranzacționare ca poziție din portofoliul de tranzacționare în scopul determinării cerințelor de fonduri proprii numai dacă instituția a furnizat autorităților competente dovezi scrise că decizia sa de a reclasifica poziția respectivă este cauzată de o circumstanță excepțională care este în concordanță cu politicile de care dispune instituția în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. În acest scop, instituția prezintă suficiente dovezi care să ateste că poziția nu mai îndeplinește condițiile pentru a fi clasificată drept poziție din portofoliul de tranzacționare sau poziție din afara portofoliului de tranzacționare în temeiul articolului 104.

Decizia menționată la primul paragraf se aprobă de organul de conducere.

(3) În cazul în care autoritatea competentă a acordat aprobarea pentru reclasificarea unei poziții în conformitate cu alineatul (2), instituția care a primit aprobarea respectivă:

(a) publică, fără întârziere,

(i) informațiile conform cărora poziția sa a fost reclasificată; și

(ii) atunci când efectul reclasificării respective constă în reducerea cerințelor de fonduri proprii ale instituției, dimensiunea reducerii respective; și

▼B

(b) atunci când efectul reclasificării respective constă în reducerea cerințelor de fonduri proprii ale instituției, nu recunoaşte acest efect până în momentul în care poziția ajunge la scadență, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a instituției îi permite să recunoască acest efect la o dată anterioară.

(4) Instituția calculează variația netă a cuantumului cerințelor de fonduri proprii care rezultă din reclasificarea poziției ca diferență între cerințele de fonduri proprii imediat după reclasificare și cerințele de fonduri proprii imediat înainte de reclasificare, calculate în conformitate cu articolul 92. Calculul nu ia în considerare efectele altor factori în afară de reclasificare.

(5) Reclasificarea unei poziții în conformitate cu prezentul articol este irevocabilă.

Articolul 104b

Cerințe aplicabile birourilor de tranzacționare

(1) În sensul cerințelor de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (3), instituțiile creează birouri de tranzacționare și atribuie fiecare poziție din portofoliul lor de tranzacționare unuia dintre aceste birouri de tranzacționare. Pozițiile din portofoliul de tranzacționare se atribuie aceluiași birou de tranzacționare numai dacă sunt conforme cu strategia de afaceri aprobată pentru biroul de tranzacționare respectiv și dacă sunt administrate și monitorizate în mod consecvent în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Birourile de tranzacționare ale instituțiilor îndeplinesc în permanență toate cerințele următoare:

(a) fiecare birou de tranzacționare are o strategie de afaceri clară și distinctă și o structură de gestionare a riscurilor adecvată pentru strategia sa de afaceri;

(b) fiecare birou de tranzacționare are o structură organizațională clară; pozițiile unui birou de tranzacționare sunt gestionate de dealeri desemnați din cadrul instituției; fiecare dealer are funcții specifice în cadrul biroului de tranzacționare; fiecare dealer este repartizat unui singur birou de tranzacționare;

(c) limitele pozițiilor se stabilesc în cadrul fiecărui birou de tranzacționare în funcție de strategia de afaceri a respectivului birou de tranzacționare;

(d) cel puțin săptămânal se elaborează rapoarte privind activitățile, rentabilitatea, gestionarea riscului și cerințele de reglementare la nivelul biroului de tranzacționare și acestea se comunică organului de conducere în mod regulat;

(e) fiecare birou de tranzacționare are un plan de afaceri anual clar, care să includă o politică de remunerare bine definită pe baza unor criterii solide utilizate pentru evaluarea performanței;

▼B

(f) pentru fiecare birou de tranzacționare, se întocmesc lunar și se pun la dispoziția autorităților competente rapoarte privind pozițiile care se apropie de scadență, încălcările limitelor de tranzacționare pe parcursul zilei (intra-day), încălcările limitelor de tranzacționare zilnice și acțiunile întreprinse de instituție împotriva încălcărilor respective, precum și evaluări ale lichidității pieței.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) litera (b), o instituție poate repartiza un dealer mai multor birouri de tranzacționare, cu condiția ca instituția să demonstreze într-un mod pe care autoritatea sa competentă să îl considere satisfăcător că repartizarea a fost efectuată din considerente ce țin de afaceri sau de resurse, iar repartizarea nu afectează celelalte cerințe calitative prevăzute la prezentul articol, aplicabile dealerilor și birourilor de tranzacționare.

(4) Instituțiile notifică autorităților competente modul în care asigură respectarea alineatului (2). Autoritățile competente pot impune unei instituții să modifice structura sau organizarea birourilor sale de tranzacționare pentru a asigura respectarea prezentului articol.”;

54. Articolul 105 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare și pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare evaluate la valoarea justă fac obiectul normelor privind evaluarea prudentă enunțate la prezentul articol. Instituțiile se asigură, în special, că evaluarea prudentă a pozițiilor lor din portofoliul de tranzacționare atinge un grad corespunzător de certitudine, ținând seama de natura dinamică a pozițiilor din portofoliul de tranzacționare și a pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare evaluate la valoarea justă, de cerințele de soliditate prudențială, de modul de operare și de scopul cerințelor de capital în ceea ce privește pozițiile din portofoliul de tranzacționare și pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare evaluate la valoarea justă.”;

(b) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Instituțiile își reevaluează pozițiile din portofoliul de tranzacționare la valoarea justă cel puțin zilnic. Modificările valorii acestor poziții sunt raportate în contul de profit și pierdere al instituției.

(4) Instituțiile își marchează la piață pozițiile din portofoliul de tranzacționare și pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare evaluate la valoarea justă ori de câte ori este posibil, inclusiv atunci când aplică pozițiilor respective tratamentul relevant în materie de capital.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Atunci când marcarea la piață nu este posibilă, instituțiile își marchează la model pozițiile și portofoliile în mod prudent, inclusiv atunci când calculează cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare și pentru pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare evaluate la valoarea justă.”;

▼B

(d) la alineatul (7), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul primului paragraf litera (d), modelul se dezvoltă sau se aprobă independent de birourile de tranzacționare și este testat independent, inclusiv pentru validarea calculelor matematice, a ipotezelor și a implementării programelor informatice.”;

(e) la alineatul (11), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) timpul suplimentar care ar fi necesar pentru acoperirea poziției sau a riscurilor inerente poziției dincolo de orizonturile de lichiditate care au fost atribuite factorilor de risc aplicabili poziției în conformitate cu articolul 325bd;”;

55. Articolul 106 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Cerințele prevăzute la alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere cerințelor aplicabile poziției acoperite din afara portofoliului de tranzacționare sau din portofoliul de tranzacționare, după caz.

(3) În cazul în care o instituție acoperă o expunere la riscul de credit sau o expunere la riscul de contraparte din afara portofoliului de tranzacționare utilizând un instrument financiar derivat de credit înregistrat în portofoliul său de tranzacționare, această poziție pe instrumentul financiar derivat de credit este recunoscută ca acoperire internă a expunerii la riscul de credit sau a expunerii la riscul de contraparte din afara portofoliului de tranzacționare în scopul calculării valorilor expunerilor ponderate la risc menționate la articolul 92 alineatul (3) litera (a) în cazul în care instituția încheie o altă tranzacție cu instrumente financiare derivate de credit cu un terț furnizor de protecție eligibil care îndeplinește cerințele privind protecția nefinanțată a creditului din afara portofoliului de tranzacționare și compensează perfect riscul de piață al acoperirii interne.

Atât acoperirea internă a riscului recunoscută în conformitate cu primul paragraf, cât și instrumentul financiar derivat de credit încheiat cu partea terță sunt incluse în portofoliul de tranzacționare în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(4) În cazul în care o instituție acoperă o expunere la riscul privind titlurile de capital din afara portofoliului de tranzacționare utilizând un instrument financiar derivat pe titluri de capital înregistrat în portofoliul său de tranzacționare, această poziție pe instrumentul financiar derivat pe titluri de capital este recunoscută ca acoperire internă a expunerii la riscul privind titlurile de capital din afara portofoliului de tranzacționare în scopul calculării valorilor expunerilor ponderate la risc menționate la articolul 92 alineatul (3) litera (a) în cazul în care instituția încheie o altă tranzacție cu instrumente financiare derivate pe titluri de capital cu un terț furnizor de protecție eligibil care îndeplinește cerințele privind protecția nefinanțată a creditului din afara portofoliului de tranzacționare și compensează perfect riscul de piață al acoperirii interne.

Atât acoperirea internă a riscului recunoscută în conformitate cu primul paragraf, cât și instrumentul financiar derivat pe titluri de capital încheiat cu terțul furnizor de protecție eligibil sunt incluse în portofoliul de tranzacționare în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață.

▼B

(5) În cazul în care o instituție acoperă expuneri la riscul de rată a dobânzii din afara portofoliului de tranzacționare utilizând o poziție de risc de rată a dobânzii înregistrată în portofoliul său de tranzacționare, această poziție de risc de rată a dobânzii este considerată a fi o acoperire internă în scopul evaluării riscului de rată a dobânzii rezultat din poziții din afara portofoliului de tranzacționare în conformitate cu articolele 84 și 98 din Directiva 2013/36/UE dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) poziția a fost atribuită unui portofoliu distinct, de la cealaltă poziție din portofoliul de tranzacționare, pentru care strategia de afaceri este consacrată exclusiv gestionării și diminuării riscului de piață aferent acoperirilor interne ale expunerii la riscul de rată a dobânzii; în acest scop, instituția poate atribui acestui portofoliu fie alte poziții de risc de rată a dobânzii deschise cu părți terțe, fie propriul său portofoliu de tranzacționare, atât timp cât instituția compensează perfect riscul de piață al respectivelor poziții de risc de rată a dobânzii deschise cu propriul său portofoliu de tranzacționare prin deschiderea de poziții de risc de rată a dobânzii de semn opus cu părți terțe;

(b) în sensul cerințelor de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (3), poziția a fost atribuită unui birou de tranzacționare instituit în conformitate cu articolul 104b, a cărui strategie de afaceri este consacrată exclusiv gestionării și diminuării riscului de piață aferent acoperirilor interne ale expunerii la riscul de rată a dobânzii; în acest scop, biroul de tranzacționare în cauză poate deschide și alte poziții de risc de rată a dobânzii cu părți terțe sau cu alte birouri de tranzacționare ale instituției, atât timp cât celelalte birouri de tranzacționare compensează perfect riscul de piață al celorlalte poziții de risc de rată a dobânzii, prin deschiderea de poziții de risc de rată a dobânzii de semn opus cu părți terțe;

(c) instituția a documentat pe deplin modul în care poziția diminuează riscul de rată a dobânzii rezultate din poziții din afara portofoliului de tranzacționare în scopul cerințelor prevăzute la articolele 84 și 98 din Directiva 2013/36/UE.

(6) Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață al tuturor pozițiilor atribuite unui portofoliu distinct, astfel cum este menționat la alineatul (5) litera (a), se calculează în mod de sine stătător și se adaugă la cerințele de fonduri proprii pentru celelalte poziții din portofoliul de tranzacționare.

(7) În sensul cerințelor de raportare prevăzute la articolul 430b, calculul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață al tuturor pozițiilor atribuite portofoliului distinct, astfel cum este menționat la alineatul (5) litera (a) de la prezentul articol, sau biroului de tranzacționare sau deschise de biroul de tranzacționare menționat la alineatul (5) litera (b) de la prezentul articol, după caz, se efectuează în mod de sine stătător, ca portofoliu distinct, și se adaugă la calculul cerințelor de fonduri proprii pentru celelalte poziții din portofoliul de tranzacționare.”;

▼B

56. La articolul 107, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În sensul prezentului regulament, expunerile față de o firmă de investiții dintr-o țară terță, față de o instituție de credit dintr-o țară terță, precum și față de o bursă dintr-o țară terță se tratează ca expuneri față de o instituție numai în cazul în care țara terță aplică cerințe prudențiale și de supraveghere entității respective care sunt cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.”;

57. La articolul 117, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) se adaugă următoarele litere:

„(o) Asociația Internațională pentru Dezvoltare;

(p) Banca Asiatică de Investiții în Infrastructură.”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Comisia este împuternicită să modifice prezentul regulament prin adoptarea unor acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica, conform standardelor internaționale, lista băncilor multilaterale de dezvoltare menționate la primul paragraf.”;

58. La articolul 118, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice.”;

59. La articolul 123, se adaugă următorul alineat:

„Expunerilor datorate împrumuturilor acordate de o instituție de credit pensionarilor sau salariaților care au un contract permanent cu condiția transferului necondiționat al unei părți a pensiei sau a salariului debitorului către instituția de credit respectivă li se atribuie o pondere de risc de 35 %, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) pentru a rambursa împrumutul, debitorul autorizează în mod necondiționat fondul de pensii sau angajatorul să efectueze plăți directe către instituția de credit prin deducerea ratelor lunare ale împrumutului din pensia sau salariul lunar al debitorului;

(b) riscurile de deces, de incapacitate de muncă, de șomaj sau de reducere a pensiei sau salariului lunar net al debitorului sunt acoperite în mod corespunzător printr-o poliță de asigurare subscrisă de debitor în beneficiul instituției de credit;

(c) plățile lunare care trebuie efectuate de debitor pentru toate împrumuturile care îndeplinesc condițiile prevăzute la literele (a) și (b) nu depășesc în total 20 % din pensia sau salariul lunar net al debitorului;

(d) scadența inițială maximă a împrumutului este egală cu zece ani sau mai mică.”;

▼B

60. Articolul 124 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 124

Expuneri garantate cu ipoteci pe proprietăți imobiliare

(1) Expunerii sau oricărei părți a unei expuneri garantate integral printr-o ipotecă asupra unui bun imobil i se atribuie o pondere de risc de 100 %, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 125 sau 126, cu excepția oricărei părți a expunerii care este încadrată într-o altă clasă de expuneri. Părții din expunere care depășește valoarea ipotecară a bunului imobil i se atribuie ponderea de risc aplicabilă expunerilor negarantate față de contrapartea implicată.

Partea unei expuneri care este tratată ca fiind garantată integral cu un bun imobil nu este mai mare decât cuantumul afectat garanției al valorii de piață sau decât valoarea ipotecară a bunului imobil respectiv în cazul statelor membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare prin dispoziții legislative sau de reglementare.

(1a) Statele membre desemnează o autoritate pentru a fi responsabilă cu aplicarea alineatului (2). Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată.

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este autoritatea competentă, ea se asigură că organismele și autoritățile naționale relevante care au un mandat macroprudențial sunt informate în mod corespunzător cu privire la intenția autorității competente de a utiliza dispozițiile prezentului articol și sunt implicate în mod adecvat în evaluarea preocupărilor legate de stabilitatea financiară din statul său membru, în conformitate cu alineatul (2).

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este diferită de autoritatea competentă, statul membru adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura în mod adecvat coordonarea și schimbul de informații între autoritatea competentă și autoritatea desemnată în vederea punerii în aplicare corespunzătoare a prezentului articol. În special, se impune autorităților să coopereze îndeaproape și să partajeze toate informațiile care pot fi necesare pentru exercitarea adecvată a obligațiilor impuse autorității desemnate în temeiul prezentului articol. Această cooperare are drept scop evitarea oricărei forme de acțiune redundantă sau inconsecventă între autoritatea competentă și autoritatea desemnată, precum și asigurarea faptului că interacțiunea cu alte măsuri, în special cu măsurile luate în temeiul articolului 458 din prezentul regulament și al articolului 133 din Directiva 2013/36/UE, este luată în considerare în mod corespunzător.

(2) Pe baza datelor colectate în temeiul articolului 430a și a oricăror alți indicatori relevanți, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, dacă ponderea de risc de 35 % pentru expunerile la unul sau mai multe segmente imobiliare garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative menționate la articolul 125, situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității relevante, și ponderea de risc de 50 % pentru expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale menționate la articolul 126, situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității relevante, sunt adecvate în baza:

▼B

(a) istoricului pierderilor rezultate din expunerile garantate cu bunuri imobile;

(b) perspectivelor de evoluție a piețelor de bunuri imobile.

În cazul în care, pe baza evaluării menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol concluzionează că ponderile de risc prevăzute la articolul 125 alineatul (2) sau la articolul 126 alineatul (2) nu reflectă în mod adecvat riscurile reale, legate de unul sau mai multe segmente imobiliare, aferente expunerilor garantate integral cu ipoteci pe bunuri imobile locative sau pe bunuri imobile comerciale situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității relevante, precum și în cazul în care consideră că un caracter inadecvat al ponderilor de risc ar putea avea efecte negative asupra stabilității financiare actuale sau viitoare în statul său membru, aceasta poate crește ponderile de risc aplicabile expunerilor respective în intervalele prevăzute la al patrulea paragraf de la prezentul alineat sau poate impune criterii mai stricte decât cele prevăzute la articolul 125 alineatul (2) sau la articolul 126 alineatul (2).

Autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol notifică ABE și CERS orice ajustare adusă ponderilor de risc și criteriilor aplicată în temeiul prezentului alineat. În termen de o lună de la primirea notificării respective, ABE și CERS prezintă avizul lor statului membru în cauză. ABE și CERS publică ponderile de risc și criteriile pentru expunerile menționate la articolele 125 și 126 și la articolul 199 alineatul (1) litera (a), astfel cum sunt puse în aplicare de autoritatea relevantă.

În sensul celui de-al doilea paragraf de la prezentul alineat, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) poate stabili ponderile de risc în următoarele intervale:

(a) de la 35 % la 150 % pentru expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative;

(b) de la 50 % la 150 % pentru expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale.

(3) În cazul în care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) stabilește ponderi de risc mai mari sau criterii mai stricte în temeiul alineatului (2) al doilea paragraf, instituțiile dispun de o perioadă de tranziție de șase luni pentru aplicarea acestora.

(4) ABE, în strânsă cooperare cu CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica criteriile riguroase de evaluare a valorii ipotecare menționate la alineatul (1), precum și tipurile de factori care trebuie avuți în vedere pentru evaluarea caracterului adecvat al ponderilor de risc menționate la alineatul (2) primul paragraf.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

(5) CERS poate formula, prin intermediul unor recomandări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 și în strânsă cooperare cu ABE, orientări pentru autoritățile desemnate în conformitate cu alineatul (1a) de la prezentul articol, cu privire la următoarele:

(a) factorii care ar putea «avea efecte negative asupra stabilității financiare actuale sau viitoare», menționați la alineatul (2) al doilea paragraf; și

(b) valorile indicative de referință de care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1a) urmează să țină seama atunci când stabilește ponderi de risc mai mari.

(6) Instituțiile dintr-un stat membru aplică ponderile de risc și criteriile stabilite de autoritățile dintr-un alt stat membru în conformitate cu alineatul (2) pentru toate expunerile lor corespunzătoare garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau asupra bunurilor imobile comerciale situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru respectiv.”;

61. La articolul 128, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Instituțiile atribuie o pondere de risc de 150 % expunerilor asociate cu riscuri extrem de ridicate.

(2) În sensul prezentului articol, instituțiile tratează oricare dintre următoarele expuneri ca expuneri asociate unor riscuri extrem de ridicate:

(a) investițiile în societățile cu capital de risc (*venture capital firms*), cu excepția cazului în care investițiile respective sunt tratate în conformitate cu articolul 132;

(b) investițiile în capital privat (*private equity*), cu excepția cazului în care investițiile respective sunt tratate în conformitate cu articolul 132;

(c) finanțările speculative ale bunurilor imobile.”;

62. Articolul 132 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 132

Cerințele de fonduri proprii pentru expunerile sub formă de unități sau acțiuni deținute în OPC-uri

(1) Instituțiile calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un OPC prin înmulțirea valorii expunerii ponderate la risc pentru expunerile OPC-ului, calculată în conformitate cu abordările menționate la alineatul (2) primul paragraf, cu procentajul unităților sau acțiunilor deținute de instituțiile respective.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (3) de la prezentul articol, instituțiile pot aplica abordarea de tip look-through, în conformitate cu articolul 132a alineatul (1), sau abordarea pe bază de mandat, în conformitate cu articolul 132a alineatul (2).

În conformitate cu articolul 132b alineatul (2), instituțiile care nu aplică abordarea de tip look-through sau abordarea pe bază de mandat atribuie o pondere de risc de 1 250 % (denumită în continuare «abordarea de rezervă (fall-back)») expunerilor lor sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un OPC.

▼B

Instituțiile pot calcula valoarea expunerilor ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un OPC utilizând o combinație a abordărilor menționate la prezentul alineat, în măsura în care condițiile de utilizare a abordărilor respective sunt îndeplinite.

(3) Instituțiile pot stabili valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC în conformitate cu abordările prevăzute la articolul 132a în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) OPC-ul este unul dintre următoarele:

(i) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), reglementat de Directiva 2009/65/CE;

(ii) un FIA administrat de un AFIA din UE înregistrat în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Directiva 2011/61/UE;

(iii) un FIA administrat de un AFIA din UE autorizat în temeiul articolului 6 din Directiva 2011/61/UE;

(iv) un FIA administrat de un AFIA din afara UE autorizat în temeiul articolului 37 din Directiva 2011/61/UE;

(v) un FIA din afara UE administrat de un AFIA din afara UE și distribuit în conformitate cu articolul 42 din Directiva 2011/61/UE;

(vi) un FIA din afara UE care nu este distribuit în Uniune și este administrat de un AFIA din afara UE cu sediul într-o țară terță, care face obiectul unui act delegat menționat la articolul 67 alineatul (6) din Directiva 2011/61/UE;

(b) prospectul de emisiune al OPC-ului sau documentul echivalent include următoarele:

(i) categoriile de active în care OPC-ul este autorizat să investească;

(ii) dacă se aplică limite în ceea ce privește investițiile, limitele relative și metodologiile de calcul al acestora;

(c) raportarea realizată pentru instituție de către OPC sau de societatea de administrare a OPC-ului respectă următoarele cerințe:

(i) expunerile OPC-ului sunt raportate cel puțin la fel de frecvent ca cele ale instituției;

(ii) nivelul de detaliu al informațiilor financiare este suficient pentru a permite instituției să calculeze valoarea expunerii ponderate la risc OPC-ului în conformitate cu abordarea aleasă de instituție;

(iii) în cazul în care instituția aplică abordarea de tip look-through, informațiile privind expunerile-suport sunt verificate de o parte terță independentă.

▼B

Prin derogare de la primul paragraf litera (a) din prezentul alineat, băncile multilaterale și bilaterale de dezvoltare și alte instituții care investesc într-un OPC împreună cu bănci multilaterale sau bilaterale de dezvoltare pot determina valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile respectivului OPC în conformitate cu abordările prevăzute la articolul 132a, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute la primul paragraf literele (b) și (c) din prezentul alineat și cu condiția ca mandatul de investiții al OPC-ului să limiteze tipurile de active în care OPC-ul poate investi la active care promovează dezvoltarea durabilă în țările în curs de dezvoltare.

Instituțiile notifică autorității lor competente OPC-urile cărora le aplică tratamentul menționat la al doilea paragraf.

Prin derogare de la primul paragraf litera (c) punctul (i), în cazul în care instituția stabilește valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC în conformitate cu abordarea pe bază de mandat, raportarea realizată pentru instituție de către OPC sau de societatea de administrare a OPC-ului poate fi limitată la mandatul de investiții al OPC-ului și la eventualele modificări ale acestuia și poate fi efectuată numai atunci când instituția înregistrează pentru prima dată expunerea față de OPC și când are loc o modificare în mandatul de investiții al OPC-ului.

(4) Instituțiile care nu dispun de date sau informații adecvate pentru a calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC în conformitate cu abordările descrise la articolul 132a se pot baza pe calculele efectuate de o parte terță, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) partea terță este:

(i) instituția depozitară sau instituția financiară depozitară a OPC-ului, cu condiția ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri de valoare și să depoziteze toate titlurile de valoare la această instituție depozitară sau instituție financiară depozitară;

(ii) pentru OPC-urile care nu se încadrează la punctul (i) de la prezenta literă, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiția ca această societate să îndeplinească condiția prevăzută la alineatul (3) litera (a);

(b) partea terță efectuează calculul în conformitate cu abordările prevăzute la articolul 132a alineatul (1), (2) sau (3), după caz;

(c) un auditor extern a confirmat corectitudinea calculului efectuat de partea terță.

Instituțiile care se bazează pe calcule efectuate de terți înmulțesc valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC rezultată în urma acestor calcule cu un factor de 1,2.

▼B

Prin derogare de la al doilea paragraf, în cazul în care instituția dispune de acces nerestricționat la calculele detaliate efectuate de partea terță, nu se aplică factorul de 1,2. Instituția furnizează, la cerere, calculele respective autorității competente.

(5) În cazul în care o instituție aplică abordările menționate la articolul 132a pentru a calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC (denumit în continuare «OPC de nivel 1») și oricare dintre expunerile-suport ale OPC-ului de nivel 1 este o expunere sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un alt OPC (denumit în continuare «OPC de nivel 2»), valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile OPC-ului de nivel 2 poate fi calculată utilizând oricare dintre cele trei abordări descrise la alineatul (2) din prezentul articol. Instituția poate utiliza abordarea de tip look-through pentru a calcula valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile OPC-urilor de nivel 3 și de orice nivel ulterior numai în cazul în care a utilizat această abordare și pentru calculul de la nivelul anterior. În orice alt caz, instituția utilizează abordarea de rezervă (fall-back).

(6) Valoarea expunerii ponderate la risc a pentru expunerile unui OPC, calculată în conformitate cu abordarea de tip look-through și cu abordarea pe bază de mandat prevăzută la articolul 132a alineatele (1) și (2) este plafonată la nivelul valorii ponderate la risc al expunerilor respectivului OPC calculate în conformitate cu abordarea de rezervă (fall-back).

(7) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, instituțiile care aplică abordarea de tip look-through în conformitate cu articolul 132a alineatul (1) pot calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un OPC înmulțind valorile expunerilor pentru expunerile respective, calculate în conformitate cu articolul 111, cu ponderea de risc (RW_i^*) calculată în conformitate cu formula prevăzută la articolul 132c, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) instituțiile măsoară valoarea deținerilor lor de unități sau acțiuni într-un OPC la costul istoric, dar măsoară valoarea activelor subiacente ale OPC-ului la valoarea justă dacă aplică abordarea de tip look-through;

(b) o modificare a valorii de piață a unităților sau a acțiunilor pentru care instituțiile măsoară valoarea la costul istoric nu modifică nici cuantumul fondurilor proprii ale instituțiilor respective, nici valoarea expunerii asociată deținerilor respective.”;

▼B

63. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 132a

Abordări pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc ale pentru OPC-uri

(1) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3), instituțiile care dispun de suficiente informații cu privire la expunerile-suport individuale ale unui OPC țin seama de aceste expuneri pentru a calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru OPC, ponderând la risc toate expunerile-suport ale OPC-ului ca și cum ar fi deținute direct de instituțiile în cauză.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3), instituțiile care nu dispun de suficiente informații cu privire la expunerile-suport individuale ale unui OPC pentru a utiliza abordarea transparentă de tip look-through pot calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile respective în conformitate cu limitele stabilite în mandatul OPC-ului și în dreptul relevant.

Instituțiile efectuează calculele menționate la primul paragraf presupunând că OPC-ul își asumă în primul rând expuneri care atrag cea mai mare cerință de fonduri proprii, în limitele maxime permise în temeiul mandatului său sau al dreptului relevant, după care continuă să își asume expuneri în ordine descrescătoare, până când este atinsă limita totală maximă de expunere, și că OPC-ul aplică efectul de levier în limitele maxime permise în temeiul mandatului său sau al dreptului relevant, după caz.

Instituțiile efectuează calculele menționate la primul paragraf în conformitate cu metodele prevăzute în prezentul capitol, în capitolul 5 și în capitolul 6 secțiunea 3, 4 sau 5 din prezentul titlu.

(3) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (3) litera (d), instituțiile care calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC în conformitate cu alineatul (1) sau (2) de la prezentul articol pot calcula cerința de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului pentru expunerile din instrumente financiare derivate ale respectivului OPC ca un cuantum egal cu 50 % din cerința de fonduri proprii pentru expunerile din instrumentele financiare derivate respective, calculată în conformitate cu capitolul 6 secțiunea 3, 4 sau 5 din prezentul titlu, după caz.

Prin derogare de la primul paragraf, o instituție poate să excludă din calculul cerinței de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului expunerile din instrumente financiare derivate care nu ar fi supuse acestei cerințe dacă ar fi asumate direct de instituție.

▼B

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica modul în care instituțiile calculează valoarea expunerii ponderate la risc menționată la alineatul (2) în cazul în care una sau mai multe dintre datele de intrare utilizate pentru acest calcul sunt indisponibile.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 132b

Excluderi de la abordările pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc pentru OPC-uri

(1) Instituțiile pot exclude din calculele menționate la articolul 132 instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 și instrumentele de pasive eligibile deținute de un OPC pe care instituțiile le deduc în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) și cu articolele 56, 66 și, respectiv, 72e.

(2) Instituțiile pot să excludă din calculele menționate la articolul 132 expunerile sub formă de unități sau acțiuni deținute în OPC-uri menționate la articolul 150 alineatul (1) literele (g) și (h) și să aplice, în schimb, expunerilor respective tratamentul prevăzut la articolul 133.

Articolul 132c

Tratamentul expunerilor extrabilanțiere față de OPC-uri

(1) Instituțiile calculează valoarea expunerii ponderate la risc a pentru elementele lor extrabilanțiere care au potențialul de a fi convertite în expuneri sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un OPC, înmulțind valorile expunerilor pentru expunerile respective, calculate în conformitate cu articolul 111, cu următoarea ponderea de risc:

(a) pentru toate expunerile pentru care instituțiile utilizează una dintre abordările prevăzute la articolul 132a:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

unde:

RW_i^* = ponderea de risc;

i = indicele care desemnează filiala;

$RWAE_i$ = cuantumul calculat în conformitate cu articolul 132a pentru un OPC_i;

E_i^* = valoarea expunerii pentru expunerile OPC_i;

▼B

A_i = valoarea contabilă a activelor OPC_i; și

EQ_i = valoarea contabilă a fondurilor proprii ale OPC_i;

(b) pentru toate celelalte expuneri, $RW_i^* = 1\ 250\%$.

(2) Instituțiile calculează valoarea expunerii unui angajament de valoare minimă care îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol ca fiind valoarea actualizată curentă a cuantumului garantat, folosind un factor de actualizare fără risc de nerambursare. Instituțiile pot reduce valoarea expunerii a angajamentului de valoare minimă pentru orice pierdere recunoscută în raport cu angajamentul de valoare minimă în conformitate cu standardul contabil aplicabil.

Instituțiile calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor extrabilanțiere rezultate din angajamente de valoare minimă care întrunesc toate condițiile menționate la alineatul (3) din prezentul articol înmulțind valorile expunerilor pentru expunerile respective cu un factor de conversie de 20 % și cu ponderea de risc care decurge din articolul 132 sau 152.

(3) Instituțiile stabilesc valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor extrabilanțiere rezultate din angajamente de valoare minimă în conformitate cu alineatul (2) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) expunerea extrabilanțieră a instituției constă într-un angajament de valoare minimă pentru o investiție în unități sau acțiuni într-unul sau mai multe OPC-uri în baza căruia instituția este obligată să plătească, conform angajamentului de valoare minimă, numai în cazul în care valoarea de piață a expunerilor-suport ale OPC-ului sau OPC-urilor scade sub un anumit prag predeterminat într-unul sau mai multe momente specificate în contract;

(b) OPC-ul este unul dintre următoarele:

(i) un OPCVM, astfel cum este definit în Directiva 2009/65/CE; sau

(ii) un FIA, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, care investește exclusiv în valori mobiliare sau în alte active financiare lichide menționate la articolul 50 alineatul (1) din Directiva 2009/65/CE, în cazul în care mandatul fondului nu permite un nivel al efectului de levier mai mare decât cel permis în temeiul articolului 51 alineatul (3) din Directiva 2009/65/CE;

(c) valoarea de piață curentă a expunerilor-suport ale OPC-ului care constituie suportul angajamentului de valoare minimă, fără a ține seama de efectul angajamentelor de valoare minimă extrabilanțiere, acoperă sau depășește valoarea actualizată a pragului specificat în angajamentul de valoare minimă;

▼B

(d) în cazul în care excedentul valorii de piață a expunerilor-suport ale OPC-ului sau OPC-urilor față de valoarea curentă a angajamentului de valoare minimă scade, instituția sau altă întreprindere, în măsura în care este vizată de aceeași supraveghere pe bază consolidată al cărei obiect îl constituie instituția însăși în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE sau Directiva 2002/87/CE, poate influența componența expunerilor-suport ale OPC-ului sau OPC-urilor sau poate limita potențialul de reducere în continuare a excedentului în alte moduri;

(e) beneficiarul final direct sau indirect al angajamentului de valoare minimă este, în general, un client de retail, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 11 din Directiva 2014/65/UE.”;

64. La articolul 144 alineatul (1), litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) instituția a calculat conform abordării IRB cerințele de fonduri proprii care rezultă din estimările sale referitoare la parametrii de risc și este în măsură să transmită rapoartele cerute în conformitate cu articolul 430;”;

65. Articolul 152 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 152

Tratamentul expunerilor sub formă de unități sau acțiuni deținute în OPC-uri

(1) Instituțiile calculează valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un OPC înmulțind valoarea expunerii ponderate la risc pentru OPC, calculată în conformitate cu abordările prevăzute la alineatele (2) și (5), cu procentajul unităților sau acțiunilor deținute de instituțiile în cauză.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3), instituțiile care dispun de suficiente informații cu privire la expunerile-suport individuale ale unui OPC țin seama de aceste expuneri-suport pentru a calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru OPC, ponderând la risc toate expunerile-suport ale OPC-ului ca și cum ar fi deținute direct de instituțiile în cauză.

(3) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (3) litera (d), instituțiile care calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru OPC în conformitate cu alineatul (1) sau (2) de la prezentul articol pot calcula cerința de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului pentru expunerile din instrumente financiare derivate ale respectivului OPC ca un cuantum egal cu 50 % din cerința de fonduri proprii pentru expunerile din instrumentele financiare derivate respective, calculată în conformitate cu capitolul 6 secțiunea 3, 4 sau 5 din prezentul titlu, după caz.

Prin derogare de la primul paragraf, o instituție poate să excludă din calculul cerinței de fonduri proprii pentru riscul aferent ajustărilor evaluării creditului expunerile din instrumente financiare derivate care nu ar fi supuse acestei cerințe dacă ar fi asumate direct de instituție.

▼B

(4) Instituțiile care aplică abordarea transparentă de tip look-through în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol și care îndeplinesc condițiile de utilizare parțială permanentă în conformitate cu articolul 150 sau care nu îndeplinesc condițiile pentru utilizarea metodelor prevăzute în prezentul capitol sau a uneia sau mai multor metode prevăzute în capitolul 5 pentru toate expunerile-suport ale OPC-ului sau o parte dintre acestea calculează valorile expunerilor ponderate la risc și cuantumurile pierderilor așteptate în conformitate cu următoarele principii:

(a) pentru expunerile atribuite clasei de expuneri provenind din titluri de capital menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (e), instituțiile aplică metoda simplă de ponderare la risc prevăzută la articolul 155 alineatul (2);

(b) pentru expunerile atribuite clasei de elemente reprezentând poziții din securitizare menționate la articolul 147 alineatul (2) litera (f), instituțiile aplică tratamentul prevăzut la articolul 254 ca și cum expunerile respective ar fi deținute de acele instituții;

(c) pentru toate celelalte expuneri-suport, instituțiile aplică abordarea standardizată prevăzută în capitolul 2 din prezentul titlu.

În sensul literei (a) de la primul paragraf, în cazul în care instituția nu are capacitatea de a distinge între expuneri din investiții de tip private equity, expuneri tranzacționate la bursă și alte expuneri din titluri de capital, instituția tratează respectivele expuneri ca alte expuneri din titluri de capital.

(5) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 132 alineatul (3), instituțiile care nu dispun de suficiente informații cu privire la expunerile-suport individuale ale unui OPC pot calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile respective în conformitate cu limitele stabilite în abordarea pe bază de mandat stabilită la articolul 132a alineatul (2). Cu toate acestea, pentru expunerile enumerate la alineatul (4) literele (a), (b) și (c) de la prezentul articol, instituțiile aplică abordările stabilite la literele respective.

(6) Sub rezerva articolului 132b alineatul (2), instituțiile care nu aplică abordarea transparentă de tip look-through în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol sau abordarea pe bază de mandat în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol aplică abordarea de rezervă (fall-back) menționată la articolul 132 alineatul (2).

(7) Instituțiile pot calcula valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile lor sub formă de unități sau acțiuni deținute într-un OPC utilizând o combinație a abordărilor menționate la prezentul articol, în măsura în care condițiile de utilizare a abordărilor respective sunt îndeplinite.

(8) Instituțiile care nu dispun de date sau informații adecvate pentru a calcula valoarea ponderată la risc pentru un OPC în conformitate cu abordările descrise la alineatele (2), (3), (4) și (5) se pot baza pe calculele efectuate de o terță parte, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

▼B

(a) partea terță este:

(i) instituția depozitară sau instituția financiară depozitară a OPC-ului, cu condiția ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri de valoare și să depoziteze toate titlurile de valoare la această instituție depozitară sau instituție financiară depozitară;

(ii) pentru OPC-urile care nu se încadrează la punctul (i) de la prezenta literă, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiția ca societatea de administrare a OPC-ului să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 132 alineatul (3) litera (a);

(b) pentru alte expuneri decât cele menționate la alineatul (4) literele (a), (b) și (c) din prezentul articol, partea terță efectuează calculul în conformitate cu abordarea de tip look-through prevăzută la articolul 132a alineatul (1);

(c) pentru expunerile menționate la alineatul (4) literele (a), (b) și (c), partea terță efectuează calculul în conformitate cu abordările prevăzute la literele respective;

(d) un auditor extern a confirmat corectitudinea calculului efectuat de partea terță.

Instituțiile care se bazează pe calcule efectuate de terți înmulțesc valoarea expunerii ponderate la risc pentru expunerile unui OPC rezultată în urma acestor calcule cu un factor de 1,2.

Prin derogare de la al doilea paragraf, în cazul în care instituția dispune de acces nerestricționat la calculele detaliate efectuate de partea terță, nu se aplică factorul de 1,2. Instituția furnizează, la cerere, calculele respective autorității competente.

(9) În sensul prezentului articol, se aplică articolul 132 alineatele (5) și (6) și articolul 132b. În sensul prezentului articol, se aplică articolul 132c, cu folosirea ponderilor de risc calculate în conformitate cu capitolul 3 din prezentul titlu.”;

66. La articolul 158 se introduce următorul alineat:

„(9a) Cuantumul pierderilor așteptate pentru un angajament de valoare minimă care îndeplinește toate cerințele stabilite la articolul 132c alineatul (3) este zero.”;

67. Articolul 164 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 164

Pierderea în caz de nerambursare (LGD)

(1) Instituțiile furnizează propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare, cu respectarea cerințelor prevăzute la secțiunea 6 din prezentul capitol și cu aprobarea autorităților competente, acordată în conformitate cu articolul 143. Pentru riscul de diminuare a valorii creanței aferent creanțelor achiziționate, se utilizează o valoare a pierderii în caz de nerambursare de 75 %. Dacă o instituție poate descompune, în mod fiabil, estimările sale cu privire la pierderea așteptată pentru riscul de diminuare a valorii creanței aferent creanțelor achiziționate în probabilități de nerambursare și pierderi în caz de nerambursare, instituția poate utiliza propria estimare a pierderii în caz de nerambursare.

▼B

(2) Protecția nefinanțată a creditului poate fi recunoscută ca eligibilă, fie pentru o expunere individuală, fie pentru o grupă de expuneri, ajustând estimarea probabilității de nerambursare sau a pierderii în caz de nerambursare, cu respectarea cerințelor prevăzute la articolul 183 alineatele (1), (2) și (3) și cu aprobarea autorităților competente. O instituție nu poate atribui expunerilor garantate o valoare ajustată a probabilității de nerambursare sau a pierderii în caz de nerambursare, astfel încât ponderea de risc ajustată să devină mai mică decât cea a unei expuneri directe, comparabile, față de garant.

(3) În sensul articolului 154 alineatul (2), pierderea în caz de nerambursare pentru o expunere directă, comparabilă, față de furnizorul de protecție, menționată la articolul 153 alineatul (3), este pierderea în caz de nerambursare aferentă fie unei tranzacții negarantate cu garantul, fie unei tranzacții negarantate cu debitorul, după cum dovezile disponibile și structura garanției personale arată că, în cazul în care atât garantul, cât și debitorul s-ar afla în stare de nerambursare pe parcursul duratei de viață a tranzacției garantate, suma recuperată ar depinde de situația financiară a garantului sau, respectiv, a debitorului.

(4) Pierderea în caz de nerambursare medie ponderată pentru toate expunerile de tip retail garantate cu bunuri imobile locative și care nu beneficiază de garanții din partea administrațiilor centrale nu este mai mică de 10 %.

Pierderea în caz de nerambursare medie ponderată pentru toate expunerile de tip retail garantate cu bunuri imobile comerciale și care nu beneficiază de garanții din partea administrațiilor centrale nu este mai mică de 15 %.

(5) Statele membre desemnează o autoritate pentru a fi responsabilă cu aplicarea alineatului (6). Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată.

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este autoritatea competentă, ea se asigură că organismele și autoritățile naționale relevante care au un mandat macroprudențial sunt informate în mod corespunzător cu privire la intenția autorității competente de a utiliza dispozițiile prezentului articol și sunt implicate în mod adecvat în evaluarea preocupărilor legate de stabilitatea financiară din statul său membru, în conformitate cu alineatul (6).

În cazul în care autoritatea desemnată de statul membru pentru punerea în aplicare a prezentului articol este diferită de autoritatea competentă, statul membru adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura în mod adecvat coordonarea și schimbul de informații între autoritatea competentă și autoritatea desemnată în vederea punerii în aplicare corespunzătoare a prezentului articol. În special, se impune autorităților să coopereze îndeaproape și să partajeze toate informațiile care pot fi necesare pentru exercitarea adecvată a obligațiilor impuse autorității desemnate în temeiul prezentului articol. Această cooperare are drept scop evitarea oricărei forme de acțiune redundantă sau inconsecventă între autoritatea competentă și autoritatea desemnată, precum și asigurarea faptului că interacțiunea cu alte măsuri, în special cu măsurile luate în temeiul articolului 458 din prezentul regulament și al articolului 133 din Directiva 2013/36/UE, este luată în considerare în mod corespunzător.

▼B

(6) Pe baza datelor colectate în temeiul articolului 430a și a oricăror alți indicatori relevanți și ținând seama de perspectivele de evoluție a piețelor de bunuri imobile, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, dacă valorile minime ale pierderilor în caz de nerambursare prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol sunt adecvate pentru expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau comerciale situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității relevante.

În cazul în care, pe baza evaluării menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) concluzionează că valorile minime ale pierderilor în caz de nerambursare menționate la alineatul (4) nu sunt adecvate, precum și în cazul în care consideră că valorile necorespunzătoare ale pierderilor în caz de nerambursare ar putea avea efecte negative asupra stabilității financiare actuale sau viitoare în statul său membru, aceasta poate stabili valori minime mai mari ale pierderilor în caz de nerambursare pentru expunerile respective situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru al autorității relevante. Aceste valori minime mai mari pot fi aplicate, de asemenea, la nivelul unuia sau mai multor segmente imobiliare ale expunerilor respective.

Autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) înștiințează ABE și CERS înainte de a lua decizia menționată la prezentul alineat. În termen de o lună de la primirea notificării respective, ABE și CERS prezintă avizul lor statului membru în cauză. ABE și CERS publică aceste valori ale pierderilor în caz de nerambursare.

(7) În cazul în care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) stabilește valori minime mai mari ale pierderilor în caz de nerambursare în temeiul alineatului (6), instituțiile dispun de o perioadă de tranziție de șase luni pentru aplicarea acestora.

(8) ABE, în strânsă cooperare cu CERS, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica condițiile de care ține seama autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) atunci când evaluează caracterul adecvat al valorilor pierderilor în caz de nerambursare ca parte a evaluării menționate la alineatul (6).

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(9) CERS poate formula, prin intermediul unor recomandări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 și în strânsă cooperare cu ABE, orientări pentru autoritățile desemnate în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol, cu privire la următoarele:

(a) factorii care ar putea «avea efecte negative asupra stabilității financiare actuale sau viitoare», menționați la alineatul (6); și

(b) valorile indicative de referință de care autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (5) trebuie să țină seama atunci când stabilește valorile minime mai mari ale pierderilor în caz de nerambursare.

▼B

(10) Instituțiile dintr-un stat membru aplică valorile minime mai mari ale pierderilor în caz de nerambursare, stabilite de autoritățile dintr-un alt stat membru în conformitate cu alineatul (6), pentru toate expunerile lor corespunzătoare garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau a bunurilor imobile comerciale situate în una sau mai multe părți ale teritoriului statului membru respectiv.”;

68. La articolul 201 alineatul (1), litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) contrapărți centrale calificate.”;

69. Se introduce următorul articol:

„Articolul 204a

Tipuri eligibile de instrumente financiare derivate pe titluri de capital

(1) Instituțiile pot utiliza ca protecție a creditului eligibilă instrumente financiare derivate pe titluri de capital care sunt instrumente de tipul *total return swap* sau care sunt efectiv similare din punct de vedere economic, dar numai în scopul efectuării de acoperiri interne.

În cazul în care o instituție cumpără protecția creditului prin intermediul unui instrument de tipul *total return swap* și înregistrează plățile nete primite aferente swapului ca venit net, dar nu înregistrează deteriorarea corespunzătoare a valorii activului protejat, fie prin reducerea valorii juste, fie prin suplimentarea rezervelor, protecția respectivă a creditului nu se califică drept protecție a creditului eligibilă.

(2) Dacă o instituție efectuează o acoperire internă a riscului utilizând un instrument financiar derivat pe titluri de capital, pentru ca acoperirea internă să se califice drept protecție a creditului eligibilă în sensul prezentului capitol, riscul de credit transferat în portofoliul de tranzacționare este transferat în exterior uneia sau mai multor părți terțe.

Dacă s-a efectuat o acoperire internă a riscului în conformitate cu primul paragraf, iar cerințele prevăzute în prezentul capitol au fost îndeplinite, instituțiile aplică regulile stabilite în secțiunile 4-6 din prezentul capitol la calculul valorilor expunerilor ponderate la risc și al cuantumurilor pierderilor așteptate în cazul în care cumpără o protecție nefinanțată a creditului.”;

70. Articolul 223 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate extrabursiere, instituțiile care utilizează metoda prevăzută în capitolul 6 secțiunea 6 calculează E_{VA} după cum urmează:

$$E_{VA} = E.”;$$

(b) la alineatul (5) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate extrabursiere, instituțiile care utilizează metodele prevăzute în capitolul 6 secțiunile 3, 4 și 5 țin seama de efectele de diminuare a riscului ale garanțiilor reale în conformitate cu dispozițiile prevăzute în capitolul 6 secțiunile 3, 4 și 5, după caz.”;

▼B

71. Articolul 272 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. «set de acoperire a riscului» înseamnă un grup de tranzacții din cadrul unui singur set de compensare în cazul căruia compensarea integrală sau parțială este autorizată pentru determinarea expunerii viitoare potențiale în conformitate cu metodele prevăzute în secțiunea 3 sau 4 din prezentul capitol;”;

(b) se introduce următorul punct:

„7a. «contract în marjă într-un singur sens» înseamnă un contract în marjă conform căruia o instituție este obligată să furnizeze marje de variație unei contrapărți, dar nu are dreptul să primească marja de variație de la contrapartea respectivă sau viceversa;”;

(c) punctul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„12. «valoarea de piață curentă» sau «CMV» înseamnă valoarea netă de piață a tuturor tranzacțiilor din cadrul unui set de compensare înainte de deducerea oricărei garanții reale deținute sau furnizate, valorile de piață pozitive fiind compensate cu cele negative la calcularea CMV;”;

(d) se introduce următorul punct:

„12a. «suma independentă netă a garanțiilor reale» sau «NICA» înseamnă suma valorilor ajustate în funcție de volatilitate ale garanțiilor reale nete primite sau furnizate, după caz, în cadrul setului de compensare, altele decât marja de variație;”;

72. Articolul 273 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile calculează valoarea expunerii pentru contractele menționate în anexa II pe baza uneia dintre metodele prevăzute în secțiunile 3-6, în conformitate cu prezentul articol.

O instituție care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) nu utilizează metoda prevăzută în secțiunea 4. O instituție care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (2) nu utilizează metoda prevăzută în secțiunea 5.

Instituțiile pot utiliza combinat metodele prevăzute în secțiunile 3-6, în mod permanent, în cadrul unui grup. O instituție individuală nu utilizează combinat metodele prevăzute în secțiunile 3-6 în mod permanent.”;

(b) alineatele (6), (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) În cadrul metodelor prevăzute în secțiunile 3-6, valoarea expunerii pentru o anumită contraparte este egală cu suma valorilor expunerilor calculate pentru fiecare set de compensare cu contrapartea respectivă.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care un contract în marjă se aplică mai multor seturi de compensare cu contrapartea respectivă, iar instituția utilizează una dintre metodele prevăzute în secțiunile 3-6 pentru a calcula valoarea expunerii acestor seturi de compensare, valoarea expunerii se calculează în conformitate cu secțiunea relevantă.

▼B

Pentru o anumită contraparte, valoarea expunerii pentru un anumit set de compensare a instrumentelor financiare derivate extrabursiere enumerate în anexa II, calculată în conformitate cu prezentul capitol, este valoarea mai mare dintre zero și diferența dintre suma valorilor expunerilor pentru toate seturile de compensare cu contrapartea și suma ajustărilor evaluării creditului pentru contrapartea respectivă, care este recunoscută de instituție ca fiind o reducere suportată a valorii contabile. Ajustările evaluării creditului se calculează fără să se țină cont de nicio ajustare compensatoare a valorii debitului atribuită propriului risc de credit al firmei care a fost deja exclus din fondurile proprii în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) litera (c).

(7) Atunci când calculează valoarea expunerii în conformitate cu metodele prevăzute în secțiunile 3, 4 și 5, instituțiile pot trata două contracte derivate extrabursiere incluse în același acord de compensare care se potrivesc perfect ca fiind un singur contract cu o valoare principală noțională egală cu zero.

În sensul primului paragraf, două contracte derivate extrabursiere se potrivesc perfect în cazul în care acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(a) pozițiile lor de risc sunt de semn opus;

(b) caracteristicile lor, cu excepția datei tranzacționării, sunt identice;

(c) fluxurile lor de numerar se compensează reciproc în proporție de 100 %.

(8) Instituțiile determină valoarea expunerii pentru expunerile care rezultă din tranzacții cu termen lung de decontare prin oricare din metodele prevăzute în secțiunile 3-6 din prezentul capitol, indiferent de metoda aleasă pentru a trata instrumentele financiare derivate extrabursiere și tranzacțiile de răscumpărare, operațiunile de dare sau luare cu împrumut de titluri sau mărfuri și tranzacțiile de creditare în marjă. La calculul cerințelor de fonduri proprii pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare, o instituție care utilizează abordarea prevăzută în capitolul 3 poate atribui ponderi de risc în cadrul abordării prevăzute în capitolul 2, în mod permanent și indiferent de importanța acestor poziții.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(9) În cazul metodelor prevăzute în secțiunile 3-6 din prezentul capitol, instituțiile tratează tranzacțiile în cazul cărora a fost identificat un risc specific de corelare defavorabilă în conformitate cu articolul 291 alineatele (2), (4), (5) și (6).”;

▼B

73. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 273a

Condiții pentru utilizarea metodelor simplificate de calculare a valorii expunerii

(1) O instituție poate calcula valoarea expunerii pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu metoda prevăzută în secțiunea 4, cu condiția ca volumul operațiunilor sale bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele două praguri, pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând datele din ultima zi a lunii:

(a) 10 % din activele totale ale instituției;

(b) 300 de milioane EUR.

(2) O instituție poate calcula valoarea expunerii pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu metoda prevăzută în secțiunea 5, cu condiția ca volumul operațiunilor sale bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele două praguri, pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând datele din ultima zi a lunii:

(a) 5 % din activele totale ale instituției;

(b) 100 de milioane EUR.

(3) În sensul alineatelor (1) și (2), instituțiile calculează volumul operațiunilor lor bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate pe baza datelor din ultima zi a fiecărei luni, în conformitate cu următoarele cerințe:

(a) pozițiile pe instrumente financiare derivate se evaluează la valorile lor de piață de la data respectivă; în cazul în care valoarea de piață a unei poziții nu este disponibilă la o anumită dată, instituțiile utilizează valoarea justă pentru poziția respectivă de la data vizată; în cazul în care valoarea de piață și valoarea justă a unei poziții nu sunt disponibile la o anumită dată, instituțiile utilizează cea mai recentă valoare de piață sau valoare justă pentru poziția respectivă;

(b) valoarea absolută a pozițiilor lungi pe instrumente financiare derivate se adună cu valoarea absolută a pozițiilor scurte pe instrumente financiare derivate;

(c) sunt incluse toate pozițiile pe instrumente financiare derivate, cu excepția instrumentelor financiare derivate de credit care sunt recunoscute ca acoperiri interne împotriva expunerilor la riscul de credit din afara portofoliului de tranzacționare.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) sau (2), după caz, dacă activitatea cu instrumente financiare derivate pe bază consolidată nu depășește pragurile stabilite la alineatul (1) sau (2), după caz, o instituție care este inclusă în consolidare și care ar trebui să aplice metoda prevăzută în secțiunea 3 sau 4, deoarece depășește pragurile respective pe bază individuală, are ca alternativă, sub rezerva aprobării din partea autorităților competente, opțiunea de a aplica metoda care s-ar aplica pe bază consolidată.

▼B

(5) Instituțiile notifică autorităților competente metodele prevăzute în secțiunea 4 sau 5 pe care le utilizează sau pe care încetează să le mai utilizeze, după caz, pentru a calcula valoarea expunerii pentru pozițiile lor pe instrumente financiare derivate.

(6) Instituțiile nu deschid tranzacții cu instrumente financiare derivate și nu cumpără sau vând instrumente financiare derivate cu unicul scop de a respecta oricare dintre condițiile prevăzute la alineatele (1) și (2) în cursul evaluării lunare.

Articolul 273b

Nerespectarea condițiilor pentru utilizarea metodelor simplificate de calculare a valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate

(1) O instituție care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) sau (2) notifică imediat acest lucru autorității competente.

(2) O instituție încetează să calculeze valorile expunerilor pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu secțiunea 4 sau 5, după caz, în termen de trei luni de la apariția uneia dintre următoarele situații:

(a) instituția nu îndeplinește condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (a) sau alineatul (2) litera (a), după caz, sau condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (b) sau alineatul (2) litera (b), după caz, timp de trei luni consecutive;

(b) instituția nu îndeplinește condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (a) sau alineatul (2) litera (a), după caz, sau condițiile stabilite la articolul 273a alineatul (1) litera (b) sau alineatul (2) litera (b), după caz, timp de peste șase din cele 12 luni precedente.

(3) În cazul în care o instituție a încetat să calculeze valorile expunerilor pentru pozițiile sale pe instrumente financiare derivate în conformitate cu secțiunea 4 sau 5, după caz, acesteia i se permite să își calculeze din nou valorile expunerii pentru pozițiile pe instrumente financiare derivate astfel cum este prevăzut în secțiunea 4 sau 5 numai în cazul în care demonstrează autorității competente că toate condițiile prevăzute la articolul 273a alineatul (1) sau (2) au fost îndeplinite pentru o perioadă neîntreruptă de un an.”;

74. În capitolul 6 din titlul II din partea a treia, secțiunile 3, 4 și 5 se înlocuiesc cu următorul text:

„Secțiunea 3

Abordarea standardizată pentru riscul de credit al contrapărții

Articolul 274

Valoarea expunerii

(1) O instituție poate calcula o singură valoare a expunerii la nivelul setului de compensare pentru toate tranzacțiile care fac obiectul unui acord de compensare contractuală în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) acordul de compensare face parte dintr-unul dintre tipurile de acorduri de compensare contractuală menționate la articolul 295;

▼B

(b) acordul de compensare a fost recunoscut de autoritățile competente în conformitate cu articolul 296;

(c) instituția și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 297 în ceea ce privește acordul de compensare.

În cazul în care oricare dintre condițiile prevăzute la primul paragraf nu este îndeplinită, instituția tratează fiecare tranzacție ca și cum ar fi propriul său set de compensare.

(2) Instituțiile calculează valoarea expunerii unui set de compensare conform abordării standardizate pentru riscul de credit al contrapărții după cum urmează:

Valoarea expunerii = $\alpha \cdot (RC + PFE)$

unde:

RC = costul de înlocuire, calculat în conformitate cu articolul 275; și

PFE = expunerea viitoare potențială calculată în conformitate cu articolul 278;

α = 1,4.

(3) Valoarea expunerii unui set de compensare care face obiectul unui contract în marjă este plafonată la nivelul valorii expunerii aceluiași set de compensare în cazul în care nu ar face obiectul niciunei forme de contract în marjă.

(4) În cazul în care unui set de compensare i se aplică mai multe contracte în marjă, instituțiile atribuie fiecare contract în marjă grupului de tranzacții din setul de compensare căruia i se aplică contractul în marjă conform clauzelor contractuale și calculează separat câte o valoare a expunerii pentru fiecare dintre aceste tranzacții grupate.

(5) Instituțiile pot stabili ca valoarea expunerii să fie zero pentru un set de compensare care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(a) setul de compensare este alcătuit exclusiv din opțiuni vândute;

(b) valoarea curentă de piață a setului de compensare este în orice moment negativă;

(c) prima pentru toate opțiunile incluse în setul de compensare a fost primită în avans de către instituție pentru a garanta executarea contractelor;

(d) setul de compensare nu face obiectul niciunui contract în marjă.

(6) Într-un set de compensare, instituțiile înlocuiesc o tranzacție care este o combinație liniară finită de opțiuni call sau put cumpărate sau vândute cu toate opțiunile individuale care formează combinația liniară respectivă, privite ca o tranzacție individuală, pentru a calcula valoarea expunerii setului de compensare în conformitate cu prezenta secțiune. Fiecare combinație de opțiuni de acest tip este considerată ca o tranzacție individuală din setul de compensare în care este inclusă combinația pentru a calcula valoarea expunerii.

▼B

(7) Valoarea expunerii unei tranzacții cu instrumente financiare derivate de credit care reprezintă o poziție lungă în suport poate fi plafonată la cuantumul primei neplătite restante, cu condiția ca aceasta să fie tratată drept propriul său set de compensare care nu face obiectul unui contract în marjă.

Articolul 275

Costul de înlocuire

(1) Instituțiile calculează costul de înlocuire RC pentru seturile de compensare care nu fac obiectul unui contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

(2) Instituțiile calculează costul de înlocuire pentru seturile de compensare individuale care fac obiectul unui contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

unde:

RC = costul de înlocuire;

VM = valoarea ajustată în funcție de volatilitate a marjei de variație nete primite sau furnizate, după caz, pentru setul de compensare în mod regulat pentru a atenua variațiile valorii de piață curente a setului de compensare;

TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care instituția nu poate solicita garanții reale; și

MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă.

(3) Instituțiile calculează costul de înlocuire pentru seturile de compensare multiple care fac obiectul aceluiași contract în marjă în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

unde:

RC = costul de înlocuire;

i = indicele care desemnează seturile de compensare care fac obiectul contractului în marjă individual;

CMV_i = valoarea de piață curentă a setului de compensare i;

VM_{MA} = suma valorilor ajustate în funcție de volatilitate ale garanțiilor reale primite sau furnizate, după caz, pentru seturi de compensare multiple în mod regulat cu scopul de a atenua variațiile valorii de piață curente a acestora; și

▼B

$NICA_{MA}$ = suma valorilor ajustate în funcție de volatilitate ale garanțiilor reale primite sau furnizate, după caz, pentru seturi de compensare multiple, altele decât VM_{MA}.

În sensul primului paragraf, $NICA_{MA}$ poate fi calculată la nivel de tranzacție, la nivel de set de compensare sau la nivelul tuturor seturilor de compensare cărora li se aplică contractul în marjă, în funcție de nivelul la care se aplică acesta.

Articolul 276

Recunoașterea și tratamentul aplicat garanțiilor reale

(1) În sensul prezentei secțiuni, instituțiile calculează valoarea garanțiilor reale aferente VM, VM_{MA}, NICA și $NICA_{MA}$, prin aplicarea tuturor cerințelor următoare:

(a) în cazul în care toate tranzacțiile incluse într-un set de compensare fac parte din portofoliul de tranzacționare, sunt recunoscute numai garanțiile reale eligibile în temeiul articolelor 197 și 299;

(b) în cazul în care un set de compensare cuprinde cel puțin o tranzacție din afara portofoliului de tranzacționare, sunt recunoscute numai garanțiile reale eligibile în temeiul articolului 197;

(c) garanțiile reale primite de la o contraparte sunt recunoscute cu semn pozitiv, iar garanțiile reale furnizate unei contrapărți sunt recunoscute cu semn negativ;

(d) valoarea ajustată pentru volatilitate a oricărui tip de garanții reale primite sau furnizate se calculează în conformitate cu articolul 223; în scopul efectuării acestui calcul, instituțiile nu utilizează metoda prevăzută la articolul 225;

(e) aceeași garanție reală nu este inclusă în același timp și în VM, și în NICA;

(f) aceeași garanție reală nu este inclusă în același timp și în VM_{MA}, și în $NICA_{MA}$;

(g) nicio garanție reală furnizată de contraparte care este separată de activele contrapărții respective și, ca urmare a separării, este indisponibilă în caz de faliment sau în caz de intrare în stare de nerambursare ori de insolvență a contrapărții respective nu este recunoscută în calcularea NICA și a $NICA_{MA}$.

(2) Pentru a calcula valoarea ajustată în funcție de volatilitate a garanțiilor reale furnizate menționate la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol, instituțiile înlocuiesc formula prevăzută la articolul 223 alineatul (2) cu formula următoare:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

unde:

C_{VA} = valoarea ajustată în funcție de volatilitate a garanțiilor reale furnizate; și

C = garanțiile reale;

H_c și H_{fx} sunt definite în conformitate cu articolul 223 alineatul (2).

▼B

(3) În sensul alineatului (1) litera (d), instituțiile stabilesc perioada de lichidare relevantă pentru calcularea valorii ajustate în funcție de volatilitate a garanțiilor reale primite sau furnizate în conformitate cu unul dintre următoarele orizonturi de timp:

(a) un an pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatul (1);

(b) perioada de risc de marjă determinată în conformitate cu articolul 279c alineatul (1) litera (b) pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatele (2) și (3).

Articolul 277

Încadrarea tranzacțiilor în categorii de risc

(1) Instituțiile încadrează fiecare tranzacție dintr-un set de compensare într-una din următoarele categorii de risc pentru a determina expunerea viitoare potențială a setului de compensare menționată la articolul 278:

(a) riscul de rată a dobânzii;

(b) riscul valutar;

(c) riscul de credit;

(d) riscul privind titlurile de capital;

(e) riscul de marfă;

(f) alte riscuri.

(2) Instituțiile efectuează încadrarea menționată la alineatul (1) în funcție de determinantul de risc principal al unei tranzacții cu instrumente financiare derivate. Determinantul de risc principal este singurul determinant de risc semnificativ al unei tranzacții cu instrumente financiare derivate.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), instituțiile încadrează tranzacțiile cu instrumente financiare derivate care au mai mult de un determinant de risc semnificativ în mai multe categorii de risc. În cazul în care toți determinanții de risc semnificativi ai uneia dintre aceste tranzacții fac parte din aceeași categorie de risc, instituțiile nu sunt obligate să încadreze tranzacția respectivă în categoria de risc respectivă decât o singură dată, pe baza celui mai semnificativ dintre determinanții de risc. În cazul în care determinanții de risc semnificativi ai uneia dintre aceste tranzacții fac parte din categorii de risc diferite, instituțiile încadrează tranzacția respectivă o singură dată în fiecare categorie de risc pentru care tranzacția are cel puțin un determinant de risc semnificativ, pe baza celui mai semnificativ dintre determinanții de risc din categoria de risc în cauză.

(4) În pofida alineatelor (1), (2) și (3), la încadrarea tranzacțiilor în categoriile de risc enumerate la alineatul (1), instituțiile aplică următoarele cerințe:

(a) în cazul în care determinantul de risc principal al unei tranzacții sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la alineatul (3) este o variabilă legată de inflație, instituțiile încadrează tranzacția respectivă în categoria de risc de rată a dobânzii;

▼B

(b) în cazul în care determinantul de risc principal al unei tranzacții sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la alineatul (3) este o variabilă legată de condițiile climatice, instituțiile încadrează tranzacția respectivă în categoria de risc de marfă.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) metoda pentru identificarea tranzacțiilor cu un singur determinant de risc semnificativ;

(b) metoda pentru identificarea tranzacțiilor cu mai mult de un determinant de risc semnificativ și pentru identificarea celui mai semnificativ dintre determinanții de risc respectivi în sensul alineatului (3).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 277a

Seturi de acoperire a riscului

(1) Instituțiile stabilesc seturile de acoperire a riscului relevante pentru fiecare categorie de risc a unui set de compensare și atribuie fiecare tranzacție acestor seturi de acoperire a riscului, după cum urmează:

(a) tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este denominat în aceeași monedă;

(b) tranzacțiile încadrate în categoria de risc valutar se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) se bazează pe aceeași pereche de monede;

(c) toate tranzacțiile încadrate în categoria de risc de credit se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului;

(d) toate tranzacțiile încadrate în categoria de risc privind titlurile de capital se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului;

▼B

(e) tranzacțiile încadrate în categoria de risc de marfă se atribuie unuia din următoarele seturi de acoperire a riscului în funcție de natura determinantului lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3):

(i) energie;

(ii) metale;

(iii) produse agricole;

(iv) alte mărfuri;

(v) condiții climatice;

(f) tranzacțiile încadrate în alte categorii de risc se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este identic.

În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii care au ca determinant de risc principal o variabilă legată de inflație se atribuie unor seturi de acoperire a riscului distincte, altele decât seturile de acoperire a riscului stabilite pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii care nu au ca determinant de risc principal o variabilă legată de inflație. Tranzacțiile respective se atribuie aceluiași set de acoperire a riscului numai în cazul în care determinantul lor de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este denominat în aceeași monedă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile stabilesc seturi de acoperire a riscului distincte în fiecare categorie de risc pentru următoarele tranzacții:

(a) tranzacțiile pentru care determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este fie volatilitatea de piață implicită sau volatilitatea realizată a unui determinant de risc, fie corelația dintre doi determinanți de risc;

(b) tranzacțiile pentru care determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este reprezentat de diferența dintre doi determinanți de risc încadrați în aceeași categorie de risc sau tranzacțiile care constau în două segmente de plată denominate în aceeași monedă și pentru care un determinant de risc din aceeași categorie de risc ca și principalul determinant de risc este inclus în celălalt segment de plată decât cel care conține determinantul de risc principal.

▼B

În sensul literei (a) de la primul paragraf de la prezentul alineat, instituțiile atribuie tranzacțiile aceluiași set de acoperire a riscului din categoria de risc relevantă numai în cazul în care determinantul de risc principal al acestora sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) este identic.

În sensul literei (b) de la primul paragraf, instituțiile atribuie tranzacțiile aceluiași set de acoperire a riscului din categoria de risc relevantă numai în cazul în care perechea de determinanți de risc din tranzacțiile menționate la litera (b) este identică, iar între cei doi determinanți de risc care fac parte din pereche există o corelație pozitivă. În caz contrar, instituțiile atribuie tranzacțiile menționate la primul paragraf litera (b) unuia dintre seturile de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu alineatul (1), doar pe baza unuia dintre cei doi determinanți de risc menționați la primul paragraf litera (b).

(3) Instituțiile pun la dispoziție, la cererea autorităților competente, numărul de seturi de acoperire a riscului stabilite în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol pentru fiecare categorie de risc, împreună cu determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) sau perechea de determinanți de risc aferentă fiecăruia dintre seturile de acoperire a riscului respective și cu numărul de tranzacții din cadrul fiecărui set de acoperire a riscului.

Articolul 278

Expunerea viitoare potențială

(1) Instituțiile calculează expunerea viitoare potențială a unui set de compensare după cum urmează:

$$\text{PFE} = \text{multiplicator} \cdot \sum_{a} \text{AddOn}^{(a)}$$

unde:

PFE = expunerea viitoare potențială;

a = indicele care desemnează categoriile de risc incluse în calculul expunerii viitoare potențiale a setului de compensare;

$\text{AddOn}^{(a)}$ = majorarea pentru categoria de risc a calculată în conformitate cu articolele 280a-280f, după caz; și

multiplicator (multiplier) = factorul de multiplicare calculat în conformitate cu formula menționată la alineatul (3).

În scopul acestui calcul, instituțiile includ majorarea (add-on) aferentă unei anumite categorii de risc în calculul expunerii viitoare potențiale a unui set de compensare în cazul în care cel puțin o tranzacție din setul de compensare a fost încadrată în categoria de risc respectivă.

▼B

(2) Expunerea viitoare potențială a seturilor de compensare multiple care fac obiectul unui singur contract în marjă, astfel cum se menționează la articolul 275 alineatul (3), se calculează ca suma expunerilor viitoare potențiale a tuturor seturilor de compensare individuale ca și cum nu ar face obiectul niciunei forme de contract în marjă.

(3) În scopul alineatului (1), multiplicatorul se calculează după cum urmează:

$$\text{multiplicator} = \begin{cases} 1 \text{ dacă } z \geq 0 \\ \min\left\{1,\ \text{Prag}_m + (1 - \text{Prag}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \text{ dacă } z < 0 \end{cases}$$

unde:

$\text{Prag (floor)}_m = 5\ \%$;

$y = 2 \cdot (1 - \text{Prag}_m) \cdot \Sigma_a \text{AddOn}^{(a)}$

$$z = \begin{cases} \text{CMV – NICA pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alin.(1)} \\ \text{CMV – VM – NICA pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alin.(2)} \\ \text{CMV}_i \text{ – NICA}_i \text{ pentru seturile de compensare menționate la articolul 275 alin.(3)} \end{cases}$$

NICA_i = suma independentă netă a garanțiilor reale calculată numai pentru tranzacțiile incluse în setul de compensare i. NICA_i se calculează la nivel de tranzacție sau la nivel de set de compensare, în funcție de contractul în marjă.

Articolul 279

Calculul poziției de risc

Pentru calcularea majorărilor aferente categoriilor de risc menționate la articolele 280a-280f, instituțiile calculează poziția de risc (RiskPosition) a fiecărei tranzacții dintr-un set de compensare după cum urmează:

$$\text{Poziția de risc} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

unde:

δ = delta reglementat al tranzacției, calculat în conformitate cu formula prevăzută la articolul 279a;

AdjNot = valoarea noțională ajustată a tranzacției, calculată în conformitate cu articolul 279b; și

MF = factorul de ajustare în funcție de scadență al tranzacției, calculat în conformitate cu formula prevăzută la articolul 279c.

Articolul 279a

Delta reglementat

(1) Instituțiile calculează delta reglementat după cum urmează:

(a) în cazul opțiunilor call și put care îi dau dreptul cumpărătorului opțiunii să cumpere sau să vândă un instrument-suport la un preț pozitiv la o dată unică sau la multiple date din viitor, cu excepția cazului în care aceste opțiuni sunt încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii, instituțiile utilizează următoarea formulă:

▼B

$$\delta = \text{semn} \cdot N\left(\text{tip} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

unde:

δ = delta reglementat

semn (sign) = – 1 dacă tranzacția este o opțiune call vândută sau o opțiune put cumpărată;

semn (sign) = + 1 dacă tranzacția este o opțiune call cumpărată sau o opțiune put vândută;

tip (type) = – 1 dacă tranzacția este o opțiune put;

tip (type) = + 1 dacă tranzacția este o opțiune call;

N(x) = funcția de distribuție cumulativă pentru o variabilă aleatorie normală standard, care exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatorie normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x;

P = prețul la vedere sau la termen al instrumentului-suport al opțiunii; pentru opțiuni ale căror fluxuri de numerar depind de o valoare medie a prețului instrumentului-suport, P este egal cu valoarea medie la data calculului;

K = prețul de exercitare a opțiunii;

T = data expirării opțiunii; pentru opțiuni care pot fi exercitate numai la o dată viitoare, data expirării este egală cu data respectivă; pentru opțiuni care pot fi exercitate la multiple date viitoare, data expirării este egală cu ultima dintre datele respective; data expirării se exprimă în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă; și

σ = volatilitatea reglementată a opțiunii, determinată în conformitate cu tabelul 1 în funcție de categoria de risc a tranzacției și de natura instrumentului-suport al opțiunii.

Tabelul 1

Categorie de risc	Instrumentul-suport	Volatilitatea reglementată
Schimb valutar	Toate	15 %
Credit	Instrument având la bază o singură semnătură	100 %
	Instrument având la bază mai multe semnături	80 %
Titluri de capital	Instrument având la bază o singură semnătură	120 %
	Instrument având la bază mai multe semnături	75 %
Marfă	Energie electrică	150 %
	Alte mărfuri (mai puțin energia electrică)	70 %
Altele	Toate	150 %

▼B

Instituțiile care utilizează prețul la termen al instrumentului-suport al unei opțiuni se asigură că:

(i) prețul la termen este în concordanță cu caracteristicile opțiunii;

(ii) prețul la termen se calculează utilizând o rată a dobânzii relevantă care predomină la data raportării;

(iii) prețul la termen integrează fluxurile de numerar preconizate ale instrumentului-suport înainte de expirarea opțiunii;

(b) pentru tranșele unei securitizări sintetice și pentru un instrument financiar derivat de credit de tip „n^{th}-to-default” (al n-lea caz de nerambursare), instituțiile utilizează următoarea formulă:

$$\delta = \text{semn} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

unde:

$$\text{semn (sign)} = \begin{cases} +1 \text{ dacă prin tranzacție s-a obținut protecția creditului} \\ -1 \text{ dacă prin tranzacție s-a furnizat protecția creditului} \end{cases}$$

A = plafonul de afectare al tranșei; pentru o tranzacție cu un instrument financiar derivat de credit de tip „n^{th}-to-default” bazat pe entitățile de referință k, A = (n – 1)/k; și

D = plafonul de neafectare al tranșei; pentru o tranzacție cu un instrument financiar derivat de credit de tip „n^{th}-to-default” bazat pe entitățile de referință k, D = n/k;

(c) pentru tranzacțiile care nu sunt menționate la litera (a) sau (b), instituțiile utilizează următorul delta reglementat:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ dacă tranzacția este o poziție lungă pe determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc în acea categorie de risc} \\ -1 \text{ dacă tranzacția este o poziție scurtă pe determinantul de risc principal sau cel mai semnificativ determinant de risc în acea categorie de risc} \end{cases}$$

(2) În sensul prezentei secțiuni, o poziție lungă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) înseamnă că valoarea de piață a tranzacției crește atunci când valoarea determinantului de risc respectiv crește, iar o poziție scurtă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) înseamnă că valoarea de piață a tranzacției scade atunci când valoarea determinantului de risc respectiv crește.

▼B

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) în conformitate cu evoluțiile internaționale în materie de reglementare, formula pe care trebuie să o utilizeze instituțiile pentru a calcula delta reglementat pentru opțiunile call și put încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii compatibilă cu condiții de piață în care ratele dobânzii pot fi negative, precum și volatilitatea reglementată care este adecvată pentru formula respectivă;

(b) o metodă pentru a stabili dacă o tranzacție este o poziție lungă sau scurtă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 279b

Valoarea nocțională ajustată

(1) Instituțiile calculează valoarea nocțională ajustată după cum urmează:

(a) pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii sau în categoria de risc de credit, instituțiile calculează valoarea nocțională ajustată ca fiind produsul dintre valoarea nocțională a contractului derivat și factorul duratei impus de autoritățile de supraveghere, care se calculează după cum urmează:

$$\text{factorul duratei impus de autoritățile de supraveghere} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

unde:

R = rata de actualizare impusă de autoritățile de supraveghere; R = 5 %;

S = perioada de timp dintre data de începere a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă; și

E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacții și data raportării, care este exprimată în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă.

Data de începere a unei tranzacții este prima dată la care este fie stabilită, fie efectuată cel puțin o plată contractuală în cadrul tranzacției, către instituție sau din partea instituției, alta decât plățile legate de schimbul de garanții reale din cadrul unui contract în marjă. În cazul în care tranzacția a început deja să stabilească sau să efectueze plăți la data raportării, data de începere a unei tranzacții este egală cu 0.

▼B

În cazul în care o tranzacție implică una sau mai multe date contractuale viitoare la care instituția sau contrapartea poate decide să pună capăt tranzacției înainte de scadența contractuală a acesteia, data de începere a unei tranzacții este egală cu prima dintre următoarele:

(i) data sau prima dintre datele viitoare multiple la care instituția sau contrapartea poate decide să pună capăt tranzacției înainte de scadența contractuală a acesteia;

(ii) data la care o tranzacție începe să stabilească sau să efectueze plăți, altele decât plățile legate de schimbul de garanții reale din cadrul unui contract în marjă.

În cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un instrument financiar care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de cele care decurg din tranzacție, data de începere a unei tranzacții se determină pe baza primei date la care instrumentul-suport începe stabilirea sau efectuarea plăților.

Data de încetare a unei tranzacții este ultima dată la care este efectuată sau poate fi efectuată o plată contractuală în cadrul tranzacției, către sau din partea instituției.

În cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un instrument financiar care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de cele care decurg din tranzacție, data de încetare a unei tranzacții se determină pe baza ultimei plăți contractuale aferente instrumentului-suport al tranzacției.

În cazul în care o tranzacție este structurată astfel încât o expunere rămasă de rambursat să fie decontată după anumite date de plată specificate și termenii sunt revizuiți astfel încât valoarea de piață a tranzacției să fie zero la datele specificate respective, decontarea expunerii rămase de rambursat la aceste date specificate este considerată plată contractuală în cadrul aceleiași tranzacții;

(b) în cazul tranzacțiilor încadrate în categoria de risc valutar, instituțiile calculează valoarea nocțională ajustată după cum urmează:

(i) în cazul în care tranzacția este formată dintr-un segment de plată, valoarea nocțională ajustată este valoarea nocțională a contractului derivat;

(ii) în cazul în care tranzacția este formată din două segmente de plată, iar valoarea nocțională a unui segment de plată este denominată în moneda de raportare a instituției, valoarea nocțională ajustată este valoarea nocțională a celuilalt segment de plată;

▼B

(iii) în cazul în care tranzacția este formată din două segmente de plată, iar valoarea noțională a fiecărui segment de plată este denominată într-o altă monedă decât moneda de raportare a instituției, valoarea noțională ajustată este cea mai mare dintre valorile noționale ale celor două segmente de plată după ce valorile respective au fost convertite în moneda de raportare a instituției la cursul de schimb la vedere predominant;

(c) pentru tranzacțiile încadrate în categoria de risc privind titlurile de capital sau de risc de marfă, instituțiile calculează valoarea noțională ajustată ca fiind produsul dintre prețul de piață al unei unități a instrumentului-suport al tranzacției și numărul de unități ale instrumentului-suport la care se raportează tranzacția;

în cazul în care o tranzacție încadrată în categoria de risc privind titlurile de capital sau de risc de marfă este exprimată prin contract ca o valoare noțională, instituțiile utilizează valoarea noțională a tranzacției, și nu numărul de unități ale instrumentului-suport, ca valoare noțională ajustată;

(d) pentru tranzacțiile încadrate în categoria «alte riscuri», instituțiile calculează valoarea noțională ajustată pe baza metodei celei mai adecvate dintre metodele menționate la literele (a), (b) și (c), în funcție de natura și caracteristicile instrumentului-suport al tranzacției.

(2) În scopul calculării valorii noționale ajustate a unei tranzacții menționate la alineatul (1), instituțiile determină valoarea noțională sau numărul de unități ale instrumentului-suport după cum urmează:

(a) în cazul în care valoarea noțională sau numărul de unități ale instrumentului-suport al unei tranzacții nu este stabilit până la scadența contractuală:

(i) pentru valori deterministe ale valorilor noționale și ale numărului de unități ale instrumentului-suport, valoarea noțională este media ponderată a tuturor valorilor deterministe ale valorilor noționale sau ale numărului de unități ale instrumentului-suport, după caz, până la scadența contractuală a tranzacției, ponderile fiind date de proporția din perioada de timp în care se aplică fiecare valoare noțională;

(ii) pentru valori stocastice ale valorilor noționale și ale numărului de unități ale instrumentului-suport, valoarea noțională este valoarea determinată prin stabilirea valorilor curente de piață în formula de calcul al valorilor de piață viitoare;

(b) în cazul contractelor care presupun schimburi multiple ale valorii noționale, aceasta se înmulțește cu numărul plăților care mai rămân de efectuat conform contractelor;

(c) în cazul contractelor care prevăd o multiplicare a plăților aferente fluxurilor de numerar sau o multiplicare a instrumentului-suport al contractului derivat, instituția ajustează valoarea noțională pentru a reflecta efectele multiplicării asupra structurii de risc a contractelor respective.

▼B

(3) Instituțiile convertesc valoarea noțională ajustată a unei tranzacții în moneda lor de raportare la cursul de schimb la vedere predominant în cazul în care valoarea noțională ajustată este calculată în conformitate cu prezentul articol pornind de la o valoare noțională contractuală sau de la un preț de piață al numărului de unități ale instrumentului-suport denominat într-o altă monedă.

Articolul 279c

Factorul de ajustare în funcție de scadență

(1) Instituțiile calculează factorul de ajustare în funcție de scadență după cum urmează:

(a) pentru tranzacțiile incluse în seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatul (1), instituțiile utilizează următoarea formulă:

$$MF = \sqrt{MF\{\text{minmax}\{M,\ 10/\text{un exercițiu financiar}\},\ 1\}}$$

unde:

MF = factorul de ajustare în funcție de scadență;

M = scadența reziduală a tranzacției care este egală cu perioada de timp necesară pentru încetarea tuturor obligațiilor contractuale care decurg din tranzacție; în acest scop, se consideră că orice opționalitate a unui contract derivat este o obligație contractuală; scadența reziduală se exprimă în ani, utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă;

în cazul în care o tranzacție are ca instrument-suport un alt contract derivat care poate da naștere unor obligații contractuale suplimentare față de obligațiile contractuale care decurg din tranzacție, scadența reziduală a tranzacției este egală cu perioada de timp necesară pentru încetarea tuturor obligațiilor contractuale aferente instrumentului-suport;

în cazul în care o tranzacție este structurată astfel încât expunerea rămasă de rambursat să fie decontată după anumite date de plată specificate și termenii sunt revizuiți astfel încât valoarea de piață a tranzacției să fie zero la datele specificate respective, scadența reziduală a tranzacției este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuiri a termenilor; și

un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă;

▼B

(b) în cazul tranzacțiilor incluse în seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatele (2) și (3), factorul de ajustare în funcție de scadență este definit ca:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{\text{un exercițiu financiar}}}$$

unde:

MF = factorul de ajustare în funcție de scadență;

MPOR = perioada de risc de marjă aferentă setului de compensare determinată în conformitate cu articolul 285 alineatele (2)-(5); și

un exercițiu financiar (OneBusinessYear) = un an exprimat în zile lucrătoare utilizând convenția privind zilele lucrătoare relevantă.

Atunci când determină perioada de risc de marjă pentru tranzacții încheiate între un client și un membru compensator, o instituție care acționează în calitate de client sau de membru compensator înlocuiește perioada minimă prevăzută la articolul 285 alineatul (2) litera (b) cu cinci zile lucrătoare.

(2) În sensul alineatului (1), scadența reziduală este egală cu perioada rămasă până la data următoarei revizuiri a termenilor tranzacțiilor care sunt structurate astfel încât expunerile rămase să fie decontate după anumite date de plată specificate și ai căror termeni sunt revizuiți astfel încât valoarea de piață a contractului să fie zero la datele specificate respective.

Articolul 280

Coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului

Pentru calcularea majorării aferente unui set de acoperire a riscului, astfel cum este menționată la articolele 280a-280f, coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului «є» este următorul:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \text{ pentru seturile de acoperire a riscurilor stabilite în conformitate cu articolul 277a alin. (1)} \\ 5 \text{ pentru seturile de acoperire a riscurilor stabilite în conformitate cu articolul 277a alin. (2) litera (a)} \\ 0{,}5 \text{ pentru seturile de acoperire a riscurilor stabilite în conformitate cu articolul 277a alin. (2) litera (b)} \end{cases}$$

Articolul 280a

Majorarea pentru categoria de risc de rată a dobânzii

(1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de rată a dobânzii pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$AddOn^{IR} = \sum_{j} AddOn_{j}^{IR}$$

▼B

unde:

$AddOn^{IR}$ = majorarea categoriei de risc de rată a dobânzii;

j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului de rată a dobânzii stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (a) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$AddOn_j^{IR}$ = majorarea categoriei de risc de rată a dobânzii pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (2).

(2) Instituțiile calculează majorarea pentru setul de acoperire a riscului j aferentă categoriei de risc de rată a dobânzii astfel:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j \cdot SF^{IR} \cdot EffNot_j^{IR}$$

unde:

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu valoarea aplicabilă specificată la articolul 280;

SF^{IR} = factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru categoria de risc de rată a dobânzii cu o valoare egală cu 0,5 %; și

$EffNot_j^{IR}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j calculată în conformitate cu alineatul (3).

(3) Pentru a calcula valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, instituțiile încadrează mai întâi fiecare tranzacție din setul de acoperire a riscului în banda corespunzătoare din tabelul 2. Instituțiile fac acest lucru pe baza datei de încetare a fiecărei tranzacții, determinată în conformitate cu articolul 279b alineatul (1) litera (a):

Tabelul 2

Banda	Data de încetare (în ani)
1	>0 și <=1
2	>1 și <= 5
3	> 5

Instituțiile calculează apoi valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j în conformitate cu următoarea formulă:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

unde:

$EffNot_j^{IR}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j; și

$D_{j,k}$ = valoarea noțională efectivă a benzii k a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{banda } k} \text{Poziția de risc}_l$$

▼B

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).

Articolul 280b

Majorarea aferentă categoriei de risc valutar

(1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc valutar (*foreign exchange* – FX) pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$\text{AddOn}^{FX} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{FX}$$

unde:

AddOn^{FX} = majorarea aferentă categoriei de risc valutar;

j = indicele care desemnează seturile de acoperire a riscului valutar stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (b) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

AddOn_{j}^{FX} = majorarea aferentă categoriei de risc valutar pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (2).

(2) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc valutar pentru setul de acoperire a riscului j astfel:

$$\text{AddOn}_{j}^{FX} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{FX} \cdot |\text{EffNot}_{j}^{FX}|$$

unde:

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu articolul 280;

SF^{FX} = factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru categoria de risc valutar cu o valoare egală cu 4 %;

EffNot_{j}^{FX} = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează:

$$\text{EffNot}_{j}^{FX} = \sum_{l \in \text{Setul de acoperire a riscului j}} \text{Poziția de risc}_{l}$$

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).

Articolul 280c

Majorarea aferentă categoriei de risc de credit

(1) În sensul alineatului (2), instituțiile stabilesc entitățile de referință relevante privind creditul pentru setul de compensare în conformitate cu următoarele:

▼B

(a) pentru fiecare emitent al unui instrument de datorie de referință care este suport al unei tranzacții având la bază o singură semnătură atribuite categoriei de risc de credit există o singură entitate de referință privind creditul; tranzacțiile având la bază o singură semnătură sunt atribuite aceleiași entități de referință privind creditul numai în cazul în care instrumentul de datorie de referință care este suport al tranzacțiilor respective este emis de același emitent;

(b) pentru fiecare grup de instrumente de datorie de referință sau de instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură care sunt suport al unei tranzacții având la bază mai multe semnături atribuite categoriei de risc de credit există o singură entitate de referință privind creditul; tranzacțiile având la bază mai multe semnături sunt atribuite aceleiași entități de referință privind creditul numai în cazul în care grupul de instrumente de datorie de referință sau de instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură care sunt suport al tranzacțiilor respective au aceleași componente.

(2) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$$

unde:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit;

j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului de credit stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (c) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (3).

(3) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}} = \epsilon_{j}\sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\mathrm{Credit}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entitate}_{k})\right)^{2} + \sum_{k}\left(1 - (\rho_{k}^{\mathrm{Credit}})^{2}\right) \cdot (\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entitate}_{k}))^{2}}$$

unde:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului j;

ϵ_{j} = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280;

k = indicele care desemnează entitățile de referință privind creditul ale setului de compensare stabilit în conformitate cu alineatul (1);

▼B

ρ_k^{Credit} = factorul de corelare al entității de referință privind creditul «k»; atunci când entitatea de referință privind creditul «k» s-a stabilit în conformitate cu alineatul (1) litera (a),$\rho_k^{Credit} = 50\%$, atunci când entitatea de referință privind creditul «k» s-a stabilit în conformitate cu alineatul (1) litera (b)$\rho_k^{Credit} = 80\%$; și

$AddOn(Entitate_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind creditul k determinată în conformitate cu alineatul (4).

(4) Instituțiile calculează majorarea pentru entitatea de referință privind creditul k după cum urmează:

$$AddOn(Entitate_k) = EffNot_k^{Credit}$$

unde:

$EffNot_k^{Credit}$ = valoarea noțională efectivă a entității de referință privind creditul k, calculată după cum urmează:

$$EffNot_k^{Credit} = \sum_{l \in \text{Entitatea de referință privind creditul k}} SF_{k,l}^{Credit} \cdot \text{Poziția de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition); și

$SF_{k,l}^{Credit}$ = factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil entității de referință privind creditul k calculat în conformitate cu alineatul (5).

(5) Instituțiile calculează factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil entității de referință privind creditul k după cum urmează:

(a) pentru entitatea de referință privind creditul k stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (a),$SF_{k,l}^{Credit}$ este pus în corespondență cu unul dintre cei șase factori impuși de autoritățile de supraveghere prevăzuți în tabelul 3 de la prezentul alineat pe baza unei evaluări externe a creditului efectuată de o ECAI desemnată a emitentului individual corespunzător; în cazul unui emitent individual pentru care nu este disponibilă o evaluare a creditului efectuată de o ECAI desemnată:

(i) o instituție care utilizează abordarea menționată la capitolul 3 pune în corespondență ratingul intern al emitentului individual cu una dintre evaluările externe ale creditului;

(ii) o instituție care utilizează abordarea menționată în capitolul 2 atribuie un $SF_{k,l}^{Credit} = 0{,}54\%$ respectivei entități de referință privind creditul; cu toate acestea, în cazul în care o instituție aplică articolul 128 pentru a pondera la risc expunerile la riscul de credit al contrapărții față de acest emitent individual, se atribuie un $SF_{k,l}^{Credit} = 1{,}6\%$ respectivei entități de referință privind creditul;

▼B

(b) pentru entitățile de referință privind creditul k stabilite în conformitate cu alineatul (1) litera (b):

(i) în cazul în care o poziție de risc l atribuită entității de referință privind creditul k este un indice de credit cotat la o bursă recunoscută, $SF_{k,l}^{Credit}$ este pus în corespondență cu unul dintre cei doi factori impuși de autoritățile de supraveghere prezentați în tabelul 4 de la prezentul alineat, pe baza calității creditului majorității componentelor individuale ale acestuia;

(ii) în cazul în care o poziție de risc l atribuită entității de referință privind creditul k nu este menționată la punctul (i) de la prezenta literă, $SF_{k,l}^{Credit}$ este media ponderată a factorilor impuși de autoritățile de supraveghere puși în corespondență cu fiecare componentă în conformitate cu metoda prevăzută la litera (a), ponderile fiind date de proporția valorii noționale a componentelor incluse în această poziție.

Tabelul 3

Nivelul de calitate a creditului	Factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru tranzacții având la bază o singură semnătură
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabelul 4

Calitatea creditului dominantă	Factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru indici cotați
Categoria investment grade	0,38 %
Categoria non-investment grade	1,06 %

Articolul 280d

Majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital

(1) În sensul alineatului (2), instituțiile stabilesc entitățile de referință relevante privind titlurile de capital pentru setul de compensare în conformitate cu următoarele:

(a) pentru fiecare emitent al unui instrument de capital de referință care este suport al unei tranzacții având la bază o singură semnătură atribuite categoriei de risc privind titlurile de capital există o singură entitate de referință privind titlurile de capital; tranzacțiile având la bază o singură semnătură sunt atribuite aceleiași entități de referință privind titlurile de capital numai în cazul în care instrumentul de capital de referință care este suport al tranzacțiilor respective este emis de același emitent;

▼B

(b) pentru fiecare grup de instrumente de capital de referință sau de instrumente financiare derivate pe titluri de capital având la bază o singură semnătură care sunt suport al unei tranzacții având la bază mai multe semnături atribuite categoriei de risc privind titlurile de capital există o singură entitate de referință privind titlurile de capital; tranzacțiile având la bază mai multe semnături sunt atribuite aceleiași entități de referință privind titlurile de capital numai în cazul în care grupul de instrumente de capital de referință sau de instrumente financiare derivate pe titluri de capital având la bază o singură semnătură care sunt suport al tranzacțiilor respective, după caz, are aceleași componente.

(2) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$\text{AddOn}^{\text{Titluri de capital}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{Titluri de capital}}$$

unde:

$\text{AddOn}^{\text{Titluri de capital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital;

j = indicele care desemnează toate seturile de acoperire a riscului privind titlurile de capital stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (d) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Titluridecapital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (3).

(3) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează:

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{Titluri de capital}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entitate}_k)\right)^2 + \sum_{k} (1 - (\rho_k^{\text{Titluri de capital}})^2) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entitate}_k))^2}$$

unde:

$\text{AddOn}_{j}^{\text{Titluridecapital}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului j;

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280;

k = indicele care desemnează entitățile de referință privind titlurile de capital ale setului de compensare stabilit în conformitate cu alineatul (1);

$\rho_k^{\text{Titluridecapital}}$ = factorul de corelare al entității de referință privind titlurile de capital k; în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (a), $\rho_k^{\text{Titluri de capital}} = 50\%$. În cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (b), $\rho_k^{\text{Titluri de capital}} = 80\%$; și

$\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k determinată în conformitate cu alineatul (4).

▼B

(4) Instituțiile calculează majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k după cum urmează:

$$\text{AddOn}(\text{Entitate}_k) = \text{SK}_k^{\text{Titluri de capital}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}}$$

unde:

$\text{AddOn}(\text{Entitate}_k)$ = majorarea pentru entitatea de referință privind titlurile de capital k;

$\text{SF}_k^{\text{Titluridecapital}}$ = factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil entității de referință privind titlurile de capital k; în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (a), $\text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} = 32\%$; în cazul în care entitatea de referință privind titlurile de capital k a fost stabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (b), $\text{SF}_k^{\text{Titluri de capital}} = 20\%$; și

$\text{EffNot}_k^{\text{Titluridecapital}}$ = valoarea noțională efectivă a entității de referință privind titlurile de capital k, calculată după cum urmează:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Titluri de capital}} = \sum_{l \in \text{Entitatea de referință privind titlurile de capital k}} \text{Poziția de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).

Articolul 280e

Majorarea aferentă categoriei de risc de marfă

(1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$\text{AddOn}^{\text{Marfă}} = \sum_i \text{AddOn}_j^{\text{Marfă}}$$

unde:

$\text{AddOn}^{\text{Marfă}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă;

j = indicele care desemnează seturile de acoperire a riscului de marfă stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (e) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$\text{AddOn}_j^{\text{Marfă}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (4).

(2) Pentru a calcula majorarea aferentă unui set de acoperire a riscului de marfă pentru un anumit set de compensare în conformitate cu alineatul (4), instituțiile stabilesc tipurile de marfă de referință relevante pentru fiecare set de acoperire a riscului. Tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sunt atribuite aceluiași tip de marfă de referință numai în cazul în care instrumentul pe mărfuri care este suport al tranzacțiilor respective este de aceeași natură, indiferent de locul de livrare și de calitatea instrumentului pe mărfuri.

▼B

(3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile competente pot impune unei instituții care este expusă într-o măsură semnificativă riscului de bază al unor diferite poziții care au aceeași natură ca cele menționate la alineatul (2) să stabilească tipurile de marfă de referință pentru pozițiile respective utilizând mai multe caracteristici pe lângă simpla natură a instrumentului pe mărfuri care este suport al tranzacțiilor. Într-o astfel de situație, tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri sunt atribuite aceluiași tip de marfă de referință numai în cazul în care împărtășesc caracteristicile respective.

(4) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează:

$$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Marfă}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\mathrm{Marfă}} \cdot \sum_k \mathrm{AddOn}(\mathrm{Tip}_k^j)\right)^2 + \left(1 - (\rho^{\mathrm{Marfă}})^2\right) \cdot \sum_k (\mathrm{AddOn}(\mathrm{Tip}_k^j))^2}$$

unde:

$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Marfă}}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului j;

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280;

$\rho^{\mathrm{Marfă}}$ = factorul de corelare pentru categoria de risc de marfă cu o valoare egală cu 40 %;

k = indicele care desemnează tipurile de marfă de referință aferente setului de compensare stabilite în conformitate cu alineatul (2); și

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Tip}_k^j)$ = majorarea aferentă tipului de marfă de referință k, calculată în conformitate cu alineatul (5).

(5) Instituțiile calculează majorarea pentru tipul de marfă de referință k după cum urmează:

$$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Tip}_k^j) = \mathrm{SF}_k^{\mathrm{Marfă}} \cdot \mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Marfă}}$$

unde:

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Tip}_k^j)$ = majorarea pentru tipul de marfă de referință k;

$\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Marfă}}$ = factorul impus de autoritățile de supraveghere aplicabil tipului de marfă de referință k; în cazul în care tipul de marfă de referință k corespunde unor tranzacții atribuite setului de acoperire a riscului menționat la articolul 277a alineatul (1) litera (e) punctul (i), cu excepția tranzacțiilor privind energia electrică, $\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Marfă}} = 18\%$; pentru tranzacțiile privind energia electrică, $\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Marfă}} = 40\%$; și

▼B

$EffNot_k^{Marfă}$ = valoarea noțională efectivă a tipului de marfă de referință k, calculată după cum urmează:

$$EffNot_k^{Marfă} = \sum_{l \in \text{Tipul de marfă de referință k}} \text{Poziția de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).

Articolul 280f

Majorarea aferentă categoriei alte riscuri

(1) În sensul articolului 278, instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru un anumit set de compensare după cum urmează:

$$AddOn^{Altele} = \sum_j AddOn_j^{Altele}$$

unde:

$AddOn^{Altele}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri;

j = indicele care desemnează seturile de acoperire a altor riscuri stabilite în conformitate cu articolul 277a alineatul (1) litera (f) și cu articolul 277a alineatul (2) pentru setul de compensare; și

$AddOn_j^{Altele}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j calculat în conformitate cu alineatul (2).

(2) Instituțiile calculează majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j după cum urmează:

$$AddOn_j^{Altele} = \epsilon_j \cdot SF^{Altele} \cdot |EffNot_j^{Altele}|$$

unde:

$AddOn_j^{Altele}$ = majorarea aferentă categoriei alte riscuri pentru setul de acoperire a riscului j;

ϵ_j = coeficientul factorului impus de autoritățile de supraveghere aferent setului de acoperire a riscului pentru setul de acoperire a riscului j determinat în conformitate cu articolul 280; și

SF^{Altele} = factorul impus de autoritățile de supraveghere pentru categoria alte riscuri cu o valoare egală cu 8 %;

$EffNot_j^{Altele}$ = valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului j, calculată după cum urmează:

$$EffNot_j^{Altele} = \sum_{l \in \text{Setul de acoperire a riscului j}} \text{Poziția de risc}_l$$

unde:

l = indicele care desemnează poziția de risc (RiskPosition).

▼B

Secțiunea 4

Abordarea standardizată simplificată pentru riscul de credit al contrapărții

Articolul 281

Calculul valorii expunerii

(1) Instituțiile calculează o singură valoare a expunerii la nivelul unui set de compensare în conformitate cu secțiunea 3, sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol.

(2) Valoarea expunerii unui set de compensare se calculează în conformitate cu următoarele cerințe:

(a) instituțiile nu aplică tratamentul menționat la articolul 274 alineatul (6);

(b) prin derogare de la articolul 275 alineatul (1), în cazul seturilor de compensare care nu sunt menționate la articolul 275 alineatul (2), instituțiile calculează costul de înlocuire în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

unde:

RC = costul de înlocuire; și

CMV = valoarea de piață curentă.

(c) prin derogare de la articolul 275 alineatul (2) din prezentul regulament, în cazul seturilor de compensare formate din tranzacții care sunt tranzacționate pe o bursă recunoscută sau care sunt compensate la nivel central de către o contraparte centrală autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ori recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv sau pentru care au loc schimburi bilaterale de garanții reale cu contrapartea în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instituțiile calculează costul de înlocuire în conformitate cu următoarea formulă:

$$RC = TH + MTA$$

unde:

RC = costul de înlocuire;

TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care instituția nu poate solicita garanții reale; și

MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă;

(d) prin derogare de la articolul 275 alineatul (3), în cazul seturilor de compensare multiple care fac obiectul unui contract în marjă, instituțiile calculează costul de înlocuire ca fiind suma costurilor de înlocuire ale fiecărui set de compensare individual, calculate în conformitate cu alineatul (1) ca și cum acestea nu ar face obiectul cerințelor de marjă;

▼B

(e) toate seturile de acoperire a riscului se stabilesc în conformitate cu articolul 277a alineatul (1);

(f) instituțiile stabilesc ca multiplicatorul din formula care este folosită pentru a calcula expunerea viitoare potențială de la articolul 278 alineatul (1) să fie egal cu 1, după cum urmează:

$$PFE = \sum_{a} AddOn^{(a)}$$

unde:

PFE = expunere viitoare potențială; și

$AddOn^{(a)}$ = majorarea pentru categoria de risc «a»;

(g) prin derogare de la articolul 279a alineatul (1), în cazul tuturor tranzacțiilor instituțiile calculează delta reglementată după cum urmează:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ dacă tranzacția este o poziție lungă pe determinantul de risc principal} \\ -1 \text{ dacă tranzacția este o poziție scurtă pe determinantul de risc principal} \end{cases}$$

unde:

δ = delta de supraveghere;

(h) formula, menționată la articolul 279b alineatul (1) litera (a), care este utilizată pentru a calcula factorul duratei reglementat este următoarea:

factorul duratei reglementat=E − S

unde:

E = perioada dintre data de încetare a unei tranzacții și data raportării; și

S = perioada dintre data de începere a unei tranzacții și data raportării;

(i) factorul de scadență prevăzut la articolul 279c alineatul (1) se calculează după cum urmează:

(i) în cazul tranzacțiilor incluse în seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatul (1), MF = 1;

(ii) în cazul tranzacțiilor incluse în seturile de compensare menționate la articolul 275 alineatele (2) și (3), MF = 0,42;

(j) formula, menționată la articolul 280a alineatul (3), care este utilizată pentru a calcula valoarea noțională efectivă a setului de acoperire a riscului «j» este următoarea:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

▼B

unde:

$EffNot_j^{IR}$ = valoarea nocțională efectivă a setului de acoperire a riscului «j»; și

$D_{j,k}$ = valoarea nocțională efectivă a benzii «k» a setului de acoperire a riscului «j»;

(k) formula menționată la articolul 280c alineatul (3) care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului «j» se citește după cum urmează:

$$AddOn_j^{Credit} = \sum_k |AddOn(Entitate_k)|$$

unde:

$AddOn_j^{Credit}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de credit pentru setul de acoperire a riscului «j»; și

$AddOn(Entitate_k)$ = majorarea aferentă entității de referință privind creditul «k»;

(l) formula menționată la articolul 280d alineatul (3) care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului «j» se citește după cum urmează:

$$AddOn_j^{Titluri\ de\ capital} = \sum_k |AddOn(Entitate_k)|$$

unde:

$AddOn_j^{Titluridecapital}$ = majorarea aferentă categoriei de risc privind titlurile de capital pentru setul de acoperire a riscului «j»; și

$AddOn(Entitate_k)$ = majorarea aferentă entității de referință privind creditul «k»;

(m) formula menționată la articolul 280e alineatul (4) care este utilizată pentru a calcula majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului «j» se citește după cum urmează:

$$AddOn_j^{Marfă} = \sum_k |AddOn(Tip_k^j)|$$

unde:

$AddOn_j^{Marfă}$ = majorarea aferentă categoriei de risc de marfă pentru setul de acoperire a riscului «j»; și

$AddOn(Tip_k^j)$ = majorarea aferentă tipului de marfă de referință «k».

▼B

Secțiunea 5

Metoda expunerii inițiale

Articolul 282

Calculul valorii expunerii

(1) Instituțiile pot calcula o singură valoare a expunerii pentru toate tranzacțiile care fac obiectul unui acord de compensare contractuală în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 274 alineatul (1). În caz contrar, instituțiile calculează separat câte o valoare a expunerii pentru fiecare tranzacție, care este tratată ca fiind propriul set de compensare.

(2) Valoarea expunerii unui set de compensare sau a unei tranzacții este suma dintre costul de înlocuire curent și expunerea viitoare potențială, înmulțită cu 1,4.

(3) Costul de înlocuire curent menționat la alineatul (2) se calculează după cum urmează:

(a) în cazul seturilor de compensare formate din tranzacții care sunt tranzacționate pe o bursă recunoscută sau care sunt compensate la nivel central de către o contraparte centrală autorizată în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ori recunoscută în conformitate cu articolul 25 din regulamentul respectiv sau pentru care au loc schimburi bilaterale de garanții reale cu contrapartea în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instituțiile utilizează următoarea formulă:

$$RC = TH + MTA$$

unde:

RC = costul de înlocuire;

TH = pragul de marjă aplicabil setului de compensare conform contractului în marjă sub care instituția nu poate solicita garanții reale; și

MTA = suma minimă de transfer aplicabilă setului de compensare conform contractului în marjă;

(b) în cazul tuturor celorlalte seturi de compensare sau tranzacții individuale, instituțiile utilizează următoarea formulă:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

unde:

RC = costul de înlocuire; și

CMV = valoarea de piață curentă.

Pentru a calcula costul de înlocuire curent, instituțiile actualizează valoarea de piață curentă cel puțin lunar.

▼B

(4) Instituțiile calculează expunerea viitoare potențială menționată la alineatul (2) după cum urmează:

(a) expunerea viitoare potențială a unui set de compensare este suma expunerilor viitoare potențiale ale tuturor tranzacțiilor incluse în setul de compensare, calculate în conformitate cu litera (b);

(b) expunerea viitoare potențială a unei singure tranzacții este valoarea noțională a acesteia înmulțită cu:

(i) scadența reziduală a tranzacției exprimată în ani pentru contractele derivate pe rata dobânzii, înmulțită cu 0,5 %;

(ii) scadența reziduală a tranzacției exprimată în ani pentru contractele derivate de credit, înmulțită cu 6 %;

(iii) 4 % pentru instrumentele financiare derivate pe cursul de schimb valutar;

(iv) 18 % pentru instrumentele financiare derivate pe aur și mărfuri, altele decât instrumentele financiare derivate pe energie electrică;

(v) 40 % pentru instrumentele financiare derivate pe energie electrică;

(vi) 32 % pentru instrumentele financiare derivate pe titluri de capital;

(c) valoarea noțională menționată la litera (b) de la prezentul alineat se determină în conformitate cu articolul 279b alineatele (2) și (3) pentru toate instrumentele financiare derivate enumerate la litera respectivă; în plus, valoarea noțională a instrumentelor financiare derivate menționate la prezentul alineat litera (b) punctele (iii)-(vi) se determină în conformitate cu articolul 279b alineatul (1) literele (b) și (c);

(d) expunerea viitoare potențială a seturilor de compensare menționate la alineatul (3) litera (a) se înmulțește cu 0,42.

Pentru a calcula expunerea potențială a instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii și a instrumentelor financiare derivate de credit în conformitate cu litera (b) punctele (i) și (ii), o instituție poate alege să utilizeze scadența inițială în loc de scadența reziduală a contractelor.”;

75. La articolul 283, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru toate tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extrabursiere și pentru tranzacțiile cu termen lung de decontare pentru care nu a primit, în temeiul alineatului (1), aprobarea de a utiliza MMI, instituția utilizează metodele prevăzute în secțiunea 3. În cadrul unui grup, aceste metode pot fi utilizate în combinație în mod permanent.”;

76. Articolul 298 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 298

Efectele recunoașterii compensării ca diminuatoare de risc

Compensarea în sensul secțiunilor 3-6 este recunoscută astfel cum se indică în secțiunile respective.”;

▼B

77. La articolul 299 alineatul (2), litera (a) se elimină;

78. Articolul 300 se modifică după cum urmează:

(a) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul prezentei secțiuni și al părții a șaptea, se aplică următoarele definiții:”;

(b) se adaugă următoarele puncte:

„5. «tranzacție în numerar» înseamnă tranzacție cu numerar, titluri de datorie sau titluri de capital, o tranzacție de schimb valutar la vedere sau o tranzacție cu mărfuri la vedere; cu toate acestea, tranzacțiile de răscumpărare, tranzacțiile de dare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri și tranzacțiile de luare cu împrumut de titluri de valoare sau de mărfuri nu sunt tranzacții în numerar;

6. «mecanism indirect de compensare» înseamnă un mecanism care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

7. «client de nivel superior» înseamnă o entitate care furnizează servicii de compensare unui client de nivel inferior;

8. «client de nivel inferior» înseamnă o entitate care accesează serviciile unei CPC prin intermediul unui client de nivel superior;

9. «structură a clientelei pe mai multe niveluri» înseamnă un mecanism indirect de compensare în temeiul căruia unei instituții îi sunt furnizate servicii de compensare de către o entitate care nu este un membru compensator, ci este la rândul său client al unui membru compensator sau al unui client de nivel superior;

10. «contribuție nefinanțată la un fond de garantare» înseamnă o contribuție pe care o instituție care acționează ca membru compensator s-a angajat contractual să o furnizeze unei CPC după ce aceasta din urmă și-a epuizat fondul de garantare pentru a acoperi pierderile suportate ca urmare a intrării în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori;

11. «tranzacție de dare sau luare cu împrumut de depozite garantată integral» înseamnă o tranzacție de piață monetară acoperită integral cu garanții reale în cadrul căreia două contrapărți fac schimb de depozite și o CPC se interpune între acestea pentru a asigura executarea obligațiilor de plată ale contrapărților respective.”;

▼B

79. Articolul 301 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 301

Domeniul de aplicare material

(1) Prezenta secțiune se aplică următoarelor contracte și tranzacții, atât timp cât sunt în curs de desfășurare cu o CPC:

(a) contractelor derivate enumerate în anexa II și instrumentelor financiare derivate de credit;

(b) operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare și tranzacțiilor de dare sau luare cu împrumut de depozite garantate integral; și

(c) tranzacțiilor cu termen lung de decontare.

Prezenta secțiune nu se aplică expunerilor care rezultă din decontarea tranzacțiilor în numerar. Instituțiile aplică tratamentul prevăzut la titlul V expunerilor din tranzacții ce rezultă din respectivele tranzacții și o pondere de risc de 0 % contribuțiilor la fondul de garantare care acoperă doar acele tranzacții. Instituțiile aplică tratamentul prevăzut la articolul 307 contribuțiilor la fondul de garantare care acoperă oricare dintre tipurile de contracte menționate la primul paragraf din prezentul alineat, în plus față de tranzacțiile în numerar.

(2) În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele cerințe:

(a) marja inițială nu include contribuțiile către o CPC pentru acorduri mutualizate de partajare a pierderilor;

(b) marja inițială include garanțiile reale depuse de o instituție care acționează în calitate de membru compensator sau de client peste suma minimă impusă de CPC sau de instituția care acționează ca membru compensator, cu condiția ca respectiva CPC sau instituția care acționează ca membru compensator să poată, în cazurile corespunzătoare, să împiedice instituția care acționează ca membru compensator sau clientul să retragă aceste garanții reale excedentare;

(c) în cazul în care o CPC utilizează marja inițială pentru a mutualiza pierderile în rândul membrilor săi compensatori, instituțiile care acționează ca membri compensatori tratează marja inițială respectivă ca fiind o contribuție la fondul de garantare.”;

▼B

80. La articolul 302, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Instituțiile evaluează, prin intermediul unor analize de scenarii și al unor simulări de criză adecvate, dacă nivelul fondurilor proprii deținute pentru expunerile la o CPC, inclusiv la expunerile din credite viitoare potențiale sau contingente, expunerile la contribuțiile la fondul de garantare și, în cazul în care instituția acționează în calitate de membru compensator, expunerile rezultate din acorduri contractuale, astfel cum sunt prevăzute la articolul 304, este corelat în mod corespunzător cu riscurile inerente ale expunerilor respective.”;

81. Articolul 303 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 303

Tratamentul expunerilor la CPC-uri ale membrilor compensatori

(1) O instituție care acționează ca membru compensator, în scopuri proprii sau în calitate de intermediar financiar între un client și o CPC calculează cerințele de fonduri proprii pentru expunerile sale față de o CPC după cum urmează:

(a) aplică tratamentul prevăzut la articolul 306 expunerilor sale din tranzacții cu respectiva CPC;

(b) aplică tratamentul prevăzut la articolul 307 contribuțiilor sale la fondul de garantare efectuate către CPC.

(2) În sensul alineatului (1), suma cerințelor de fonduri proprii ale unei instituții pentru expunerile sale față de o CPCC generate de expunerile din tranzacții și de contribuțiile la fondul de garantare face obiectul unui plafon egal cu suma cerințelor de fonduri proprii care s-ar aplica expunerilor respective dacă CPC ar fi o CPC necalificată.”;

82. Articolul 304 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O instituție care acționează ca membru compensator și care, în această calitate, acționează ca intermediar financiar între un client și o CPC calculează cerințele de fonduri proprii pentru tranzacțiile sale cu clientul respectiv legate de CPC în conformitate cu secțiunile 1-8 din prezentul capitol, cu capitolul 4 secțiunea 4 din prezentul titlu și cu titlul VI, după caz.”;

(b) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În cazul în care o instituție care acționează ca membru compensator utilizează metodele prevăzute în secțiunea 3 sau 6 din prezentul capitol pentru a calcula cerința de fonduri proprii pentru expunerile sale, se aplică următoarele dispoziții:

▼B

(a) prin derogare de la articolul 285 alineatul (2), instituția poate utiliza o perioadă de risc de marjă de cel puțin cinci zile lucrătoare pentru expunerile sale la un client;

(b) instituția aplică o perioadă de risc de marjă de cel puțin 10 zile lucrătoare pentru expunerile sale la o CPC;

(c) prin derogare de la articolul 285 alineatul (3), în cazul în care un set de compensare inclus în calcul îndeplinește condiția prevăzută la litera (a) de la alineatul respectiv, instituția poate să nu țină seama de limita stabilită la litera respectivă, cu condiția ca setul de compensare să nu îndeplinească cerința prevăzută la litera (b) de la alineatul respectiv și să nu conțină tranzacții contestate sau opțiuni exotice;

(d) în cazul în care o CPC reține o marjă de variație față de o tranzacție și garanțiile reale ale instituției nu sunt protejate în cazul insolvenței respectivei CPC, instituția aplică o perioadă de risc de marjă egală cu valoarea cea mai mică dintre un an și scadența reziduală a tranzacției, cu un prag de 10 zile lucrătoare.

(4) Prin derogare de la articolul 281 alineatul (2) litera (i), în cazul în care o instituție care acționează ca membru compensator utilizează metoda prevăzută în secțiunea 4 pentru a calcula cerința de fonduri proprii aferentă expunerilor sale la un client, instituția poate utiliza un factor de scadență de 0,21 pentru efectuarea calculului.

(5) Prin derogare de la articolul 282 alineatul (4) litera (d), în cazul în care o instituție care acționează ca membru compensator utilizează metoda prevăzută în secțiunea 5 pentru a calcula cerința de fonduri proprii aferentă expunerilor sale la un client, instituția respectivă poate utiliza un factor de scadență de 0,21 la calculul respectiv.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(6) O instituție care acționează ca membru compensator poate utiliza valoarea redusă a expunerii în caz de nerambursare rezultată din calculele menționate la alineatele (3), (4) și (5) pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul CVA în conformitate cu titlul VI.

(7) O instituție care acționează ca membru compensator care colectează garanții reale de la un client pentru o tranzacție legată de o CPC și transferă garanțiile reale către CPC poate recunoaște garanțiile respective pentru a-și reduce expunerea la client pentru tranzacția respectivă legată de CPC.

În cazul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, tratamentul prevăzut la primul paragraf poate fi aplicat la fiecare nivel al structurii respective.”;

▼B

83. Articolul 305 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O instituție care este client calculează cerințele de fonduri proprii pentru tranzacțiile sale legate de o CPC cu membrul său compensator în conformitate cu secțiunile 1-8 din prezentul capitol, cu capitolul 4 secțiunea 4 din prezentul titlu și cu titlul VI, după caz.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) clientul a efectuat și a menținut la zi o analiză juridică suficient de aprofundată, care demonstrează că modalitățile prin care se asigură îndeplinirea condiției prevăzute la litera (b) sunt legale, valabile, obligatorii și executorii din punct de vedere juridic în temeiul legislației relevante ale jurisdicției sau jurisdicțiilor relevante;”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când o instituție evaluează dacă respectă condiția prevăzută la primul paragraf litera (b), aceasta poate lua în considerare orice precedent clar în materie de transferuri ale pozițiilor clienților și ale garanțiilor reale corespunzătoare la nivelul unei CPC, precum și orice intenție din partea sectorului de a continua această practică.”;

(c) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, în cazul în care o instituție care este client nu îndeplinește condiția prevăzută la litera (a) de la alineatul menționat deoarece nu este protejată de pierderi în situația în care membrul compensator și un alt client al membrului compensator intră împreună în stare de nerambursare, sub rezerva îndeplinirii tuturor celelalte condiții prevăzute la literele (a)-(d) de la alineatul menționat sunt îndeplinite, instituția poate calcula cerințele de fonduri proprii pentru expunerile sale din tranzacții în cazul tranzacțiilor cu membrul său compensator legate de o CPC în conformitate cu articolul 306, sub rezerva înlocuirii ponderii de risc de 2 % prevăzute la articolul 306 alineatul (1) litera (a) cu o pondere de risc de 4 %.

(4) În cazul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, o instituție care este client de nivel inferior și care accesează serviciile unei CPC prin intermediul unui client de nivel superior poate aplica tratamentul menționat la alineatul (2) sau (3) numai în cazul în care condițiile prevăzute la alineatele respective sunt îndeplinite la fiecare nivel al structurii în cauză.”;

▼B

84. Articolul 306 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în cazul în care o instituție acționează ca intermediar financiar între un client și o CPC, iar condițiile tranzacției legate de CPC prevăd că instituția nu este obligată să ramburseze clientului eventualele pierderi suferite ca urmare a modificărilor valorii tranzacției respective în cazul în care respectiva CPC intră în stare de nerambursare, instituția respectivă poate stabili ca valoarea expunerii pentru expunerea din tranzacția cu CPC care corespunde tranzacției legate de CPC respective să fie egală cu zero;”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(d) în cazul în care o instituție acționează ca intermediar financiar între un client și o CPC, iar condițiile tranzacției legate de CPC prevăd că instituția este obligată să ramburseze clientului eventualele pierderi suferite ca urmare a modificărilor valorii tranzacției respective în cazul în care respectiva CPC intră în stare de nerambursare, instituția respectivă aplică tratamentul de la litera (a) sau (b), după caz, expunerii din tranzacția cu CPC care corespunde tranzacției legate de CPC respective.”;

(b) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1), dacă activele date în garanție unei CPC sau unui membru compensator sunt indisponibile în cazul în care respectiva CPC, membrul compensator ori unul sau mai mulți dintre ceilalți clienți ai membrului compensator devin insolvenți, o instituție poate atribui expunerilor la riscul de credit al contrapărții aferente activelor respective o valoare a expunerii egală cu zero.

(3) O instituție calculează valorile expunerilor pentru expunerile sale din tranzacții cu o CPC în conformitate cu secțiunile 1-8 din prezentul capitol și cu secțiunea 4 din capitolul 4, după caz.”;

85. Articolul 307 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 307

Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile la fondul de garantare al unei CPC

O instituție care acționează ca membru compensator aplică următorul tratament expunerilor sale rezultate din contribuțiile sale la fondul de garantare al unei CPC:

▼B

(a) calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale prefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 308;

(b) calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale prefinanțate și nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 309;

(c) calculează cerința de fonduri proprii pentru contribuțiile sale nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC în conformitate cu abordarea prevăzută la articolul 310.”;

86. Articolul 308 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) O instituție calculează cerința de fonduri proprii pentru a acoperi expunerea provenind din contribuția sa prefinanțată după cum urmează:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}},\ 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i\right\}$$

unde:

K_i = cerința de fonduri proprii;

i = indicele care desemnează membrul compensator;

K_{CCP} = capitalul ipotetic al CPCC comunicat instituției de CPCC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

DF_i = contribuția prefinanțată;

DF_{CCP} = resursele financiare prefinanțate ale CPC comunicate instituției de CPC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; și

DF_{CM} = suma contribuțiilor prefinanțate ale tuturor membrilor compensatori ai CPCC comunicată instituției de CPCC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) O instituție calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile rezultate din contribuția prefinanțată a instituției respective la fondul de garantare al unei CPCC în sensul articolului 92 alineatul (3) prin înmulțirea cu 12,5 a cerinței de fonduri proprii calculate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.”;

▼B

(b) alineatele (4) și (5) se elimină.

87. Articolele 309, 310 și 311 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 309

Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate și pentru contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate

(1) O instituție aplică următoarea formulă pentru a calcula cerința de fonduri proprii pentru expunerile rezultate din contribuțiile sale prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate și din contribuțiile nefinanțate la respectiva CPC:

$$K = DF + UC$$

unde:

K = cerința de fonduri proprii;

DF = contribuțiile prefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate; și

UC = contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPC necalificate.

(2) O instituție calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru expunerile rezultate din contribuția instituției respective la fondul de garantare al unei CPC necalificate în sensul articolului 92 alineatul (3) prin înmulțirea cu 12,5 a cerinței de fonduri proprii calculate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 310

Cerințele de fonduri proprii pentru contribuțiile nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC

O instituție aplică o pondere de risc de 0 % contribuțiilor sale nefinanțate la fondul de garantare al unei CPCC.

Articolul 311

Cerințele de fonduri proprii pentru expunerile față de CPC-urile care încetează să îndeplinească anumite condiții

(1) Instituțiile aplică tratamentul prevăzut la prezentul articol în cazul în care au luat cunoștință, în urma unui anunț public sau a unei notificări din partea autorității competente a unei CPC utilizate de instituțiile respective sau din partea respectivei CPC, de faptul că respectiva CPC nu va mai îndeplini condițiile privind autorizarea sau recunoașterea, după caz.

▼B

(2) În cazul în care condiția prevăzută la alineatul (1) este îndeplinită, instituțiile, în termen de trei luni din momentul în care iau cunoștință despre situația menționată la alineatul respectiv, sau mai devreme dacă autoritățile competente ale instituțiilor respective impun acest lucru, procedează după cum urmează în ceea ce privește expunerile lor la respectiva CPC:

(a) aplică tratamentul prevăzut la articolul 306 alineatul (1) litera (b) expunerilor lor din tranzacții la respectiva CPC;

(b) aplică tratamentul prevăzut la articolul 309 contribuțiilor lor prefinanțate la fondul de garantare al respectivei CPC și contribuțiilor lor nefinanțate la respectiva CPC;

(c) tratează expunerile lor față de respectiva CPC, altele decât expunerile enumerate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat, ca fiind expuneri la o societate, în conformitate cu abordarea standardizată pentru riscul de credit prevăzută în capitolul 2.”;

88. La articolul 316 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf al prezentului alineat, instituțiile pot alege să nu aplice categoriile contabile ale contului de profit și pierdere în conformitate cu articolul 27 din Directiva 86/635/CEE contractelor de leasing financiar și operațional în scopul calculării indicatorului relevant și în schimb pot:

(a) să includă veniturile din dobânzi din contractele de leasing financiar și operațional și profiturile obținute din activele care fac obiectul unui contract de leasing în categoria menționată la punctul 1 din tabelul 1;

(b) să includă cheltuielile cu dobânzile din contractele de leasing financiar și operațional, pierderile, amortizarea și deprecierea activelor care fac obiectul unui leasing operațional în categoria menționată la punctul 2 din tabelul 1.”;

89. În partea a treia titlul IV, capitolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 325

Abordări pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață

(1) O instituție calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferent tuturor pozițiilor din portofoliul de tranzacționare și din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă în conformitate cu următoarele abordări:

(a) abordarea standardizată menționată la alineatul (2);

(b) abordarea bazată pe modele interne prevăzută în capitolul 5 din prezentul titlu pentru categoriile de risc pentru care instituția a primit permisiunea, în conformitate cu articolul 363, de a utiliza abordarea respectivă.

▼B

(2) Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață calculate în conformitate cu abordarea standardizată menționată la alineatul 1 litera (a) constau în suma următoarelor cerințe de fonduri proprii, după caz:

(a) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de poziție menționate în capitolul 2;

(b) cerințele de fonduri proprii pentru riscul valutar menționat în capitolul 3;

(c) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de marfă menționat în capitolul 4.

(3) O instituție care nu este exceptată de la cerințele de raportare prevăzute la articolul 430b în conformitate cu articolul 325a raportează calculul în conformitate cu articolul 430b pentru toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare și pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă în conformitate cu următoarele abordări:

(a) abordarea standardizată alternativă prevăzută în capitolul 1a;

(b) abordarea bazată pe modele interne alternativă prevăzută în capitolul 1b.

(4) O instituție poate utiliza combinat abordările prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol în mod permanent, în cadrul unui grup, în conformitate cu articolul 363.

(5) Instituțiile nu utilizează abordarea prevăzută la alineatul (3) litera (b) pentru instrumentele din portofoliul lor de tranzacționare care sunt poziții din securitizare sau poziții incluse în portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație alternativă (ACTP), astfel cum sunt menționate la alineatele (6), (7) și (8).

(6) Pozițiile din securitizare și instrumentele financiare derivate de credit de tipul «n^{th}-to-default» care îndeplinesc toate criteriile următoare se includ în ACTP:

(a) pozițiile nu sunt nici poziții din resecuritizare, nici opțiuni pe o tranșă din securitizare și nici alte instrumente financiare derivate ale expunerilor din securitizare care nu oferă o repartizare proporțională din încasările unei tranșe din securitizare;

(b) toate instrumentele lor suport sunt:

(i) instrumente având la bază o singură semnătură («single-name instruments»), inclusiv instrumente financiare derivate de credit având la bază o singură semnătură («single-name credit derivatives»), pentru care există o piață lichidă bidirecțională;

(ii) indici tranzacționați în mod normal, care se bazează pe instrumentele menționate la punctul (i).

Se consideră că există o piață bidirecțională atunci când există oferte independente, de bună credință, de cumpărare și vânzare, astfel încât în cadrul unei zile să se poată determina un preț care este corelat în mod rezonabil cu ultimul preț de vânzare sau cu cotații curente competitive, de bună credință, de cumpărare sau de vânzare și să se poată efectua decontarea la acest preț într-un interval relativ scurt potrivit uzanței comerciale.

▼B

(7) Pozițiile cu oricare dintre următoarele instrumente-suport nu se includ în ACTP:

(a) instrumente-suport care sunt încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 112 litera (h) sau (i);

(b) o creanță asupra unei entități cu scop special, garantată, direct sau indirect, cu o poziție care, în conformitate cu alineatul (6), nu ar fi eligibilă în sine pentru includere în ACTP.

(8) Instituțiile pot include în ACTP poziții care nu sunt nici poziții din securitizare, nici instrumente financiare derivate de credit de tipul «n^{th}-to-default», dar care acoperă alte poziții din acest portofoliu, cu condiția să existe o piață lichidă bidirecțională, astfel cum este descrisă la alineatul (6) al doilea paragraf, pentru instrumentul respectiv sau pentru instrumentele-suport ale acestuia.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul în care instituțiile urmează să calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferent pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă în conformitate cu abordările descrise la alineatul (3) literele (a) și (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 septembrie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 325a

Exceptările de la cerințe specifice de raportare pentru riscul de piață

(1) O instituție este exceptată de la cerința de raportare prevăzută la articolul 430b cu condiția ca dimensiunea operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere care prezintă un risc de piață ale instituției să fie mai mic sau egal cu fiecare dintre următoarele praguri pe baza unei evaluări realizate lunar, utilizând date din ultima zi a lunii:

(a) 10 % din activele totale ale instituției;

(b) 500 de milioane EUR.

(2) Instituțiile calculează volumul operațiunilor lor bilanțiere și extrabilanțiere care prezintă un risc de piață utilizând date din ultima zi a lunii, în conformitate cu următoarele cerințe:

(a) sunt incluse toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare, cu excepția instrumentelor financiare derivate de credit care sunt recunoscute ca acoperiri interne împotriva expunerilor la riscul de credit din afara portofoliului de tranzacționare și a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate de credit care compensează perfect riscul de piață al acoperirilor interne, astfel cum se menționează la articolul 106 alineatul (3);

▼B

(b) sunt incluse toate pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau un risc de marfă;

(c) toate pozițiile sunt evaluate la valorile lor de piață de la data respectivă, cu excepția pozițiilor menționate la litera (b). În cazul în care valoarea de piață a unei poziții nu este disponibilă la o anumită dată, instituțiile utilizează valoarea justă pentru poziția respectivă de la data vizată. În cazul în care valoarea justă și valoarea de piață a unei poziții nu sunt disponibile la o anumită dată, instituțiile utilizează cea mai recentă valoare de piață sau valoare justă pentru poziția respectivă;

(d) toate pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sunt considerate ca fiind o poziție totală netă pe valută și evaluate în conformitate cu articolul 352;

(e) toate pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc de marfă sunt evaluate în conformitate cu articolele 357 și 358;

(f) valoarea absolută a pozițiilor lungi se adaugă la valoarea absolută a pozițiilor scurte.

(3) Instituțiile transmit autorităților competente notificări atunci când calculează sau încetează să mai calculeze cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu prezentul articol.

(4) O instituție care nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) notifică imediat acest lucru autorității competente.

(5) Exceptarea de la cerințele de raportare prevăzute la articolul 430b încetează să se aplice în termen de trei luni de la apariția oricăreia dintre următoarele situații:

(a) instituția nu îndeplinește condiția stabilită la alineatul (1) litera (a) sau (b) timp de trei luni consecutive; sau

(b) instituția nu îndeplinește condiția stabilită la alineatul (1) litera (a) sau (b) timp de mai mult de șase din ultimele 12 luni.

(6) În cazul în care o instituție începe să facă obiectul cerințelor de raportare prevăzute la articolul 430b în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol, aceasta este exceptată de la respectivele cerințe de raportare numai dacă demonstrează autorității competente că toate condițiile stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol au fost îndeplinite pe o perioadă neîntreruptă de un an.

(7) Instituțiile nu deschid, cumpără sau vând o poziție numai pentru scopul de a respecta oricare dintre condițiile prevăzute la alineatul (1) în cursul evaluării lunare.

(8) O instituție care este eligibilă pentru tratamentul prevăzut la articolul 94 este exceptată de la obligația de raportare prevăzută la articolul 430b.

▼B

Articolul 325b

Permisiuni pentru cerințe consolidate

(1) Sub rezerva alineatului (2) și numai în scopul calculării pozițiilor nete și a cerințelor de fonduri proprii pe bază consolidată în conformitate cu prezentul titlu, instituțiile pot folosi pozițiile dintr-o instituție sau întreprindere pentru a compensa pozițiile dintr-o altă instituție sau întreprindere.

(2) Instituțiile pot aplica dispozițiile alineatului (1) doar cu aprobarea autorităților competente, care se acordă în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) există în cadrul grupului o alocare satisfăcătoare a fondurilor proprii;

(b) cadrul de reglementare, juridic sau contractual în care operează instituțiile garantează sprijinul financiar reciproc în interiorul grupului.

(3) În cazul în care există întreprinderi situate în țări terțe, pe lângă condițiile prevăzute la alineatul (2), sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) întreprinderile în cauză au fost autorizate într-o țară terță și fie corespund definiției instituției de credit, fie sunt firme de investiții recunoscute din țări terțe;

(b) întreprinderile în cauză respectă, la nivel individual, cerințe de fonduri proprii echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament;

(c) în țările terțe în cauză nu există reglementări care ar putea afecta semnificativ transferul de fonduri în cadrul grupului.”;

90. În partea a treia titlul IV se introduc următoarele capitole:

„*CAPITOLUL 1a*

Abordarea standardizată alternativă

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 325c

Domeniul de aplicare și structura abordării standardizate alternative

(1) Abordarea standardizată alternativă prevăzută în prezentul capitol se utilizează numai în scopul cerinței de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (1).

(2) Instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu abordarea standardizată alternativă pentru un portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare sau din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă ca fiind suma următoarelor trei componente:

▼B

(a) cerința de fonduri proprii conform metodei bazate pe sensibilități prevăzute în secțiunea 2;

(b) cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare prevăzută în secțiunea 5 care este aplicabilă numai pozițiilor din portofoliul de tranzacționare menționate în secțiunea respectivă;

(c) cerința de fonduri proprii pentru riscuri reziduale prevăzute în secțiunea 4 care este aplicabilă numai pozițiilor din portofoliul de tranzacționare menționate în secțiunea respectivă.

Secțiunea 2

Metoda bazată pe sensibilități pentru calcularea cerinței de fonduri proprii

Articolul 325d

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. «clasă de risc» înseamnă una dintre următoarele șapte categorii:

   (i) riscul general de rată a dobânzii;

   (ii) riscul de marjă de credit pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare (CSR);

   (iii) riscul de marjă de credit din securitizarea din afara portofoliului de tranzacționare pe bază de corelație alternativ (CSR neinclus în ACTP);

   (iv) riscul de marjă de credit din securitizarea inclusă în portofoliul de tranzacționare pe bază de corelație alternativ (CSR inclus în ACTP);

   (v) riscul privind titlurile de capital;

   (vi) riscul de marfă;

   (vii) riscul valutar;

2. «sensibilitate» înseamnă modificarea relativă a valorii unei poziții, ca urmare a modificării valorii unuia dintre factorii de risc relevanți ai poziției, calculată pe baza modelului de evaluare al instituției, în conformitate cu secțiunea 3 subsecțiunea 2;

3. «bandă» înseamnă o subcategorie de poziții din cadrul unei clase de risc cu un profil de risc similar, căreia i se atribuie o pondere de risc, astfel cum este definită în secțiunea 3 subsecțiunea 1.

▼B

Articolul 325e

Componentele metodei bazate pe sensibilități

(1) Instituțiile calculează cerința de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu metoda bazată pe sensibilități prin agregarea următoarelor trei cerințe de fonduri proprii în conformitate cu articolul 325h:

(a) cerințele de fonduri proprii pentru riscul delta care reflectă riscul de modificare a valorii unui instrument din cauza variațiilor apărute la nivelul factorilor de risc care nu sunt legați de volatilitate;

(b) cerințele de fonduri proprii pentru riscul vega care reflectă riscul de modificare a valorii unui instrument din cauza variațiilor apărute la nivelul factorilor de risc legați de volatilitate;

(c) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de curbură care reflectă riscul de modificare a valorii unui instrument din cauza variațiilor apărute la nivelul factorilor de risc care nu sunt legați de volatilitate care nu sunt reflectați de cerințele de fonduri proprii pentru riscul delta.

(2) În scopul calculului menționat la alineatul (1):

(a) toate pozițiile aferente instrumentelor cu opționalitate fac obiectul cerințelor de fonduri proprii menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c);

(b) toate pozițiile aferente instrumentelor fără opționalitate fac numai obiectul cerințelor de fonduri proprii menționate la alineatul (1) litera (a).

În sensul prezentului capitol, instrumentele cu opționalitate includ, printre altele, opțiuni «call», opțiuni «put», praguri maxime («caps»), praguri minime («floors»), instrumente de tipul «swap option», opțiuni «barieră» și opțiuni «exotice». Opțiunile încorporate, precum opțiunile de plată în avans sau opțiunile comportamentale, sunt considerate poziții de sine stătătoare pe opțiuni în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață.

În sensul prezentului capitol, instrumentele ale căror fluxuri de numerar pot fi reprezentate ca o funcție liniară a valorii noționale a instrumentului-suport sunt considerate instrumente fără opționalitate.

Articolul 325f

Cerințele de fonduri proprii pentru riscurile delta și vega

(1) Instituțiile aplică factorii de risc delta și vega descriși în secțiunea 3 subsecțiunea 1 pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscurile vega și delta.

(2) Instituțiile aplică procesul prevăzut la alineatele (3)-(8) pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscurile delta și vega.

▼B

(3) Pentru fiecare clasă de risc, sensibilitatea tuturor instrumentelor care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii pentru riscurile delta sau vega față de fiecare dintre factorii de risc delta sau vega aplicabili incluși în clasa de risc respectivă se calculează utilizând formulele corespunzătoare din secțiunea 3 subsecțiunea 2. În cazul în care valoarea unui instrument depinde de mai mulți factori de risc, sensibilitatea se determină separat pentru fiecare factor de risc.

(4) Sensibilitățile sunt încadrate într-una dintre benzile «b» din cadrul fiecărei clase de risc.

(5) În fiecare bandă «b», sensibilitățile pozitive și negative la același factor de risc se compensează, obținându-se sensibilitățile nete (s_k) la fiecare factor de risc «k» din cadrul unei benzi.

(6) Sensibilitățile nete la fiecare factor de risc din fiecare bandă se înmulțesc cu ponderile de risc corespunzătoare prevăzute în secțiunea 6, obținându-se sensibilitățile ponderate la fiecare factor de risc din cadrul benzii respective în conformitate cu următoarea formulă:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

unde:

WS_k = sensibilitățile ponderate;

RW_k = ponderile de risc; și

s_k = factorii de risc.

(7) Sensibilitățile ponderate la diferiții factori de risc din cadrul fiecărei benzi sunt agregate în conformitate cu formula de mai jos, unde cantitatea din funcția de rădăcină pătrată are un prag de zero, obținându-se sensibilitatea specifică benzii. Se utilizează corelațiile corespunzătoare pentru sensibilitățile ponderate din cadrul aceleiași benzi (ρ_{kl}) prevăzute în secțiunea 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

unde:

K_b = sensibilitatea specifică benzii; și

WS = sensibilitățile ponderate.

(8) Sensibilitatea specifică benzii se calculează pentru fiecare bandă din cadrul unei clase de risc în conformitate cu alineatele (5), (6) și (7). După ce sensibilitatea specifică benzii a fost calculată în cazul tuturor benzilor, sensibilitățile ponderate la toți factorii de risc din toate benzile sunt agregate în conformitate cu formula de mai jos, utilizând corelațiile corespunzătoare γ_{bc} pentru sensibilitățile ponderate din diferitele benzi prevăzute în secțiunea 6, obținându-se cerința de fonduri proprii specifică unei clase de risc pentru riscul delta sau vega:

▼B

$$\text{Cerința de fonduri proprii specifică unei clase de risc pentru riscul delta sau vega} = \sqrt{\sum_{b} K_b^2 + \sum_{b} \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

unde:

S_b = Σ_k WSk pentru toți factorii de risc din banda b și S_c = $\Sigma_k WS_k$ pentru toți factorii de risc din banda c; în cazul în care valorile respective pentru S_b și S_c conduc la un număr negativ al sumei globale dintre $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_c \neq b\ \gamma_{bc} S_b S_c$, instituția calculează cerințele de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscul delta sau vega utilizând o metodă alternativă în care

S_b = max [min ($\Sigma_k WS_k$, K_b), – K_b] pentru toți factorii de risc din banda «b»;

S_c = max [min ($\Sigma_k WS_k$, K_c), –K_c]pentru toți factorii de risc din banda «c».

Cerințele de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscul delta sau vega se calculează pentru fiecare clasă de risc în conformitate cu alineatele (1)-(8).

Articolul 325g

Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de curbură

Instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de curbură în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 461a.

Articolul 325h

Agregarea cerințelor de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscurile delta, vega și de curbură

(1) Instituțiile agregă cerințele de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscurile delta, vega și de curbură în conformitate cu procesul prevăzut la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Procesul de calculare a cerințelor de fonduri proprii specifice unei clase de risc pentru riscurile delta, vega și de curbură descris la articolele 325f și 325g se efectuează de trei ori pentru fiecare clasă de risc, utilizându-se de fiecare dată un alt set de parametri de corelație ρ_{kl} (corelația dintre factorii de risc dintr-o bandă) și γ_{bc} (corelația dintre benzile dintr-o clasă de risc). Fiecare dintre aceste trei seturi corespunde unui alt scenariu, după cum urmează:

(a) scenariul «corelațiilor moderate», în care parametrii de corelație ρ_{kl} și γ_{bc} rămân neschimbați față de cei specificați în secțiunea 6;

▼B

(b) scenariul «corelațiilor puternice», în care parametrii de corelație ρ_{kl} și γ_{bc} care sunt specificați în secțiunea 6 se înmulțesc în mod uniform cu 1,25, în timp ce ρ_{kl} și γ_{bc} fac obiectul unui plafon de 100 %.

(c) scenariul «corelațiilor slabe» este precizat în actul delegat menționat la articolul 461a.

(3) Instituțiile calculează suma cerințelor de fonduri proprii specifice unei clase de risc delta, vega și de curbură pentru fiecare scenariu pentru a stabili trei cerințe de fonduri proprii specifice unui anumit scenariu.

(4) Cerința de fonduri proprii calculată prin metoda bazată pe sensibilități este valoarea cea mai mare dintre cele trei cerințe de fonduri proprii specifice unui anumit scenariu menționate la alineatul (3).

Articolul 325i

Tratamentul instrumentelor-indice și al opțiunilor cu mai multe instrumente-suport

Instituțiile tratează instrumentele-indice și opțiunile cu mai multe instrumente-suport în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 461a.

Articolul 325j

Tratamentul organismelor de plasament colectiv

Instituțiile tratează organismele de plasament colectiv în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 461a.

Articolul 325k

Pozițiile aferente angajamentelor de preluare fermă

(1) Instituțiile pot utiliza procesul stabilit la prezentul articol pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață al pozițiilor aferente angajamentelor de preluare fermă de titluri de datorie sau de titluri de capital.

(2) Instituțiile aplică unul dintre factorii de multiplicare adecvați enumerați în tabelul 1 sensibilităților nete ale tuturor pozițiilor aferente angajamentelor de preluare fermă pe fiecare emitent individual, mai puțin pozițiilor aferente angajamentelor de preluare fermă care sunt subscrise sau subangajate de către terțe părți pe baza unei înțelegeri formale, și calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu abordarea prevăzută în prezentul capitol pe baza sensibilităților nete ajustate.

▼B

Tabelul 1

Ziua lucrătoare 0	0 %
Ziua lucrătoare 1	10 %
Zilele lucrătoare 2 și 3	25 %
Ziua lucrătoare 4	50 %
Ziua lucrătoare 5	75 %
După ziua lucrătoare 5	100 %

În sensul prezentului articol, «ziua lucrătoare 0» înseamnă ziua lucrătoare în care instituția devine necondiționat angajată în acceptarea unei cantități cunoscute de titluri de valoare la un preț convenit.

(3) Instituțiile notifică autorităților competente aplicarea procesului prevăzut la prezentul articol.

Secțiunea 3

Definițiile factorilor de risc și ale sensibilităților

Subsecțiunea 1

Definițiile factorilor de risc

Articolul 325l

Factori de risc general de rată a dobânzii

(1) Pentru toți factorii de risc general de rată a dobânzii, inclusiv riscul de inflație și riscul de bază intervalutară, există o singură bandă pentru fiecare monedă, fiecare bandă cuprinzând diferite tipuri de factori de risc.

Factorii de risc delta general de rată a dobânzii aplicabili instrumentelor sensibile la rata dobânzii sunt ratele fără risc relevante pentru fiecare monedă și pentru fiecare dintre următoarele scadențe: 0,25 ani, 0,5 ani, 1 an, 2 ani, 3 ani, 5 ani, 10 ani, 15 ani, 20 de ani, 30 de ani. Pentru a raporta conducerii superioare riscul de piață sau profiturile și pierderile, instituțiile atribuie punctelor specificate factori de risc fie prin interpolare liniară, fie printr-o metodă care permite este cea mai consecventă cu funcțiile de stabilire a prețului utilizate de funcția independentă de control al riscului a instituției.

(2) Instituțiile obțin ratele fără risc pentru fiecare valută pe baza instrumentelor pieței monetare deținute în portofoliul de tranzacționare al instituției care au cel mai redus risc de credit, precum swapurile pe rata dobânzii «overnight».

▼B

(3) În cazul în care instituțiile nu pot aplica abordarea menționată la alineatul (2), ratele fără risc se bazează pe una sau mai multe curbe swap implicite de piață utilizate de instituție pentru a marca pozițiile la piață, precum curbele swap pe rata dobânzii interbancare oferită.

În cazul în care datele privind curbele swap implicite de piață descrise la alineatul (2) și la primul paragraf de la prezentul alineat sunt insuficiente, ratele fără risc pot fi determinate pornind de la cea mai adecvată curbă a obligațiunilor suverane pentru o anumită monedă.

În cazul în care instituțiile utilizează, pentru instrumentele de datorie suverană, factorii de risc general de rată a dobânzii determinați în conformitate cu procedura descrisă la al doilea paragraf de la prezentul alineat, instrumentul de datorie suverană nu este exceptat de la cerințele de fonduri proprii pentru riscul de marjă de credit. În aceste cazuri, atunci când rata fără risc nu poate fi separată de componenta de marjă de credit, sensibilitatea la factorul de risc este atribuită atât riscului general de rată a dobânzii, cât și claselor de risc de marjă de credit.

(4) În cazul factorilor de risc general de rată a dobânzii, fiecare monedă reprezintă o bandă distinctă. Instituțiile atribuie ponderi de risc diferite factorilor de risc care se încadrează în aceeași bandă, dar au scadențe diferite, în conformitate cu secțiunea 6.

Instituțiile aplică factori de risc suplimentari pentru riscul de inflație titlurilor de datorie ale căror fluxuri de numerar sunt dependente din punct de vedere funcțional de ratele inflației. Acești factori de risc suplimentari constau într-un vector al ratelor inflației implicite de piață cu diferite scadențe pentru fiecare monedă. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de rate ale inflației utilizate ca variabile în modelul de stabilire a prețului al instituției pentru respectivul instrument.

(5) Instituțiile calculează sensibilitatea instrumentului la factorul de risc suplimentar pentru riscul de inflație menționat la alineatul (4) ca fiind variația valorii instrumentului, conform modelului lor de stabilire a prețului, ca urmare a unei modificări de 1 punct de bază al fiecărei componente a vectorului. Fiecare monedă constituie o bandă distinctă. În cadrul fiecărei benzi, instituțiile tratează inflația ca fiind un singur factor de risc, indiferent de numărul de componente ale fiecărui vector. Instituțiile compensează toate sensibilitățile la inflație dintr-o bandă, calculate conform descrierii din prezentul alineat, pentru a obține o singură sensibilitate netă per bandă.

(6) Titlurile de datorie care implică plăți în monede diferite fac, de asemenea, obiectul riscului de bază intervalutare dintre monedele respective. În sensul metodei bazate pe sensibilități, factorul de risc care trebuie aplicat de instituții este riscul de bază intervalutară al fiecărei monede în raport cu USD sau cu EUR. Instituțiile calculează bazele intervalutare care nu sunt exprimate prin raportarea bazei la USD sau la EUR fie ca «bază raportată la USD», fie ca «bază raportată la EUR».

Fiecare factor de risc de bază intervalutară constă într-un vector al bazei intervalutare cu diferite scadențe pentru fiecare monedă. Pentru fiecare titlu de datorie, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de baze intervalutare utilizate ca variabile în modelul de evaluare al instituției pentru respectivul titlu. Fiecare monedă constituie o bandă distinctă.

▼B

Instituțiile calculează sensibilitatea instrumentului la factorul de risc de bază intervalutară ca fiind variația valorii instrumentului antrenată, conform modelului lor de evaluare, de un decalaj de 1 punct de bază al fiecărei componente a vectorului. Fiecare monedă constituie o bandă distinctă. În cadrul fiecărei benzi există doi factori de risc posibili distincți: baza raportată la EUR și baza raportată la USD, indiferent de numărul de componente incluse în fiecare vector al bazei intervalutare. Numărul maxim de sensibilități nete pentru fiecare bandă este de două.

(7) Factorii de risc general de rată a dobânzii vega aplicabili opțiunilor cu instrumente-suport care sunt sensibile la riscul general de rată a dobânzii sunt volatilitățile implicite ale ratelor fără risc relevante, astfel cum sunt descrise la alineatele (2) și (3), acestea fiind încadrate în benzi în funcție de monedă și puse în corespondență cu următoarele scadențe în cadrul fiecărei benzi: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Există o singură bandă pentru fiecare valută.

În scopuri de compensare, instituțiile consideră că volatilitățile implicite legate de aceleași rate fără risc și puse în corespondență cu aceleași scadențe reprezintă același factor de risc.

În cazul în cazul în care instituțiile pun în corespondență volatilitățile implicite cu scadențele astfel cum se menționează la prezentul alineat, se aplică următoarele cerințe:

(a) în cazul în care scadența opțiunii este aliniată la scadența instrumentului-suport, se ia în considerare un singur factor de risc, care este pus în corespondență cu scadența respectivă;

(b) în cazul în care scadența opțiunii este mai mică decât scadența instrumentului-suport, se iau în considerare următorii factori de risc, după cum urmează:

(i) primul factor de risc este pus în corespondență cu scadența opțiunii;

(ii) cel de al doilea factor de risc este pus în corespondență cu scadența reziduală a instrumentului-suport al opțiunii la data expirării opțiunii.

(8) Factorii de risc general de rată a dobânzii de curbură care trebuie aplicați de către instituții constau într-un vector al ratelor fără risc, care reprezintă o anumită curbă a randamentelor fără risc pentru fiecare monedă. Fiecare monedă constituie o bandă distinctă. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de scadențe distincte ale ratelor fără risc utilizate ca variabile în modelul de evaluare al instituției pentru respectivul instrument.

(9) Instituțiile calculează sensibilitatea instrumentului la fiecare factor de risc utilizat în formula riscului de curbură în conformitate cu articolul 325g. În scopul calculării riscului de curbură, instituțiile iau în considerare vectori care corespund unor curbe de randament diferite, cu un număr diferit de componente față de factorul de risc aferent, cu condiția ca vectorii respectivi să corespundă aceleiași monede. Instituțiile compensează între ele sensibilitățile la același factor de risc. Există o singură sensibilitate netă pentru fiecare bandă.

▼B

În cazul riscului de inflație și al riscului de bază intervalutară nu există nicio cerință de fonduri proprii pentru riscul de curbură.

Articolul 325m

Factorii de risc de marjă de credit pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare

(1) Factorii de risc de marjă de credit delta care trebuie aplicați de către instituții instrumentelor care nu sunt poziții din securitizare și care sunt sensibile la marja de credit sunt ratele de marjă de credit ale emitentului instrumentelor respective, obținute pe baza titlurilor de datorie și a instrumentelor de tipul «credit default swap» relevante și puse în corespondență cu fiecare dintre următoarele scadențe: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Instituțiile aplică un singur factor de risc per emitent și scadență, indiferent dacă ratele de marjă de credit ale emitentului respective sunt obținute pe baza titlurilor de datorie sau a instrumentelor de tipul «credit default swap». Benzile sunt benzile sectoriale menționate în secțiunea 6, iar fiecare bandă cuprinde toți factorii de risc atribuiți sectorului relevant.

(2) Factorii de risc de marjă de credit vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor cu instrumente-suport care nu sunt poziții din securitizare și care sunt sensibile la marja de credit sunt volatilitățile implicite ale ratelor de marjă de credit ale emitentului instrumentului-suport, obținute astfel cum se precizează la alineatul (1), care trebuie puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadența opțiunii care face obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Se utilizează aceleași benzi ca și în cazul riscului de marjă de credit delta pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare.

(3) Factorii de risc de marjă de credit de curbură pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor care nu sunt poziții din securitizare constau într-un vector al ratelor de marjă de credit, care reprezintă o curbă a marjelor de credit ale unui anumit emitent. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de scadențe distincte ale ratelor de marjă de credit utilizate ca variabile în modelul de evaluare al instituției pentru respectivul instrument. Se utilizează aceleași benzi ca și în cazul riscului de marjă de credit delta pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare.

(4) Instituțiile calculează sensibilitatea instrumentului la fiecare factor de risc utilizat în formula riscului de curbură în conformitate cu articolul 325g. În scopul calculării riscului de curbură, instituțiile iau în considerare vectori obținuți pe baza titlurilor de datorie sau a instrumentelor de tipul «credit default swap» relevante, care au un număr diferit de componente față de factorul de risc aferent, cu condiția ca vectorii respectivi să corespundă aceluiași emitent.

▼B

Articolul 325n

Factorii de risc de marjă de credit pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare

(1) Instituțiile aplică factorii de risc de marjă de credit menționați la alineatul (3) pozițiilor din securitizare incluse în ACTP, astfel cum se menționează la articolul 325 alineatele (6), (7) și (8).

Instituțiile aplică factorii de risc de marjă de credit menționați la alineatul (5) pozițiilor din securitizare neincluse în ACTP, astfel cum se menționează la articolul 325 alineatele (6), (7) și (8).

(2) Benzile aplicabile riscului de marjă de credit al securitizărilor care sunt incluse în ACTP sunt aceleași ca cele aplicabile riscului de marjă de credit al instrumentelor care nu sunt poziții din securitizare, astfel cum sunt menționate în secțiunea 6.

Benzile aplicabile riscului de marjă de credit pentru securitizări care nu sunt incluse în ACTP sunt specifice acestei categorii de clase de risc, astfel cum se menționează în secțiunea 6.

(3) Factorii de risc de marjă de credit pe care instituțiile trebuie să îi aplice pozițiilor din securitizare care sunt incluse în ACTP sunt următorii:

(a) factorii de risc delta sunt toate ratele de marjă de credit relevante ale emitenților expunerilor-suport aferente poziției din securitizare, obținute pe baza titlurilor de datorie și a instrumentelor de tipul «credit default swap» relevante și pentru fiecare dintre următoarele scadențe: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani.

(b) factorii de risc vega aplicabili opțiunilor care au ca instrumente-suport poziții din securitizare care sunt incluse în ACTP sunt volatilitățile implicite ale marjelor de credit ale emitenților expunerilor-suport ale poziției din securitizare, obținute astfel cum se precizează la litera (a) de la prezentul alineat, care trebuie puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadența opțiunii corespunzătoare care face obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani.

(c) factorii de risc de curbură sunt curbele de randament ale marjei de credit relevante aferente emitenților expunerilor-suport ale poziției din securitizare, exprimate ca vector al ratelor de marjă de credit pentru diferite scadențe, obținute astfel cum se precizează la litera (a) de la prezentul alineat; pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de scadențe distincte ale ratelor de marjă de credit utilizate ca variabile de modelul de evaluare al instituției pentru respectivul instrument.

(4) Instituțiile calculează sensibilitatea poziției din securitizare la fiecare factor de risc utilizat în formula riscului de curbură astfel cum se precizează la articolul 325g. În scopul calculării riscului de curbură, instituțiile iau în considerare vectori obținuți pe baza fie a titlurilor de datorie, fie a instrumentelor de tipul «credit default swap» relevante, care au un număr diferit de componente față de factorul de risc aferent, cu condiția ca vectorii respectivi să corespundă aceluiași emitent.

▼B

(5) Factorii de risc de marjă de credit care trebuie aplicați de către instituții pozițiilor din securitizare care nu sunt incluse în ACTP se raportează la marja tranșei, și nu la marja instrumentelor-suport, și sunt următorii:

(a) factorii de risc delta sunt ratele de marjă de credit relevante ale tranșei respective, puse în corespondență cu următoarele scadențe, în conformitate cu scadența tranșei: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani;

(b) factorii de risc vega aplicabili opțiunilor cu poziții din securitizare care nu sunt incluse în ACTP ca instrumente-suport sunt volatilitățile implicite ale marjelor de credit ale tranșelor, fiecare volatilitate fiind pusă în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadența opțiunii care face obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani;

(c) factorii de risc de curbură sunt cei descriși la litera (a) de la prezentul alineat; tuturor acestor factori de risc li se aplică o pondere de risc comună, astfel cum se menționează în secțiunea 6.

Articolul 325o

Factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital

(1) Benzile pentru toți factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital sunt benzile sectoriale menționate în secțiunea 6.

(2) Factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital delta care trebuie aplicați de către instituții sunt toate prețurile spot ale titlurilor de capital și toate ratele repo ale titlurilor de capital.

În scopul calculării riscului de devalorizare a titlurilor de capital, o anumită curbă a ratelor repo ale titlurilor de capital reprezintă un singur factor de risc, care este exprimat ca vector al ratelor repo pentru diferite scadențe. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de scadențe distincte ale ratelor repo utilizate ca variabile de modelul de evaluare al instituției pentru respectivul instrument.

Instituțiile calculează sensibilitatea unui instrument la un factor de risc de devalorizare a titlurilor de capital ca fiind variația valorii instrumentului antrenată, conform modelului lor de stabilire a prețului, ca urmare a unei modificări de 1 punct de bază al fiecărei componente a vectorului. Instituțiile compensează între ele sensibilitățile la factorul de risc de rată repo ale aceluiași titlu de capital, indiferent de numărul de componente ale fiecărui vector.

(3) Factorii de risc de devalorizare a titlurilor de capital vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la titluri de capital sunt volatilitățile implicite ale prețurilor spot ale titlurilor de capital, care trebuie puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadențele opțiunilor corespunzătoare care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Pentru ratele repo ale titlurilor de capital nu există cerințe de fonduri proprii pentru riscul vega.

▼B

(4) Factorii de risc din titluri de capital de curbură pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la titluri de capital sunt prețurile spot ale titlurilor de capital, indiferent de scadența opțiunilor corespunzătoare. Pentru ratele repo ale titlurilor de capital nu există cerințe de fonduri proprii pentru riscul de curbură.

Articolul 325p

Factorii de risc de marfă

(1) Benzile pentru toți factorii de risc de marfă sunt benzile sectoriale menționate în secțiunea 6.

(2) Factorii de risc de marfă delta pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor sensibile la mărfuri sunt toate prețurile spot ale mărfurilor pentru fiecare tip de marfă și pentru fiecare dintre următoarele scadențe: 0,25 ani, 0,5 ani, 1 an, 2 ani, 3 ani, 5 ani, 10 ani, 15 ani, 20 de ani, 30 de ani. Instituțiile consideră că două prețuri ale mărfurilor pentru același tip de marfă și cu aceeași scadență reprezintă același factor de risc numai în cazul în care toate clauzele juridice privind locul de livrare sunt identice.

(3) Factorii de risc de marfă vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la mărfuri sunt volatilitățile implicite ale prețurilor mărfurilor pentru fiecare tip de marfă, care sunt puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadențele opțiunilor corespunzătoare care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani. Instituțiile consideră că sensibilitățile la același tip de marfă, puse în corespondență cu aceeași scadență reprezintă un singur factor de risc, pe care îl compensează.

(4) Factorii de risc de marfă de curbură pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la mărfuri sunt reprezentați de un set de prețuri ale mărfurilor cu scadențe diferite pentru fiecare tip de marfă, exprimat sub formă de vector. Pentru fiecare instrument, vectorul cuprinde un număr de componente egal cu numărul de prețuri ale mărfii respective care sunt utilizate ca variabile de modelul de evaluare al instituției pentru respectivul instrument. Instituțiile nu fac distincție între prețurile mărfurilor în funcție de locul de livrare.

Sensibilitatea instrumentului la fiecare factor de risc utilizat în formula riscului de curbură se calculează astfel cum se precizează la articolul 325g. În scopul calculării riscului de curbură, instituțiile consideră că vectorii care au un număr diferit de componente reprezintă același factor de risc cu condiția ca vectorii respectivi să corespundă aceluiași tip de marfă.

▼B

Articolul 325q

Factorii de risc valutar

(1) Factorii de risc valutar delta pe care instituțiile trebuie să îi aplice instrumentelor sensibile la schimbul valutar sunt toate ratele de schimb spot dintre moneda în care este denominat un instrument și moneda de raportare a instituției. Pentru fiecare pereche de monede există o singură bandă, care cuprinde un singur factor de risc și o singură sensibilitate netă.

(2) Factorii de risc valutar vega pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la schimbul valutar sunt volatilitățile implicite ale ratelor de schimb valutar dintre perechile de monede menționate la alineatul (1). Aceste volatilități implicite ale ratelor de schimb sunt puse în corespondență cu următoarele scadențe în conformitate cu scadențele opțiunilor corespunzătoare care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii: 0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani.

(3) Factorii de risc valutar de curbură pe care instituțiile trebuie să îi aplice opțiunilor care au instrumente-suport care sunt sensibile la schimbul valutar sunt cei menționați la alineatul (1).

(4) Instituțiile nu au obligația de a face distincție între variantele «onshore» și «offshore» ale unei monede pentru toți factorii de risc valutar delta, vega și de curbură.

Subsecțiunea 2

Definițiile sensibilităților

Articolul 325r

Sensibilitățile la riscul delta

(1) Instituțiile calculează sensibilitățile la riscul general de rată a dobânzii (GIRR) delta după cum urmează:

(a) sensibilitățile la factori de risc care constau în rate fără risc se calculează după cum urmează:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y\ \ldots) - V_i(r_{kt},\ x,\ y\ \ldots)}{0{,}0001}$$

unde:

$S_{r_{kt}}$ = sensibilitățile la factori de risc care constau în rate fără risc;

r_{kt} = rata unei curbe fără risc k cu o scadență «t»;

V_i (.) = funcția de evaluare a instrumentului «i»; și

x, y = alți factori de risc decât r_{kt} din funcția de evaluare V_i;

▼B

(b) sensibilitățile la factori de risc care constau în riscul de inflație și riscul de bază intervalutară se calculează după cum urmează:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\overline{x}_{ji} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z\ \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}0001}$$

unde:

S_{x_j} = sensibilitățile la factori de risc care constau în riscul de inflație și riscul de bază intervalutară;

$\overline{x}_{ji}$ = un vector din m componente reprezentând curba inflației implicite sau curba bazei intervalutare pentru o anumită monedă «j», «m» fiind egal cu numărul variabilelor legate de inflație sau de baza intervalutară utilizate în modelul de evaluare al instrumentului «i»;

$\overline{I_m}$ = matricea unitară de dimensiuni (1 × m);

V_i (.) = funcția de evaluare a instrumentului «i»; și

y, z = alte variabile ale modelului de evaluare.

(2) Instituțiile calculează sensibilitățile la riscul de marjă de credit delta pentru toate pozițiile din securitizare și care nu provin din securitizare după cum urmează:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y\ \ldots) - V_i(CS_{kt},\ x,\ y\ \ldots)}{0{,}0001}$$

unde:

$S_{CS_{kt}}$ = riscul de marjă de credit delta pentru toate pozițiile din securitizare și care nu provin din securitizare;

cs_{kt} = valoarea marjei de credit a emitentului j la scadența «t»;

V_i (.) = funcția de evaluare a instrumentului «i»; și

x, y = alți factori de risc decât cs_{kt} din funcția de evaluare V_i.

(3) Instituțiile calculează sensibilitățile la riscul de devalorizare a titlurilor de capital delta după cum urmează:

(a) sensibilitățile la factorii de risc care constau în prețuri spot ale titlurilor de capital se calculează după cum urmează:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots) - V_i(EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

s_k = sensibilitățile la factorii de risc care constau în prețuri spot ale titlurilor de capital;

k = un anumit titlu de capital;

EQ_k = valoarea prețului spot al titlului de capital respectiv;

▼B

V_i (.) = funcția de evaluare a instrumentului «i»; și

x, y = alți factori de risc decât EQ_k din funcția de evaluare V_i;

(b) sensibilitățile la factori de risc care constau în rate repo ale titlurilor de capital se calculează după cum urmează:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\overline{x}_{ki} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z\ \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}0001}$$

unde:

S_{x_k} = sensibilitățile la factori de risc care constau în rate repo ale titlurilor de capital;

k = indicele care desemnează titlul de capital;

$\overline{x}_{ki}$ = un vector din m componente care reprezintă structura termenului repo pentru un anumit titlu de capital k, m fiind egal cu numărul de rate repo care corespund diferitelor scadențe utilizate în modelul de evaluare al instrumentului i;

$\overline{I_m}$ = matricea unitară de dimensiuni $(1 \cdot m)$;

V_i (.) = funcția de evaluare a instrumentului «i»; și

y, z = alți factori de risc decât $\overline{x}_{ki}$ din funcția de evaluare V_i.

(4) Instituțiile calculează sensibilitățile la riscul de marfă delta pentru fiecare factor de risc după cum urmează:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k,\ \gamma,\ z\ \ldots) - V_i(CTY_k,\ \gamma,\ z\ \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

s_k = sensibilitățile la riscul de marfă delta;

k = un factor de risc de marfă dat;

CTY_k = valoarea factorului de risc «k»;

V_i (.) = valoarea de piață a instrumentului i ca funcție a factorului de risc «k»; și

y, z = alți factori de risc decât CTY_k din modelul de evaluare al instrumentului «i».

(5) Instituțiile calculează sensibilitățile la riscul valutar delta pentru fiecare factor de risc valutar k după cum urmează:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k,\ y,\ z\ \ldots) - V_i(FX_k,\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}01}$$

unde:

s_k = sensibilitățile la riscul valutar delta;

k = un factor de risc valutar dat;

▼B

FX_k = valoarea factorului de risc;

V_i (.) = valoarea de piață a instrumentului «i» ca funcție a factorului de risc «k»; și

y, z = alți factori de risc decât FX_k din modelul de evaluare al instrumentului «i».

Articolul 325s

Sensibilitățile la riscul vega

(1) Instituțiile calculează sensibilitatea la risc vega al unei opțiuni față de un factor de risc dat «k» după cum urmează:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01 + vol_k,\ x,\ y) - V_i(vol_k,\ x,\ y)}{0{,}01}$$

unde:

s_k = sensibilitatea la risc vega al unei opțiuni;

k = un anumit factor de risc vega, care constă într-o volatilitate implicită;

vol_k = valoarea factorului de risc respectiv, care ar trebui să fie exprimată ca procent; și

x, y = alți factori de risc decât vol_k din funcția de evaluare V_i.

(2) În cazul claselor de risc în care factorii de risc vega au o dimensiune legată de scadență, dar normele care prevăd punerea în corespondență a factorilor de risc nu se aplică, deoarece opțiunile nu au o scadență, instituțiile pun în corespondență factorii respectivi cu cea mai lungă scadență indicată. Opțiunile în cauză fac obiectul majorării pentru riscul rezidual.

(3) În cazul opțiunilor care nu au un preț de exercitare sau o barieră și al opțiunilor care au mai multe prețuri de exercitare sau bariere, instituțiile realizează punerea în corespondență în funcție de prețurile de exercitare și de scadența utilizate la nivel intern de către instituții pentru a evalua opțiunea. Opțiunile în cauză fac, de asemenea, obiectul majorării pentru riscul rezidual.

(4) Instituțiile nu calculează riscul vega pentru tranșele din securitizare incluse în ACTP, astfel cum sunt menționate la articolul 325 alineatele (6), (7) și (8) care nu au o volatilitate implicită. Cerințele de fonduri proprii pentru riscul delta și riscul de curbură se calculează pentru tranșele din securitizare respective.

Articolul 325t

Cerințe privind calcularea sensibilităților

(1) Instituțiile determină sensibilitățile pornind de la modelele de evaluare utilizate de instituție ca bază pentru raportarea profiturilor și a pierderilor către conducerea superioară, utilizând formulele stabilite în prezenta subsecțiune.

▼B

Prin derogare de la primul paragraf, autoritățile competente pot solicita unei instituții căreia i s-a acordat aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă prevăzută în capitolul 1b să utilizeze funcțiile de evaluare ale sistemului de măsurare a riscului al abordării lor bazate pe modele interne la calcularea sensibilităților în temeiul prezentului capitol pentru calcularea și raportarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu articolul 430b alineatul (3).

(2) Atunci când calculează sensibilitățile la riscul delta ale instrumentelor cu opționalitate sau ale celor menționate la articolul 325e alineatul (2) litera (a), instituțiile pot presupune că factorii de risc privind volatilitatea implicită rămân constanți.

(3) Atunci când se calculează sensibilitățile la riscul vega ale instrumentelor cu opționalitate menționate la articolul 325e alineatul (2) litera (b), se aplică următoarele cerințe:

(a) pentru riscul general de rată a dobânzii și riscul de marjă de credit, instituțiile presupun, pentru fiecare monedă, că instrumentul-suport al factorilor de risc pentru volatilitate pentru care este calculat riscul vega urmează o distribuție fie log-normală, fie normală în cadrul modelelor de evaluare utilizate pentru instrumentele respective;

(b) pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital, riscul de marfă și riscul valutar, instituțiile presupun că instrumentul-suport al factorilor de risc pentru volatilitate pentru care este calculat riscul vega urmează o distribuție log-normală în cadrul modelelor de evaluare utilizate pentru instrumentele respective.

(4) Instituțiile calculează toate sensibilitățile cu excepția sensibilităților la ajustările evaluării creditului.

(5) Prin derogare de la alineatul (1), sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, o instituție poate să utilizeze definiții alternative ale sensibilităților la riscul delta la calcularea cerințelor de fonduri proprii ale unei poziții din portofoliul de tranzacționare în conformitate cu prezentul capitol, dacă instituția îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(a) definițiile alternative respective sunt utilizate în vederea gestionării interne a riscului și a raportării către conducerea superioară a profiturilor și a pierderilor de către o unitate independentă de control al riscului din cadrul instituției;

(b) instituția demonstrează că aceste definiții alternative sunt mai adecvate pentru a reflecta sensibilitățile pentru poziție decât formulele prevăzute în prezenta subsecțiune și că sensibilitățile rezultate nu diferă semnificativ de aceste formule.

▼B

(6) Prin derogare de la alineatul (1), sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, o instituție poate să calculeze sensibilitățile vega pe baza unei transformări liniare a definițiilor alternative ale sensibilităților la calcularea cerințelor de fonduri proprii ale unei poziții din portofoliul de tranzacționare în conformitate cu prezentul capitol, dacă instituția îndeplinește cumulativ următoarele două condiții:

(a) definițiile alternative respective sunt utilizate în vederea gestionării interne a riscului și a raportării către conducerea superioară a profiturilor și a pierderilor de către o unitate independentă de control al riscului din cadrul instituției;

(b) instituția demonstrează că definițiile alternative respective sunt mai adecvate pentru a reflecta sensibilitățile relevante pentru poziție decât formulele prevăzute în prezenta subsecțiune și că transformarea liniară menționată în primul paragraf reprezintă o sensibilitate la riscul vega.

Secțiunea 4

Majorarea pentru riscul rezidual

Articolul 325u

Cerințe de fonduri proprii pentru riscurile reziduale

(1) În plus față de cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață prevăzute în secțiunea 2, instituțiile aplică cerințe de fonduri proprii suplimentare instrumentelor expuse la riscuri reziduale în conformitate cu prezentul articol.

(2) Instrumentele sunt considerate a fi expuse la riscuri reziduale în cazul în care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

(a) instrumentul se raportează la un instrument-suport exotic, ceea ce, în sensul prezentului capitol, înseamnă că un instrument din portofoliul de tranzacționare se raportează la o expunere-suport care nu este inclusă în domeniul de aplicare al tratamentului riscului delta, vega sau de curbură în conformitate cu metoda bazată pe sensibilități prevăzută în secțiunea 2 sau al cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare prevăzute în secțiunea 5;

(b) instrumentul este un instrument care prezintă alte riscuri reziduale, care, în sensul prezentului capitol, înseamnă oricare dintre următoarele instrumente:

(i) instrumente care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul vega și riscul de curbură conform metodei bazate pe sensibilități prevăzute în secțiunea 2 și care generează rezultate care nu pot fi reproduse sub forma unei combinații liniare finite de opțiuni «plain vanilla» cu un singur suport reprezentând un preț al titlurilor de capital, un preț al mărfurilor, un curs de schimb, un preț al obligațiunilor, un preț al instrumentului de tip credit default swap sau al swapului pe rata dobânzii;

▼B

(ii) instrumente care sunt poziții care sunt incluse în ACTP menționate la articolul 325 alineatul (6); acoperirile care fac parte din ACTP respectiv, astfel cum sunt menționate la articolul 325 alineatul (8), nu sunt luate în considerare.

(3) Instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii suplimentare menționate la alineatul (1) ca fiind suma valorilor noționale brute ale instrumentelor menționate la alineatul (2) înmulțită cu următoarele ponderi de risc:

(a) 1,0 % în cazul instrumentelor menționate la alineatul (2) litera (a);

(b) 0,1 % în cazul instrumentelor menționate la alineatul (2) litera (b).

(4) Prin derogare de la alineatul (1), instituția nu aplică cerința de fonduri proprii pentru riscuri reziduale unui instrument care îndeplinește una dintre următoarele condiții:

(a) instrumentul este cotat la o bursă recunoscută;

(b) instrumentul este eligibil pentru compensare centrală în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(c) instrumentul compensează perfect riscul de piață aferent unei alte poziții din portofoliul de tranzacționare, caz în care cele două poziții din portofoliul de tranzacționare care se potrivesc perfect sunt exceptate de la cerința de fonduri proprii pentru riscuri reziduale.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza ce reprezintă un instrument-suport exotic și care instrumente sunt instrumente care prezintă riscuri reziduale în sensul alineatului (2).

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare respective, ABE examinează dacă riscul de longevitate, riscul meteorologic, riscul de dezastre naturale și riscul de volatilitate viitoare realizată ar trebui considerate instrumente-suport exotice.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2021.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Secțiunea 5

Cerințe de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare

Articolul 325v

Definiții și dispoziții generale

(1) În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:

(a) «expunere scurtă» înseamnă că situația de nerambursare a unui emitent sau a unui grup de emitenți are ca rezultat un câștig pentru instituție, indiferent de tipul instrumentului sau al tranzacției care creează expunerea;

▼B

(b) «expunere lungă» înseamnă că situația de nerambursare a unui emitent sau a unui grup de emitenți are ca rezultat o pierdere pentru instituție, indiferent de tipul instrumentului sau al tranzacției care creează expunerea;

(c) «cuantum brut al trecerii bruște în starea de nerambursare» (*gross jump to default* – JTD brut) înseamnă dimensiunea estimată a pierderii sau a câștigului pe care starea de nerambursare a debitorului l-ar determina pentru o anumită expunere;

(d) «cuantum net al trecerii bruște în starea de nerambursare» (*net jump to default* – JTD net) înseamnă dimensiunea estimată a pierderii sau a câștigului pe care o instituție ar înregistra-o din cauza stării de nerambursare a unui debitor, după ce cuantumurile brute ale JTD au fost compensate între ele;

(e) «pierdere în caz de nerambursare» sau «LGD» înseamnă pierderea în caz de nerambursare a debitorului cauzată unui instrument emis de respectivul debitor, exprimată ca pondere din cuantumul noțional al instrumentului;

(f) «pondere de risc de nerambursare» înseamnă procentul pe care îl reprezintă probabilitatea estimată de intrare în stare de nerambursare a fiecărui debitor, în conformitate cu bonitatea respectivului debitor.

(2) Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare se aplică titlurilor de datorie și de capital, instrumentelor financiare derivate pentru care instrumentele respective sunt instrumente-suport, precum și instrumentelor derivate ale căror rezultate sau valori juste sunt afectate de intrarea în stare de nerambursare a unui debitor, altul decât contrapartea la instrumentul derivat în cauză. Instituțiile calculează cerințele pentru riscul de nerambursare separat pentru fiecare dintre următoarele tipuri de instrumente: instrumente care nu sunt poziții din securitizare, securitizări care nu sunt incluse în ACTP și securitizări care sunt incluse în ACTP. Cerințele finale de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare care trebuie aplicate de instituții reprezintă suma acestor trei componente.

Subsecțiunea 1

Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare

Articolul 325w

Cuantumurile brute ale trecerii bruște în starea de nerambursare

(1) Instituțiile calculează cuantumurile brute ale JTD pentru fiecare expunere lungă la titluri de datorie după cum urmează:

$$JTD_{lung} = \max \{LGD\ V_{noțională} + P\&L_{lung} + Ajustare_{lung};\ 0\}$$

▼B

unde:

JTD_{lung} = cuantumurile brute ale JTD pentru expunere lungă;

$V_{nominală}$ = valoarea nominală a instrumentului;

$P\&L_{lung}$ = termen care permite ajustarea în funcție de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituție, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea lungă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile cu semn negativ; și

$Ajustare_{lung}$ = cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce pierderea suferită de instituție din cauza structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situații de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului-suport; majorările sunt introduse în formula termenului $Ajustare_{lung}$ cu semn pozitiv, iar reducerile cu semn negativ.

(2) Instituțiile calculează cuantumurile brute ale JTD pentru fiecare expunere scurtă la titluri de datorie după cum urmează:

$$JTD_{scurt} = \min \{LGD\ V_{nominală} + P\&L_{scurt} + Ajustare_{scurt};\ 0\}$$

unde:

JTD_{scurt} = cuantumurile brute ale JTD pentru expunere scurtă;

$V_{nominală}$ = valoarea nominală a instrumentului care este introdusă în formulă cu semn negativ;

$P\&L_{scurt}$ = termen care permite ajustarea în funcție de câștigurile sau pierderile contabilizate deja de instituție, cauzate de modificările valorii juste a instrumentului care creează expunerea scurtă; câștigurile sunt introduse în formulă cu semn pozitiv, iar pierderile cu semn negativ; și

$Ajustare_{scurt}$ = cuantumul cu care s-ar majora sau s-ar reduce câștigul obținut de instituție datorită structurii instrumentului derivat în eventualitatea unei situații de nerambursare în raport cu pierderea totală aferentă instrumentului-suport; reducerile sunt introduse în formula termenului $Ajustare_{scurt}$ cu semn pozitiv, iar majorările cu semn negativ.

(3) În scopul efectuării calculului prevăzut la alineatele (1) și (2), LGD pentru titlurile de datorie pe care urmează să o aplice instituțiile este următoarea:

(a) expunerilor la titluri de datorie care nu au rang superior li se atribuie o LGD de 100 %;

(b) expunerilor la titluri de datorie cu rang superior li se atribuie o LGD de 75 %;

(c) expunerilor la obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 129, li se atribuie o LGD de 25 %.

▼B

(4) În scopul efectuării calculelor prevăzute la alineatele (1) și (2), valorile noționale se stabilesc după cum urmează:

(a) în cazul titlurilor de datorie, valoarea nominală este valoarea nominală a titlului de datorie;

(b) în cazul instrumentelor financiare derivate având ca instrumente-suport titluri de datorie, valoarea nominală este valoarea nominală a instrumentului derivat.

(5) În cazul expunerilor la titluri de capital, instituțiile nu calculează cuantumurile brute ale JTD utilizând formulele menționate la alineatele (1) și (2), ci după cum urmează:

$JTD_{lung} = \max \{LGD \cdot V + P\&L_{lung} + Ajustare_{lung}; 0\}$

$JTD_{scurt} = \min \{LGD \cdot V + P\&L_{scurt} + Ajustare_{scurt}; 0\}$

unde:

JTD_{lung} = cuantumurile brute ale JTD pentru expunere lungă;

JTD_{scurt} = cuantumurile brute ale JTD pentru expunere scurtă; și

V = valoarea justă a titlului de capital sau, în cazul instrumentelor financiare derivate care au titluri de capital drept instrumente-suport, valoarea justă a titlului de capital care reprezintă instrumentul-suport.

(6) În scopul efectuării calculului prevăzut la alineatul (5), instituțiile atribuie titlurilor de capital o LGD de 100 %.

(7) În cazul expunerilor la riscul de nerambursare care decurg din instrumente derivate ale căror rezultate în cazul intrării debitorului în stare de nerambursare nu sunt legate de valoarea nominală a unui anumit instrument emis de respectivul debitor sau de LGD a debitorului sau a unui instrument emis de acesta, instituțiile utilizează metodologii alternative pentru a estima cuantumurile brute ale JTD.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) modul în care instituțiile trebuie să calculeze cuantumurile JTD pentru diferite tipuri de instrumente în conformitate cu prezentul articol;

(b) metodologiile alternative pe care instituțiile trebuie să le utilizeze în scopul estimării cuantumurilor JTD brute menționate la alineatul (7).

(c) valorile noționale ale altor instrumente decât cele menționate la alineatul (4) literele (a) și (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2021.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

Articolul 325x

Cuantumurile nete ale trecerii bruște în starea de nerambursare

(1) Instituțiile calculează cuantumurile nete ale JTD prin compensarea cuantumurilor brute ale JTD pentru expunerile scurte și expunerile lungi. Compensarea nu este posibilă decât între expuneri la același debitor în cazul în care expunerile scurte au rang mai mic sau egal cu expunerile lungi.

(2) Compensarea este integrală sau parțială, în funcție de scadențele expunerilor supuse compensării:

(a) compensarea este integrală atunci când toate expunerile supuse compensării au scadențe de un an sau mai mult;

(b) compensarea este parțială atunci când cel puțin una dintre expunerile supuse compensării are o scadență mai mică de un an, caz în care cuantumul JTD pentru fiecare expunere cu o scadență mai mică de un an este înmulțit cu raportul dintre scadența expunerii și un an.

(3) În cazul în care compensarea nu este posibilă, cuantumurile brute ale JTD sunt egale cu cuantumurile nete ale JTD pentru expunerile cu scadențe de un an sau mai mult. Cuantumurile brute ale JTD cu scadențe mai mici de un an sunt înmulțite cu raportul dintre scadența expunerii și un an, cu un prag de trei luni, în scopul calculării cuantumurilor nete ale JTD.

(4) În sensul alineatelor (2) și (3), se iau în considerare mai curând scadențele contractelor derivate decât scadențele instrumentelor-suport ale acestora. Expunerilor în numerar provenind din titluri de capital li se atribuie o scadență de un an sau de trei luni, la latitudinea instituției.

Articolul 325y

Calcularea cerinței de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare

(1) Cuantumurile nete ale JTD, indiferent de tipul contrapărții, se înmulțesc cu ponderile de risc de nerambursare care corespund calității creditului lor, astfel cum se precizează în tabelul 2:

Tabelul 2

Categorie de calitate a creditului	Pondere de risc de nerambursare
Nivel de calitate a creditului 1	0,5 %
Nivel de calitate a creditului 2	3 %
Nivel de calitate a creditului 3	6 %
Nivel de calitate a creditului 4	15 %
Nivel de calitate a creditului 5	30 %
Nivel de calitate a creditului 6	50 %
Nu beneficiază de rating	15 %
În stare de nerambursare	100 %

▼B

(2) Expunerile care ar primi o pondere de risc de 0 % în conformitate cu abordarea standardizată pentru riscul de credit în conformitate cu titlul II capitolul 2 primesc o pondere de risc de nerambursare de 0 % pentru cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare.

(3) JDT nete ponderate se atribuie următoarelor benzi: societăți, entități suverane și administrații locale/municipalități.

(4) Cuantumurile nete ponderate ale JTD sunt agregate în cadrul fiecărei benzi, în conformitate cu următoarea formulă:

$$DRC_b = \max\{(\Sigma_{i \in lung} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS \cdot (\Sigma_{i \in scurt} RW_i |\text{net JTD}_i|); 0\}$$

unde:

DRC_b = cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă benzii «b»;

i = indicele care desemnează un instrument din banda b;

RW_i = ponderea de risc; și

WtS = un raport care reflectă beneficiul obținut în urma acoperirii împotriva riscurilor a relațiilor din cadrul unei benzi, calculat după cum urmează:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{lung}}{\sum \text{netJTD}_{lung} + \sum |\text{netJTD}_{scurt}|}$$

În scopul calculării DRC_b și a WtS, pozițiile lungi și pozițiile scurte sunt agregate pentru toate pozițiile din cadrul unei benzi, indiferent de nivelul de calitate a creditului căruia îi sunt atribuite pozițiile respective, pentru a se obține cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare specifice benzii.

(5) Cerința finală de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă instrumentelor care nu sunt poziții din securitizare se calculează ca suma simplă a cerințelor de fonduri proprii la nivel de bandă.

Subsecțiunea 2

Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări neincluse în ACTP

Articolul 325z

Cuantumurile trecerii bruște în starea de nerambursare

(1) Cuantumurile brute ale trecerii bruște în starea de nerambursare pentru expunerile din securitizare sunt valoarea lor de piață sau, dacă valoarea lor de piață nu este disponibilă, valoarea lor justă determinată în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

▼B

(2) Cuantumurile nete ale trecerii bruște în starea de nerambursare se determină prin compensarea cuantumurilor brute lungi ale trecerii bruște în starea de nerambursare cu cuantumurile brute scurte ale trecerii bruște în starea de nerambursare. Compensarea este posibilă numai între expuneri din securitizare care au același portofoliu de active-suport și sunt incluse în aceeași tranșă. Compensarea nu este permisă între expuneri din securitizare care au portofolii de active-suport diferite, chiar dacă plafoanele de afectare și de neafectare sunt aceleași.

(3) În cazul în care, prin descompunerea sau combinarea expunerilor din securitizare existente, pot fi reproduse perfect alte expuneri din securitizare existente, mai puțin în ceea ce privește dimensiunea scadenței, în scopul compensării pot fi utilizate expunerile care rezultă din descompunerea sau combinarea respectivă în locul expunerilor din securitizare existente.

(4) În cazul în care, prin descompunerea sau combinarea expunerilor existente față de semnăturile suport, poate fi reprodusă perfect întreaga structură pe tranșe a unei expuneri din securitizare existente, în scopul compensării pot fi utilizate expunerile care rezultă din descompunerea sau combinarea respectivă în locul expunerilor din securitizare existente. Atunci când numele activelor-suport sunt utilizate în acest mod, acestea sunt excluse de la tratamentul riscului de nerambursare pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare.

(5) Articolul 325x se aplică atât expunerilor din securitizare existente, cât și expunerilor din securitizare utilizate în conformitate cu alineatul (3) sau (4) de la prezentul articol. Scadențele relevante sunt cele ale tranșelor din securitizare.

Articolul 325aa

Calcularea cerinței de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări

(1) Cuantumurile nete ale JTD aferente expunerilor din securitizare se înmulțesc cu 8 % din ponderea de risc care se aplică expunerii din securitizare relevante, inclusiv din securitizările STS (simple, transparente și standardizate), din afara portofoliului de tranzacționare, în conformitate cu ierarhia abordărilor prevăzută la titlul II capitolul 5 secțiunea 3 și indiferent de tipul de contraparte.

(2) În cazul în care ponderile de risc sunt calculate în conformitate cu abordările SEC-IRBA și SEC-ERBA, tuturor tranșelor li se aplică o scadență de un an.

(3) Cuantumurile ponderate la risc ale JTD pentru expuneri din securitizare individuale în numerar sunt plafonate la valoarea justă a poziției.

(4) Cuantumurile nete ponderate la risc ale JTD se încadrează în următoarele benzi:

(a) o bandă comună pentru toate societățile, indiferent de regiune;

(b) 44 de benzi diferite, corespunzând unei benzi per regiune, pentru fiecare dintre cele 11 clase de active definite la al doilea paragraf.

▼B

În sensul primului paragraf, cele 11 clase de active sunt ABCP, împrumuturile/contractele de leasing auto, titlurile garantate cu ipoteci asupra proprietăților imobiliare locative (RMBS), cardurile de credit, titlurile garantate cu ipoteci asupra proprietăților imobiliare comerciale (CMBS), titluri garantate cu împrumuturi colateralizate, titluri garantate cu active «la pătrat» (*CDO-squared*), întreprinderi mici și mijlocii («IMM-uri»), împrumuturi pentru studenți, alte active de tipul *retail*, alte active de tipul *wholesale*. Cele patru regiuni sunt Asia, Europa, America de Nord și restul lumii.

(5) La încadrarea într-o bandă a unei expuneri din securitizare, instituțiile se bazează pe o clasificare utilizată în mod curent pe piață. Instituțiile încadrează fiecare expunere din securitizare într-o singură bandă dintre benzile menționate la alineatul (4). Orice expunere din securitizare pe care o instituție nu o poate atribui unei benzi pentru o clasă de active sau o regiune este atribuită clasei de «alte active de tipul *retail*» ori de «alte active de tipul *wholesale*» sau, respectiv, regiunii reprezentate de restul lumii.

(6) Cuantumurile nete ponderate ale JTD sunt agregate în cadrul fiecărei benzi în același mod ca și pentru riscul de nerambursare al expunerilor care nu provin din securitizare, cu ajutorul formulei de la articolul 325y alineatul (4), obținându-se astfel cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru fiecare bandă.

(7) Cerința finală de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă securitizărilor neincluse în ACTP se calculează ca simpla sumă a cerințelor de fonduri proprii la nivel de bandă.

Subsecțiunea 3

Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări incluse în ACTP

Articolul 325ab

Domeniu de aplicare

(1) În cazul ACTP, cerințele de fonduri proprii includ riscul de nerambursare pentru expunerile din securitizare și pentru acoperirile riscului pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare. Acoperirile riscului în cauză sunt excluse de la calcularea cerinței pentru riscul de nerambursare pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare. Nu există niciun beneficiu de pe urma diversificării între cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru instrumentele care nu sunt poziții din securitizare, cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări neincluse în ACTP și cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru securitizări incluse în ACTP.

▼B

(2) În cazul instrumentelor financiare derivate pe credit și pe titluri de capital tranzacționate care nu sunt poziții din securitizare, cuantumurile JTD pentru fiecare componentă individuală se determină prin aplicarea unei abordări de tipul «look-through».

Articolul 325ac

Cuantumurile trecerii bruște în starea de nerambursare pentru ACTP

(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

(a) «descompunere cu un model de evaluare» înseamnă că o componentă având la bază o singură semnătură a unei securitizări este evaluată ca fiind diferența dintre valoarea necondiționată a securitizării și valoarea condiționată a securitizării, în ipoteza în care entitatea aflată la originea semnăturii respective intră în stare de nerambursare cu o LGD de 100 %;

(b) «reproducere» înseamnă că sunt combinate tranșe de indici din securitizare individuale pentru a reproduce o altă tranșă din aceeași serie de indici sau pentru a reproduce o poziție neîmpărțită în tranșe din aceeași serie de indici;

(c) «descompunere» înseamnă reproducerea unui indice printr-o securitizare pentru care expunerile-suport din portofoliu sunt identice cu expunerile având la bază o singură semnătură care intră în componența indicelui respectiv.

(2) Cuantumurile brute ale JTD pentru expunerile din securitizare și expunerile care nu provin din securitizare din ACTP sunt valoarea lor de piață sau, dacă valoarea lor de piață nu este disponibilă, valoarea lor justă determinată în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

(3) Produsele de tipul «n^{th}-to-default» sunt tratate ca produse împărțite în tranșe cu următoarele puncte de activare și de dezactivare:

(a) punct de activare = (N – 1) / Total semnături;

(b) punct de dezactivare = N / Total semnături;

unde «Total semnături» este numărul total de semnături din coșul sau portofoliul-suport.

(4) Cuantumurile nete ale JTD se determină prin compensarea cuantumurilor brute lungi ale JTD cu cuantumurile brute scurte ale JTD. Compensarea nu este posibilă decât între expuneri care sunt identice în toate privințele, mai puțin a scadenței. Compensarea nu este posibilă decât după cum urmează:

(a) pentru indici, tranșe de indici și tranșe individualizate, compensarea este posibilă indiferent de scadență în cadrul aceleiași familii, serii și tranșe de indici, sub rezerva dispozițiilor pentru expunerile de mai puțin de un an prevăzute la articolul 325x; cuantumurile brute lungi și cele scurte ale JTD care se reproduc reciproc perfect pot fi compensate prin descompunerea în expuneri având la bază o singură semnătură echivalente, cu ajutorul unui model de evaluare; în astfel de cazuri, suma cuantumurilor brute ale JTD a expunerilor având la bază o singură semnătură echivalente obținute prin descompunere este egală cu cuantumul brut al JTD al expunerii nedivizate;

▼B

(b) compensarea prin descompunere, astfel cum este prevăzută la litera (a), nu este permisă pentru resecuritizări sau instrumente financiare derivate care sunt poziții din securitizare;

(c) pentru indici și tranșe de indici, compensarea este posibilă indiferent de scadență în cadrul aceleiași familii, serii și tranșe de indici, prin reproducere sau descompunere; în cazul în care expunerile lungi și cele scurte sunt echivalente în toate privințele, cu excepția unei componente reziduale, compensarea este permisă, iar cuantumul net al JTD reflectă expunerea reziduală;

(d) nu pot fi utilizate pentru a se compensa reciproc tranșe diferite din aceeași familie de indici, serii diferite ale aceluiași indice și familii de indici diferite.

Articolul 325ad

Calcularea cerinței de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare pentru ACTP

(1) Cuantumurile nete ale JTD se înmulțesc:

(a) în cazul produselor împărțite în tranșe, cu ponderile de risc de nerambursare corespunzătoare calității creditului acestora, astfel cum se precizează la articolul 325y alineatele (1) și (2);

(b) în cazul produselor neîmpărțite în tranșe, cu ponderile de risc de nerambursare menționate la articolul 325aa alineatul (1).

(2) Cuantumurile nete ponderate la risc ale JTD sunt încadrate în benzi care corespund unui indice.

(3) Cuantumurile nete ponderate ale JTD sunt agregate în cadrul fiecărei benzi în conformitate cu următoarea formulă:

$$DRC_b = \max\{(\Sigma_{i \in lung} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\Sigma_{i \in scurt} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0\}$$

unde:

DRC_b = cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă benzii «b»;

i = un instrument din banda «b»; și

WtS_{ACTP} = raportul care reflectă beneficiul obținut în urma acoperirii împotriva riscurilor a relațiilor din cadrul unei benzi, calculat în conformitate cu formula WtS prevăzută la articolul 325y alineatul (4), dar utilizând poziții lungi și scurte din întregul ACTP, și nu doar pozițiile din banda respectivă.

(4) Instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferent ACTP utilizând următoarea formulă:

$$DRC_{ACTP} = \max\left\{\sum_b (\max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \cdot (\min[DRC_b, 00]) ; 0)\right\}$$

▼B

unde:

DRC_{ACTP} = cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă ACTP; și

DRC_b = cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare aferentă benzii «b».

Secțiunea 6

Ponderi de risc și corelații

Subsecțiunea 1

Ponderi de risc și corelații delta

Articolul 325ae

Ponderi de risc pentru riscul general de rată a dobânzii

(1) Pentru monedele care nu sunt incluse în subcategoria celei mai lichide monede, astfel cum se menționează la articolul 325bd alineatul (7) litera (b), ponderile de risc ale sensibilităților la factorii de risc aferenți ratei fără risc pentru fiecare bandă din tabelul 3 sunt specificate în temeiul actului delegat menționat la articolul 461a.

Tabelul 3

Banda	Scadență
1	0,25 ani
2	0,5 ani
3	1 an
4	2 ani
5	3 ani
6	5 ani
7	10 ani
8	15 ani
9	20 de ani
10	30 de ani

(2) O pondere de risc comună pentru toate sensibilitățile la factori de risc care constau atât în riscul de inflație, cât și în riscul de bază intervalutară este specificată în actul delegat menționat la articolul 461a.

(3) Pentru monedele incluse în subcategoria celei mai lichide monede, astfel cum se menționează la articolul 325bd alineatul (7) litera (b) și moneda națională a instituției, ponderile de risc ale factorilor de risc aferenți ratei fără risc sunt ponderile de risc menționate în tabelul 3, împărțite la $\sqrt{2}$.

▼B

Articolul 325af

Corelațiile din cadrul unei benzi pentru riscul general de rată a dobânzii

(1) Între două sensibilități ponderate ale factorilor WS_k și WS_l de risc general de rată a dobânzii din cadrul aceleiași benzi și cu aceeași scadență atribuită, dar care corespund unor curbe diferite, corelația ρkl este de 99,90 %.

(2) Între două sensibilități ponderate ale factorilor WS_k și WS_l de risc general de rată a dobânzii din cadrul aceleiași benzi, care corespund aceleiași curbe, dar au scadențe diferite, corelația se stabilește în conformitate cu următoarea formulă:

$$\max\left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k;\ T_l\}}\right)};\ 40\%\right]$$

unde:

T_k (respectivT_l) = scadența care corespunde ratei fără risc;

θ = 3 %.

(3) Între două sensibilități ponderate ale factorilor WS_k și WS_l de risc general de rată a dobânzii din cadrul aceleiași benzi, care corespund unor curbe diferite și au scadențe diferite, corelația ρ_{kl} este egală cu parametrul de corelație menționat la alineatul (2), înmulțit cu 99,90 %.

(4) Între o sensibilitate ponderată dată a factorilor WS_k de risc general de rată a dobânzii și o sensibilitate ponderată dată a factorilor WS_l de risc de inflație, corelația este de 40 %.

(5) Între o sensibilitate ponderată dată a factorilor WS_k de risc de bază intervalutară și o sensibilitate ponderată dată a factorilor WS_l de risc general de rată a dobânzii, inclusiv un alt factor de risc de bază intervalutară, corelația este de 0 %.

Articolul 325ag

Corelațiile între benzi pentru riscul general de rată a dobânzii

(1) Parametrul γ_{bc} = 50 % este utilizat pentru agregarea factorilor de risc încadrați în benzi diferite.

(2) Parametrul γ_{bc} = 80 % este utilizat pentru agregarea unui factor de risc de rată a dobânzii bazat pe o monedă menționată la articolul 325av alineatul (3) și un factor de risc de rată a dobânzii bazat pe euro.

▼B

Articolul 325ah

Ponderile de risc pentru riscul de marjă de credit pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare

(1) Ponderile de risc pentru sensibilitățile la factori de risc de marjă de credit pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare sunt aceleaşi pentru toate scadențele (0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani) din fiecare bandă din tabelul 4:

Tabelul 4

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sector	Pondere de risc (puncte procentuale)
1	Toate	Administrația centrală a unui stat membru, inclusiv băncile centrale	0,50 %
2	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Administrația centrală a unei țări terțe, inclusiv băncile centrale, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) sau la articolul 118	0,5 %
3		Administrații regionale sau locale și entități din sectorul public	1,0 %
4		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație locală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	5,0 %
5		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	3,0 %
6		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	3,0 %
7		Tehnologie, telecomunicații	2,0 %
8		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	1,5 %
9		Obligațiuni garantate emise de instituții de credit cu sediul în state membre	1,0 %

▼B

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sector	Pondere de risc (puncte procentuale)
11	Nivelul 4-6 de calitate a creditului	Administrația centrală a unei țări terțe, inclusiv băncile centrale, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) sau la articolul 118	
12		Administrații regionale sau locale și entități din sectorul public	4,0 %
13		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație locală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali	12,0 %
14		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă	7,0 %
15		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin	8,5 %
16		Tehnologie, telecomunicații	5,5 %
17		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice	5,0 %
18	Alt sector		12,0 %

(2) Atunci când atribuie o expunere la risc unui sector, instituțiile se bazează pe o clasificare care este utilizată în mod curent pe piață pentru gruparea emitenților în funcție de sector. Instituțiile încadrează fiecare emitent într-o singură bandă sectorială din tabelul 4. Expunerile la risc provenind de la orice emitent pe care o instituție nu le poate atribui unui anumit sector în acest mod sunt încadrate în banda 18 din tabelul 4.

Articolul 325ai

Corelațiile din cadrul unei benzi pentru riscul de marjă de credit pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare

(1) Parametrul de corelație ρ_{kl} între două sensibilități WS_k și WS_l din cadrul aceleiași benzi, se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{nume})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{scadență})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bază})}$$

▼B

unde:

$\rho_{kl}^{(nume)}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume ale sensibilităților «k» și «l» sunt identice, iar în caz contrar cu 35 %;

$\rho_{kl}^{(scadență)}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităților «k» și «l» sunt identice, iar în caz contrar cu 65 %;

$\rho_{kl}^{(bază)}$ este egal cu 1 atunci când cele două sensibilități corespund aceleași curbe, iar în caz contrar cu 99,90 %.

(2) Parametrii de corelație menționați la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică benzii 18 din tabelul 4 de la articolul 325ah alineatul (1). Cerința de capital pentru formula de agregare a riscului delta din cadrul benzii 18 este egală cu suma valorilor absolute ale sensibilităților nete ponderate atribuite benzii respective:

$$K_{b^{(banda\ 18)}} = \sum_k |WS_k|$$

Articolul 325aj

Corelațiile între benzi pentru riscul de marjă de credit pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare

Parametrul de corelație γ_{bc} care se aplică la agregarea sensibilităților între benzi diferite se stabilește după cum urmează:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(rating)} \cdot \gamma_{bc}^{(sector)}$$

unde:

$\gamma_{bc}^{(rating)}$ este egal cu 1 atunci când cele două benzi intră în aceeași categorie de calitate a creditului (fie nivelul 1-3 de calitate a creditului, fie nivelul 4-6 de calitate a creditului), iar în caz contrar cu 50 %; în scopul acestui calcul, se consideră că banda 1 intră în aceeași categorie de calitate a creditului ca și benzile care au nivelul 1-3 de calitate a creditului; și

$\gamma_{bc}^{(sector)}$ este egal cu 1 atunci când cele două benzi care fac parte din același sector, iar în caz contrar cu procentul corespunzător prevăzut în tabelul 5:

Tabelul 5

Banda	1, 2 și 11	3 și 12	4 și 13	5 și 14	6 și 15	7 și 16	8 și 17	9
1, 2 și 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 și 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 și 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 și 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 și 15						25 %	5 %	15 %
7 și 16							5 %	20 %
8 și 17								5 %
9								—

▼B

Articolul 325ak

Ponderile de risc pentru securitizările riscului de marjă de credit incluse în ACTP

Ponderile de risc pentru sensibilitățile la factori de risc aferenți securitizărilor riscului de marjă de credit incluse în ACTP sunt aceleași pentru toate scadențele (0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani) din fiecare bandă și se specifică pentru fiecare bandă din tabelul 6 în temeiul actului delegat menționat la articolul 461a:

Tabelul 6

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sectorul
1	Toate	Administrația centrală a statelor membre, inclusiv băncile centrale
2	Nivelul 1-3 de calitate a creditului	Administrația centrală a unei țări terțe, inclusiv băncile centrale, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) sau la articolul 118
3		Administrații regionale sau locale și entități din sectorul public
4		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație locală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali
5		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă
6		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin
7		Tehnologie, telecomunicații
8		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice
9		Obligațiuni garantate emise de instituții de credit din statele membre
10		Obligațiuni garantate emise de instituțiile de credit din țări terțe

▼B

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sectorul
11	Nivelul 4-6 de calitate a creditului	Administrația centrală a unei țări terțe, inclusiv băncile centrale, băncile de dezvoltare multilaterală și organizațiile internaționale menționate la articolul 117 alineatul (2) sau la articolul 118
12		Administrații regionale sau locale și entități din sectorul public
13		Entități din sectorul financiar, inclusiv instituții de credit înregistrate sau înființate de o administrație locală, o administrație regională sau o autoritate locală și creditori promoționali
14		Materiale de bază, energie, produse industriale, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă
15		Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin
16		Tehnologie, telecomunicații
17		Asistență medicală, utilități, activități profesionale și tehnice
18	Alt sector	

Articolul 325al

Corelațiile pentru securitizările riscului de marjă de credit incluse în ACTP

(1) Corelația pentru riscul delta ρ_{kl} se obține în conformitate cu articolul 325ai, cu excepția faptului că, în sensul prezentului alineat, $\rho_{kl}^{(bază)}$ este egală cu 1 atunci când cele două sensibilități corespund acelorași curbe, iar în caz contrar cu 99,00 %.

(2) Corelația γ_{bc} se obține în conformitate cu articolul 325aj.

Articolul 325am

Ponderile de risc pentru securitizările riscului de marjă de credit neincluse în ACTP

(1) Ponderile de risc pentru sensibilitățile la factori de risc aferenți securitizărilor riscului de marjă de credit neincluse în ACTP sunt aceleași pentru toate scadențele (0,5 ani, 1 an, 3 ani, 5 ani, 10 ani) din fiecare bandă din tabelul 7 și se specifică pentru fiecare bandă din tabelul 7 în temeiul actului delegat menționat la articolul 461a:

▼B

Tabelul 7

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sectorul
1	Superioară și nivelul 1-3 de calitate a creditului	RMBS – cu profil de risc *prime*
2		RMBS – cu profil de risc *mid-prime*
3		RMBS – cu profil de risc *sub-prime*
4		CMBS
5		Titluri de valoare garantate cu active (ABS) – Împrumuturi pentru studenți
6		ABS – cărți de credit
7		ABS – auto
8		Obligațiuni garantate cu împrumuturi colateralizate (CLO) în neincluse ACTP
9	Inferioară și nivelul 1-3 de calitate a creditului	RMBS – cu profil de risc *prime*
10		RMBS – cu profil de risc *mid-prime*
11		RMBS – cu profil de risc *sub-prime*
12		CMBS
13		Titluri garantate cu active (ABS) – împrumuturi pentru studenți
14		ABS – cărți de credit
15		ABS – auto
16		CLO neincluse în ACTP

▼B

Numărul benzii	Calitatea creditului	Sectorul
17	Nivelul 4-6 de calitate a creditului	RMBS –cu profil de risc *prime*
18		RMBS – cu profil de risc *mid-prime*
19		RMBS – cu profil de risc *sub-prime*
20		CMBS
21		Titluri garantate cu active (ABS) – împrumuturi pentru studenți
22		ABS – cărți de credit
23		ABS – auto
24		CLO neincluse în ACTP
25	Alt sector	

(2) Atunci când atribuie o expunere la risc unui sector, instituțiile se bazează pe o clasificare care este utilizată în mod curent pe piață pentru gruparea emitenților în funcție de sector. Instituțiile încadrează fiecare tranșă într-una din benzile sectoriale din tabelul 7. Expunerile la risc provenind din orice tranșă, pe care o instituție nu le poate atribui unui anumit sector în acest mod, sunt încadrate în banda 25.

Articolul 325an

Corelațiile din cadrul unei benzi pentru securitizările riscului de marjă de credit neincluse în ACTP

(1) Între două sensibilități WS_k și WS_l din cadrul aceleiași benzi, parametrul de corelație ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranșă})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{scadență})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bază})}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(\text{tranșă})}$ este egal cu 1 atunci când cele două nume ale sensibilităților «k» și «l» sunt incluse în aceeași bandă și corespund aceleiași tranșe din securitizare (o suprapunere de peste 80 % în termeni noționali), iar în caz contrar cu 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{scadență})}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităților «k» și «l» sunt identice, iar în caz contrar cu 80 %; și

$\rho_{kl}^{(\text{bază})}$ este egal cu 1 atunci când cele două sensibilități corespund acelorași curbe, iar în caz contrar cu 99,90 %.

▼B

(2) Parametrii de corelație menționați la alineatul (1) nu se aplică benzii 25 din tabelul 7 din articolul 325am alineatul (1). Cerința de fonduri proprii pentru formula de agregare a riscului delta din cadrul benzii 25 este egală cu suma valorilor absolute ale sensibilităților nete ponderate atribuite benzii respective:

$$K_{b(\text{banda } 25)} = \sum_{k} |WS_k|$$

Articolul 325ao

Corelațiile între benzi pentru securitizările riscului de marjă de credit neincluse în ACTP

(1) Parametrul de corelație γ_{bc} se aplică agregării sensibilităților între diferite benzi și este stabilit la 0 %.

(2) Cerința de fonduri proprii pentru banda 25 se adaugă la capitalul global calculat la nivelul clasei de risc, nefiind recunoscute efectele diversificării sau ale acoperirii cu nicio altă bandă.

Articolul 325ap

Ponderile de risc pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital

(1) Ponderile de risc pentru sensibilitățile la factori de risc de devalorizare a titlurilor de capital și de risc de rată repo a titlurilor de capital se specifică pentru fiecare bandă din tabelul 8 în temeiul actului delegat menționat la articolul 461a:

Tabelul 8

Numărul benzii	Capitalizare de piață	Economie	Sectorul
1	Ridicată	Economie de piață emergentă	Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin, asistență medicală, utilități
2			Telecomunicații, produse industriale
3			Materiale de bază, energie, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă
4			Societăți financiare, inclusiv societăți financiare susținute de guvern, activități imobiliare, tehnologie
5		Economie avansată	Bunuri și servicii pentru consumatori, transport și depozitare, servicii administrative și activități de sprijin, asistență medicală, utilități
6			Telecomunicații, produse industriale
7			Materiale de bază, energie, agricultură, industria prelucrătoare, industria extractivă
8			Societăți financiare, inclusiv societăți financiare susținute de guvern, activități imobiliare, tehnologie

▼B

Numărul benzii	Capitalizare de piață	Economie	Sectorul
9	Scăzută	Economie de piață emergentă	Toate sectoarele descrise la benzile 1, 2, 3 și 4
10		Economie avansată	Toate sectoarele descrise la benzile 5, 6, 7 și 8
11	Alt sector		

(2) Standardele tehnice de reglementare menționate la articolul 325bd alineatul (7) precizează ce reprezintă o capitalizare de piață scăzută și ce reprezintă o capitalizare de piață ridicată în sensul prezentului articol.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze ce reprezintă o piață emergentă și ce reprezintă o economie avansată în sensul prezentului articol.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2021.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(4) Atunci când atribuie o expunere la risc unui sector, instituțiile se bazează pe o clasificare care este utilizată în mod curent pe piață pentru gruparea emitenților în funcție de sector. Instituțiile încadrează fiecare emitent într-una din benzile sectoriale din tabelul 8 și încadrează toți emitenții dintr-un anumit subsector în același sector. Expunerile la risc provenind de la orice emitent pe care o instituție nu le poate atribui unui anumit sector în acest mod sunt încadrate în banda 11 din tabelul 8. Emitenții de titluri de capital multinaționali sau multisectoriali sunt încadrați într-o anumită bandă pe baza celei mai semnificative regiuni sau a celui mai semnificativ sector în care își desfășoară activitatea emitentul de titluri de capital.

Articolul 325aq

Corelațiile din cadrul unei benzi pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital

(1) Parametrul de corelație a riscului delta ρ_{kl} între două sensibilități WS_k și WS_l din aceeași bandă este de 99,90 % atunci când una dintre acestea este o sensibilitate la un preț spot al titlurilor de capital, iar cealaltă este o sensibilitate la o rată repo a titlurilor de capital, iar ambele corespund aceluiași nume de emitent de titluri de capital.

(2) În alte cazuri decât cele menționate la alineatul (1), parametrul de corelație ρ_{kl} între două sensibilități WS_k și WS_l la prețul *spot* al titlurilor de capital din aceeași bandă se stabilește după cum urmează:

(a) 15 % între două sensibilități din aceeași bandă care se încadrează în categoria capitalizării de piață ridicate și a economiilor de piață emergente (banda 1, 2, 3 sau 4);

▼B

(b) 25 % între două sensibilități din aceeași bandă care se încadrează în categoria capitalizării de piață ridicate și a economiilor avansate (banda 5, 6, 7 sau 8);

(c) 7,5 % între două sensibilități din aceeași bandă care se încadrează în categoria capitalizării de piață scăzute și a economiilor de piață emergente (banda 9);

(d) 12,5 % între două sensibilități din aceeași bandă care se încadrează în categoria capitalizării de piață scăzute și a economiilor avansate (banda 10).

(3) Parametrul de corelație ρ_{kl} între două sensibilități WS_k și WS_l la rata repo a titlurilor de capital din aceeași bandă se stabilește în conformitate cu alineatul (2).

(4) Între două sensibilități WS_k și WS_l din aceeași bandă, atunci când una dintre acestea este o sensibilitate la un preț spot al titlurilor de capital, iar cealaltă este o sensibilitate la o rată repo a titlurilor de capital, iar fiecare corespunde unui alt nume de emitent de titluri de capital, parametrul de corelație ρ_{kl} este stabilit la parametrii de corelație specificați la alineatul (2), înmulțită cu 99,90 %.

(5) Parametrii de corelație specificați la alineatele (1)-(4) nu se aplică benzii 11. Cerința de capital pentru formula de agregare a riscului delta din cadrul benzii 11 este egală cu suma valorilor absolute ale sensibilităților nete ponderate atribuite benzii respective:

$$K_{b(\text{banda } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Articolul 325ar

Corelațiile între benzi pentru riscul de devalorizare a titlurilor de capital

Parametrul de corelație γ_{bc} se aplică agregării sensibilităților între benzi diferite. Acesta este stabilit la 15 % atunci când cele două benzi au numere de la 1 la 10.

Articolul 325as

Ponderile de risc pentru riscul de marfă

Ponderile de risc pentru sensibilitățile la factori de risc pentru riscul de marfă se specifică pentru fiecare bandă din tabelul 9 în temeiul actului delegat menționat la articolul 461a:

Tabelul 9

Numărul benzii	Numele benzii
1	Energie – combustibili solizi
2	Energie – combustibili lichizi
3	Energie – energie electrică și comercializarea certificatelor de emisii de dioxid de carbon
4	Transport
5	Metale – neprețioase

▼B

Numărul benzii	Numele benzii
6	Combustibili gazoși
7	Metale prețioase (inclusiv aurul)
8	Cereale și oleaginoase
9	Șeptel și produse lactate
10	Produse agricole perisabile și alte mărfuri agricole
11	Alte mărfuri

Articolul 325at

Corelațiile din cadrul unei benzi pentru riscul de marfă

(1) În scopul prezentului articol, oricare două mărfuri sunt considerate mărfuri distincte dacă pe piață există două contracte care sunt diferențiate numai prin marfa-suport care trebuie livrată conform fiecărui contract.

(2) Parametrul de corelație ρ_{kl} între două sensibilități WS_k și WS_l din cadrul aceleiași benzi se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{marfă})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{scadență})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bază})}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(\text{marfă})}$ este egal cu 1 atunci când cele două mărfuri cu sensibilitate «k» și «l» sunt identice, iar în caz contrar cu corelațiile din cadrul benzii care figurează în tabelul 10;

$\rho_{kl}^{(\text{scadență})}$ este egal cu 1 atunci când cele două puncte ale sensibilităților «k» și «l» sunt identice, iar în caz contrar cu 99 %; și

$\rho_{kl}^{(\text{bază})}$ este egal cu 1 atunci când cele două sensibilități sunt identice în ceea ce privește locul de livrare a mărfii, iar în caz contrar cu 99,90 %.

(3) Corelațiile din cadrul benzii $\rho_{kl}^{(\text{marfă})}$ sunt:

Tabelul 10

Numărul benzii	Numele benzii	Corelație $\rho_{kl}^{(\text{marfă})}$
1	Energie – combustibili solizi	55 %
2	Energie – combustibili lichizi	95 %
3	Energie – energie electrică și comercializarea certificatelor de emisii de dioxid de carbon	40 %
4	Transport	80 %
5	Metale – neprețioase	60 %
6	Combustibili gazoși	65 %

▼B

Numărul benzii	Numele benzii	Corelație $\rho_{kl}^{(marfă)}$
7	Metale prețioase (inclusiv aurul)	55 %
8	Cereale și oleaginoase	45 %
9	Șeptel și produse lactate	15 %
10	Produse agricole perisabile și alte produse agricole	40 %
11	Alte mărfuri	15 %

(4) În pofida alineatului (1), se aplică următoarele dispoziții:

(a) doi factori de risc care sunt alocați benzii 3 din tabelul 10 și care se referă la electricitatea care este generată în diferite regiuni sau este furnizată în diferite perioade în baza contractului sunt considerați factori de risc de marfă distincți;

(b) doi factori de risc care sunt alocați benzii 4 din tabelul 10 și care se referă la transport în cazul cărora rutele de transport sau săptămânile de livrare diferă sunt considerați factori de risc de marfă distincți.

Articolul 325au

Corelațiile între benzi pentru riscul de marfă

Parametrul de corelație γ_{bc} care se aplică agregării sensibilităților între diferite benzi este stabilit la:

(a) 20 % atunci când cele două benzi au numere de la 1 la 10;

(b) 0 % atunci când oricare dintre cele două benzi are numărul 11.

Articolul 325av

Ponderile de risc pentru riscul valutar

(1) Ponderea de risc pentru toate sensibilitățile la factori de risc valutar se specifică în actul delegat menționat la articolul 461a.

(2) Ponderea de risc aferentă factorilor de risc valutar în ceea ce privește perechile de monede formate din euro și moneda unui stat membru care participă la cea de a doua etapă a uniunii economice și monetare (MCS II) este una dintre următoarele:

(a) ponderea de risc menționată la alineatul (1) împărțită la 3;

(b) fluctuația maximă în cadrul intervalului de fluctuație convenit oficial de statul membru și de Banca Centrală Europeană, dacă intervalul de fluctuație respectiv este mai îngust decât intervalul de fluctuație definit în cadrul MCS II.

▼B

(3) În pofida alineatului (2), ponderea de risc aferentă factorilor de risc valutar în ceea ce privește monedele menționate la alineatul (2) care participă la MCS II cu un interval de fluctuație convenit în mod oficial mai îngust decât intervalul standard de plus sau minus 15 % este egală cu fluctuația procentuală maximă în acest interval mai îngust.

(4) Ponderea de risc aferentă factorilor de risc valutar incluși în subcategoria celor mai lichide perechi de monede menționată la articolul 325bd alineatul (7) litera (c) este ponderea de risc menționată la alineatul (1) de la prezentul articol împărțită la √2.

(5) În cazul în care datele privind ratele de schimb zilnice pe ultimii trei ani arată că o pereche de monede formată din euro și moneda, alta decât euro, a unui stat membru este constantă și că instituția poate face față oricând unui *spread* zero între cotațiile «bid» și «ask» pe tranzacțiile respective legate de perechea de monede respectivă, instituția poate aplica ponderea de risc menționată la alineatul (1) împărțită la 2, cu condiția deținerii aprobării explicite a autorității sale competente de a face lucru.

Articolul 325aw

Corelațiile pentru riscul valutar

La agregarea sensibilităților la factori de risc valutar se aplică un parametru de corelație uniform γ_{bc} egal cu 60 %.

Subsecțiunea 2

Ponderile de risc și corelațiile pentru riscul vega și riscul de curbură

Articolul 325ax

Ponderile de risc pentru riscul vega și riscul de curbură

(1) Factorii de risc vega utilizează benzile delta menționate în subsecțiunea 1.

(2) Ponderea de risc pentru un anumit factor de risc vega «k» se determină ca pondere a valorii curente a factorului de risc «k», care reprezintă volatilitatea implicită a unui instrument-suport, astfel cum se descrie în secțiunea 3.

(3) Ponderea menționată la alineatul (2) este condiționată de lichiditatea presupusă a fiecărui tip de factor de risc în conformitate cu următoarea formulă:

$$RW_k = (\text{Valoarea factorului de risc k}) \cdot \min\left\{RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{clasa de risc}}}}{\sqrt{10}};\ 100\%\right\}$$

▼B

unde:

RW_k = ponderea de risc pentru un anumit factor de risc vega «k»;

RW_σ este stabilit la 55 %; și

$LH_{clasa\ de\ risc}$ este orizontul de lichiditate de reglementare care urmează să fie indicat la determinarea fiecărui factor de risc vega k. $LH_{clasa\ de\ risc}$, stabilit în conformitate cu tabelul următor:

Tabelul 11

Clasa de risc	$LH_{clasa\ de\ risc}$
GIRR	60
Riscul de marjă de credit (*credit spread risk* – CSR) pentru instrumente care nu sunt poziții din securitizare	120
CSR pentru securitizări (incluse în ACTP)	120
CSR pentru securitizări (neincluse în ACTP)	120
Titluri de capital (capitalizare ridicată)	20
Titluri de capital (capitalizare scăzută)	60
Marfă	120
Schimb valutar	40

(4) Benzile utilizate în contextul riscului delta în subsecțiunea 1 se utilizează și în contextul riscului de curbură, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol.

(5) Pentru factorii de risc valutar și de risc de curbură aferent titlurilor de capital, ponderile de risc de curbură sunt decalaje relative egale cu ponderile de risc delta menționate în subsecțiunea 1.

(6) Pentru factorii de risc general de rată a dobânzii, risc de marjă de credit și risc de curbură aferent mărfurilor, ponderea de risc de curbură este decalajul paralel al tuturor punctelor pentru fiecare curbă pe baza celei mai mari ponderi de risc delta menționate în subsecțiunea 1 pentru clasa de risc relevantă.

Articolul 325ay

Corelațiile pentru riscul vega și riscul de curbură

(1) Între sensibilitățile la riscul vega din cadrul aceleiași benzi a clasei de risc general de rată a dobânzii (GIRR), parametrul de corelație r_{kl} se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{scadența opțiunii})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{scadența instrumentului-suport})};\ 1\}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(\text{scadența opțiunii})}$ este egal cu $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k;\ T_l\}}}$, unde α este stabilit la 1 %, T_k și T_l sunt egale cu scadențele opțiunilor pentru care se obțin sensibilitățile vega, exprimate ca număr de ani; și

▼B

$\rho_{kl}^{(\text{scadența instrumentului}-\text{suport})}$ este egal cu $e^{-\alpha \cdot \frac{\left|T_k^U - T_l^U\right|}{\min\left\{T_k^U;\, T_l^U\right\}}}$, unde α este stabilit la 1 %, T_k^U și T_l^U sunt egale cu scadențele instrumentelor-suport ale opțiunilor pentru care se obțin sensibilitățile vega, minus scadențele opțiunilor corespunzătoare, exprimate în ambele cazuri ca număr de ani.

(2) Între sensibilitățile la riscul vega din cadrul unei benzi aparținând celorlalte clase de risc, parametrul de corelație ρ_{kl} se stabilește după cum urmează:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{scadența opțiunii})};\ 1\}$$

unde:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ este egal cu corelația delta din cadrul unei benzi corespunzătoare benzii în care s-ar încadra factorii de risc vega «k» și «l»; și

$\rho_{kl}^{(\text{scadența opțiunii})}$ este stabilit în conformitate cu alineatul (1).

(3) În ceea ce privește sensibilitățile la riscul vega între benzile dintr-o clasă de risc (GIRR și non-GIRR), în contextul riscului vega se utilizează parametrii de corelație pentru γ_{bc}, specificați în cazul corelațiilor delta pentru fiecare clasă de risc în secțiunea 4.

(4) În conformitate cu abordarea standardizată, nu este recunoscut niciun beneficiu al diversificării sau al acoperirii între factorii de risc vega și factorii de risc delta. Cerințele pentru riscul vega și cerințele pentru riscul delta sunt agregate prin simplă însumare.

(5) Corelațiile pentru riscul de curbură sunt pătratul corelațiilor ρ_{kl} și γ_{bc} pentru riscul delta corespunzătoare menționate în subsecțiunea 1.

CAPITOLUL 1b

Abordarea bazată pe modele interne alternativă

Secțiunea 1

Aprobare și cerințe de fonduri proprii

Articolul 325az

Abordarea bazată pe modele interne alternativă și aprobarea de a utiliza modele interne alternative

(1) Abordarea bazată pe modele interne alternative prevăzută în prezentul capitol se utilizează numai în scopul cerinței de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (3).

(2) După ce verifică dacă instituțiile respectă cerințele prevăzute la articolele 325bh, 325bi și 325bj, autoritățile competente acordă instituțiilor respective aprobarea de a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru portofoliul cuprinzând toate pozițiile atribuite birourilor de tranzacționare utilizând modelele lor interne alternative în conformitate cu articolul 325ba, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele cerințele:

▼B

(a) birourile de tranzacționare au fost înființate în conformitate cu articolul 104b;

(b) instituția a furnizat autorității competente o justificare pentru includerea birourilor de tranzacționare în domeniul de aplicare al abordării bazate pe modele interne alternative;

(c) birourile de tranzacționare au îndeplinit cerințele privind testarea *ex post* prevăzute la articolul 325bf alineatul (3) pentru anul anterior;

(d) instituția a raportat autorităților sale competente rezultatele cerinței privind atribuirea profitului și pierderii pentru birourile de tranzacționare prevăzute la articolul 325bg;

(e) în cazul birourilor de tranzacționare cărora li s-a atribuit cel puțin una dintre pozițiile din portofoliul de tranzacționare menționate la articolul 325bl, birourile de tranzacționare îndeplinesc cerințele stabilite la articolul 325bm pentru modelul intern pentru riscul de nerambursare;

(f) nu au fost atribuite poziții provenite din securitizare sau din resecuritizare birourilor de tranzacționare.

În sensul literei (b) de la primul paragraf din prezentul alineat, neincluderea unui birou de tranzacționare în domeniul de aplicare al abordării bazate pe modele interne alternative nu poate fi motivată de faptul că cerința de fonduri proprii calculată în conformitate cu abordarea standardizată alternativă prevăzută la articolul 325 alineatul (3) litera (a) ar fi mai redusă decât cerința de fonduri proprii calculată în conformitate cu abordarea bazată pe modele interne alternative.

(3) Instituțiile care au obținut aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă raportează autorităților competente în conformitate cu articolul 430b alineatul (3).

(4) O instituție căreia i s-a acordat aprobarea menționată la alineatul (2) notifică imediat autorităților sale competente faptul că unul dintre birourile sale de tranzacționare nu mai îndeplinește cel puțin una dintre cerințele prevăzute la alineatul respectiv. Instituției în cauză nu i se mai permite să aplice prevederile prezentului capitol niciuneia dintre pozițiile atribuite biroului de tranzacționare respectiv și aceasta calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu abordarea prevăzută în capitolul 1a pentru toate pozițiile atribuite biroului de tranzacționare de la prima dată de raportare care urmează și până când instituția demonstrează autorităților competente că biroul de tranzacționare îndeplinește din nou toate cerințele prevăzute la alineatul (2).

(5) Prin derogare de la alineatul (4), în circumstanțe excepționale autoritățile competente pot permite unei instituții să continue să utilizeze modelele sale interne alternative în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață aferente unui birou de tranzacționare care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (c) de la prezentul articol și la articolul 325bg alineatul (1). În cazul în care autoritățile competente exercită puterea de apreciere menționată mai sus, acestea notifică ABE și își motivează decizia.

▼B

(6) În cazul pozițiilor atribuite birourilor de tranzacționare pentru care unei instituții nu i s-a acordat aprobarea, astfel cum se prevede la alineatul (2), cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață se calculează de către instituția respectivă în conformitate cu capitolul 1a din prezentul titlu. În scopul efectuării acestui calcul, toate pozițiile în cauză sunt considerate, în mod de sine stătător, un portofoliu distinct.

(7) Pentru modificările semnificative ale utilizării modelelor interne alternative pentru care o instituție a primit aprobare, pentru extinderea sferei de utilizare a modelelor interne alternative pentru care instituția a primit aprobare, precum și pentru modificările semnificative ale subsetului de factori de risc modelabili ales de instituție menționat la articolul 325bc alineatul (2) este necesară o aprobare separată din partea autorităților competente ale instituției.

Instituțiile notifică autorităților competente toate celelalte extinderi și modificări ale utilizării modelelor interne alternative pentru care instituția a primit aprobare.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) condițiile de evaluare a caracterului semnificativ al extinderilor și modificărilor utilizării modelelor interne alternative și al modificărilor subsetului de factori de risc modelabili menționat la articolul 325bc;

(b) metodologia de evaluare pe baza căreia autoritățile competente verifică conformitatea unei instituții cu cerințele prevăzute la articolele 325bh, 325bi, 325bn, 325bo și 325bp.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2024.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice circumstanțele excepționale în care autoritățile competente îi pot permite unei instituții:

(a) să continue să utilizeze modelele sale interne alternative în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață aferente unui birou de tranzacționare care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (c) de la prezentul articol și la articolul 325bg alineatul (1);

(b) să limiteze majorarea la cea care rezultă din depășiri în conformitate cu testarea ex post a modificărilor ipotetice.

ABE prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2024.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

Articolul 325ba

Cerințe de fonduri proprii în cazul utilizării unor modele interne alternative

(1) O instituție care utilizează un model intern alternativ calculează cerințele de fonduri proprii pentru portofoliul cuprinzând toate pozițiile atribuite birourilor de tranzacționare pentru care instituția a primit aprobare astfel cum se prevede la articolul 325az alineatul (2) ca cea mai mare valoare dintre următoarele elemente:

(a) suma următoarelor valori:

(i) măsura valorii la risc condiționate a instituției pentru ziua anterioară (ES_{t-1}), calculată în conformitate cu articolul 325bb; și

(ii) măsura riscului pentru scenarii de criză a instituției pentru ziua anterioară (SS_{t-1}), calculată în conformitate cu secțiunea 5; sau

(b) suma următoarelor valori:

(i) media nivelurilor zilnice ale măsurii valorii la risc condiționate a instituției, calculată conform articolului 325bb pentru fiecare dintre cele șaizeci de zile lucrătoare anterioare (ES^{avg}), înmulțită cu factorul de multiplicare (m_c); și

(ii) media nivelurilor zilnice ale măsurii riscului pentru scenarii de criză a instituției, calculată în conformitate cu secțiunea 5 pentru fiecare dintre cele șaizeci de zile lucrătoare anterioare (SS^{avg}).

(2) Instituțiile care dețin poziții pe titluri de datorie și de capital tranzacționate care sunt incluse în domeniul de aplicare al modelului intern pentru riscul de nerambursare și sunt atribuite birourilor de tranzacționare menționate la alineatul (1) îndeplinesc o cerință suplimentară de fonduri proprii, exprimată ca fiind cea mai mare dintre următoarele valori:

(a) cea mai recentă cerință de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare, calculată în conformitate cu secțiunea 3;

(b) media valorii menționate la litera (a) în cursul celor 12 săptămâni anterioare.

Secțiunea 2

Cerințe generale

Articolul 325bb

Măsura valorii la risc condiționate

(1) Instituțiile calculează măsura valorii la risc condiționate menționată la articolul 325ba alineatul (1) litera (a) pentru orice dată «t» și orice portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare după cum urmează:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

▼B

unde:

ES_t = măsura valorii la risc condiționate;

i = indicele care desemnează cele cinci categorii generale de factori de risc enumerate în tabelul 2 prima coloană de la articolul 325bd;

UES_t = măsura valorii la risc condiționate nerestricționată, calculată după cum urmează:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}},\ 1\right)$$

UES_t^i = măsura valorii la risc condiționate nerestricționată pentru categoria generală de factori de risc i, calculată după cum urmează:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}},\ 1\right)$$

ρ = factorul de corelare impus de autoritățile de supraveghere pentru toate categoriile generale de risc; $\rho = 50\ \%$;

PES_t^{RS} = măsura valorii la risc condiționate parțială care se calculează pentru toate pozițiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (2);

PES_t^{RC} = măsura valorii la risc condiționate parțială care se calculează pentru toate pozițiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (3);

PES_t^{FC} = măsura valorii la risc condiționate parțială care se calculează pentru toate pozițiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (4);

$PES_t^{RS,i}$ = măsura valorii la risc condiționate parțială pentru categoria generală de factori de risc i care se calculează pentru toate pozițiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (2);

$PES_t^{RC,i}$ = măsura valorii la risc condiționate parțială pentru categoria generală de factori de risc i care se calculează pentru toate pozițiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (3); și

$PES_t^{FC,i}$ = măsura valorii la risc condiționate parțială pentru categoria generală de factori de risc i care se calculează pentru toate pozițiile din portofoliu în conformitate cu articolul 325bc alineatul (4).

(2) Instituțiile aplică doar scenarii ale unor șocuri viitoare setului specific de factori de risc modelabili aplicabil fiecărei valori la risc condiționată parțială, astfel cum se prevede la articolul 325bc, atunci când determină valoarea fiecărui deficit preconizat parțial pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate în conformitate cu alineatul (1).

(3) În cazul în care cel puțin o tranzacție din portofoliu are cel puțin un factor de risc modelabil care a fost încadrat în categoria generală de factori de risc i în conformitate cu articolul 325bd, instituțiile calculează măsura valorii la risc condiționate nerestricționată pentru categoria generală de factori de risc i și o includ în formula măsurii valorii la risc condiționate menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.

▼B

(4) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), o instituție poate reduce frecvența calculării măsurii valorii la risc condiționată nerestricționată UES_t^i și a măsurii valorii la risc condiționată parțială $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ și $PES_t^{FC,i}$ pentru toate categoriile generale de factori de risc i de la zilnic la săptămânal, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

(a) instituția poate demonstra autorității sale competente că calcularea măsurii valorii la risc condiționată nerestricționată UES_t^i nu subestimează riscul de piață al pozițiilor relevante din portofoliul de tranzacționare;

(b) instituția poate mări frecvența calculării UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ și $PES_t^{FC,i}$ de la săptămânal la zilnic atunci când autoritatea competentă solicită acest lucru.

Articolul 325bc

Calcularea valorilor la risc condiționate parțiale

(1) Instituțiile calculează toate măsurile valorii la risc condiționată parțială menționate la articolul 325bb alineatul (1) după cum urmează:

(a) calcule zilnice ale măsurilor valorii la risc condiționată parțială;

(b) un interval de încredere unilateral la 97,5 centile;

(c) pentru un anumit portofoliu de poziții din portofoliul de tranzacționare, instituțiile calculează măsura valorii la risc condiționată parțială la momentul «t» ES_t în conformitate cu următoarea formulă:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,\ j)\cdot\sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)}$$

unde:

PES_t = valoarea la risc condiționată parțială la momentul «t»;

j = indicele care desemnează cele cinci orizonturi de lichiditate enumerate în prima coloană din tabelul 1;

LH_j = lungimea orizonturilor de lichiditate j astfel cum este exprimată în zile în tabelul 1;

T = orizontul de timp de bază, unde T = 10 zile;

$PES_t(T)$ = măsura valorii la risc condiționată parțială determinată prin aplicarea scenariilor unor șocuri viitoare cu un orizont de timp de 10 zile numai setului specific de factori de risc modelabili aferenți pozițiilor din portofoliu prevăzut la alineatele (2), (3) și (4) pentru fiecare măsură a valorii la risc condiționată parțială menționată la articolul 325bb alineatul (1); și

▼B

$PES_t(T, j)$ = măsura valorii la risc condiționată parțială determinată prin aplicarea scenariilor unor șocuri viitoare cu un orizont de timp de 10 zile numai setului specific de factori de risc modelabili aferenți pozițiilor din portofoliu prevăzut la alineatele (2), (3) și (4) pentru fiecare măsură a valorii la risc condiționată parțială menționată la articolul 325bb alineatul (1) și pentru care orizontul de lichiditate efectiv, determinat în conformitate cu articolul 325bd alineatul (2) este mai mare sau egal cu LH_j.

Tabelul 1

Orizontul de lichiditate j	Lungimea orizontului de lichiditate j (în zile)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

(2) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiționate parțiale PES_t^{RS} și $PES_t^{RS,i}$ menționate la articolul 325bb alineatul (1), instituțiile îndeplinesc, în plus față de cerințele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, următoarele cerințe:

(a) la calcularea PES_t^{RS}, instituțiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare numai unui subset de factori de risc modelabili aferenți pozițiilor din portofoliu care a fost ales de instituții, într-un mod pe care autoritățile competente îl consideră satisfăcător, astfel încât următoarea condiție să fie îndeplinită, suma fiind preluată din cele 60 de zile lucrătoare anterioare:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

O instituție care nu mai îndeplinește cerința prevăzută la primul paragraf de la prezenta literă notifică imediat acest fapt autorităților competente și actualizează subsetul de factori de risc modelabili în termen de două săptămâni astfel încât să îndeplinească cerința respectivă; în cazul în care, după două săptămâni, instituția nu a îndeplinit această cerință, instituția revine la abordarea prevăzută în capitolul 1a pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru anumite birouri de tranzacționare, până în momentul în care respectiva instituție este în măsură să demonstreze autorității competente că îndeplinește cerința prevăzută la primul paragraf de la prezenta literă;

▼B

(b) la calcularea $PES_t^{RS,i}$, instituțiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare numai subsetului de factori de risc modelabili aferenți pozițiilor din portofoliu ales de instituție în sensul literei (a) de la prezentul alineat și care au fost încadrați în categoria generală de factori de risc «i» în conformitate cu articolul 325bd;

(c) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili menționați la literele (a) și (b) sunt calibrate în raport cu datele istorice dintr-o perioadă continuă de 12 luni de criză financiară care este identificată de instituție pentru a maximiza valoarea PES_t^{RS}; în scopul identificării perioadei de criză respective, instituțiile utilizează o perioadă de observație care începe cel târziu la 1 ianuarie 2007, într-un mod pe care autoritățile competente îl consideră satisfăcător; și

(d) datele de intrare pentru $PES_t^{RS,i}$ sunt calibrate în raport cu perioada de criză de 12 luni care a fost identificată de către instituție în sensul literei (c).

(3) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiționate parțiale PES_t^{RC} și $PES_t^{RC,i}$ menționate la articolul 325bb alineatul (1), instituțiile îndeplinesc, în plus față de cerințele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, următoarele cerințe:

(a) la calcularea PES_t^{RC}, instituțiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare numai subsetului de factori de risc modelabili aferenți pozițiilor din portofoliu menționat la alineatul (2) litera (a);

(b) la calcularea $PES_t^{RC,i}$, instituțiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare numai subsetului de factori de risc modelabili aferenți pozițiilor din portofoliu menționat la alineatul (2) litera (b);

(c) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili menționați la prezentul alineat literele (a) și (b) sunt calibrate în raport cu datele istorice menționate la alineatul (4) litera (c); datele respective se actualizează cel puțin o dată pe lună.

(4) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiționate parțiale PES_t^{FC} și $PES_t^{FC,i}$ menționate la articolul 325bb alineatul (1), instituțiile îndeplinesc, în plus față de cerințele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol, următoarele cerințe:

(a) la calcularea PES_t^{FC}, instituțiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare tuturor factorilor de risc modelabili aferenți pozițiilor din portofoliu;

(b) la calcularea $PES_t^{FC,i}$, instituțiile aplică scenarii ale unor șocuri viitoare tuturor factorilor de risc modelabili aferenți pozițiilor din portofoliu care au fost încadrați în categoria generală de factori de risc i în conformitate cu articolul 325bd;

▼B

(c) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili menționați la literele (a) și (b) sunt calibrate în raport cu datele istorice din perioada de 12 luni anterioară; atunci când se produce o creștere semnificativă a volatilității prețurilor unui număr semnificativ de factori de risc modelabili aferenți portofoliului unei instituții care nu sunt incluși în subsetul de factori de risc menționat la alineatul (2) litera (a), autoritățile competente pot impune unei instituții să utilizeze datele istorice pentru o perioadă mai scurtă decât cele 12 luni anterioare, dar această perioadă nu poate fi mai scurtă decât cele șase luni anterioare; autoritățile competente notifică ABE orice decizie prin care impun unei instituții să utilizeze datele istorice dintr-o perioadă mai scurtă de 12 luni și își motivează decizia respectivă.

(5) La calcularea unei anumite măsuri a valorii la risc condiționată parțială menționată la articolul 325bb alineatul (1), instituțiile mențin valorile factorilor de risc modelabili pentru care nu au fost obligate să aplice scenarii ale unor șocuri viitoare pentru această măsură a valorii la risc condiționată parțială în conformitate cu prezentul articol alineatele (2), (3) și (4).

Articolul 325bd

Orizonturi de lichiditate

(1) Instituțiile încadrează fiecare factor de risc aferent pozițiilor atribuite birourilor de tranzacționare pentru care le-a fost acordată aprobarea astfel cum sunt menționate la articolul 325az alineatul (2) sau pentru care aprobarea este în curs de a fi acordată într-una din categoriile generale de factori de risc enumerate în tabelul 2 și într-una din subcategoriile generale de factori de risc enumerate în tabelul respectiv.

(2) Orizontul de lichiditate al unui factor de risc aferent pozițiilor menționate la alineatul (1) este orizontul de lichiditate al subcategoriei generale corespunzătoare de factori de risc în care a fost încadrat.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, o instituție poate decide ca, pentru un anumit birou de tranzacționare, să înlocuiască orizontul de lichiditate al unei subcategorii generale de factori de risc enumerate în tabelul 2 de la prezentul articol cu unul dintre orizonturile de lichiditate mai lungi enumerate în tabelul 1 de la articolul 325bc. În cazul în care o instituție ia o astfel de decizie, orizontul de lichiditate mai lung se aplică tuturor factorilor de risc modelabili aferenți pozițiilor atribuite biroului de tranzacționare respectiv care au fost încadrați în respectiva subcategorie generală de factori de risc în scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiționate parțiale în conformitate cu articolul 325bc alineatul (1) litera (c).

O instituție notifică autorităților competente birourile de tranzacționare și subcategoriile generale de factori risc cărora decide să le aplice tratamentul prevăzut la primul paragraf.

▼B

(4) În scopul calculării măsurilor valorilor la risc condiționate parțiale în conformitate cu articolul 325bc alineatul (1) litera (c), orizontul de lichiditate efectiv «LHefectiv» al unui anumit factor de risc modelabil aferent unei anumite poziții din portofoliul de tranzacționare se calculează după cum urmează:

$$\text{LHefectiv} = \begin{cases} \text{SubCatLH dacă Mat} > LH_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ dacă } LH_1 \leq \text{Mat} \leq LH_5 \\ LH_1 \text{ dacă Mat} < LH_1 \end{cases}$$

unde:

LHefectiv	=	orizontul de lichiditate efectiv;
Mat	=	scadența poziției din portofoliul de tranzacționare;
SubCatLH	=	lungimea orizontului de lichiditate al factorului de risc modelabil, determinată în conformitate cu alineatul (1); și
$\min_j \{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}$	=	lungimea unuia dintre orizonturile de lichiditate enumerate în tabelul 1 de la articolul 325bc care este primul orizont de lichiditate situat peste nivelul scadenței poziției din portofoliul de tranzacționare.

(5) Perechile de monede care sunt formate din euro și moneda unui stat membru, alta decât moneda euro, care participă la MCS II sunt incluse în subcategoria celor mai lichide perechi de monede din categoria generală de factori de risc «Schimb valutar» din tabelul 2.

(6) O instituție verifică cel puțin o dată pe lună dacă încadrarea menționată la alineatul (1) este adecvată.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) modul în care instituțiile încadrează factorii de risc ai pozițiilor menționate la alineatul (1) în categoriile generale de factori de risc și în subcategoriile generale de factori de risc în sensul alineatului (1);

(b) ce monede constituie subcategoria «Cele mai lichide monede» din categoria generală de factori de risc «Rata dobânzii» din tabelul 2;

(c) ce perechi de monede constituie subcategoria «Cele mai lichide perechi de monede» a categoriei generale de factori de risc «Schimb valutar» din tabelul 2;

(d) definițiile capitalizării de piață scăzute și a capitalizării de piață ridicate în scopul subcategoriei «Prețul titlurilor de capital» și «Volatilitate» a categoriei de factori de risc de devalorizare pentru «Titluri de capital» din tabelul 2.

▼B

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Tabelul 2

Categorii generale de factori de risc	Subcategorii generale de factori de risc	Orizonturi de lichiditate	Lungimea orizontului de lichiditate (în zile)
Rata dobânzii	Cele mai lichide monede și moneda națională	1	10
	Alte monede (excluzând monedele cele mai lichide)	2	20
	Volatilitate	4	60
	Alte tipuri	4	60
Marjă de credit	Administrația centrală a statelor membre, inclusiv băncile centrale	2	20
	Obligațiuni garantate emise de instituțiile de credit din statele membre (categoria «investment grade»)	2	20
	Entități suverane (categoria «investment grade»)	2	20
	Entități suverane (categoria «high yield»)	3	40
	Societăți (categoria «investment grade»)	3	40
	Societăți (categoria «high yield»)	4	60
	Volatilitate	5	120
	Alte tipuri	5	120
Titluri de capital	Prețul titlurilor de capital (capitalizare de piață ridicată)	1	10
	Prețul titlurilor de capital (capitalizare de piață scăzută)	2	20
	Volatilitate (capitalizare de piață ridicată)	2	20
	Volatilitate (capitalizare de piață scăzută)	4	60
	Alte tipuri	4	60
Schimb valutar	Cele mai lichide perechi de monede	1	10
	Alte perechi de monede (excluzând cele mai lichide perechi de monede)	2	20
	Volatilitate	3	40
	Alte tipuri	3	40

▼B

Categorii generale de factori de risc	Subcategorii generale de factori de risc	Orizonturi de lichiditate	Lungimea orizontului de lichiditate (în zile)
Marfă	Prețul energiei și prețul emisiilor de dioxid de carbon	2	20
	Prețul metalelor prețioase și prețul metalelor neferoase	2	20
	Prețurile altor mărfuri (excluzând prețul energiei, prețul emisiilor de dioxid de carbon, prețul metalelor prețioase și prețul metalelor neferoase)	4	60
	Volatilitatea energiei și volatilitatea emisiilor de dioxid de carbon	4	60
	Volatilitatea metalelor prețioase și volatilitatea metalelor neferoase	4	60
	Volatilitatea altor mărfuri (excluzând volatilitatea energiei, volatilitatea emisiilor de dioxid de carbon, volatilitatea metalelor prețioase și volatilitatea metalelor neferoase)	5	120
	Alte tipuri	5	120

Articolul 325be

Evaluarea gradului în care factorii de risc pot fi modelați

(1) Instituțiile evaluează gradul în care pot fi modelați toți factorii de risc aferenți pozițiilor atribuite birourilor de tranzacționare pentru care au primit aprobarea astfel cum se menționează la articolul 325az alineatul (2) sau pentru care aprobarea respectivă este în curs de a fi acordată.

(2) În cadrul evaluării menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață în conformitate cu articolul 325bk pentru factorii de risc care nu sunt modelabili.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica criteriile de evaluare a gradului în care pot fi modelați factorii de risc în conformitate cu alineatul (1) și frecvența evaluării respective.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

Articolul 325bf

Cerințe de reglementare privind testarea ex post și factori de multiplicare

(1) În sensul prezentului articol, «depășire» înseamnă o variație de o zi în valoarea unui portofoliu alcătuit din toate pozițiile atribuite biroului de tranzacționare care depășește nivelul valorii la risc aferente, calculat pe baza modelului intern alternativ al instituției în conformitate cu următoarele cerințe:

(a) calculul valorii la risc este supus unei perioade de deținere de o zi;

(b) factorilor de risc aferenți pozițiilor biroului de tranzacționare menționați la articolul 325bg alineatul (3) care se consideră că sunt modelabili în conformitate cu articolul 325be li se aplică scenarii ale unor șocuri viitoare;

(c) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili sunt calibrate în raport cu datele istorice menționate la articolul 325bc alineatul (4) litera (c);

(d) cu excepția cazului în care la prezentul articol se prevede altfel, modelul intern alternativ al instituției se bazează pe aceleași ipoteze de modelare ca și cele utilizate pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325ba alineatul (1) litera (a).

(2) Instituțiile contabilizează depășirile zilnice pe baza testării *ex post* a modificărilor ipotetice și efective ale valorii portofoliului alcătuit din toate pozițiile atribuite biroului de tranzacționare.

(3) Se consideră că biroul de tranzacționare al unei instituții îndeplinește cerințele testării *ex post* atunci când numărul de depășiri pentru biroul de tranzacționare respectiv care au avut loc în ultimele 250 de zile lucrătoare nu depășește niciuna dintre următoarele:

(a) 12 depășiri pentru nivelul valorii la risc, calculat la un interval de încredere unilateral de 99 de centile pe baza testării *ex post* a modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului;

(b) 12 depășiri pentru nivelul valorii la risc, calculat la un interval de încredere unilateral de 99 de centile pe baza testării *ex post* a modificărilor efective ale valorii portofoliului;

(c) 30 de depășiri pentru nivelul valorii la risc, calculat la un interval de încredere unilateral de 97,5 centile pe baza testării *ex post* a modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului;

(d) 30 de depășiri pentru nivelul valorii la risc, calculat la un interval de încredere unilateral de 97,5 centile pe baza testării *ex post* a modificărilor efective ale valorii portofoliului.

▼B

(4) Instituțiile contabilizează depășirile zilnice în conformitate cu următoarele:

(a) testarea *ex post* a modificărilor ipotetice ale valorii portofoliului se bazează pe o comparație între valoarea portofoliului la sfârșitul zilei și, presupunând că pozițiile rămân neschimbate, valoarea portofoliului la sfârșitul zilei următoare;

(b) testarea *ex post* a modificărilor efective ale valorii portofoliului se bazează pe o comparație între valoarea portofoliului la sfârșitul zilei și valoarea efectivă a portofoliului la sfârșitul zilei următoare, excluzând taxele și comisioanele;

(c) o depășire se calculează pentru fiecare zi lucrătoare în care instituția nu este în măsură să evalueze valoarea portofoliului sau să calculeze nivelul valorii la risc menționat la alineatul (3).

(5) O instituție calculează, în conformitate cu alineatele (6) și (7) de la prezentul articol, factorul de multiplicare (m_c) menționat la articolul 325ba pentru portofoliul format din toate pozițiile atribuite birourilor de tranzacționare pentru care a primit aprobarea de a utiliza modele interne alternative, astfel cum se menționează la articolul 325az alineatul (2).

(6) Factorul de multiplicare (m_c) este reprezentat de suma dintre 1,5 și o majorare cuprinsă între 0 și 0,5, în conformitate cu tabelul 3. În cazul portofoliului menționat la alineatul (5), această majorare se calculează pe baza numărului de depășiri înregistrate în cea mai recentă perioadă de 250 de zile lucrătoare, astfel cum demonstrează testarea *ex post* efectuată de către instituție a nivelului valorii la risc calculat în conformitate cu litera (a) de la prezentul paragraf. Calculul majorării este supus criteriilor următoare:

(a) o depășire înseamnă o variație de o zi în valoarea portofoliului respectiv care depășește nivelul valorii la risc aferente, calculată utilizând modelul intern al instituției, în conformitate cu cerințele următoare:

(i) o perioadă de deținere de o zi;

(ii) un interval de încredere unilateral de 99 de centile;

(iii) factorilor de risc aferenți pozițiilor biroului de tranzacționare menționați la articolul 325bg alineatul (3) care se consideră că sunt modelabili în conformitate cu articolul 325be li se aplică scenarii ale unor șocuri viitoare;

(iv) datele de intrare utilizate pentru a determina scenariile unor șocuri viitoare aplicate factorilor de risc modelabili sunt calibrate în raport cu datele istorice menționate la articolul 325bc alineatul (4) litera (c);

(v) cu excepția cazului în care la prezentul articol se prevede altfel, modelul intern al instituției se bazează pe aceleași ipoteze de modelare ca și cele utilizate pentru calcularea măsurii valorii la risc condiționate menționate la articolul 325ba alineatul (1) litera (a);

▼B

(b) numărul de depășiri este egal cu cel mai mare dintre numărul de depășiri calculat pe baza modificărilor ipotetice și numărul de depășiri calculate pe baza modificărilor efective ale valorii portofoliului;

Tabelul 3

Număr de depășiri	Majorare
Mai mic de 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Mai mare de 9	0,50

În circumstanțe excepționale, autoritățile competente pot limita majorarea la cea care rezultă din depășirile calculate pe baza testării *ex post* a modificărilor ipotetice, unde numărul depășirilor calculate pe baza testării *ex post* a modificărilor reale nu rezultă din deficiențe în modelul intern.

(7) Autoritățile competente monitorizează caracterul adecvat al factorului de multiplicare menționat la alineatul (5) și respectarea de către un birou de tranzacționare a cerințelor privind testarea *ex post* menționate la alineatul (3). Instituțiile informează prompt autoritățile competente cu privire la depășirile care rezultă din programul lor de testare *ex post* și prezintă o explicație pentru depășirile în cauză și, în orice caz, informează autoritățile competente cu privire la acest lucru în cel mult cinci zile lucrătoare de la înregistrarea unei depășiri.

(8) Prin derogare de la alineatele (2) și (6) de la prezentul articol, autoritățile competente pot să permită unei instituții să nu ia în calcul o depășire în cazul în care o modificare de o zi în valoarea portofoliului său care depășește nivelul valorii la risc aferente calculat utilizând modelul intern al instituției poate fi atribuită unui factor de risc nemodelabil. Pentru a face acest lucru, instituția demonstrează autorității sale competente că măsura riscului pentru scenarii de criză calculată în conformitate cu articolul 325bk pentru acest factor de risc nemodelabil este mai mare decât diferența pozitivă dintre modificarea valorii portofoliului instituției și nivelul valorii la risc aferente.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica elementele tehnice care trebuie incluse în modificările efective și ipotetice ale valorii portofoliului unei instituții în sensul prezentului articol.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

Articolul 325bg

Cerința privind atribuirea profitului și a pierderii

(1) Un birou de tranzacționare al unei instituții îndeplinește cerințele privind atribuirea profitului și a pierderii dacă biroul de tranzacționare respectiv îndeplinește cerințele prevăzute la prezentul articol.

(2) Cerința privind atribuirea profitului și a pierderii asigură faptul că modificările teoretice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacționare, calculate pe baza modelului de măsurare a riscurilor al instituției, sunt suficient de apropiate de modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare, calculate pe baza modelului de evaluare al instituției.

(3) Pentru fiecare poziție dintr-un anumit birou de tranzacționare, respectarea de către o instituție a cerinței privind atribuirea profitului și a pierderii conduce la identificarea unei liste exacte cuprinzând factorii de risc considerați adecvați pentru verificarea respectării de către instituție a cerinței privind testarea *ex post* prevăzută la articolul 325bf.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) criteriile necesare pentru a se asigura faptul că modificările teoretice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacționare sunt suficient de apropiate de modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare în sensul alineatului (2), ținând seama de evoluțiile apărute la nivel de reglementare pe plan internațional;

(b) consecințele pentru o instituție atunci când modificările teoretice ale valorii portofoliului unui birou de tranzacționare nu sunt suficient de apropiate de modificările ipotetice ale valorii portofoliului biroului de tranzacționare în sensul alineatului (2);

(c) frecvența cu care atribuirea profitului și a pierderii trebuie să fie efectuată de către o instituție;

(d) elementele tehnice care trebuie incluse în modificările teoretice și ipotetice ale valorii portofoliului unei instituții în sensul prezentului articol;

(e) modul în care instituțiile care utilizează modelul intern trebuie să agrege cerința totală de fonduri proprii pentru riscul de piață pentru toate pozițiile din portofoliul lor de tranzacționare și pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă, ținând cont de consecințele menționate la litera (b).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

Articolul 325bh

Cerințe privind măsurarea riscurilor

(1) Instituțiile care utilizează un model intern de măsurare a riscurilor folosit la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață, astfel cum sunt menționate la articolul 325ba, se asigură că respectivul model respectă cumulativ următoarele cerințe:

(a) modelul intern de măsurare a riscurilor reflectă un număr suficient de factori de risc, care cuprind cel puțin factorii de risc menționați în secțiunea 3 subsecțiunea 1 din capitolul 1a, cu excepția cazului în care instituția demonstrează autorităților competente că omiterea acestor factori de risc nu are un impact semnificativ asupra rezultatelor cerinței privind atribuirea profitului și a pierderii menționate la articolul 325bg; o instituție este în măsură să explice autorităților competente motivele pentru care a încorporat un anumit factor de risc în modelul său de evaluare, dar nu și în modelul intern de măsurare a riscurilor;

(b) modelul intern de măsurare a riscurilor surprinde caracterul neliniar al opțiunilor și al altor produse, precum și riscul de corelație și riscul de bază;

(c) modelul intern de măsurare a riscurilor încorporează un set de factori de risc corespunzători ratelor dobânzii pentru fiecare monedă în care instituția înregistrează poziții bilanțiere sau extrabilanțiere sensibile la rata dobânzii; instituția modelează curbele de randament folosind una dintre abordările general acceptate; curba de randament este divizată în diferite benzi de scadență pentru a surprinde variațiile volatilității ratelor de-a lungul curbei de randament; pentru expunerile semnificative la riscul de rată a dobânzii în monede și pe piețe importante, curba de randament trebuie modelată cu ajutorul a minimum șase benzi de scadență, iar numărul de factori de risc utilizați pentru a modela curba de randament trebuie să fie proporțional cu natura și complexitatea strategiilor de tranzacționare ale instituției; modelul trebuie, de asemenea, să surprindă diversificarea riscului legat de variațiile imperfect corelate ale diferitelor curbe de randament sau ale diferitelor instrumente financiare asupra aceluiași emitent-suport;

(d) modelul intern de măsurare a riscurilor încorporează factorii de risc corespunzători aurului și valutelor individuale în care sunt denominate pozițiile instituției; în cazul OPC-urilor, se iau în considerare pozițiile pe valută efective ale acestora; instituțiile se pot baza pe raportările terților privind poziția pe valută a unui OPC cu condiția asigurării în mod adecvat a corectitudinii acestor raportări; pozițiile pe valută ale unui OPC de care instituția nu are cunoștință sunt extrase din abordarea bazată pe modele interne și tratate în conformitate cu capitolul 1a;

(e) gradul de sofisticare al tehnicii de modelare este proporțional cu importanța activităților instituțiilor pe piețele de titluri de capital respective; modelul intern de măsurare a riscurilor utilizează un factor de risc distinct cel puțin pentru fiecare dintre piețele de titluri de capital pe care instituția deține poziții semnificative și cel puțin un factor de risc care reflectă variațiile sistemice ale prețurilor titlurilor de capital și dependența factorului de risc respectiv de factorii de risc individuali pentru fiecare piață de titluri de capital;

▼B

(f) modelul intern de măsurare a riscurilor utilizează un factor de risc distinct cel puțin pentru fiecare marfă pe care instituția deține poziții semnificative, cu excepția cazului în care instituția deține o poziție agregată pe mărfuri de dimensiuni modeste în raport cu toate activitățile sale de tranzacționare; în acest caz, acesta poate utiliza un factor de risc distinct pentru fiecare tip general de mărfuri; în cazul expunerilor semnificative la piețele de mărfuri, modelul reflectă riscul variațiilor imperfect corelate între mărfuri care sunt similare, dar nu identice, expunerea la modificări ale prețurilor la termen rezultate din neconcordanțe de scadențe și randamentul de comoditate între pozițiile pe instrumente financiare derivate și pe numerar;

(g) substituenții utilizați își dovedesc utilitatea printr-un istoric corespunzător pentru pozițiile reale deținute, sunt suficient de prudenți și sunt utilizați doar atunci când datele disponibile sunt insuficiente, cum ar fi în perioada de criză menționată la articolul 325bc alineatul (2) litera (c);

(h) în cazul expunerilor semnificative la riscuri de volatilitate pe instrumente cu opționalitate, modelul intern de măsurare a riscurilor reflectă dependența volatilităților implicite în raport cu toate prețurile de exercitare și toate scadențele opțiunilor.

(2) Instituțiile pot utiliza corelații empirice în cadrul categoriilor generale de factori de risc și, în scopul calculării valorilor la risc condiționate nerestricționate UES_t menționate la articolul 325bb alineatul (1), în raport cu toate categoriile generale de factori de risc numai în cazul în care abordarea instituției cu privire la măsurarea corelațiilor respective este judicioasă, consecventă cu orizonturile de lichiditate aplicabile și implementată cu integritate.

(3) Până la 28 septembrie 2020, ABE emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, care stabilesc criterii de utilizare a datelor de intrare în modelul de măsurare a riscurilor menționate la articolul 325bc.

Articolul 325bi

Cerințe calitative

(1) Orice model intern de măsurare a riscurilor utilizat în sensul prezentului capitol este solid din punct de vedere conceptual, este calculat și implementat cu integritate și îndeplinește cumulativ cerințele calitative următoare:

(a) orice model intern de măsurare a riscurilor utilizat pentru a calcula cerințele de capital pentru riscul de piață face parte integrantă din procesul instituției de administrare zilnică a riscului și servește ca bază pentru raportarea expunerilor la risc către conducerea superioară;

▼B

(b) o instituție are o unitate de control al riscului care este independentă de unitățile care desfășoară activități de tranzacționare și care raportează direct conducerii superioare; unitatea în cauză este responsabilă pentru proiectarea și implementarea oricărui model intern de măsurare a riscurilor; unitatea efectuează validarea inițială și pe bază continuă a oricărui model intern utilizat în sensul prezentului capitol și răspunde de sistemul global de administrare a riscurilor; aceasta produce și analizează rapoarte zilnice asupra rezultatelor oricărui model intern utilizat pentru a calcula cerințele de capital pentru riscul de piață, precum și rapoarte asupra caracterului adecvat al măsurilor care trebuie luate în ceea ce privește limitele de tranzacționare;

(c) organul de conducere și conducerea superioară sunt implicate în mod activ în procesul de control al riscului, iar rapoartele zilnice realizate de către unitatea de control al riscului sunt reexaminate la un nivel al conducerii care deține suficientă autoritate pentru a impune diminuarea pozițiilor asumate de fiecare trader și diminuarea expunerii totale la risc a instituției;

(d) instituția are personal suficient de numeros care să aibă un nivel de calificare adecvat în utilizarea modelelor interne sofisticate de măsurare a riscurilor și personal suficient de numeros care să dețină calificări în domenii precum tranzacționarea, controlul riscurilor, auditul și înregistrarea și monitorizarea tranzacțiilor inițiate («back office»);

(e) instituția dispune de un set bine documentat de politici, proceduri și mecanisme de control interne pentru a monitoriza și a asigura conformitatea cu funcționarea generală a modelelor sale interne de măsurare a riscurilor;

(f) orice model intern de măsurare a riscurilor, inclusiv orice model de evaluare, are un istoric dovedit în ceea ce privește acuratețea rezonabilă a acestuia în măsurarea riscurilor și nu diferă semnificativ de modelele utilizate de instituție pentru administrarea sa internă a riscurilor;

(g) instituția derulează în mod frecvent programe riguroase de simulări de criză, inclusiv simulări de criză în sens invers («reverse stress tests»), care cuprind orice model intern de măsurare a riscurilor; rezultatele respectivelor simulări de criză sunt analizate de conducerea superioară cel puțin o dată pe lună și sunt conforme cu politicile și limitele aprobate de către organul de conducere; instituția ia măsuri corespunzătoare în cazul în care rezultatele simulărilor de criză arată pierderi excesive generate de activitățile de tranzacționare ale instituției în anumite circumstanțe;

(h) instituția desfășoară, într-un mod pe care autoritățile competente îl consideră satisfăcător, o analiză independentă a modelelor sale interne de măsurare a riscurilor, fie în cadrul procesului său periodic de audit intern, fie prin mandatarea unei întreprinderi terțe să efectueze analiza în cauză.

▼B

În sensul literei (h) de la primul paragraf, o întreprindere terță înseamnă o întreprindere care furnizează servicii de audit sau de consultanță către instituții și care are personal cu suficiente calificări în domeniul riscului de piață în cadrul activităților de tranzacționare.

(2) Analiza menționată la alineatul (1) litera (h) include atât activitățile unităților care desfășoară activități de tranzacționare, cât și activitățile unității independente de control al riscului. Instituția își reexaminează procesul general de administrare a riscurilor cel puțin o dată pe an. Reexaminarea evaluează următoarele aspecte:

(a) caracterul adecvat al documentației sistemului și procesului de administrare a riscului, precum și organizarea unității de control al riscului;

(b) integrarea rezultatelor măsurării riscurilor în cadrul gestionării zilnice a riscurilor și integritatea sistemului de informare a conducerii;

(c) procesele pe care instituția le utilizează pentru aprobarea modelelor de evaluare a riscului («risk-pricing models») și pentru aprobarea sistemelor de evaluare care sunt folosite de către personalul din unitățile responsabile cu inițierea tranzacțiilor («front office») și din unitățile responsabile cu înregistrarea și monitorizarea tranzacțiilor inițiate («back office»);

(d) sfera riscurilor surprinse de către model, acuratețea și adecvarea sistemului de măsurare a riscurilor și validarea oricăror modificări semnificative în cadrul modelului intern de măsurare a riscurilor;

(e) acuratețea și caracterul complet al datelor aferente pozițiilor, acuratețea și caracterul adecvat în ceea ce privește ipotezele referitoare la volatilitate și corelare, acuratețea calculelor evaluării și ale sensibilității la risc, precum și acuratețea și caracterul adecvat al metodelor utilizate pentru generarea de date de substituire atunci când datele disponibile sunt insuficiente pentru a îndeplini cerința prevăzută în prezentul capitol;

(f) procesul de verificare pe care instituția îl utilizează la evaluarea consecvenței, oportunității și fiabilității surselor de date utilizate pentru rularea modelelor sale interne de măsurare a riscurilor, inclusiv independența acestor surse de date;

(g) procesul de verificare pe care instituția îl utilizează la evaluarea cerințelor privind testarea *ex post* și a cerințelor privind atribuirea profitului și a pierderii pentru a aprecia acuratețea modelelor sale interne de măsurare a riscurilor;

(h) în cazul în care reexaminarea este efectuată de o întreprindere terță în conformitate cu prezentul articol alineatul (1) litera (h), verificarea faptului că procesul de validare internă prevăzut la articolul 325bj își îndeplinește obiectivele.

(3) Instituțiile își actualizează tehnicile și practicile utilizate pentru oricare dintre modelele interne de măsurare a riscurilor pe care le folosesc în sensul prezentului capitol pentru a ține seama de evoluția noilor tehnici și bune practici care apar referitor la respectivele modele interne de măsurare a riscurilor.

▼B

Articolul 325bj

Validarea internă

(1) Instituțiile dispun de proceduri pentru a asigura validarea adecvată a oricărui model intern de măsurare a riscurilor utilizat în sensul prezentului capitol de către părți cu calificare adecvată care sunt independente de procesul de elaborare, pentru a se asigura că orice astfel de model este solid din punct de vedere conceptual și surprinde în mod adecvat toate riscurile semnificative.

(2) Instituțiile efectuează validarea menționată la alineatul (1) în următoarele circumstanțe:

(a) atunci când un model intern de măsurare a riscurilor este elaborat inițial și atunci când sunt operate modificări semnificative asupra modelului respectiv;

(b) periodic, în special atunci când au intervenit modificări structurale semnificative ale pieței sau modificări ale componenței portofoliului care ar putea face ca modelul intern de măsurare a riscurilor să nu mai fie adecvat.

(3) Validarea modelelor interne de măsurare a riscurilor ale unei instituții nu se limitează la cerințele privind testarea ex post și atribuirea profitului și a pierderii, ci include cel puțin următoarele:

(a) teste pentru a verifica dacă ipotezele aferente modelului intern sunt adecvate și nu subestimează sau supraestimează riscul;

(b) teste proprii de validare a modelului intern, inclusiv teste ex post, în plus față de programele de testare ex post impuse prin reglementări, în legătură cu riscurile și structurile portofoliilor lor;

(c) utilizarea portofoliilor ipotetice pentru a avea siguranța că modelul intern de măsurare a riscurilor este în măsură să țină cont de trăsături structurale particulare care pot apărea, de exemplu riscurile semnificative aferente bazei și riscul de concentrare sau riscurile asociate utilizării de substituenți.

Articolul 325bk

Calcularea măsurii riscurilor pentru scenarii de criză

(1) Măsura riscurilor pentru scenarii de criză aferentă unui factor de risc nemodelabil înseamnă pierderea suferită la nivelul tuturor pozițiilor aferente portofoliului de tranzacționare sau pozițiilor din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă care include respectivul factor de risc nemodelabil în cazul în care respectivului factor de risc i se aplică un scenariu extrem al șocurilor viitoare.

(2) Instituțiile elaborează scenarii extreme ale șocurilor viitoare adecvate pentru toți factorii de risc nemodelabili, într-un mod pe care autoritățile competente îl consideră satisfăcător.

▼B

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) modul în care instituțiile urmează să elaboreze care sunt scenariile extreme ale șocurilor viitoare aplicabile factorilor de risc nemodelabili și modul în care acestea urmează să aplice factorilor de risc în cauză respectivele scenarii extrem ale șocurilor viitoare;

(b) un scenariu extrem al șocurilor viitoare stabilit prin reglementări pentru fiecare subcategorie generală de factori de risc enumerată în tabelul 2 de la articolul 325bd, pe care instituțiile să îl poată utiliza atunci când nu pot elabora un scenariu extrem al șocurilor viitoare în conformitate cu litera (a) de la prezentul paragraf sau pe care autoritățile competente să le poată impune instituțiilor să îl aplice dacă nu consideră că scenariul extrem al șocurilor viitoare elaborat de instituție este satisfăcător;

(c) circumstanțele în care instituțiile pot calcula o măsură a riscurilor pentru scenarii de criză pentru mai mulți factori de risc nemodelabili;

(d) modul în care instituțiile trebuie să prezinte în formă agregată măsurile riscurilor pentru scenarii de criză în cazul tuturor factorilor de risc nemodelabili incluși în pozițiile din portofoliul lor de tranzacționare și în pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă.

La elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare respective, ABE ia în considerare faptul că nivelul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață aferent unui factor de risc nemodelabil, astfel cum este prevăzut la prezentul articol, trebuie să fie la fel de ridicat ca și nivelul cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață care ar fi calculate în conformitate cu prezentul capitol dacă acest factor de risc ar fi modelabil.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 septembrie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Secțiunea 3

Modelul intern pentru riscul de nerambursare

Articolul 325bl

Sfera de aplicare a modelului intern pentru riscul de nerambursare

(1) Toate pozițiile unei instituții care au fost atribuite birourilor de tranzacționare pentru care instituția a primit aprobarea prevăzută la articolul 325az alineatul (2) sunt supuse unei cerințe de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare în cazul în care pozițiile respective conțin cel puțin un factor de risc pus în corespondență cu categoriile generale de factori de risc «capital propriu» sau «marjă de credit» în conformitate cu articolul 325bd alineatul (1). Această cerință de fonduri proprii, care se adaugă la riscurile reflectate de cerințele de fonduri proprii menționate la articolul 325ba alineatul (1), se calculează pe baza modelului intern pentru riscul de nerambursare al instituției. Modelul respectiv respectă cerințele prevăzute în prezenta secțiune.

▼B

(2) Pentru fiecare dintre pozițiile menționate la alineatul (1), o instituție identifică un singur emitent de titluri de datorie sau de capital tranzacționate legate de cel puțin un factor de risc.

Articolul 325bm

Aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul de nerambursare

(1) Autoritățile competente acordă unei instituții aprobarea de a utiliza un model intern pentru riscul de nerambursare pentru a calcula cerințele de fonduri proprii menționate la articolul 325ba alineatul (2) pentru toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare menționate la articolul 325bl care sunt atribuite unui birou de tranzacționare pentru care modelul intern pentru riscul de nerambursare să fie conform cu cerințele stabilite la articolele 325bi, 325bj, 325bn, 325bo și 325bp.

(2) În cazul în care un birou de tranzacționare al unei instituții căruia i-a fost atribuită cel puțin una dintre pozițiile din portofoliul de tranzacționare menționate la articolul 325bl nu îndeplinește cerințele stabilite la alineatul (1) din prezentul articol, cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață aferent tuturor pozițiilor din respectivul birou de tranzacționare se calculează în conformitate cu abordarea prevăzută la capitolul 1a.

Articolul 325bn

Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare cu utilizarea unui model intern pentru riscul de nerambursare

(1) Instituțiile calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare utilizând un model intern pentru riscul de nerambursare în cazul portofoliului tuturor pozițiilor menționate la articolul 325bl, după cum urmează:

(a) cerințele de fonduri proprii sunt egale cu un număr al valorii la risc care măsoară pierderea potențială – la nivelul valorii de piață – a portofoliului cauzată de starea de nerambursare a emitenților cu privire la pozițiile respective, la un interval de încredere de 99,9 %, pe un orizont de timp de un an;

(b) pierderea potențială menționată la litera (a) reprezintă o pierdere directă sau indirectă la nivelul valorii de piață a unei poziții care a fost cauzată de starea de nerambursare a emitenților și care se adaugă pierderilor eventuale care au fost deja luate în considerare în cadrul evaluării curente a poziției; starea de nerambursare a emitenților pozițiilor pe titluri de capital este reprezentată de scăderea la zero a cuantumului prețurilor titlurilor de capital ale emitenților;

(c) instituțiile stabilesc corelațiile între nerambursările diferiților emitenți pe baza unei metodologii solide din punct de vedere conceptual, utilizând date istorice obiective privind marjele de credit de pe piață sau prețurile titlurilor de capital pentru o perioadă de cel puțin 10 ani, care include și perioada de criză identificată de instituție în conformitate cu articolul 325bc alineatul (2); calculul corelațiilor între nerambursările diferiților emitenți este calibrat în funcție de un orizont de timp de un an;

▼B

(d) modelul intern pentru riscul de nerambursare se bazează pe ipoteza unei poziții constante pe un an.

(2) Instituțiile calculează cerința de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare utilizând un model intern pentru riscul de nerambursare menționat la alineatul (1) cel puțin o dată pe săptămână.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) literele (a) și (c), o instituție poate înlocui orizontul de timp de un an cu un orizont de timp de șaizeci de zile pentru calcularea riscului de nerambursare aferent unora dintre pozițiile pe titluri de capital sau tuturor acestor poziții, după caz. În acest caz, calculul corelațiilor între nerambursările aferente prețurilor titlurilor de capital și probabilitățile de nerambursare trebuie să fie consecvent cu un orizont de timp de șaizeci de zile, iar calculul corelațiilor între nerambursările aferente prețurilor titlurilor de capital și cele aferente prețurilor obligațiunilor trebuie să fie consecvent cu un orizont de timp de un an.

Articolul 325bo

Recunoașterea acoperirilor în cadrul unui model intern pentru riscul de nerambursare

(1) Instituțiile pot include acoperirile în modelul lor intern pentru riscul de nerambursare și pot compensa pozițiile atunci când pozițiile lungi și cele scurte sunt asociate aceluiași instrument financiar.

(2) Instituțiile pot recunoaște, în modelul lor intern pentru riscul de nerambursare, doar efectele acoperirii sau ale diversificării asociate cu poziții lungi și poziții scurte care implică instrumente sau titluri de valoare diferite ale aceluiași debitor, precum și cu poziții lungi și poziții scurte pe emitenți diferiți, prin modelarea explicită a pozițiilor lungi și a pozițiilor scurte brute pe diferitele instrumente, inclusiv prin modelarea riscurilor aferente bazei între emitenți diferiți.

(3) Instituțiile reflectă în modelul lor intern pentru riscul de nerambursare riscurile semnificative între un instrument de acoperire și instrumentul acoperit care s-ar putea produce în intervalul dintre scadența instrumentului de acoperire și orizontul de timp de un an, precum și potențialul de risc semnificativ aferent bazei pe care îl au strategiile de acoperire care rezultă din diferențele între tipuri de produse, rang în structura capitalului, rating intern sau extern, scadență, data emiterii («vintage») și alte diferențe. Instituțiile recunosc un instrument de acoperire numai în măsura în care aceasta poate fi menținută chiar și atunci când un eveniment de credit sau de alt tip este iminent pentru debitor.

▼B

Articolul 325bp

Cerințe specifice privind modelul intern pentru riscul de nerambursare

(1) Modelul intern pentru riscul de nerambursare menționat la articolul 325bm alineatul (1) este în măsură să modeleze intrarea în stare de nerambursare a unor emitenți individuali, precum și intrarea simultană în stare de nerambursare a mai multor emitenți și reflectă impactul acestor stări de nerambursare la nivelul valorilor de piață ale pozițiilor care sunt incluse în sfera de aplicare a modelului respectiv. În acest scop, intrarea în stare de nerambursare a fiecărui emitent în parte este modelată utilizând două tipuri de factori de risc sistematic.

(2) Modelul intern pentru riscul de nerambursare reflectă ciclul economic, inclusiv dependența dintre ratele de recuperare și factorii de risc sistematic menționați la alineatul (1).

(3) Modelul intern pentru riscul de nerambursare reflectă impactul neliniar al opțiunilor și al altor poziții cu un comportament neliniar semnificativ în ceea ce privește variațiile de preț. Instituțiile țin cont de asemenea de dimensiunea riscului de model care este inerent evaluării și estimării riscurilor de preț asociate acestor produse.

(4) Modelul intern pentru riscul de nerambursare se bazează pe date obiective și actualizate.

(5) Pentru a simula starea de nerambursare a emitenților în modelul intern pentru riscul de nerambursare, estimările instituției privind probabilitățile de nerambursare îndeplinesc următoarele cerințe:

(a) probabilitățile de nerambursare au un prag minim de 0,03 %;

(b) probabilitățile de nerambursare se bazează pe un orizont de timp de un an, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta secțiune;

(c) probabilitățile de nerambursare se măsoară utilizând, singure sau în combinație cu prețurile de piață curente, date observate într-o perioadă istorică de cel puțin cinci ani privind nerambursări reale din trecut și scăderi extreme ale prețurilor de piață echivalente cu situații de nerambursare; probabilitățile de nerambursare nu se deduc exclusiv pe baza prețurilor de piață curente;

(d) o instituție care a primit aprobarea de a estima probabilitățile de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secțiunea 1 utilizează metodologia stabilită la acea secțiunea respectivă pentru a calcula probabilitățile de nerambursare;

▼B

(e) o instituție care nu a primit aprobarea de a estima probabilitățile de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secțiunea 1 elaborează o metodologie internă sau utilizează surse externe pentru a calcula probabilitățile de nerambursare; în ambele situații, estimările probabilităților de nerambursare sunt în acord cu cerințele prevăzute la prezentul articol.

(6) Pentru a simula starea de nerambursare a emitenților în modelul intern pentru riscul de nerambursare, estimările instituției privind pierderea în caz de nerambursare îndeplinesc următoarele cerințe:

(a) estimările privind pierderea în caz de nerambursare au un prag minim de 0 %;

(b) estimările privind pierderea în caz de nerambursare reflectă rangul fiecărei poziții;

(c) o instituție care a primit aprobarea de a estima pierderea în caz de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secțiunea 1 utilizează metodologia stabilită la secțiunea respectivă pentru a calcula estimările privind pierderea în caz de nerambursare;

(d) o instituție care nu a primit aprobarea de a estima pierderea în caz de nerambursare în conformitate cu titlul II capitolul 3 secțiunea 1 elaborează o metodologie internă sau utilizează surse externe pentru a estima pierderea în caz de nerambursare; în ambele situații, estimările pierderii în caz de nerambursare sunt în acord cu cerințele prevăzute la prezentul articol.

(7) Ca parte a analizei independente și a validării modelelor interne utilizate în sensul prezentului capitol, inclusiv pentru sistemul de măsurare a riscurilor, instituțiile:

(a) verifică dacă metoda lor de modelare a corelațiilor și a variațiilor de preț este adecvată pentru portofoliul lor, în special în materie de alegere și de ponderare a factorilor de risc sistematic din cadrul modelului;

(b) efectuează o serie de simulări de criză, inclusiv analize de sensibilitate și analize ale scenariilor, pentru a evalua caracterul rezonabil din punct de vedere calitativ și cantitativ al modelului intern pentru riscul de nerambursare, în special în ceea ce privește tratamentul concentrărilor; și

(c) aplică o validare cantitativă adecvată care să includă valori de referință interne relevante pentru modelare.

Aceste teste menționate la litera (b) nu se limitează la gama de evenimente survenite în trecut.

(8) Modelul intern pentru riscul de nerambursare reflectă în mod corespunzător concentrările emitenților și concentrările care pot apărea în cadrul unei clase de produse și între diferitele clase de produse în condiții de criză.

(9) Modelul intern pentru riscul de nerambursare este în concordanță cu metodele interne de administrare a riscurilor ale instituției pentru identificarea, cuantificarea și administrarea riscurilor de tranzacționare.

▼B

(10) Instituțiile dispun de politici și proceduri clar definite pentru a determina ipotezele de nerambursare privind corelațiile între diferiți emitenți în conformitate cu articolul 325bn alineatul (1) litera (c) și selecția preferată a metodei pentru a estima probabilitățile de nerambursare menționate la prezentul articol alineatul (5) litera (e) și pierderile în caz de nerambursare menționate la prezentul articol alineatul (6) litera (d).

(11) Instituțiile își documentează modelele interne în așa fel încât ipotezele lor privind corelațiile și alte ipoteze de modelare să fie transparente pentru autoritățile competente.

(12) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica cerințele pe care trebuie să le îndeplinească metodologia internă sau sursele externe ale unei instituții pentru estimarea probabilităților de nerambursare și a pierderii în caz de nerambursare în conformitate cu alineatul (5) litera (e) și cu alineatul (6) litera (d).

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 septembrie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

91. La articolul 384 alineatul (1), definiția EAD_i^{total} total se înlocuiește după cum urmează:

„EAD_i^{total} = valoarea totală a expunerii la riscul de credit al contrapărții «i» (total pentru toate seturile sale de compensare), incluzând efectul garanțiilor reale în conformitate cu metodele prevăzute în secțiunile 3-6 de la titlul II capitolul 6, aplicabile la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit al contrapărții în cauză.”;

92. Articolul 385 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 385

Alternativă la utilizarea metodelor CVA de calculare a cerințelor de fonduri proprii

Ca alternativă la articolul 384, pentru instrumentele prevăzute la articolul 382 și cu condiția acordului prealabil al autorității competente, instituțiile care folosesc metoda expunerii inițiale prevăzută la articolul 282 pot aplica un factor de multiplicare egal cu 10 valorilor ponderate la risc ale expunerilor care rezultă pentru riscul de credit al contrapărții al acestor expuneri, în locul calculării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul CVA.”;

93. Articolul 390 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 390

Calculul valorii expunerii

(1) Expunerile totale față de un grup de clienți aflați în legătură se calculează însumând expunerile față de clienții individuali din grupul respectiv.

▼B

(2) Expunerile totale față de clienți individuali se calculează prin însumarea expunerilor din portofoliul de tranzacționare și a expunerilor din afara portofoliului de tranzacționare.

(3) Pentru expunerile din portofoliul de tranzacționare, instituțiile pot:

(a) să își compenseze pozițiile lungi și pozițiile scurte pe același instrument financiar emis de un anumit client, poziția netă pe fiecare dintre diferitele instrumente fiind calculată conform metodelor prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 2;

(b) să își compenseze pozițiile lungi și pozițiile scurte pe instrumente financiare diferite emise de un anumit client, dar numai dacă instrumentul financiar suport pentru poziția scurtă are un rang inferior în raport cu instrumentul financiar suport pentru poziția lungă sau dacă instrumentele-suport au același rang.

În sensul literelor (a) și (b), instrumentele financiare pot fi încadrate în categorii în funcție de diferitele ranguri, în vederea stabilirii rangului relativ al pozițiilor.

(4) Instituțiile calculează valorile expunerii aferente contractelor derivate enumerate în anexa II și ale contractelor derivate de credit încheiate direct cu un client în conformitate cu una dintre metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunile 3, 4 și 5, după caz. Expunerile rezultate din tranzacțiile menționate la articolele 378, 379 și 380 se calculează prin modalitatea descrisă la articolele respective.

Pentru calcularea valorii expunerii pentru contractele menționate la primul paragraf, în cazul în care contractele respective sunt alocate portofoliului de tranzacționare, instituțiile respectă totodată principiile prevăzute la articolul 299.

Prin derogare de la primul paragraf, instituțiile care au aprobarea de a utiliza metodele menționate în capitolul 4 secțiunea 4 și în capitolul 6 secțiunea 6 de la titlul II din partea a treia pot utiliza metodele respective pentru calcularea valorii expunerii cu privire la operațiunile de finanțare titluri de valoare.

(5) Instituțiile adaugă la expunerile totale față de un client expunerile care provin din contractele derivate enumerate în anexa II și din contractele derivate de credit care nu sunt încheiate direct cu respectivul client, dar pentru care instrumentul de datorie sau de capital suport a fost emis de respectivul client.

(6) Expunerile nu cuprind niciuna dintre următoarele:

(a) în cazul tranzacțiilor de schimb valutar, expunerile înregistrate în cursul normal al decontării în timpul celor două zile lucrătoare ulterioare plății;

(b) în cazul tranzacțiilor de vânzare sau cumpărare a unor titluri de valoare, expunerile înregistrate în cursul normal al decontării în timpul celor cinci zile lucrătoare ulterioare plății sau livrării titlurilor, oricare dintre acestea survine mai întâi;

▼B

(c) în cazul furnizării de servicii de transfer de fonduri, inclusiv de prestare de servicii de plată, compensări și decontări în orice monedă și de bancă corespondentă sau de servicii de compensare, decontare și custodie a instrumentelor financiare către clienți, primirea întârziată a finanțării și alte expuneri care decurg din activitatea cu clienții, care nu durează mai mult decât până în următoarea zi lucrătoare;

(d) în cazul furnizării de servicii de transfer de fonduri, inclusiv de prestare de servicii de plată, compensări și decontări în orice monedă și de bancă corespondentă, expunerile pe parcursul zilei («intra-day») față de instituțiile care prestează serviciile respective;

(e) expunerile deduse din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau din elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în conformitate cu articolele 36 și 56 sau orice altă deducere din elementele respective care reduce rata de solvabilitate.

(7) Pentru a determina expunerea globală față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură, cu privire la clienți față de care instituția are expuneri prin tranzacțiile menționate la articolul 112 literele (m) și (o) sau prin alte tranzacții, atunci când există o expunere față de active-suport, o instituție evaluează expunerile sale suport luând în considerare substanța economică a structurii tranzacției și riscurile inerente structurii tranzacției propriu-zise, pentru a stabili dacă aceasta constituie o expunere suplimentară.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) condițiile și metodologiile care trebuie utilizate pentru a determina expunerea globală față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură, din punctul de vedere al tipurilor de expuneri prevăzute la alineatul (7);

(b) condițiile în care structura tranzacțiilor menționate la alineatul (7) nu constituie o expunere suplimentară.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(9) În scopul alineatului (5), ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza modul de determinare a expunerilor care provin din contractele derivate enumerate în anexa II și din contractele derivate de credit, atunci când contractele nu sunt încheiate direct cu respectivul client, dar instrumentul de datorie sau de capital emis de respectivul client a fost emis de acesta pentru a le include în expunerile față de client.

ABE prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 martie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

▼B

94. La articolul 391 se adaugă următorul paragraf:

„În scopul primului paragraf, Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 464 alineatul (2), decizii prin care să stabilească dacă o țară terță aplică cerințe de supraveghere și de reglementare prudențiale cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune.”;

95. Articolul 392 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 392

Definiția unei expuneri mari

Expunerea unei instituții față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură este considerată a fi o expunere mare în cazul în care valoarea expunerii este cel puțin egală cu 10 % din fondurile sale proprii de nivel 1.”;

96. Articolul 394 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 394

Cerințe de raportare

(1) Instituțiile raportează autorităților lor competente următoarele informații cu privire la fiecare expunere mare pe care o dețin, inclusiv cu privire la expunerile mari exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1):

(a) identitatea clientului sau a grupului de clienți aflați în legătură față de care instituția are o expunere mare;

(b) valoarea expunerii înainte de a se lua în considerare efectul diminuării riscului de credit, dacă este cazul;

(c) în cazul în care se utilizează, tipul protecției finanțate sau nefinanțate a creditului;

(d) valoarea expunerii după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit calculat în sensul articolului 395 alineatul (1), dacă este cazul.

Instituțiile care fac obiectul dispozițiilor părții a treia titlul II capitolul 3 raportează autorităților lor competente cele mai mari 20 de expuneri determinate pe bază consolidată, excluzând expunerile exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1).

De asemenea, instituțiile raportează autorităților lor competente, pe bază consolidată, expunerile cu o valoare mai mare sau egală cu 300 de milioane EUR, dar mai mică de 10 % din fondurile lor proprii de nivel 1.

(2) În plus față de informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile raportează următoarele informații autorităților lor competente, în legătură cu cele mai mari 10 expuneri ale lor față de instituții, pe o bază consolidată, precum și cu cele mai mari 10 expuneri ale lor față de entitățile din sectorul bancar paralel care desfășoară activități bancare în afara cadrului reglementat, pe o bază consolidată, inclusiv în legătură cu expunerile mari exceptate de la aplicarea articolului 395 alineatul (1):

(a) identitatea clientului sau a grupului de clienți aflați în legătură față de care instituția are o expunere mare;

▼B

(b) valoarea expunerii înainte de a se lua în considerare efectul diminuării riscului de credit, dacă este cazul;

(c) în cazul în care se utilizează, tipul protecției finanțate sau nefinanțate a creditului;

(d) valoarea expunerii după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit calculat în sensul articolului 395 alineatul (1), dacă este cazul.

(3) Instituțiile raportează informațiile menționate la alineatele (1) și (2) autorităților lor competente cel puțin de două ori pe an.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza criteriile de identificare a entităților din sectorul bancar paralel menționate la alineatul (2).

La elaborarea respectivelor proiecte de standarde tehnice de reglementare, ABE trebuie să țină seama de evoluțiile de la nivel internațional și de standardele convenite la nivel internațional privind sistemul bancar paralel și să examineze dacă:

(a) relația cu o entitate sau cu un grup de entități poate să prezinte riscuri pentru solvabilitatea sau poziția de lichiditate a instituției;

(b) entitățile care fac obiectul unor cerințe de lichiditate sau de solvabilitate similare celor impuse de prezentul regulament și de Directiva 2013/36/UE ar trebui să fie în totalitate sau parțial exceptate de la obligația de raportare menționată la alineatul (2) privind entitățile din sistemul bancar paralel.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2020.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

97. Articolul 395 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O instituție nu poate să înregistreze, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403, o expunere față de un client sau grup de clienți aflați în legătură a cărei valoare depășește 25 % din fondurile sale proprii de nivel 1. În cazul în care clientul este o instituție sau în cazul în care un grup de clienți aflați în legătură include una sau mai multe instituții, valoarea respectivă nu poate depăși 25 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției sau 150 de milioane EUR, luându-se în considerare valoarea cea mai mare, cu condiția ca suma valorilor expunerilor, după luarea în calcul a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403, față de toți clienții aflați în legătură care nu sunt instituții să nu depășească 25 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției.

În cazul în care suma de 150 de milioane EUR este mai mare decât 25 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției, valoarea expunerii, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403 din prezentul regulament, nu depășește o limită rezonabilă în ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 ale instituției respective. Această limită este determinată de instituție în conformitate cu politicile și procedurile menționate la articolul 81 din Directiva 2013/36/UE pentru a aborda și a controla riscul de concentrare. Limita nu poate depăși 100 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției.

▼B

Autoritățile competente pot stabili o limită mai mică de 150 de milioane EUR, caz în care informează ABE și Comisia în acest sens.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, o G-SII nu poate să înregistreze o expunere față de o altă G-SII sau o G-SII din afara UE, a cărei valoare, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu articolele 399-403, depășește 15 % din fondurile sale proprii de nivel 1. O G-SII respectă această limită în termen de maximum 12 luni de la data la care a fost identificată ca fiind o G-SII. Atunci când G-SII înregistrează o expunere față de o altă instituție sau grup care este identificat ca fiind o G-SII sau o G-SII din afara UE, aceasta respectă această limită în termen de 12 luni de la data la care instituția sau grupul respectiv a fost identificat ca fiind o G-SII sau o G-SII din afara UE.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Limitele prevăzute la prezentul articol pot fi depășite în cazul expunerilor din portofoliul de tranzacționare al instituției dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) expunerea din afara portofoliului de tranzacționare față de clientul sau grupul de clienți aflați în legătură în cauză nu depășește limita prevăzută la alineatul (1), această limită fiind calculată cu referire la fondurile proprii de nivel 1, astfel încât excedentul să rezulte în întregime din portofoliul de tranzacționare;

(b) instituția îndeplinește o cerință suplimentară de fonduri proprii pe partea expunerii care depășește limita prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol, care este calculată în conformitate cu articolele 397 și 398;

(c) în cazul în care au trecut 10 zile sau mai puțin de la apariția excedentului menționat la litera (b), expunerea din portofoliul de tranzacționare față de clientul sau grupul de clienți aflați în legătură în cauză nu depășește 500 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției;

(d) excedentele care se mențin mai mult de 10 zile nu depășesc în total 600 % din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției.

De fiecare dată când limita este depășită, instituția raportează autorităților competente, fără întârziere, cuantumul excedentului și numele clientului în cauză și, după caz, numele grupului de clienți aflați în legătură în cauză.”;

98. Articolul 396 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care se aplică suma de 150 de milioane EUR menționată la articolul 395 alineatul (1), autoritățile competente pot permite depășirea, de la caz la caz, a limitei de 100 % în ceea ce privește fondurile proprii de nivel 1 ale instituției.”;

▼B

(ii) se adaugă paragraful următor:

„Dacă, în cazurile excepționale menționate la primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat, o autoritate competentă permite unei instituții să depășească limita stabilită la articolul 395 alineatul (1) pentru o perioadă mai mare de trei luni, instituția prezintă un plan de revenire în timp util la situația de respectare a limitei pe care autoritatea competentă să îl considere satisfăcător și realizează planul respectiv în perioada de timp convenită cu autoritatea competentă. Autoritatea competentă monitorizează punerea în aplicare a planului și solicită o revenire mai rapidă la situația de respectare a cerințelor, dacă este cazul.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3) în sensul alineatului (1), ABE emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, pentru a preciza modul în care autoritățile competente pot stabili:

(a) cazurile excepționale menționate la alineatul (1) de la prezentul articol;

(b) timpul considerat necesar pentru revenirea la situația de respectare a cerințelor;

(c) măsurile care urmează să fie luate pentru a asigura revenirea în timp util la situația de respectare a cerințelor de către instituție.”;

99. La articolul 397, în tabelul 1 coloana 1, termenul „capitalul eligibil” se înlocuieşte cu termenul „fondurile proprii de nivel 1”;

100. Articolul 399 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O instituție utilizează o tehnică de diminuare a riscului de credit pentru calcularea unei expuneri atunci când a utilizat tehnica respectivă pentru a calcula cerințele de capital pentru riscul de credit în conformitate cu partea a treia titlul II, dacă tehnica de diminuare a riscului de credit îndeplinește condițiile prevăzute la prezentul articol.

În sensul articolelor 400-403, termenul «garanție» include instrumentele financiare derivate de credit recunoscute în temeiul părții a treia titlul II capitolul 4, altele decât instrumentele de tipul «credit linked note».”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Tehnicile de diminuare a riscului de credit care sunt disponibile numai pentru instituțiile care utilizează una dintre abordările IRB nu sunt utilizate pentru reducerea valorilor expunerilor pentru scopul expunerilor mari, cu excepția expunerilor garantate cu bunuri imobile în conformitate cu articolul 402.”;

▼B

101. Articolul 400 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se modifică după cum urmează:

(i) litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) expunerile din tranzacții ale membrilor compensatori și contribuțiile la fondul de garantare aferente contrapărților centrale calificate;”;

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(l) expunerile din tranzacții ale clienților astfel cum sunt menționate la articolul 305 alineatul (2) sau (3);

(m) deținerile, de către entități de rezoluție sau de către filiale ale acestora care nu sunt ele însele entități de rezoluție, de instrumente de fonduri proprii și de pasive eligibile menționate la articolul 45f alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, emise de oricare din următoarele entități:

(i) în privința entităților de rezoluție, alte entități care aparțin aceluiași grup de rezoluție;

(ii) în privința filialelor unei entități de rezoluție care nu sunt ele însele entități de rezoluție, filialele relevante ale unei filiale care aparțin aceluiași grup de rezoluție;

(n) expunerile care decurg dintr-un angajament de valoare minimă care îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 132c alineatul (3).”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) expuneri asumate de o instituție, inclusiv prin participații sau alte tipuri de deținere, față de întreprinderea-mamă, față de alte filiale ale întreprinderii-mamă respective sau față de propriile filiale și participații calificate, în măsura în care întreprinderile respective fac obiectul supravegherii pe bază consolidată, la fel ca instituția însăși, în conformitate cu prezentul regulament, cu Directiva 2002/87/CE sau cu standarde echivalente în vigoare într-o țară terță; expunerile care nu îndeplinesc criteriile respective, indiferent dacă sunt exceptate sau nu de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din prezentul regulament, sunt considerate expuneri față de o parte terță;”;

▼B

(ii) litera (k) se înlocuiește cu următorul text:

„(k) expunerile sub forma unei garanții reale sau a unei garanții pentru împrumuturi locative, furnizate de un furnizor de protecție eligibil menționat la articolul 201 care se califică pentru ratingul de credit care este cel puțin cel mai mic dintre următoarele:

(i) nivelul 2 de calitate a creditului;

(ii) nivelul de calitate a creditului corespunzător ratingului în monedă străină al administrației centrale din statul membru în care își are sediul furnizorul de protecție;”;

(iii) se adaugă următoarea literă:

„(l) expunerile sub forma unei garanții pentru credite de export sprijinite în mod oficial, furnizate de o agenție de creditare a exportului care se califică pentru ratingul de credit care este cel puțin cel mai mic dintre următoarele:

(i) nivelul 2 de calitate a creditului;

(ii) nivelul de calitate a creditului corespunzător ratingului în monedă străină al administrației centrale din statul membru în care își are sediul agenția de creditare a exportului.”;

(c) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente informează ABE dacă intenționează să utilizeze oricare dintre exceptările prevăzute la alineatul (2) în conformitate cu prezentul alineat literele (a) și (b) și transmit ABE motivele care stau la baza utilizării respectivelor exceptări.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(4) Nu este permisă aplicarea simultană a mai multor exceptări din cele prevăzute la alineatele (1) și (2) pentru aceeași expunere.”;

102. Articolul 401 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 401

Calcularea efectului utilizării tehnicilor de diminuare a riscului de credit

(1) În scopul calculării valorii expunerilor în sensul articolului 395 alineatul (1), o instituție poate utiliza «valoarea ajustată integral a expunerii» (E*) calculată în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 4, luând în considerare diminuarea riscului de credit, ajustările în funcție de volatilitate și orice neconcordanță de scadență menționată în capitolul respectiv.

(2) Cu excepția instituțiilor care utilizează metoda simplă a garanțiilor financiare, în sensul alineatului (1), instituțiile utilizează metoda extinsă a garanțiilor financiare, indiferent de metoda utilizată pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit.

▼B

Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile care au aprobarea de a utiliza metodele menționate în capitolul 4 secțiunea 4 și în capitolul 6 secțiunea 6 de la titlul II din partea a treia pot utiliza metodele respective pentru calcularea valorii expunerii cu privire la operațiunile de finanțare prin titluri de valoare.

(3) Pentru a calcula valoarea expunerilor în sensul articolului 395 alineatul (1), instituțiile efectuează periodic simulări de criză privind concentrările riscului de credit, inclusiv în ceea ce privește valoarea realizabilă a oricărei garanții reale acceptate.

Aceste simulări de criză periodice menționate la primul paragraf vizează riscurile care decurg din modificările posibile ale condițiilor de piață care ar putea avea un impact negativ asupra caracterului adecvat al fondurilor proprii ale instituției, precum și riscurile care decurg din executarea garanțiilor reale în situații de criză.

Simulările de criză realizate sunt adecvate și corespunzătoare pentru evaluarea riscurilor respective.

Instituțiile includ următoarele elemente în strategiile lor de abordare a riscului de concentrare:

(a) politici și proceduri de abordare a riscurilor provenite din neconcordanțele de scadență dintre expuneri și orice protecție a creditului aferentă expunerilor respective;

(b) politici și proceduri privind riscul de concentrare care decurge din aplicarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit, în special din expunerile mari indirecte din credite, de exemplu expuneri față de un singur emitent de titluri de valoare acceptate ca garanții reale.

(4) În cazul în care o instituție reduce o expunere față de un client prin utilizarea unei tehnici eligibile de diminuare a riscului de credit în conformitate cu articolul 399 alineatul (1), aceasta tratează, în modul stabilit la articolul 403, partea din expunere cu care a fost redusă expunerea față de client ca fiind înregistrată pentru furnizorul de protecție, și nu pentru client.”;

103. La articolul 402, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Pentru calcularea valorilor expunerilor în sensul articolului 395, instituțiile pot, cu excepția situațiilor în care se interzice acest lucru în temeiul legislației naționale aplicabile, să reducă valoarea unei expuneri sau a oricărei părți a unei expuneri garantate integral cu bunuri imobile locative în conformitate cu articolul 125 alineatul (1) cu cuantumul afectat garanției al valorii de piață sau al valorii ipotecare a bunurilor respective, dar nu cu mai mult de 50 % din valoarea de piață sau 60 % din valoarea ipotecară în statele membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare în cadrul unor dispoziții cu caracter normativ sau de reglementare, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) autoritățile competente ale statelor membre nu au stabilit o pondere de risc mai mare de 35 % pentru expuneri sau părți ale expunerilor garantate cu bunuri imobile locative în conformitate cu articolul 124 alineatul (2);

▼B

(b) expunerea sau partea unei expuneri este garantată integral cu oricare dintre următoarele:

(i) una sau mai multe ipoteci pe bunuri imobile locative; sau

(ii) un bun imobil locativ într-o tranzacție de leasing în temeiul căreia locatorul păstrează dreptul de proprietate deplin asupra bunului imobil locativ, iar locatarul nu și-a exercitat încă opțiunea de achiziție;

(c) sunt îndeplinite cerințele stabilite la articolul 208 și articolul 229 alineatul (1).

(2) Pentru calcularea valorilor expunerilor în sensul articolului 395, instituțiile pot, cu excepția situațiilor în care se interzice acest lucru în temeiul legislației naționale aplicabile, să reducă valoarea unei expuneri sau a oricărei părți a unei expuneri garantate integral cu bunuri imobile comerciale în conformitate cu articolul 126 alineatul (1) cu cuantumul afectat garanției al valorii de piață sau al valorii ipotecare a bunurilor respective, dar nu cu mai mult de 50 % din valoarea de piață sau 60 % din valoarea ipotecară în statele membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare în cadrul unor dispoziții cu caracter normativ sau de reglementare, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) autoritățile competente ale statelor membre nu au stabilit o pondere de risc mai mare de 50 % pentru expuneri sau părți ale expunerilor garantate cu bunuri imobile comerciale în conformitate cu articolul 124 alineatul (2);

(b) expunerea este garantată integral cu oricare dintre următoarele:

(i) una sau mai multe ipoteci pe birouri sau alte spații comerciale; sau

(ii) unul sau mai multe birouri sau alte spații comerciale și expunerile aferente tranzacțiilor de leasing cu bunuri mobile;

(c) sunt îndeplinite cerințele de la articolul 126 alineatul (2) litera (a), articolul 208 și articolul 229 alineatul (1);

(d) bunurile imobile comerciale sunt construite integral.”;

104. Articolul 403 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 403

Metoda substituției

(1) În cazul în care o expunere față de un client este garantată de o terță parte sau acoperită de o garanție reală emisă de o terță parte, instituțiile:

(a) tratează acea parte a expunerii care este garantată ca o expunere față de garant, și nu față de client, cu condiția ca expunerea negarantată față de garant să primească o pondere de risc care să fie egală sau mai mică decât ponderea de risc a expunerii negarantate față de client în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2;

▼B

(b) tratează acea parte a expunerii care este garantată cu valoarea de piață a garanției reale recunoscute ca o expunere față de partea terță, și nu față de client, cu condiția ca expunerea să fie garantată prin garanție reală și cu condiția ca partea garantată a expunerii să primească o pondere de risc care să fie egală sau mai mică decât ponderea de risc a expunerii negarantate față de client în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2.

Metoda menționată la litera (b) de la primul paragraf nu se utilizează de către instituții în cazul unui decalaj între scadența expunerii și scadența protecției.

În sensul prezentei părți, instituțiile pot utiliza atât metoda extinsă a garanțiilor financiare, cât și metoda prevăzută la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat numai în cazul în care au dreptul să utilizeze atât metoda extinsă a garanțiilor financiare, cât și metoda simplă a garanțiilor financiare în sensul articolului 92.

(2) În cazul în care aplică dispozițiile de la alineatul (1) litera (a), instituțiile:

(a) în cazul în care garanția este denominată într-o monedă diferită de cea în care este denominată expunerea, calculează nivelul expunerii care se consideră a fi acoperită în conformitate cu dispozițiile referitoare la tratamentul aplicat neconcordanței de monede pentru protecția nefinanțată a creditului din partea a treia;

(b) tratează orice decalaj între scadența expunerii și scadența protecției în conformitate cu dispozițiile referitoare la tratamentul decalajului de scadență din partea a treia titlul II capitolul 4;

(c) pot recunoaște protecția parțială potrivit tratamentului prevăzut în partea a treia titlul II capitolul 4.

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), o instituție poate înlocui cuantumul de la prezentul alineat litera (a) cu cuantumul de la litera (b) de la prezentul alineat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la literele (c), (d) și (e) de la prezentul alineat:

(a) cuantumul total al expunerii instituției față de un emitent de garanții din cauza acordurilor de răscumpărare tripartite facilitate de un agent tripartit;

(b) cuantumul total al limitelor pe care instituția a dispus către agentul tripartit menționat la litera (a) să le aplice pentru titlurile de valoare emise de emitentul de garanții reale menționat la litera respectivă;

(c) instituția a verificat că agentul tripartit deține protecții adecvate pentru a preveni încălcări ale limitelor menționate la litera (b);

(d) autoritatea competentă nu a transmis instituției nicio preocupare serioasă;

(e) suma dintre cuantumul limitei menționat la litera (b) de la prezentul alineat și orice alte expuneri ale instituției față de emitentul de garanții nu depășește limita stabilită la articolul 395 alineatul (1).

▼B

(4) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE emite orientări care precizează condițiile de aplicare a tratamentului menționat la prezentul articol alineatul (3), inclusiv condițiile și frecvența pentru stabilirea, monitorizarea și revizuirea limitelor menționate la alineatul respectiv litera (b).

ABE publică orientările respective până la 31 decembrie 2019.”;

105. În partea a șasea, denumirea titlului I se înlocuiește cu următorul text:

„**DEFINIȚII ȘI CERINȚE DE LICHIDITATE**”;

106. Articolul 411 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 411

Definiții

În sensul prezentei părți, se aplică următoarele definiții:

1. «client financiar» înseamnă un client, inclusiv un client financiar aparținând unui grup de societăți nefinanciare, care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE ca activitate principală sau este una dintre următoarele:

   (a) o instituție de credit;

   (b) o firmă de investiții;

   (c) o entitate special constituită în scopul securitizării («SSPE»);

   (d) un organism de plasament colectiv («OPC»);

   (e) un fond de investiții cu capital fix;

   (f) o întreprindere de asigurare;

   (g) o întreprindere de reasigurare;

   (h) o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă;

   (i) o instituție financiară;

   (j) un sistem de pensii, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

2. «depozit de retail» înseamnă o datorie către o persoană fizică sau o IMM, atunci când aceasta din urmă s-ar încadra în clasa expunerilor de tip retail conform abordării standardizate sau abordării IRB privind riscul de credit, sau o datorie către o societate eligibilă pentru tratamentul prevăzut la articolul 153 alineatul (4), dacă depozitele agregate ale respectivei IMM sau ale respectivei societăți, pe baza unui grup, nu depășesc 1 milion EUR;

▼B

3. «societate pentru investiții personale» sau «PIC» înseamnă o întreprindere sau o fiducie al cărei proprietar real sau beneficiar real este fie o persoană fizică, fie un grup de persoane fizice aflate în strânsă legătură, care nu desfășoară nicio altă activitate comercială, industrială sau profesională și care a fost constituită cu scopul unic de administrare a patrimoniului proprietarului sau proprietarilor, inclusiv activități conexe, cum ar fi separarea activelor proprietarilor de activele corporative, facilitarea transferului de active în cadrul unei familii sau prevenirea divizării activelor după decesul unui membru al familiei, cu condiția ca aceste activități conexe să aibă legătură cu obiectivul principal al gestionării patrimoniului proprietarilor;

4. «broker de depozit» înseamnă o persoană fizică sau o întreprindere care plasează depozite de la terți, inclusiv depozite de retail și depozite corporative, cu excepția depozitelor de la instituții financiare, la instituții de credit, în schimbul unui comision;

5. «active negrevate de sarcini» înseamnă active care nu fac obiectul niciunei restricții juridice, contractuale, de reglementare sau de alt tip care să împiedice instituția să lichideze, să vândă, să transfere, să atribuie sau, în general, să cedeze astfel de active printr-o tranzacție de vânzări directe sau printr-un acord de răscumpărare;

6. «supragarantare neobligatorie» înseamnă orice cuantum al activelor pe care instituția nu este obligată să îl asocieze unei emisiuni de obligațiuni garantate în temeiul unor dispoziții legale sau de reglementare, al unor angajamente contractuale sau din motive de disciplină a pieței, inclusiv, în special, în cazul în care activele sunt furnizate în plus față de cerința de supragarantare minimă juridică, statutară sau de reglementare aplicabilă obligațiunilor garantate în conformitate cu legislația națională a unui stat membru sau a unei țări terțe;

7. «cerința de acoperire prin active» înseamnă raportul dintre active și pasive, determinat în conformitate cu legislația națională a unui stat membru sau a unei țări terțe în scopul îmbunătățirii calității creditului în ceea ce privește obligațiunile garantate;

8. «credite în marjă» înseamnă împrumuturi garantate acordate clienților în scopul asumării unor poziții de tranzacționare cu efect de levier;

9. «contracte derivate» înseamnă contractele derivate enumerate în anexa II și instrumentele financiare derivate de credit;

10. «criză» înseamnă o deteriorare bruscă sau gravă a solvabilității sau a poziției de lichiditate a unei instituții ca urmare a unor modificări ale condițiilor de piață sau ale factorilor idiosincratici care antrenează un risc semnificativ ca instituția să nu își mai poată îndeplini angajamentele care devin scadente în următoarele 30 de zile;

▼B

11. «active de nivel 1» înseamnă active cu un nivel extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului, astfel cum se prevede la articolul 416 alineatul (1) al doilea paragraf;

12. «active de nivel 2» înseamnă active cu un nivel ridicat de lichiditate și de calitate a creditului, astfel cum se prevede la articolul 416 alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul regulament; activele de nivel 2 sunt împărțite, la rândul lor, în active de nivel 2A și active de nivel 2B astfel cum se prevede în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

13. «rezervă de lichidități» înseamnă cuantumul activelor de nivel 1 și de nivel 2 pe care o instituție le deține în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

14. «ieșiri nete de lichidități» înseamnă cuantumul care rezultă din scăderea intrărilor de lichidități ale unei instituții din ieșirile sale de lichidități;

15. «monedă de raportare» înseamnă moneda statului membru în care este situat sediul central al instituției;

16. «factoring» înseamnă un acord contractual între o întreprindere (aderent) și o entitate financiară (factor), prin care aderentul își cesionează/vinde creanțele către factor, iar factorul furnizează aderentului unul sau mai multe servicii dintre următoarele în ceea ce privește creanțele cesionate:

    (a) avansarea unui procent din valoarea creanțelor cesionate, de regulă pe termen scurt, neangajat și fără cumulare automată;

    (b) administrarea creanțelor, încasarea lor și protecția creditului; de regulă, factorul administrează registrul de vânzări al aderentului și încasează creanțele în numele său propriu;

    în sensul titlului IV, factoringul este tratat drept finanțare a comerțului.

17. «facilitate de credit sau de lichiditate angajată» înseamnă o facilitate de credit sau de lichiditate care este irevocabilă sau revocabilă în anumite condiții.”;

107. Articolul 412 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Instituțiile nu iau în calcul de două ori ieșirile de lichidități, intrările de lichidități și activele lichide.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), în cazul în care un element poate fi luat în considerare în mai mult de o categorie de ieșiri, el este luat în considerare în categoria de ieșiri care produce cele mai mari ieșiri contractuale pentru elementul în cauză.”;

▼B

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) se aplică instituțiilor de credit și firmelor de investiții menționate la articolul 6 alineatul (4).”;

108. Articolele 413 și 414 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 413

Cerința de finanțare stabilă

(1) Instituțiile asigură respectarea adecvată a activelor și a elementelor extrabilanțiere pe termen lung prin intermediul unui set de diverse instrumente de finanțare care sunt stabile atât în condiții normale, cât și în condiții de criză.

(2) Dispozițiile prevăzute în titlul III se aplică exclusiv în scopul detalierii obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 415, până în momentul în care sunt specificate și introduse în Uniune obligațiile de raportare stabilite la articolul menționat pentru indicatorul de finanțare stabilă netă prevăzut în titlul IV.

(3) Dispozițiile prevăzute în titlul IV se aplică în scopul precizării cerinței de finanțare stabilă prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol și a obligațiilor de raportare pentru instituții prevăzute la articolul 415.

(4) Statele membre pot menține sau introduce dispoziții naționale în domeniul cerințelor de finanțare stabilă înainte ca standardele minime obligatorii privind cerințele de finanțare stabilă netă prevăzute la alineatul (1) să devină aplicabile.

Articolul 414

Respectarea cerințelor de lichiditate

O instituție care nu îndeplinește sau preconizează că nu va îndeplini cerințele prevăzute la articolul 412 sau la articolul 413 alineatul (1), inclusiv în perioade de criză, notifică imediat acest lucru autorităților competente și transmite fără întârzieri nejustificate autorităților competente un plan în vederea restabilirii în timp util a conformității cu cerințele prevăzute la articolul 412 sau la articolul 413 alineatul (1), după caz. Până la restabilirea conformității, instituția raportează elementele menționate în titlul III, în titlul IV, în actul de punere în aplicare menționat la articolul 415 alineatul (3) sau (3a) sau în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), după caz, zilnic, până la sfârșitul fiecărei zile de lucru, cu excepția cazului în care autoritatea competentă autorizează o frecvență de raportare mai scăzută și un termen de raportare mai lung. Autoritățile competente acordă astfel de autorizații doar pe baza situației individuale a unei instituții, ținând seama de amploarea și complexitatea activităților instituției. Autoritățile competente monitorizează punerea în aplicare a planului de restabilire și impun o restabilire mai rapidă a conformității, după caz.”;

▼B

109. Articolul 415 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Instituțiile raportează autorităților competente elementele menționate în standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (3) sau (3a) de la prezentul articol, în titlul IV și în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), în moneda de raportare, indiferent de denominarea efectivă a elementelor respective. Până în momentul în care sunt specificate și introduse în dreptul Uniunii obligațiile de raportare și formatul raportării pentru indicatorul de finanțare stabilă netă prevăzut în titlul IV, instituțiile raportează autorităților competente elementele menționate în titlul III în moneda de raportare, indiferent de denominarea efectivă a acestor elemente.

Frecvența de raportare este cel puțin lunară pentru elementele menționate în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) și cel puțin trimestrială pentru elementele menționate în titlurile III și IV.

(2) Instituția raportează separat autorităților competente elementele menționate în standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (3) sau (3a) de la prezentul articol, în titlul III, până când obligația de raportare și formatul raportării pentru indicatorul de finanțare stabilă netă prevăzut la titlul IV vor fi specificate și introduse în dreptul Uniunii, în titlul IV și în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), după caz, în conformitate cu următoarele:

(a) în cazul în care elementele sunt denominate într-o altă monedă decât moneda de raportare și instituția are datorii agregate denominate într-o astfel de monedă care sunt mai mari sau egale cu 5 % din datoriile totale ale instituției sau ale subgrupului unic de lichiditate, excluzând fondurile proprii și elementele extrabilanțiere, raportarea se efectuează în moneda de denominare;

(b) în cazul în care elementele sunt denominate în moneda unui stat membru gazdă în care instituția deține o sucursală semnificativă, precum cea menționată la articolul 51 din Directiva 2013/36/UE, și respectivul stat membru gazdă utilizează o altă monedă decât moneda de raportare, raportarea se efectuează în moneda statului membru în care se află sucursala semnificativă;

(c) în cazul în care elementele sunt denominate în moneda de raportare și cuantumul agregat al datoriilor denominate în alte monede decât moneda de raportare este mai mare sau egal cu 5 % din datoriile totale ale instituției sau ale subgrupului unic de lichiditate, excluzând fondurile proprii și elementele extrabilanțiere, raportarea se efectuează în moneda de raportare.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza următoarele:

(a) formate uniforme și soluții informatice cu instrucțiuni corespunzătoare pentru frecvențe și referințe, precum și pentru datele de transmitere; formatele și frecvențele de raportare sunt proporționale cu natura, extinderea și complexitatea diverselor activități ale instituțiilor și includ raportarea prevăzută la alineatele (1) și (2);

▼B

(b) indicatorii de monitorizare a lichidității suplimentari, necesari, care să permită autorităților competente să obțină o imagine cuprinzătoare a profilului de risc de lichiditate al unei instituții, în funcție de natura, extinderea și complexitatea activităților instituției;

ABE transmite Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare pentru elementele menționate la litera (a) până la 28 iulie 2013, iar pentru elementele menționate la litera (b) până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standarde tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica indicatorii de monitorizare a lichidității suplimentari, astfel cum sunt menționați la alineatul (3), care se aplică pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 28 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

110. Articolul 416 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În conformitate cu alineatul (1), instituțiile raportează ca fiind lichide doar activele care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) activele sunt negrevate de sarcini sau sunt disponibile în portofoliul de garanții reale pentru a fi utilizate pentru obținerea unei finanțări suplimentare în cadrul unor linii de credit angajate sau, în cazul în care portofoliul este gestionat de o bancă centrală, al liniilor de credit neangajate, dar încă nefinanțate, aflate la dispoziția instituției;

(b) activele nu sunt emise de instituția însăși, de instituția-mamă, de filialele sale ori de o altă filială a instituției sale mamă sau a societății sale financiare holding-mamă;

(c) prețul activelor este convenit în general de către participanții la piață și poate fi ușor de observat pe piață sau poate fi stabilit printr-o formulă care este ușor de calculat pe baza datelor publice și nu se bazează pe ipoteze puternice, așa cum se întâmplă în general în cazul produselor structurate sau exotice;

(d) activele sunt cotate la o bursă recunoscută sau pot fi tranzacționate printr-o tranzacție de vânzări directe sau printr-un acord de răscumpărare simplu pe piețe de răscumpărare. Aceste criterii se evaluează separat pentru fiecare piață.

▼B

Condițiile menționate la primul paragraf literele (c) și (d) nu se aplică activelor menționate la alineatul (1) literele (a), (e) și (f).”;

(b) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Acțiunile sau unitățile la OPC-uri pot fi tratate ca active lichide până la o valoare absolută de 500 de milioane EUR sau cuantumul echivalent în monedă națională în portofoliul de active lichide al fiecărei instituții, dacă sunt îndeplinite cerințele stabilite la articolul 132 alineatul (3) și dacă OPC-ul investește numai în active lichide astfel cum sunt definite la alineatul (1) de la prezentul articol, în afară de instrumentele financiare derivate destinate diminuării riscului ratei dobânzii, riscului de credit sau riscului valutar.

Utilizarea sau utilizarea potențială de către un OPC a instrumentelor financiare derivate pentru a acoperi riscurile asociate cu investițiile permise nu aduce atingere eligibilității respectivului OPC pentru tratamentul menționat la primul paragraf de la prezentul alineat. În cazul în care valoarea acțiunilor sau unităților OPC-ului nu este periodic marcată la piață de părțile terțe menționate la articolul 418 alineatul (4) literele (a) și (b) și autoritatea competentă nu consideră că instituția a dezvoltat în mod satisfăcător metodologii și proceduri solide pentru evaluarea menționată la articolul 418 alineatul (4), acțiunile sau unitățile la respectivul OPC nu sunt tratate ca active lichide.

(6) Dacă un activ lichid încetează să se conformeze cerinței privind stocul de active lichide astfel cum se prevede în prezentul articol, o instituție poate totuși continua să îl considere drept activ lichid pentru o perioadă suplimentară de 30 de zile. În cazul în care un activ lichid dintr-un OPC își pierde eligibilitatea pentru tratamentul prevăzut la alineatul (5), acțiunile sau unitățile din OPC pot totuși fi considerate drept active lichide pentru o perioadă suplimentară de 30 de zile, cu condiția ca aceste acțiuni sau unități să nu depășească 10 % din activele totale ale OPC-ului.”;

(c) alineatul (7) se elimină;

111. Articolul 419 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care necesitățile justificate de active lichide, din perspectiva cerinței de la articolul 412, depășesc disponibilitatea respectivelor active lichide într-o monedă, se aplică una sau mai multe dintre următoarele derogări:

(a) prin derogare de la articolul 417 litera (f), denominarea activelor lichide poate să nu corespundă distribuirii în funcție de monedă a ieșirilor de lichidități după deducerea intrărilor;

▼B

(b) în cazul monedei unui stat membru sau al monedelor unor țări terțe, activele lichide necesare pot fi înlocuite cu linii de credit de la banca centrală din statul membru sau țara terță în cauză, care sunt, prin contract, angajate în mod irevocabil pentru următoarele 30 de zile și au un preț just, indiferent de suma trasă în prezent, cu condiția ca autoritățile competente din statul membru sau țara terță în cauză să procedeze în mod similar și ca statul membru sau țara terță în cauză să dispună de cerințe de raportare comparabile;

(c) în cazul în care există un deficit de active de nivel 1, instituția poate deține active suplimentare de nivel 2A supuse unor marje de ajustare mai ridicate și orice eventual plafon aplicabil activelor respective în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) poate fi modificat.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza derogările menționate la alineatul (2), inclusiv condițiile aplicării acestora.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

112. Articolul 422 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Serviciile de compensare, custodie, administrare a numerarului sau alte servicii comparabile menționate la alineatul (3) literele (a) și (d) acoperă serviciile în cauză doar în măsura în care acestea sunt furnizate în contextul unei relații de durată, față de care deponentul are un grad ridicat de dependență. Aceste servicii nu constau doar în servicii de bancă corespondentă sau servicii de tipul «prime brokerage», iar instituțiile dispun de dovezi că clientul nu poate să retragă sumele datorate în mod legal într-un orizont de timp de 30 de zile fără a compromite funcționarea sa operativă.

Până la stabilirea unei definiții uniforme a relației operaționale de durată menționate la alineatul (3) litera (c), instituțiile însele determină criteriile de identificare a unei relații operaționale de durată pentru care au dovezi că clientul nu poate retrage sume datorate în mod legal într-un orizont de timp de 30 de zile fără a compromite funcționarea lor operativă și raportează criteriile respective autorităților competente. În absența unei definiții uniforme, autoritățile competente pot furniza orientări generale pe care instituțiile să le urmeze în identificarea depozitelor menținute de deponenți în contextul unei relații operaționale de durată.”;

▼B

(b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Autoritățile competente pot acorda aprobarea de a aplica o ponderea ieșirilor mai scăzută în cazul datoriilor de la alineatul (7), de la caz la caz, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) contrapartea este oricare dintre următoarele:

(i) o instituție-mamă sau o instituție-filială a instituției sau o altă filială a aceleiași instituții-mamă;

(ii) legată de instituție printr-o relație în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE;

(iii) o instituție ce se încadrează în același sistem instituțional de protecție care îndeplinește cerințele de la articolul 113 alineatul (7); sau

(iv) instituția centrală sau un membru al unei rețele care îndeplinește dispozițiile articolului 400 alineatul (2) litera (d);

(b) există motive să se aștepte o ieșire mai mică în următoarele 30 de zile, chiar în cadrul unui scenariu de criză combinat, legat de specificul instituției – de tip idiosincratic – și legat de piață în general;

(c) contrapartea aplică intrări corespunzătoare simetrice sau mai conservatoare prin derogare de la articolul 425;

(d) instituția și contrapartea sunt stabilite în același stat membru.”;

113. La articolul 423, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Instituția notifică autorităților competente toate contractele încheiate ale căror condiții contractuale au ca rezultat ieșiri de lichidități sau nevoi de garanții reale suplimentare, în termen de 30 de zile, în urma unei deteriorări semnificative a calității creditului instituției. Atunci când autoritățile competente consideră că astfel de contracte sunt semnificative în ceea ce privește posibilele ieșiri de lichidități ale instituției, acestea solicită instituției să adauge o ieșire suplimentară pentru respectivele contracte care să corespundă nevoilor de garanții reale suplimentare care rezultă dintr-o deteriorare semnificativă a calității creditului instituției, cum ar fi o scădere cu trei niveluri a evaluării externe a creditului. Instituția revizuiește cu regularitate amploarea acestei deteriorări semnificative ținând seama de elementele relevante în temeiul contractelor pe care le-a încheiat și notifică autorităților competente rezultatele revizuirii.

(3) Instituția adaugă o ieșire suplimentară care corespunde nevoilor de garanții reale care ar rezulta din impactul unui scenariu de piață negativ asupra tranzacțiilor sale cu instrumente financiare derivate, în cazul în care acestea sunt semnificative.

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile în care poate fi aplicată noțiunea de caracter semnificativ și metodele de măsurare a ieșirilor suplimentare.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 martie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.”;

▼B

114. La articolul 424, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Valoarea angajată a unei facilități de lichiditate care a fost furnizată unui SSPE pentru a permite respectivului SSPE să achiziționeze active, altele decât titluri de valoare, de la clienți care nu sunt clienți financiari se înmulțește cu 10 % cu condiția ca valoarea angajată să depășească valoarea activelor achiziționate în prezent de la clienți și ca suma maximă care poate fi trasă să fie limitată prin contract la valoarea activelor achiziționate în prezent.”;

115. La articolul 425 alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) împrumuturile care nu au o dată de expirare contractuală definită se iau în considerare cu o intrare de 20 %, cu condiția ca dispozițiile contractului să îi permită instituției să se retragă și să ceară plata în termen de 30 de zile;”;

116. În partea a șasea, după articolul 428 se introduce următorul titlu:

„TITLUL IV

INDICATORUL DE FINANȚARE STABILĂ NETĂ

CAPITOLUL 1

Indicatorul de finanțare stabilă netă

Articolul 428a

Aplicarea pe bază consolidată

În cazul în care indicatorul de finanțare stabilă netă prevăzut în prezentul titlu se aplică pe o bază consolidată în conformitate cu articolul 11 alineatul (4), se aplică următoarele dispoziții:

(a) activele și elementele extrabilanțiere ale unei filiale cu sediul social într-o țară terță, cărora li se aplică factori de finanțare stabilă necesară în temeiul cerinței de finanțare stabilă netă prevăzute de legislația națională a țării terțe respective care sunt mai ridicați decât cei menționați în capitolul 4, fac obiectul consolidării în conformitate cu factorii mai ridicați prevăzuți de legislația națională a țării terțe respective;

(b) datoriile și fondurile proprii ale unei filiale cu sediul social într-o țară terță, cărora li se aplică factori de finanțare stabilă disponibilă în temeiul cerinței de finanțare stabilă netă prevăzute de legislația națională a țării terțe respective care sunt mai scăzuți decât cei menționați în capitolul 3, fac obiectul consolidării în conformitate cu factorii mai scăzuți prevăzuți de legislația națională a țării terțe respective;

(c) activele dintr-o țară terță care îndeplinesc cerințele prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) și care sunt deținute de o filială cu sediul social într-o țară terță nu sunt recunoscute ca active lichide în vederea consolidării în cazul în care nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi considerate active lichide în temeiul legislației naționale a țării terțe respective care stabilește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate;

▼B

(d) firmele de investiții care nu intră sub incidența prezentului titlu în temeiul articolului 6 alineatul (4), din cadrul grupului, intră sub incidența articolelor 413 și 428b pe bază consolidată; cu excepția celor menționate la prezenta literă, unor astfel de firme de investiții li se aplică în continuare cerința de finanțare stabilă netă detaliată pentru firmele de investiții, astfel cum se prevede în legislația națională.

Articolul 428b

Indicatorul de finanțare stabilă netă

(1) Cerința de finanțare stabilă netă prevăzută la articolul 413 alineatul (1) este egală cu raportul dintre finanțarea stabilă disponibilă a instituției, astfel cum este menționată în capitolul 3, și finanțarea stabilă necesară, astfel cum este menționată în capitolul 4 și se exprimă ca procent. Instituțiile își calculează indicatorul de finanțare stabilă netă în conformitate cu următoarea formulă:

$$\frac{\text{Finanțarea stabilă disponibilă}}{\text{Finanțarea stabilă necesară}} = \text{Indicatorul de finanțare stabilă netă (\%)}$$

(2) Instituțiile mențin un indicator de finanțare stabilă netă de cel puțin 100 %, calculat în moneda de raportare pentru toate tranzacțiile, indiferent de moneda de denominare efectivă a acestora.

(3) În cazul în care, în orice moment, indicatorul de finanțare stabilă netă al unei instituții a scăzut sub 100 % sau este de așteptat, în mod rezonabil, să scadă sub 100 %, se aplică cerința stabilită la articolul 414. Instituția vizează readucerea indicatorului de finanțare stabilă netă la nivelul menționat la alineatul (2) de la prezentul articol. Autoritățile competente evaluează motivele nerespectării de către instituție a dispozițiilor de la alineatul (2) de la prezentul articol înainte de a lua orice măsuri de supraveghere.

(4) Instituțiile își calculează și își monitorizează indicatorul de finanțare stabilă netă în moneda de raportare pentru toate tranzacțiile, indiferent de moneda de denominare efectivă a acestora, și separat pentru tranzacțiile denominate în fiecare dintre monedele care fac obiectul raportării separate în conformitate cu articolul 415 alineatul (2).

(5) Instituțiile se asigură că distribuirea profilului lor de finanțare în funcție de moneda de denominare este, în general, consecventă cu distribuirea în funcție de monedă a activelor lor. După caz, autoritățile competente pot impune instituțiilor să restricționeze neconcordanțele de monede prin stabilirea unor limite privind procentul din finanțarea stabilă necesară într-o anumită monedă care poate fi acoperit prin finanțarea stabilă disponibilă care nu este denominată în moneda respectivă. Această restricție poate fi aplicată numai pentru o monedă care face obiectul raportării separate în conformitate cu articolul 415 alineatul (2).

▼B

Pentru determinarea nivelului oricăror restricții privind neconcordanțele de monede care pot fi aplicate în conformitate cu prezentul articol, autoritățile competente iau în considerare cel puțin următoarele elemente:

(a) dacă instituția are capacitatea de a transfera finanțarea stabilă disponibilă de la o monedă la alta și între jurisdicții și entități juridice din cadrul grupului și capacitatea de a efectua swapuri pe valută și de a atrage fonduri de pe piețele valutare în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanțare stabilă netă;

(b) impactul variațiilor nefavorabile ale cursului de schimb asupra pozițiilor neconcordante existente și asupra eficacității oricăror acoperiri valutare existente.

Orice restricție privind neconcordanțele de monede impusă în conformitate cu prezentul articol constituie o cerință specifică de lichiditate, astfel cum se prevede la articolul 105 din Directiva 2013/36/UE.

CAPITOLUL 2

Norme generale pentru calcularea indicatorului de finanțare stabilă netă

Articolul 428c

Calcularea indicatorului de finanțare stabilă netă

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul titlu, instituțiile iau în considerare activele, pasivele și elementele extrabilanțiere pe bază brută.

(2) În scopul calculării indicatorului de finanțare stabilă netă, instituțiile aplică valorii contabile a activelor, pasivelor și elementelor lor extrabilanțiere factorii de finanțare stabilă corespunzători prevăzuți în capitolele 3 și 4, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul titlu.

(3) Instituțiile nu iau în calcul de două ori finanțarea stabilă necesară și finanțarea stabilă disponibilă.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul titlu, în cazul în care un element poate fi încadrat în mai mult de o categorie de finanțare stabilă obligatorie, el este încadrat în categoria de finanțare stabilă necesară care produce cea mai mare finanțare stabilă necesară contractuală pentru elementul în cauză.

▼B

Articolul 428d

Contracte derivate

(1) Instituțiile aplică prezentul articol pentru a calcula cuantumul finanțării stabile obligatorii pentru contractele derivate, astfel cum este menționată în capitolele 3 și 4.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 428ah alineatul (2), instituțiile iau în considerare valoarea justă a pozițiilor pe instrumente financiare derivate pe bază netă atunci când aceste poziții sunt incluse în același set de compensare care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 429c alineatul (1). Dacă nu este cazul, instituțiile iau în considerare valoarea justă a pozițiilor pe instrumente financiare derivate pe bază brută și tratează pozițiile respective pe instrumente financiare derivate ca și cum ar aparține propriului set de compensare în sensul capitolului 4.

(3) În sensul prezentului titlu, «valoarea justă a unui set de compensare» înseamnă suma dintre valorile juste ale tuturor tranzacțiilor incluse într-un set de compensare.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 428ah alineatul (2), toate contractele derivate enumerate în anexa II punctul 2 literele (a)-(e), care implică un schimb complet al cuantumurilor principalului la aceeași dată, se calculează pe bază netă pentru diferitele monede, inclusiv în scopul raportării într-o monedă care face obiectul raportării separate în conformitate cu articolul 415 alineatul (2), chiar și în cazul în care tranzacțiile respective nu sunt incluse în același set de compensare care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 429c alineatul (1).

(5) Fondurile în numerar primite ca garanții reale pentru diminuarea expunerii unei poziții pe instrumente financiare derivate sunt tratate ca atare, și nu ca depozite cărora li se aplică capitolul 3.

(6) Autoritățile competente pot decide, cu aprobarea băncii centrale relevante, să renunțe la impactul contractelor cu instrumente financiare derivate asupra calculului indicatorului de finanțare stabilă netă, inclusiv prin stabilirea factorilor de finanțare stabilă necesară și a provizioanelor și pierderilor, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) respectivele contracte au o scadență reziduală mai mică de șase luni;

(b) contrapartea este BCE sau banca centrală a unui stat membru;

(c) contractele derivate servesc politicii monetare a BCE sau a băncii centrale a unui stat membru.

▼B

În cazul în care o filială care își are sediul social într-o țară terță beneficiază de derogarea menționată la primul paragraf în temeiul legislației naționale a țării terțe respective care stabilește cerința de finanțare stabilă netă, în vederea consolidării se ia în considerare respectiva derogare prevăzută în legislația națională a țării terțe.

Articolul 428e

Compensarea tranzacțiilor de creditare garantate și a operațiunilor ajustate la condițiile pieței de capital

Activele și pasivele care rezultă din operațiunile de finanțare prin titluri de valoare cu o singură contraparte se calculează pe bază netă, dacă respectivele active și pasive respectă condițiile de compensare prevăzute la articolul 429b alineatul (4).

Articolul 428f

Active și pasive interdependente

(1) Sub rezerva aprobării prealabile a autorităților competente, instituțiile pot trata un activ și un pasiv ca fiind interdependente, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) instituția acționează doar ca unitate de tipul «pass-through» pentru a canaliza finanțarea de la pasiv către activul interdependent corespunzător;

(b) activele și pasivele interdependente individuale pot fi identificate în mod clar și au aceeași valoare a principalului;

(c) activul și pasivul interdependent au scadențe corelate în mod substanțial, cu o diferență maximă de 20 de zile între scadența activului și cea a pasivului;

(d) pasivul interdependent a fost solicitat în temeiul unui angajament juridic, de reglementare sau contractual și nu este utilizat pentru a finanța alte active;

(e) fluxurile plății principalului din activ nu sunt utilizate în alte scopuri decât rambursarea pasivului interdependent;

(f) contrapărțile pentru fiecare pereche de active și pasive interdependente sunt diferite.

(2) Activele și pasivele sunt considerate ca îndeplinind condițiile prevăzute la alineatul (1) și ca fiind interdependente în cazul în care sunt legate direct de următoarele produse sau servicii:

(a) economiile reglementate centralizate, cu condiția ca instituțiile să fie obligate din punct de vedere juridic să transfere depozitele reglementate către un fond centralizat care este creat și controlat de administrația centrală a unui stat membru și care pune la dispoziție credite pentru a promova obiective de interes public și cu condiția ca transferul de depozite către fondul centralizat să aibă loc cel puțin o dată pe lună;

▼B

(b) creditele promoționale și facilitățile de credit și de lichiditate care îndeplinesc criteriile stabilite în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) pentru instituțiile care acționează ca simpli intermediari și care nu înregistrează niciun risc de finanțare;

(c) obligațiunile garantate care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(i) sunt obligațiuni menționate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE sau îndeplinesc condițiile de eligibilitate pentru tratamentul prevăzut la articolul 129 alineatul (4) sau (5) din prezentul regulament;

(ii) împrumuturile-suport sunt finanțate în mod echivalent prin obligațiunile garantate care au fost emise sau obligațiunile garantate au factori nediscreționari de declanșare a prelungirii scadenței cu un an sau mai mult până la scadența împrumuturilor-suport în cazul eșecului refinanțării la data scadenței obligațiunii garantate;

(d) activitățile de compensare a instrumentelor financiare derivate pentru clienți, dacă instituția nu oferă clienților săi garanții privind rezultatele CPC-ului și, prin urmare, nu suportă niciun risc de finanțare.

(3) ABE monitorizează activele și pasivele, precum și produsele și serviciile care sunt tratate ca fiind active și pasive interdependente în conformitate cu alineatele (1) și (2), pentru a determina dacă și în ce măsură sunt îndeplinite criteriile de eligibilitate prevăzute la alineatul (1). ABE prezintă Comisiei un raport privind rezultatele monitorizării și consiliază Comisia dacă ar fi necesară o modificare a condițiilor specificate la alineatul (1) sau o modificare a listei de produse și servicii de la alineatul (2).

Articolul 428g

Depozite în sisteme instituționale de protecție și rețele cooperatiste

În cazul în care o instituție aparține unui sistem instituțional de protecție de tipul celui menționat la articolul 113 alineatul (7), unei rețele care este eligibilă pentru derogarea prevăzută la articolul 10 sau unei rețele cooperatiste dintr-un stat membru, depozitele la vedere pe care instituția le menține la instituția centrală și pe care instituția care beneficiază de serviciile de depozitare le consideră active lichide în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), fac obiectul următoarelor cerințe:

(a) instituția care beneficiază de serviciile de depozitare aplică factorul de finanțare stabilă necesară în conformitate cu capitolul 4 secțiunea 2, în funcție de tratamentul acestor depozite la vedere ca active de nivel 1, nivel 2A sau nivel 2B, în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) și în funcție de ajustarea relevantă aplicată acestor depozite la vedere pentru calcularea indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate;

▼B

(b) instituția centrală care primește depozitul aplică factorul corespunzător simetric de finanțare stabilă disponibilă.

Articolul 428h

Tratamentul preferențial în cadrul unui grup sau al unui sistem instituțional de protecție

(1) Prin derogare de la capitolele 3 și 4 și în cazul în care nu se aplică articolul 428g, autoritățile competente pot autoriza instituțiile, de la caz la caz, să aplice un factor mai mare de finanțare stabilă disponibilă sau un factor mai mic de finanțare stabilă necesară activelor, datoriilor și facilităților de lichiditate sau de credit angajate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) contrapartea este:

(i) instituția-mamă sau o filială a instituției;

(ii) o altă filială a aceleiași instituții-mamă;

(iii) o întreprindere care este legată de instituție în sensul articolului 22 alineatul (7) din Directiva 2013/34/UE;

(iv) un membru al aceluiași sistem instituțional de protecție – precum cel menționat la articolul 113 alineatul (7) din prezentul regulament – ca și instituția;

(v) casa centrală sau o instituție de credit afiliată unei rețele sau unui grup cooperatist, astfel cum se prevede la articolul 10 din prezentul regulament;

(b) există motive să se preconizeze că datoria sau facilitatea de credit sau de lichiditate angajată care a fost primită de instituție constituie o sursă mai stabilă de finanțare sau că activul sau facilitatea de credit sau de lichiditate angajată care a fost acordată de instituție necesită o finanțare mai puțin stabilă în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanțare stabilă netă decât aceeași datorie, același activ sau aceeași facilitate de credit ori de lichiditate primită sau acordată de alte contrapărți;

(c) contrapartea aplică un factor de finanțare stabilă necesară care este egal sau mai mare decât factorul mai mare de finanțare stabilă disponibilă sau un factor de finanțare stabilă disponibilă care este egal sau mai mic decât factorul mai mic de finanțare stabilă necesară;

(d) instituția și contrapartea sunt stabilite în același stat membru.

▼B

(2) În cazul în care instituția și contrapartea sunt stabilite în state membre diferite, autoritățile competente pot acorda o derogare de la respectarea condiției prevăzute la alineatul (1) litera (d), cu condiția îndeplinirii, în plus față de criteriile stabilite la alineatul (1), a următoarelor criterii:

(a) există acorduri și angajamente obligatorii din punct de vedere juridic între entitățile unui grup în ceea ce privește datoria, activul sau facilitatea de credit sau de lichiditate angajată;

(b) furnizorul de finanțare prezintă un profil de risc de finanțare scăzut;

(c) profilul de risc de finanțare al beneficiarului finanțării a fost luat în considerare în mod adecvat în cadrul gestionării riscului de lichiditate de către furnizorul de finanțare.

Autoritățile competente se consultă reciproc, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) litera (b), pentru a stabili dacă sunt îndeplinite criteriile suplimentare prevăzute la prezentul alineat.

CAPITOLUL 3

Finanțarea stabilă disponibilă

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 428i

Calcularea cuantumului finanțării stabile disponibile

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, cuantumul finanțării stabile disponibile se calculează înmulțind valoarea contabilă a diferitelor categorii sau tipuri de datorii și a fondurilor proprii cu factorii de finanțare stabilă disponibilă care sunt aplicați în temeiul secțiunii 2. Valoarea totală a finanțării stabile disponibile este suma cuantumurilor ponderate ale datoriilor și fondurilor proprii.

Obligațiunile și alte titluri de datorie care sunt emise de instituție, vândute exclusiv pe piața de retail și deținute într-un cont de retail, pot fi tratate ca aparținând categoriei corespunzătoare de depozite de retail. Limitările sunt prevăzute astfel încât respectivele titluri să nu poată fi achiziționate și deținute de alte părți decât clienții retail.

Articolul 428j

Scadența reziduală a unei datorii sau a fondurilor proprii

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, instituțiile țin seama de scadența contractuală reziduală a datoriilor lor și a fondurilor lor proprii pentru a stabili factorii de finanțare stabilă disponibilă care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2.

▼B

(2) Instituțiile iau în considerare opțiunile existente pentru a determina scadența reziduală a unei datorii sau a fondurilor proprii. Aceasta se realizează pe baza ipotezei că contrapartea va răscumpăra opțiunile «call» cât mai curând posibil. Pentru opțiunile care pot fi exercitate la discreția instituției, instituțiile și autoritățile competente iau în considerare factorii legați de reputație care pot limita capacitatea unei instituții de a nu exercita opțiunea, în special așteptările pieței ca instituțiile să răscumpere anumite datorii înainte de scadență.

(3) Instituțiile tratează depozitele cu perioade fixe de preaviz în funcție de perioada lor de preaviz și depozitele la termen în funcție de scadența lor reziduală. Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, instituțiile nu iau în considerare opțiunile pentru retrageri anticipate, în cazul în care deponentul trebuie să plătească o penalitate semnificativă pentru retrageri anticipate care au loc în mai puțin de un an, penalitate astfel cum este prevăzută în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), pentru a determina scadența reziduală a depozitelor de retail la termen.

(4) Pentru a determina factorii de finanțare stabilă disponibilă care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2, instituțiile tratează orice parte din datorii care are o scadență reziduală de cel puțin un an și care ajunge la scadență în mai puțin de șase luni și orice parte din aceste datorii care are o scadență între șase luni și mai puțin de un an ca având o scadență reziduală de mai puțin de șase luni, respectiv o scadență reziduală cuprinsă între șase luni și mai puțin de un an.

Secțiunea 2

Factorii de finanțare stabilă disponibilă

Articolul 428k

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 0 %

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 428l-428o, tuturor datoriilor care nu au o scadență stabilită, inclusiv pozițiilor scurte și pozițiilor cu scadență deschisă, li se aplică un factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 %, făcând excepție următoarele elemente:

(a) datoriile privind impozitul amânat, care sunt tratate în conformitate cu cea mai apropiată dată posibilă la care aceste datorii ar putea fi realizate;

(b) interesele minoritare, care sunt tratate în conformitate cu durata instrumentului.

(2) Datoriilor privind impozitul amânat și interesele minoritare, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), li se aplică unul dintre următorii factori:

(a) 0 %, în cazul în care scadența reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este mai mică de șase luni;

▼B

(b) 50 %, în cazul în care scadența reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este de minimum șase luni, dar mai mică de un an;

(c) 100 %, în cazul în care scadența reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este de cel puțin un an.

(3) Următoarele datorii fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 %:

(a) sumele de plătit la data tranzacționării care provin din achiziționarea de instrumente financiare, de valute și de mărfuri, care se preconizează că vor fi decontate în ciclul sau perioada standard de decontare care este tipică pentru cursul de schimb sau pentru tipul de tranzacții în cauză sau în cazul cărora decontarea nu a fost realizată, dar se preconizează totuși că va fi realizată;

(b) pasivele care sunt clasificate ca fiind interdependente de active în conformitate cu articolul 428f;

(c) datoriile cu o scadență reziduală mai mică de șase luni furnizate de:

(i) BCE sau banca centrală a unui stat membru;

(ii) banca centrală a unei țări terțe;

(iii) clienții financiari;

(d) orice altă datorie și element sau instrument de capital care nu sunt menționate la articolele 428l-428o.

(4) Instituțiile aplică un factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 % valorii absolute a diferenței, în cazul în care aceasta este negativă, dintre suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă pozitivă și suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă negativă, calculate în conformitate cu articolul 428d.

Următoarele norme se aplică în ceea ce privește calculul menționat la primul paragraf:

(a) marja de variație primită de instituții de la contrapărțile lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă pozitivă în cazul în care garanțiile reale primite ca marjă de variație se califică drept active de nivel 1, în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate în actul delegat respectiv, și în cazul în care instituțiile sunt abilitate din punct de vedere juridic și sunt în măsură din punct de vedere operațional să reutilizeze garanțiile reale respective;

(b) întreaga marjă de variație furnizată de instituții în favoarea contrapărților lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă negativă.

▼B

Articolul 428l

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 50 %

Următoarele datorii fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 50 %:

(a) depozitele primite care îndeplinesc criteriile pentru depozitele operaționale prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

(b) datoriile cu o scadență reziduală mai mică de un an furnizate de:

(i) administrația centrală a unui stat membru sau a unei țări terțe;

(ii) administrația regională sau autoritățile locale ale unui stat membru sau ale unei țări terțe;

(iii) entitățile din sectorul public dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță;

(iv) băncile multilaterale de dezvoltare menționate la articolul 117 alineatul (2) și organizațiile internaționale menționate la articolul 118;

(v) clienții care sunt societăți nefinanciare;

(vi) cooperativele de credit autorizate de către o autoritate competentă, societățile pentru investiții personale și clienții care sunt brokeri de depozite, în măsura în care datoriile respective nu se încadrează la litera (a) de la prezentul alineat;

(c) datoriile cu o scadență contractuală reziduală de minimum șase luni dar mai mică de un an care sunt furnizate de:

(i) BCE sau banca centrală a unui stat membru;

(ii) banca centrală a unei țări terțe;

(iii) clienții financiari;

(d) orice altă datorie cu o scadență reziduală de minimum șase luni, dar mai mică de un an, care nu este menționată la articolele 428m, 428n și 428o.

Articolul 428m

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 90 %

Depozitelor de retail la vedere, depozitelor de retail cu perioadă fixă de preaviz mai mică de un an și depozitelor de retail la termen cu o scadență reziduală mai mică de un an care îndeplinesc criteriile relevante pentru alte depozite de retail prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă disponibilă de 90 %.

▼B

Articolul 428n

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 95 %

Depozitelor de retail la vedere, depozitelor de retail cu perioadă fixă de preaviz mai mică de un an și depozitelor de retail la termen cu o scadență reziduală mai mică de un an care îndeplinesc criteriile relevante pentru depozitele de retail stabile prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă disponibilă de 95 %.

Articolul 428o

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 100 %

Următoarele datorii și următoarele elemente și instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 100 %:

(a) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituției înainte de aplicarea ajustărilor prevăzute la articolele 32-35, a deducerilor în temeiul articolului 36 și a derogărilor și alternativelor prevăzute la articolele 48, 49 și 79;

(b) elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale instituției înainte de deducerea elementelor menționate la articolul 56 și înainte de a li se aplica articolul 79, excluzând orice instrument cu opțiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadența reziduală efectivă la mai puțin de un an;

(c) elementele de fonduri proprii de nivel 2 ale instituției, înainte de deducerile menționate la articolul 66 și înaintea aplicării articolului 79, care au o scadență reziduală de cel puțin un an, excluzând orice instrument cu opțiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadența reziduală efectivă la mai puțin de un an;

(d) orice alt instrument de capital al instituției care are o scadență reziduală de cel puțin un an, excluzând orice instrument cu opțiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadența reziduală efectivă la mai puțin de un an;

(e) orice alt împrumut și datorie garantată și negarantată cu o scadență reziduală de cel puțin un an, inclusiv depozitele la termen, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 428k-428n.

▼B

CAPITOLUL 4

Finanțarea stabilă necesară

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 428p

Calcularea cuantumului finanțării stabile obligatorii

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, cuantumul finanțării stabile obligatorii se calculează înmulțind valoarea contabilă a diferitelor categorii sau tipuri de active și a elementelor extrabilanțiere cu factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2. Valoarea totală a finanțării stabile obligatorii este suma cuantumurilor ponderate ale activelor și elementelor extrabilanțiere.

(2) Activele pe care instituțiile le-au luat cu împrumut, inclusiv în cadrul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, sunt excluse de la calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii în cazul în care aceste active sunt contabilizate în bilanțul instituției, iar instituția nu deține activele în calitate de beneficiar real.

Activele pe care instituțiile le-au luat cu împrumut, inclusiv în cadrul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, fac obiectul factorilor de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2 în cazul în care aceste active nu sunt contabilizate în bilanțul instituției, dar instituția deține activele în calitate de beneficiar real.

(3) Activele pe care instituțiile le-au dat cu împrumut, inclusiv în cadrul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare pe care instituția le deține în calitate de beneficiar real, sunt considerate ca fiind active grevate de sarcini în sensul prezentului capitol și fac obiectul factorilor de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2, chiar dacă activele nu rămân în bilanțul instituției. În caz contrar, astfel de active sunt excluse de la calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii.

(4) Activele care sunt grevate de sarcini cu o scadență reziduală de cel puțin șase luni sunt atribuite fie factorului de finanțare stabilă necesară care ar fi aplicat în temeiul secțiunii 2 activelor respective dacă ar fi negrevate de sarcini, fie factorului de finanțare stabilă necesară care este în general aplicabil activelor grevate respective, oricare dintre factori este mai mare. Același lucru se întâmplă în cazul în care scadența reziduală a activelor grevate de sarcini este mai scurtă decât scadența reziduală a tranzacției care a generat grevarea de sarcini.

Activele din a căror perioadă a grevării de sarcini au mai rămas mai puțin de șase luni fac obiectul factorilor de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați, în temeiul secțiunii 2, acelorași active dacă ar fi negrevate de sarcini.

▼B

(5) În cazul în care o instituție reutilizează sau gajează din nou un activ care a fost luat cu împrumut, inclusiv în cadrul unor operațiuni de finanțare prin titluri de valoare, iar activul respectiv este contabilizat în afara bilanțului, tranzacția în legătură cu care acest activ a fost luat cu împrumut este considerată grevată de sarcini cu condiția ca tranzacția să nu poată ajunge la scadență fără ca instituția să returneze activul luat cu împrumut.

(6) Următoarele active sunt considerate a fi negrevate de sarcini:

(a) activele dintr-un portofoliu care pot fi utilizate imediat ca garanții reale pentru obținerea de finanțare suplimentară în cadrul liniilor de credit angajate sau, atunci când portofoliul este administrat de o bancă centrală, al liniilor de credit neangajate, dar încă nefinanțate, care se află la dispoziția instituției. Aceste active includ activele plasate de o instituție de credit la o instituție centrală într-o rețea cooperatistă sau într-un sistem instituțional de protecție. Instituțiile presupun că activele din portofoliu sunt grevate de sarcini în ordinea crescătoare a gradului de lichiditate pe baza clasificării lichidității în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), începând cu activele neeligibile pentru rezerva de lichidități;

(b) activele pe care instituția le-a primit ca garanții reale pentru diminuarea riscului de credit în cadrul unor tranzacții de creditare garantate, de finanțare garantată sau de schimb de garanții reale și pe care instituția le poate înstrăina;

(c) activele atașate cu titlu de supragarantare neobligatorie la o emisiune de obligațiuni garantate.

(7) În cazul operațiunilor non-standard, temporare, efectuate de BCE sau de banca centrală a unui stat membru sau de banca centrală a unei țări terțe în vederea îndeplinirii mandatului acesteia într-o perioadă de criză financiară la nivelul întregii piețe sau în circumstanțe macroeconomice excepționale, următoarele active pot beneficia de un factor redus de finanțare stabilă necesară:

(a) prin derogare de la articolul 428ad litera (f) și de la articolul 428ah alineatul (1) litera (a), activele grevate de sarcini pentru operațiunile menționate în prezentul paragraf,

(b) prin derogare de la articolul 428ad litera (d) punctele (i) și (ii), articolul 428af litera (b) și articolul 428ag litera (c), sumele rezultate din operațiunile menționate în prezentul paragraf.

Autoritățile competente stabilesc, cu acordul băncii centrale care este contrapartea la tranzacție, factorul de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicat activelor menționate la primul paragraf literele (a) și (b). Pentru activele grevate de sarcini, astfel cum sunt menționate la litera (a) de la primul paragraf, factorul de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicat nu este mai mic decât factorul de finanțare stabilă necesară care s-ar aplica în temeiul secțiunii 2 activelor respective dacă ar fi negrevate de sarcini.

▼B

Atunci când se aplică un factor redus de finanțare stabilă necesară în conformitate cu al doilea paragraf, autoritățile competente monitorizează îndeaproape impactul factorului redus asupra pozițiilor de finanțare stabilă ale instituțiilor și iau măsuri de supraveghere adecvate, atunci când este necesar.

(8) Pentru a evita dubla contabilizare, instituțiile exclud din alte părți ale calculului cuantumului finanțării stabile obligatorii în conformitate cu prezentul capitol activele care sunt asociate cu garanțiile reale recunoscute drept marjă de variație furnizată în conformitate cu articolul 428k alineatul (4) litera (b) și cu articolul 428ah alineatul (2) litera (b), drept marjă inițială furnizată sau drept contribuție la fondul de garantare al unei CPC în conformitate cu articolul 428ag literele (a) și (b).

(9) Instituțiile includ în calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii instrumentele financiare, valutele și mărfurile pentru care a fost executat un ordin de cumpărare. Instituțiile exclud din calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii instrumentele financiare, valutele și mărfurile pentru care a fost executat un ordin de vânzare, cu condiția ca astfel de tranzacții să nu fie reflectate drept instrumente derivate sau tranzacții de finanțare garantată în bilanțul instituțiilor și ca tranzacțiile respective să fie reflectate în bilanțul instituțiilor atunci când sunt decontate.

(10) Autoritățile competente pot stabili factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați expunerilor extrabilanțiere care nu sunt menționate în prezentul capitol, pentru a se asigura că instituțiile dețin un cuantum adecvat de finanțare stabilă disponibilă pentru partea din aceste expuneri care se preconizează că va avea nevoie de finanțare în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanțare stabilă netă. Pentru a stabili acești factori, autoritățile competente iau în considerare, în special, prejudiciile semnificative care ar putea fi aduse reputației instituției dacă nu s-ar furniza finanțarea respectivă.

Autoritățile competente informează ABE, cel puțin o dată pe an, cu privire la tipurile de expuneri extrabilanțiere pentru care au stabilit factorii de finanțare stabilă necesară. Acestea includ în respectivul raport o explicație cu privire la metodologia aplicată pentru a stabili factorii în cauză.

Articolul 428q

Scadența reziduală a unui activ

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, instituțiile țin seama de scadența contractuală reziduală a activelor și a tranzacțiilor lor extrabilanțiere atunci când stabilesc factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați activelor și tranzacțiilor lor extrabilanțiere în temeiul secțiunii 2.

(2) Activele care au fost separate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sunt tratate de instituții în conformitate cu expunerile-suport ale acestora. Instituțiile aplică, totuși, acestor active factori mai mari de finanțare stabilă necesară, în funcție de perioada de grevare cu sarcini care urmează să fie stabilită de autoritățile competente, care analizează dacă instituția poate să cedeze sau să facă schimb de astfel de active în mod liber și durata datoriilor către clienții instituțiilor la care se referă această cerință de separare.

▼B

(3) Atunci când calculează scadența reziduală a unui activ, instituțiile iau în considerare opțiunile, plecând de la ipoteza că emitentul sau contrapartea va exercita orice opțiune de a prelungi scadența unui activ. Pentru opțiunile care pot fi exercitate la discreția instituției, instituția și autoritățile competente iau în considerare factorii legați de reputație care pot limita capacitatea instituției de a nu exercita opțiunea, în special așteptările pieței și ale clienților ca instituția să prelungească scadența anumitor active la data scadenței.

(4) Pentru a determina factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în conformitate cu secțiunea 2, pentru amortizarea împrumuturilor cu o scadență contractuală reziduală de cel puțin un an, orice parte care ajunge la scadență în mai puțin de șase luni și orice parte care are o scadență între șase luni și mai puțin de un an este tratată ca având o scadență reziduală de mai puțin de șase luni, respectiv o scadență reziduală cuprinsă între șase luni și mai puțin de un an.

Secțiunea 2

Factorii de finanțare stabilă necesară

Articolul 428r

Factorul de finanțare stabilă necesară de 0 %

(1) Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 0 %:

(a) activele negrevate de sarcini care sunt eligibile ca active lichide cu un nivel ridicat de calitate de nivel 1 în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate în respectivul act delegat, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale prevăzute în respectivul act delegat;

(b) acțiunile sau unitățile la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 0 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități prevăzute în respectivul act delegat;

(c) toate rezervele instituțiilor, deținute la BCE sau la banca centrală a unui stat membru sau la banca centrală a unei țări terțe, inclusiv rezervele obligatorii și rezervele excedentare;

(d) toate creanțele față de BCE, de banca centrală a unui stat membru sau de banca centrală a unei țări terțe care au o scadență reziduală de mai puțin de șase luni;

▼B

(e) sumele de primit la data tranzacționării care provin din vânzarea de instrumente financiare, valute sau mărfuri care se preconizează că vor fi decontate în ciclul standard sau perioada standard de decontare care este tipică pentru cursul de schimb respectiv sau pentru tipul de tranzacție în cauză sau în cazul cărora decontarea nu a fost executată, dar se preconizează totuși că va fi executată;

(f) activele care sunt clasificate ca fiind interdependente de pasive în conformitate cu articolul 428f;

(g) sumele datorate din operațiuni de finanțare prin titluri de valoare cu clienți financiari, în cazul în care aceste operațiuni au o scadență reziduală mai mică de șase luni, în cazul în care sumele datorate respective sunt garantate cu active care se califică drept active de nivel 1 în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), fiind excluse obligațiunile garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate în respectivul act delegat, și în cazul în care instituția ar fi abilitată din punct de vedere juridic și ar fi în măsură din punct de vedere operațional să reutilizeze activele respective pentru toată durata tranzacției.

Instituțiile iau în considerare sumele datorate menționate la litera (g) de la primul paragraf al prezentului alineat pe o bază netă în cazul în care se aplică articolul 428e.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (c), autoritățile competente pot decide, de comun acord cu banca centrală relevantă, să aplice un factor mai mare de finanțare stabilă necesară rezervelor obligatorii, ținând seama, în special, de măsura în care există cerințe privind rezervele pe un orizont de un an și, prin urmare, necesită o finanțare stabilă asociată.

Pentru filialele care își au sediul social într-o țară terță în care rezervelor obligatorii ale băncii centrale li se aplică un factor mai mare de finanțare stabilă necesară în temeiul cerinței de finanțare stabilă netă prevăzute în legislația națională a țării terțe respective, respectivul factor de finanțare stabilă necesară mai mare este luat în considerare în vederea consolidării.

Articolul 428s

Factorul de finanțare stabilă necesară de 5 %

(1) Următoarele active și elemente extrabilanțiere fac obiectul unui factor de finanțare stabilă necesară de 5 %:

(a) acțiunile sau unitățile la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 5 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

▼B

(b) sumele datorate din operațiuni de finanțare prin titluri de valoare cu clienți financiari, în cazul în care tranzacțiile respective au o scadență reziduală mai mică de șase luni, altele decât cele menționate la articolul 428r alineatul (1) litera (g).

(c) partea neutilizată din facilitățile de credit și lichiditate angajate, în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

(d) produsele extrabilanțiere aferente finanțării comerțului menționate în anexa I cu o scadență reziduală mai mică de șase luni.

Instituțiile iau în considerare sumele datorate menționate la litera (b) de la primul paragraf al prezentului alineat pe o bază netă în cazul în care se aplică articolul 423e.

(2) Pentru toate seturile de compensare a contractelor derivate, instituțiile aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 5 % valorii juste, în termeni absoluți, a acestor seturi de compensare a contractelor derivate, incluzând orice garanție furnizată, în cazul în care seturile de compensare respective au o valoare justă negativă. În sensul prezentului alineat, instituțiile determină valoarea justă drept incluzând orice garanție depusă sau decontarea plăților și încasărilor legate de modificări în privința evaluării de piață ale unor astfel de contracte.

Articolul 428t

Factorul de finanțare stabilă necesară de 7 %

Activelor negrevate de sarcini eligibile drept obligațiuni garantate de nivel 1 cu un nivel extrem de ridicat de calitate în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 7 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428u

Factorul de finanțare stabilă necesară de 7,5 %

Produsele extrabilanțiere aferente finanțării comerțului menționate în anexa I care au o scadență reziduală de cel puțin șase luni, dar mai mică de un an fac obiectul unui factor de finanțare stabilă necesară de 7,5 %.

▼B

Articolul 428v

Factorul de finanțare stabilă necesară de 10 %

Următoarele active și elemente extrabilanțiere fac obiectul unui factor de finanțare stabilă necesară de 10 %:

(a) sumele datorate din tranzacții cu clienți financiari care au o scadență reziduală mai mică de șase luni, altele decât cele menționate la articolul 428r alineatul (1) litera (g) și la articolul 428s alineatul (1) litera (b);

(b) produsele din bilanț aferente finanțării comerțului cu o scadență reziduală mai mică de șase luni;

(c) produsele extrabilanțiere aferente finanțării comerțului menționate în anexa I cu o scadență reziduală de cel puțin un an.

Articolul 428w

Factorul de finanțare stabilă necesară de 12 %

Acțiunilor sau unităților la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 12 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 12 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428x

Factorul de finanțare stabilă necesară de 15 %

Activelor negrevate de sarcini eligibile drept active de nivel 2A în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 15 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428y

Factorul de finanțare stabilă necesară de 20 %

Acțiunilor sau unităților la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 20 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 20 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

▼B

Articolul 428z

Factorul de finanțare stabilă necesară de 25 %

Securitizărilor de nivel 2B negrevate de sarcini în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 25 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428aa

Factorul de finanțare stabilă necesară de 30 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 30 %:

(a) obligațiunile garantate negrevate de sarcini cu un nivel ridicat de calitate în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

(b) acțiunile sau unitățile la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 30 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428ab

Factorul de finanțare stabilă necesară de 35 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 35 %:

(a) securitizările de nivel 2B negrevate de sarcini în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

(b) acțiunile sau unitățile la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 35 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

▼B

Articolul 428ac

Factorul de finanțare stabilă necesară de 40 %

Acțiunilor sau unităților la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 40 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 40 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428ad

Factorul de finanțare stabilă necesară de 50 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 50 %:

(a) activele negrevate de sarcini care sunt eligibile drept active de nivel 2B în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), cu excepția securitizărilor de nivel 2B și a obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate în temeiul respectivului act delegat, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

(b) depozitele deținute de instituție la o altă instituție financiară care îndeplinesc criteriile pentru depozitele operaționale prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

(c) sumele datorate din tranzacții cu o scadență reziduală mai mică de un an cu:

(i) administrația centrală a unui stat membru sau a unei țări terțe;

(ii) administrația regională sau autoritățile locale dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță;

(iii) entitățile din sectorul public dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță;

(iv) băncile multilaterale de dezvoltare menționate la articolul 117 alineatul (2) și organizațiile internaționale menționate la articolul 118;

(v) societăți nefinanciare, clienți de retail și IMM-uri;

(vi) cooperativele de credit autorizate de către o autoritate competentă, societățile pentru investiții personale și clienții care sunt brokeri de depozite, în măsura în care activele respective nu se încadrează la prezentul alineat litera (b);

▼B

(d) sumele datorate din tranzacții cu o scadență reziduală de cel puțin șase luni, dar mai puțin de un an cu:

(i) Banca Centrală Europeană sau banca centrală a unui stat membru;

(ii) banca centrală a unei țări terțe;

(iii) clienții financiari;

(e) produsele din bilanț aferente finanțării comerțului cu o scadență reziduală de cel puțin șase luni, dar mai mică de un an;

(f) activele grevate de sarcini pentru o scadență reziduală de cel puțin șase luni, dar mai mică de un an, cu excepția cazului în care acestor active li s-ar atribui un factor mai mare de finanțare stabilă necesară în conformitate cu articolele 428ae-428ah dacă acestea ar fi negrevate de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanțare stabilă necesară mai mare care s-ar aplica activelor respective dacă acestea ar fi negrevate de sarcini;

(g) orice alt activ cu o scadență reziduală mai mică de un an, cu excepția cazului în care se specifică altfel la articolele 428r-428ac.

Articolul 428ae

Factorul de finanțare stabilă necesară de 55 %

Acțiunilor sau unităților la OPC-uri negrevate de sarcini care sunt eligibile pentru o ajustare de 55 % pentru calculul indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 55 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428af

Factorul de finanțare stabilă necesară de 65 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 65 %:

(a) împrumuturile negrevate de sarcini garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile locative sau împrumuturile locative negrevate de sarcini garantate integral de un furnizor de protecție eligibil menționat la articolul 129 alineatul (1) litera (e) cu o scadență reziduală de cel puțin un an, cu condiția ca aceste împrumuturi să primească o pondere de risc de maximum 35 % în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2;

(b) împrumuturile negrevate de sarcini cu o scadență reziduală de cel puțin un an, cu excepția împrumuturilor acordate clienților financiari și a împrumuturilor menționate la articolele 428r-428ad, cu condiția ca aceste împrumuturi să primească o pondere de risc de maximum 35 % în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2.

▼B

Articolul 428ag

Factorul de finanțare stabilă necesară de 85 %

Următoarele active și elemente extrabilanțiere fac obiectul unui factor de finanțare stabilă necesară de 85 %:

(a) orice activ și element extrabilanțier, inclusiv numerar, furnizate ca marjă inițială pentru contracte derivate, cu excepția cazului în care activului respectiv i s-ar atribui un factor mai mare de finanțare stabilă necesară în conformitate cu articolul 428ah dacă ar fi negrevat de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanțare stabilă necesară mai mare care s-ar aplica activului respectiv dacă acesta ar fi negrevat de sarcini;

(b) orice activ și element extrabilanțier, inclusiv numerar, furnizat drept contribuții la fondul de garantare al unui CPC, cu excepția cazului în care acestuia i s-ar atribui un factor mai mare de finanțare stabilă necesară în conformitate cu articolul 428ah dacă ar fi negrevat de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanțare stabilă necesară mai mare care trebuie aplicat activului negrevat de sarcini;

(c) împrumuturile negrevate de sarcini cu o scadență reziduală de cel puțin un an, cu excepția împrumuturilor acordate clienților financiari și a împrumuturilor menționate la articolele 428r-428af, care nu sunt restante de mai mult de 90 de zile și care primesc o pondere de risc de peste 35 % în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2;

(d) produsele din bilanț aferente finanțării comerțului cu o scadență reziduală de cel puțin un an;

(e) titlurile de valoare negrevate de sarcini cu o scadență reziduală de cel puțin un an care nu sunt în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178 și care nu sunt eligibile drept active lichide în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

(f) titlurile de capital tranzacționate la bursă negrevate de sarcini care nu sunt eligibile drept active de nivel 2B în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

(g) mărfurile tranzacționate fizic, inclusiv aurul, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe mărfuri;

(h) activele grevate de sarcini, cu o scadență reziduală de cel puțin un an, incluse într-un portofoliu de creanțe finanțat prin obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE sau obligațiunile garantate care îndeplinesc cerințele de eligibilitate pentru tratament prevăzute la articolul 129 alineatul (4) sau (5) din prezentul regulament.

▼B

Articolul 428ah

Factorul de finanțare stabilă necesară de 100 %

(1) Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 100 %:

(a) cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, orice activ grevat de sarcini cu o scadență reziduală de cel puțin un an;

(b) orice activ, în afara celor menționate la articolele 428r-428ag, inclusiv împrumuturile către clienți financiari cu o scadență contractuală reziduală de cel puțin un an, expunerile neperformante, elementele deduse din fondurile proprii, activele fixe, titlurile de capital netranzacționate la bursă, interesul reținut, activele aferente asigurărilor, titlurile de valoare aflate în stare de nerambursare.

(2) Instituțiile aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 100 % diferenței, în cazul în care aceasta este pozitivă, dintre suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă pozitivă și suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă negativă, calculate în conformitate cu articolul 428d.

Următoarele norme se aplică în ceea ce privește calculul menționat la primul paragraf:

(a) marja de variație primită de instituții de la contrapărțile lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă pozitivă în cazul în care garanțiile reale primite ca marjă de variație se califică drept active de nivel 1, în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate în actul delegat respectiv, și în cazul în care instituțiile sunt abilitate din punct de vedere juridic și sunt în măsură din punct de vedere operațional să reutilizeze garanțiile reale respective;

(b) întreaga marjă de variație furnizată de instituții în favoarea contrapărților lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă negativă.

CAPITOLUL 5

Derogare pentru instituțiile mici și cu grad redus de complexitate

Articolul 428ai

Derogare pentru instituțiile mici și cu grad redus de complexitate

Prin derogare de la capitolele 3 și 4, instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate pot alege, cu aprobarea prealabilă a autorității lor competente, să calculeze raportul dintre finanțarea stabilă disponibilă a unei instituții, astfel cum este menționată în capitolul 6, și finanțarea stabilă necesară a instituției, astfel cum este menționată în capitolul 7, exprimată ca procent.

▼B

Autoritățile competente pot solicita instituțiilor de mici dimensiuni și cu un grad redus de complexitate să respecte cerința de finanțare stabilă netă pe baza finanțării stabile disponibile a unei instituții, astfel cum este menționată în capitolul 3, și a finanțării stabile obligatorii, astfel cum este menționată în capitolul 4 în cazul în care consideră că metodologia simplificată nu este adecvată pentru a surprinde riscurile de finanțare ale instituției în cauză.

CAPITOLUL 6

Finanțare stabilă disponibilă pentru calcularea simplificată a indicatorului de finanțare stabilă netă

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 428aj

Calcularea simplificată a cuantumului finanțării stabile disponibile

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, cuantumul finanțării stabile disponibile se calculează înmulțind valoarea contabilă a diferitelor categorii sau tipuri de datorii și a fondurilor proprii cu factorii de finanțare stabilă disponibilă care sunt aplicați în temeiul secțiunii 2. Valoarea totală a finanțării stabile disponibile este suma cuantumurilor ponderate ale datoriilor și fondurilor proprii.

(2) Obligațiunile și alte titluri de datorie care sunt emise de instituție, vândute exclusiv pe piața de retail și deținute într-un cont de retail, pot fi tratate ca aparținând categoriei corespunzătoare de depozite de retail. Limitările sunt prevăzute astfel încât respectivele titluri să nu poată fi achiziționate și deținute de alte părți decât clienții retail.

Articolul 428ak

Scadența reziduală a unei datorii sau a fondurilor proprii

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, instituțiile țin seama de scadența contractuală reziduală a datoriilor lor și a fondurilor lor proprii pentru a stabili factorii de finanțare stabilă disponibilă care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2.

(2) Instituțiile iau în considerare opțiunile existente pentru a determina scadența reziduală a unei datorii sau a fondurilor proprii. Aceasta se realizează pe baza ipotezei că contrapartea va răscumpăra opțiunile «call» cât mai curând posibil. Pentru opțiunile care pot fi exercitate la discreția instituției, instituțiile și autoritățile competente iau în considerare factorii legați de reputație care pot limita capacitatea unei instituții de a nu exercita opțiunea, în special așteptările pieței ca instituțiile să răscumpere anumite datorii înainte de scadență.

▼B

(3) Instituțiile tratează depozitele cu perioade fixe de preaviz în funcție de perioada lor de preaviz și depozitele la termen în funcție de scadența lor reziduală. Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, instituțiile nu iau în considerare opțiunile pentru retrageri anticipate, în cazul în care deponentul trebuie să plătească o penalitate semnificativă pentru retrageri anticipate care au loc în mai puțin de un an, penalitate astfel cum este prevăzută în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), pentru a determina scadența reziduală a depozitelor de retail la termen.

(4) Pentru a determina factorii de finanțare stabilă disponibilă care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2, pentru datoriile cu o scadență contractuală reziduală de cel puțin un an, orice parte care ajunge la scadență în mai puțin de șase luni și orice parte care are o scadență între șase luni și mai puțin de un an este tratată ca având o scadență reziduală de mai puțin de șase luni, respectiv o scadență reziduală cuprinsă între șase luni și mai puțin de un an.

Secțiunea 2

Factorii de finanțare stabilă disponibilă

Articolul 428al

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 0 %

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în această secțiune, tuturor datoriilor care nu au o scadență stabilită, inclusiv pozițiilor scurte și pozițiilor cu scadență deschisă, li se aplică un factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 %, făcând excepție următoarele elemente:

(a) datoriile privind impozitul amânat, care sunt tratate în conformitate cu cea mai apropiată dată posibilă la care aceste datorii ar putea fi realizate;

(b) interesele minoritare, care sunt tratate în conformitate cu durata instrumentului în cauză.

(2) Datoriilor privind impozitul amânat și interesele minoritare, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), li se aplică unul dintre următorii factori:

(a) 0 %, în cazul în care scadența reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este mai mică de un an;

(b) 100 %, în cazul în care scadența reziduală efectivă a datoriei privind impozitul amânat sau a interesului minoritar este de cel puțin un an.

(3) Următoarele datorii fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 %:

(a) sumele de plătit la data tranzacționării care provin din achiziționarea de instrumente financiare, valute și mărfuri care se preconizează că vor fi decontate în ciclul sau perioada standard de decontare care este tipică pentru cursul de schimb sau pentru tipul de tranzacție în cauză sau în cazul cărora decontarea nu a fost executată, dar se preconizează totuși că va fi executată;

▼B

(b) pasivele care sunt clasificate ca fiind interdependente de active în conformitate cu articolul 428f;

(c) datoriile cu o scadență reziduală mai mică de un an furnizate de:

(i) BCE sau banca centrală a unui stat membru;

(ii) banca centrală a unei țări terțe;

(iii) clienții financiari;

(d) orice altă datorie și orice alt element sau instrument de capital care nu sunt menționate la prezentul articol și la articolele 428am-428ap.

(4) Instituțiile aplică un factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 % valorii absolute a diferenței, în cazul în care aceasta este negativă, dintre suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă pozitivă și suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare de piață negativă, calculate în conformitate cu articolul 428d.

Următoarele norme se aplică în ceea ce privește calculul menționat la primul paragraf:

(a) marja de variație primită de instituții de la contrapărțile lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă pozitivă în cazul în care garanțiile reale primite ca marjă de variație se califică drept active de nivel 1, în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate în actul delegat respectiv, și în cazul în care instituțiile sunt abilitate din punct de vedere juridic și sunt în măsură din punct de vedere operațional să reutilizeze garanțiile reale respective;

(b) întreaga marjă de variație furnizată de instituții în favoarea contrapărților lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă negativă.

Articolul 428am

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 50 %

Următoarele datorii fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 50 %:

(a) depozitele primite care îndeplinesc criteriile pentru depozitele operaționale prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

(b) datoriile cu o scadență reziduală mai mică de un an furnizate de:

(i) administrația centrală a unui stat membru sau a unei țări terțe;

(ii) administrația regională sau autoritățile locale dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță;

(iii) entitățile din sectorul public dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță;

▼B

(iv) băncile multilaterale de dezvoltare menționate la articolul 117 alineatul (2) și organizațiile internaționale menționate la articolul 118;

(v) clienții care sunt societăți nefinanciare;

(vi) cooperative de credit autorizate de către o autoritate competentă, societăți pentru investiții personale și clienți care sunt brokeri de depozite, în măsura în care nu este vorba despre depozite primite care îndeplinesc criteriile cu privire la depozitele operative astfel cum sunt prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1).

Articolul 428an

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 90 %

Depozitelor de retail la vedere, depozitelor de retail cu perioadă fixă de preaviz mai mică de un an și depozitelor de retail la termen cu o scadență reziduală mai mică de un an care îndeplinesc criteriile relevante pentru alte depozite de retail prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă disponibilă de 90 %.

Articolul 428ao

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 95 %

Depozitelor de retail la vedere, depozitelor de retail cu perioadă fixă de preaviz mai mică de un an și depozitelor de retail la termen cu o scadență reziduală mai mică de un an, care îndeplinesc criteriile relevante pentru depozitele de retail stabile prevăzute în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) li se aplică un factor de finanțare stabilă disponibilă de 95 %.

Articolul 428ap

Factorul de finanțare stabilă disponibilă de 100 %

Următoarele datorii și următoarele elemente și instrumente de capital fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 100 %:

(a) elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază ale instituției înainte de aplicarea ajustărilor prevăzute la articolele 32-35, a deducerilor în temeiul articolului 36 și a derogărilor și alternativelor prevăzute la articolele 48, 49 și 79;

(b) elementele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale instituției înainte de deducerea elementelor menționate la articolul 56 și înainte de a li se aplica articolul 79, excluzând orice instrument cu opțiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadența reziduală efectivă la mai puțin de un an;

▼B

(c) elementele de fonduri proprii de nivel 2 ale instituției, înainte de deducerile menționate la articolul 66 și înaintea aplicării articolului 79, care au o scadență reziduală de cel puțin un an, excluzând orice instrument cu opțiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadența reziduală efectivă la mai puțin de un an;

(d) orice alt instrument de capital al instituției care are o scadență reziduală de cel puțin un an, excluzând orice instrument cu opțiuni explicite sau încorporate care, dacă ar fi exercitate, ar reduce scadența reziduală efectivă la mai puțin de un an;

(e) orice alt împrumut și datorie garantată și negarantată cu o scadență reziduală de cel puțin un an, inclusiv depozitele la termen, cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 428al-428ao.

CAPITOLUL 7

Finanțarea stabilă necesară pentru calcularea simplificată a indicatorului de finanțare stabilă netă

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 428aq

Calcularea simplificată a cuantumului finanțării stabile obligatorii

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate, cuantumul finanțării stabile obligatorii se calculează înmulțind valoarea contabilă a diferitelor categorii sau tipuri de active și elemente extrabilanțiere cu factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2. Valoarea totală a finanțării stabile obligatorii este suma cuantumurilor ponderate ale activelor și elementelor extrabilanțiere.

(2) Activele pe care instituțiile le-au luat cu împrumut, inclusiv în cadrul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, care sunt contabilizate în bilanț și pe care instituțiile nu le dețin în calitate de beneficiari reali sunt excluse de la calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii.

Activele pe care instituțiile le-au luat cu împrumut, inclusiv în cadrul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, care nu sunt contabilizate în bilanț, dar pe care instituțiile le dețin în calitate de beneficiari reali fac obiectul factorilor de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2.

(3) Activele pe care instituțiile le-au dat cu împrumut, inclusiv în cadrul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, pe care le dețin în calitate de beneficiari reali, chiar dacă nu rămân în bilanț, sunt considerate ca fiind active grevate de sarcini în sensul prezentului capitol și fac obiectul factorilor de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în temeiul secțiunii 2. În caz contrar, astfel de active sunt excluse de la calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii.

▼B

(4) Activele care sunt grevate de sarcini cu o scadență reziduală de cel puțin șase luni sunt atribuite fie factorului de finanțare stabilă necesară care ar fi aplicat în temeiul secțiunii 2 activelor respective dacă ar fi negrevate de sarcini, fie factorului de finanțare stabilă necesară care este în general aplicabil activelor grevate respective, oricare dintre factori este mai mare. Același lucru se întâmplă în cazul în care scadența reziduală a activelor grevate de sarcini este mai scurtă decât scadența reziduală a tranzacției care a generat grevarea de sarcini.

Activele din a căror perioadă a grevării de sarcini au mai rămas mai puțin de șase luni fac obiectul factorilor de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați, în temeiul secțiunii 2, acelorași active dacă ar fi negrevate de sarcini.

(5) În cazul în care o instituție reutilizează sau regajează un activ care a fost luat cu împrumut, inclusiv în cadrul unor operațiuni de finanțare prin titluri de valoare și care este contabilizat în afara bilanțului, tranzacția prin care acest activ a fost luat cu împrumut este considerată grevată de sarcini în măsura în care nu poate ajunge la scadență fără ca instituția să returneze activul luat cu împrumut.

(6) Următoarele active sunt considerate a fi negrevate de sarcini:

(a) activele dintr-un portofoliu care pot fi utilizate imediat ca garanții reale pentru obținerea de finanțare suplimentară în cadrul liniilor de credit angajate sau, atunci când portofoliul este administrat de o bancă centrală, al liniilor de credit neangajate, dar încă nefinanțate, aflate la dispoziția instituției, inclusiv activele plasate de o instituție de credit la casa centrală într-o rețea cooperatistă sau într-un sistem instituțional de protecție;

(b) activele pe care instituția le-a primit ca garanții reale pentru diminuarea riscului de credit în cadrul unor tranzacții de creditare garantate, de finanțare garantată sau de schimb de garanții reale și pe care instituția le poate înstrăina;

(c) activele atașate cu titlu de supragarantare neobligatorie la o emisiune de obligațiuni garantate.

În sensul primului paragraf litera (a) de la prezentul alineat, instituțiile presupun că activele din portofoliu sunt grevate de sarcini în ordinea crescătoare a gradului de lichiditate pe baza clasificării lichidității, astfel cum este prevăzut în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), începând cu activele neeligibile pentru rezerva de lichidități.

(7) În cazul operațiunilor non-standard, temporare, efectuate de BCE sau de banca centrală a unui stat membru sau de banca centrală a unei țări terțe în vederea îndeplinirii mandatului acesteia într-o perioadă de criză financiară la nivelul întregii piețe sau în circumstanțe macroeconomice excepționale, următoarele active pot beneficia de un factor redus de finanțare stabilă necesară:

▼B

(a) prin derogare de la articolul 428aw și de la articolul 428az alineatul (1) litera (a), activele grevate de sarcini pentru operațiunile menționate în prezentul paragraf;

(b) prin derogare de la articolul 428aw și de la articolul 428ay litera (b), sumele rezultate din operațiunile menționate în prezentul paragraf.

Autoritățile competente stabilesc, cu acordul băncii centrale care este contrapartea la tranzacție, factorul de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicat activelor menționate la primul paragraf literele (a) și (b). Pentru activele grevate de sarcini menționate la litera (a) de la primul paragraf, factorul de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicat nu este mai mic decât factorul de finanțare stabilă necesară care s-ar aplica în temeiul secțiunii 2 activelor respective dacă ar fi negrevate de sarcini.

Atunci când se aplică un factor redus de finanțare stabilă necesară în conformitate cu al doilea paragraf, autoritățile competente monitorizează îndeaproape impactul factorului redus asupra pozițiilor de finanțare stabilă ale instituțiilor și iau măsuri de supraveghere adecvate, atunci când este necesar.

(8) Pentru a evita dubla contabilizare, instituțiile exclud din alte părți ale calculului cuantumului finanțării stabile obligatorii în conformitate cu prezentul capitol activele asociate cu garanțiile reale recunoscute drept marjă de variație furnizate în conformitate cu articolul 428k alineatul (4) litera (b) și cu articolul 428ah alineatul (2), drept marjă inițială furnizată sau drept contribuție la fondul de garantare al unei CPC în conformitate cu articolul 428ag literele (a) și (b).

(9) Instituțiile includ în calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii instrumentele financiare, valutele și mărfurile pentru care a fost executat un ordin de cumpărare. Instituțiile exclud din calculul cuantumului finanțării stabile obligatorii instrumentele financiare, valutele și mărfurile pentru care a fost executat un ordin de vânzare, cu condiția ca astfel de tranzacții să nu fie reflectate drept instrumente derivate sau tranzacții de finanțare garantată în bilanțul instituțiilor și ca tranzacțiile respective să fie reflectate în bilanțul instituțiilor atunci când sunt decontate.

(10) Autoritățile competente pot stabili factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați expunerilor extrabilanțiere care nu sunt menționate în prezentul capitol, pentru a se asigura că instituțiile dețin un cuantum adecvat de finanțare stabilă disponibilă pentru partea din expunerile respective care se preconizează că va avea nevoie de finanțare în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanțare stabilă netă. Pentru a stabili acești factori, autoritățile competente iau în considerare, în special, prejudiciile semnificative care ar putea fi aduse reputației instituției dacă nu s-ar furniza finanțarea respectivă.

Autoritățile competente informează ABE, cel puțin o dată pe an, cu privire la tipurile de expuneri extrabilanțiere pentru care au stabilit factorii de finanțare stabilă necesară. Acestea includ în respectivul raport o explicație cu privire la metodologia aplicată pentru a stabili factorii în cauză.

▼B

Articolul 428ar

Scadența reziduală a unui activ

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, instituțiile țin seama de scadența contractuală reziduală a activelor și a tranzacțiilor lor extrabilanțiere atunci când stabilesc factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați activelor și tranzacțiilor lor extrabilanțiere în temeiul secțiunii 2.

(2) Activele care au fost separate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sunt tratate de instituții în conformitate cu expunerile-suport ale acestora. Instituțiile aplică, totuși, acestor active factori mai mari de finanțare stabilă necesară, în funcție de perioada de grevare cu sarcini care urmează să fie stabilită de autoritățile competente, care analizează dacă instituția poate să cedeze sau să facă schimb de astfel de active în mod liber și durata datoriilor către clienții instituțiilor la care se referă această cerință de separare.

(3) Atunci când calculează scadența reziduală a unui activ, instituțiile iau în considerare opțiunile, plecând de la ipoteza că emitentul sau contrapartea va exercita orice opțiune de a prelungi scadența unui activ. Pentru opțiunile care pot fi exercitate la discreția instituției, instituția și autoritățile competente iau în considerare factorii legați de reputație care pot limita capacitatea instituției de a nu exercita opțiunea, în special așteptările pieței și ale clienților ca instituția să prelungească scadența anumitor active la data scadenței.

(4) Pentru a determina factorii de finanțare stabilă necesară care trebuie aplicați în conformitate cu secțiunea 2, pentru amortizarea împrumuturilor cu o scadență contractuală reziduală de cel puțin un an, părțile care ajung la scadență în mai puțin de șase luni și între șase luni și mai puțin de un an sunt tratate ca având o scadență reziduală de mai puțin de șase luni și, respectiv, între șase luni și mai puțin de un an.

Secțiunea 2

Factorii de finanțare stabilă necesară

Articolul 428as

Factorul de finanțare stabilă necesară de 0 %

(1) Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 0 %:

(a) activele negrevate de sarcini care sunt eligibile ca active lichide cu un nivel ridicat de calitate de nivel 1 în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate în respectivul act delegat, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat;

▼B

(b) toate rezervele instituțiilor, deținute la BCE sau la banca centrală a unui stat membru sau la banca centrală a unei țări terțe, inclusiv rezervele obligatorii și rezervele excedentare;

(c) toate creanțele față de BCE, de banca centrală a unui stat membru sau de banca centrală a unei țări terțe care au o scadență reziduală de mai puțin de șase luni;

(d) activele care sunt clasificate ca fiind interdependente de pasive în conformitate cu articolul 428f.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), autoritățile competente pot decide, de comun acord cu banca centrală relevantă, să aplice un factor mai mare de finanțare stabilă necesară rezervelor obligatorii, luând în considerare, în special, măsura în care există cerințe privind rezervele pe un orizont de un an și, prin urmare, există o obligație de finanțare stabilă asociată.

Pentru filialele cu sediul social într-o țară terță în care rezervelor obligatorii ale băncilor centrale li se aplic un factor mai mare de finanțare stabilă necesară în temeiul cerinței de finanțare stabilă netă prevăzute în legislația națională a țării terțe respective, acest factor de finanțare stabilă necesară mai mare este luat în considerare în vederea consolidării.

Articolul 428at

Factorul de finanțare stabilă necesară de 5 %

(1) Părții neutilizate din facilitățile de credit și lichiditate angajate, indicată în actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) i se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 5 %.

(2) Pentru toate seturile de compensare a contractelor derivate, instituțiile aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 5 % valorii juste, în termeni absoluți, a acestor seturi de compensare a contractelor derivate, incluzând orice garanție furnizată, în cazul în care seturile de compensare respective au o valoare justă negativă. În sensul prezentului alineat, instituțiile determină valoarea justă incluzând orice garanție depusă sau decontarea plăților și încasărilor legate de modificări în privința evaluării de piață ale respectivelor contracte.

Articolul 428au

Factorul de finanțare stabilă necesară de 10 %

Următoarelor active și elemente extrabilanțiere li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 10 %:

▼B

(a) activele negrevate de sarcini care sunt eligibile drept obligațiuni garantate de nivel 1 cu un nivel extrem de ridicat de calitate în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum se prevede în respectivul act delegat;

(b) produsele extrabilanțiere aferente finanțării comerțului menționate în anexa I.

Articolul 428av

Factorul de finanțare stabilă necesară de 20 %

Activelor negrevate de sarcini care sunt eligibile drept active de nivel 2A în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) și acțiunilor sau unităților la OPC-uri negrevate de sarcini în temeiul respectivului act delegat li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 20 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 428aw

Factorul de finanțare stabilă necesară de 50 %

Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 50 %:

(a) împrumuturi garantate și negarantate cu o scadență reziduală mai mică de un an, atât timp cât sunt grevate pe mai puțin de un an;

(b) orice alt activ cu o scadență reziduală mai mică de un an, cu excepția cazului în care se specifică altfel la articolele 428as-428av;

(c) activele grevate de sarcini, cu o scadență reziduală de cel puțin șase luni, dar mai mică de un an, cu excepția cazului în care acestor active li s-ar atribui un factor mai mare de finanțare stabilă necesară în conformitate cu articolele 428ax, 428ay și 428az dacă acestea ar fi negrevate de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanțare stabilă necesară mai mare care s-ar aplica activelor respective dacă acestea ar fi negrevate de sarcini.

Articolul 428ax

Factorul de finanțare stabilă necesară de 55 %

Activelor care sunt eligibile drept active de nivel 2B în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1) și acțiunilor sau unităților la OPC-uri în temeiul respectivului act delegat li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 55 %, indiferent de conformitatea acestora cu cerințele operaționale și cu cerințele privind compoziția rezervei de lichidități, astfel cum sunt prevăzute în respectivul act delegat, atât timp cât sunt grevate de mai puțin de un an.

▼B

Articolul 428ay

Factorul de finanțare stabilă necesară de 85 %

Următoarelor active și elemente extrabilanțiere li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 85 %:

(a) activele și elementele extrabilanțiere, inclusiv numerar, furnizate ca marjă inițială pentru contracte derivate sau furnizate drept contribuții la fondul de garantare al unui CPC, cu excepția cazului în care acestor active li s-ar atribui un factor mai mare de finanțare stabilă necesară în conformitate cu articolul 428az dacă ar fi negrevate de sarcini, caz în care se aplică factorul de finanțare stabilă necesară mai mare care s-ar aplica activelor respective dacă acestea ar fi negrevate de sarcini;

(b) împrumuturile negrevate cu o scadență reziduală de cel puțin un an, cu excepția împrumuturilor către clienți financiari, care nu sunt restante de mai mult de 90 de zile;

(c) produsele din bilanț aferente finanțării comerțului cu o scadență reziduală de cel puțin un an;

(d) titlurile de valoare negrevate de sarcini cu o scadență reziduală de cel puțin un an care nu sunt în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 178 și care nu sunt eligibile drept active lichide în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

(e) titlurile de capital tranzacționate la bursă negrevate de sarcini care nu sunt eligibile drept active de nivel 2B în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1);

(f) mărfurile tranzacționate fizic, inclusiv aurul, cu excepția instrumentelor financiare derivate pe mărfuri.

Articolul 428az

Factorul de finanțare stabilă necesară de 100 %

(1) Următoarelor active li se aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 100 %:

(a) orice activ grevat de sarcini cu o scadență reziduală de cel puțin un an;

(b) orice activ, în afara celor menționate la articolele 428as-428ay, inclusiv împrumuturile către clienți financiari cu o scadență contractuală reziduală de cel puțin un an, expunerile neperformante, elementele deduse din fondurile proprii, activele fixe, titlurile de capital netranzacționate la bursă, interesul reținut, activele aferente asigurărilor, titlurile de valoare aflate în stare de nerambursare.

▼B

(2) Instituțiile aplică un factor de finanțare stabilă necesară de 100 % diferenței, în cazul în care aceasta este pozitivă, dintre suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă pozitivă și suma valorilor juste din cadrul tuturor seturilor de compensare cu o valoare justă negativă, calculate în conformitate cu articolul 428d.

Următoarele norme se aplică în ceea ce privește calculul menționat la primul paragraf:

(a) marja de variație primită de instituții de la contrapărțile lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă pozitivă în cazul în care garanțiile reale primite ca marjă de variație se califică drept active de nivel 1, în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), cu excepția obligațiunilor garantate cu un nivel extrem de ridicat de calitate menționate în actul delegat respectiv, și în cazul în care instituțiile sunt abilitate din punct de vedere juridic și sunt în măsură din punct de vedere operațional să reutilizeze garanțiile reale respective;

(b) întreaga marjă de variație furnizată de instituții în favoarea contrapărților lor se deduce din valoarea justă a unui set de compensare cu valoare justă negativă.”;

117. Partea a șaptea se înlocuiește cu următorul text:

„PARTEA A ȘAPTEA

EFECTUL DE LEVIER

Articolul 429

Calcularea indicatorului efectului de levier

(1) Instituțiile își calculează indicatorul efectului de levier în conformitate cu metodologia prevăzută la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Indicatorul efectului de levier se calculează prin împărțirea indicatorului de măsurare a capitalului instituției la indicatorul de măsurare a expunerii totale a instituției și se exprimă ca procent.

Instituțiile calculează indicatorul efectului de levier la data de referință a raportării.

(3) În sensul alineatului (2), indicatorul de măsurare a capitalului este reprezentat de fondurile proprii de nivel 1.

(4) În sensul alineatului (2), indicatorul de măsurare a expunerii totale este suma valorilor expunerilor următoarelor elemente:

(a) activele, exceptând contractele derivate enumerate în anexa II, instrumentele financiare derivate de credit și pozițiile menționate la articolul 429e, calculate în conformitate cu articolul 429b alineatul (1);

(b) contractele derivate enumerate în anexa II și instrumentele financiare derivate de credit, inclusiv contractele și instrumentele financiare derivate de credit care sunt extrabilanțiere, calculate în conformitate cu articolele 429c și 429d;

▼B

(c) majorările pentru riscul de credit al contrapărții aferent operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, inclusiv cele extrabilanțiere, calculate în conformitate cu articolul 429e;

(d) elementele extrabilanțiere, exceptând contractele derivate enumerate în anexa II, instrumentele financiare derivate de credit, operațiunile de finanțare prin titluri de valoare și pozițiile menționate la articolele 429d și 429g, calculate în conformitate cu articolul 429f;

(e) achizițiile sau vânzările standard care urmează a fi decontate, calculate în conformitate cu articolul 429g.

Instituțiile tratează tranzacțiile cu termen lung de decontare în conformitate cu primul paragraf literele (a)-(d), după caz.

Instituțiile pot reduce valorile expunerilor menționate la primul paragraf literele (a) și (d) cu valoarea corespunzătoare a ajustărilor generale pentru riscul de credit aferente elementelor bilanțiere și, respectiv, extrabilanțiere, sub rezerva unui prag egal cu 0 în cazul în care ajustările pentru riscul de credit au redus fondurile proprii de nivel 1.

(5) Prin derogare de la alineatul (4) litera (d), se aplică următoarele dispoziții:

(a) un instrument financiar derivat care este considerat a fi un element extrabilanțier în conformitate cu alineatul (4) litera (d), dar care este tratat ca un instrument financiar derivat în conformitate cu cadrul contabil aplicabil face obiectul tratamentului prevăzut la respectiva literă;

(b) în cazul în care un client al unei instituții care acționează ca membru compensator realizează direct o tranzacție cu instrumente financiare derivate cu o CPC iar instituția garantează performanța expunerilor din tranzacții față de CPC ale clientului său care decurg din această tranzacție, instituția își calculează expunerea care rezultă din garanție în conformitate cu alineatul (4) litera (b) ca și cum acea instituție ar fi realizat direct tranzacția cu clientul, inclusiv în ceea ce privește primirea sau furnizarea marjei de variație în numerar.

Tratamentul prevăzut la primul paragraf litera (b) se aplică, de asemenea, unei instituții care acționează drept client de nivel superior care garantează performanța expunerilor din tranzacții ale clientului său.

În sensul primului paragraf litera (b) și al celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat, instituțiile pot considera drept client o entitate afiliată numai în cazul în care entitatea respectivă nu intră în perimetrul de consolidare reglementat la nivelul la care se aplică cerința prevăzută la articolul 92 alineatul (3) litera (d).

(6) În sensul prezentului articol alineatul (4) litera (e) și al articolului 429g, «achiziție sau vânzare standard» înseamnă o achiziție sau o vânzare a unui titlu de valoare în cadrul unor contracte ale căror clauze impun livrarea titlului de valoare în perioada stabilită în general prin lege sau prin convenții pe piața în cauză.

▼B

(7) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres în prezenta parte, instituțiile calculează indicatorul de măsurare a expunerii totale în conformitate cu următoarele principii:

(a) garanțiile reale corporale sau financiare, garanțiile sau instrumentele de diminuare a riscului de credit cumpărate nu se utilizează pentru reducerea indicatorului de măsurare a expunerii totale;

(b) activele nu se compensează cu pasivele.

(8) Prin derogare de la alineatul (7) litera (b), instituțiile pot reduce valoarea expunerii unui împrumut de prefinanțare sau a unui împrumut intermediar cu soldul pozitiv al contului de economii al debitorului căruia i-a fost acordat împrumutul și pot include suma rezultată în indicatorul de măsurare a expunerii totale, numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) acordarea împrumutului este condiționată de deschiderea contului de economii la instituția care acordă împrumutul și atât împrumutul, cât și contul de economii sunt reglementate de aceeași legislație sectorială;

(b) soldul contului de economii nu poate fi retras, în parte sau în totalitate, de către debitor pe întreaga durată a împrumutului;

(c) instituția poate utiliza în mod necondiționat și irevocabil soldul contului de economii pentru a soluționa orice revendicare care decurge din acordul de împrumut în cazurile reglementate de legislația sectorială menționată la litera (a), inclusiv în caz de neplată de către debitor sau de insolvabilitate a acestuia.

«Împrumut de prefinanțare» sau «împrumut intermediar» înseamnă un împrumut care este acordat debitorului pentru o perioadă limitată de timp, în vederea acoperirii deficitului de finanțare al debitorului până la momentul acordării împrumutului final în conformitate cu criteriile stabilite în legislația sectorială care reglementează astfel de tranzacții.

Articolul 429a

Expuneri excluse din indicatorul de măsurare a expunerii totale

(1) Prin derogare de la articolul 429 alineatul (4), o instituție poate să excludă oricare dintre următoarele expuneri din indicatorul de măsurare a expunerii totale:

(a) cuantumurile deduse din elementele de fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (d);

(b) activele deduse la calcularea indicatorului de măsurare a capitalului menționat la articolul 429 alineatul (3);

(c) expunerile cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolul 113 alineatul (6) sau (7);

(d) în cazul în care instituția este o instituție de credit pentru dezvoltare publică, expunerile care decurg din active care constituie creanțe asupra administrațiilor centrale, administrațiilor regionale, autorităților locale sau entităților din sectorul public în ceea ce privește investițiile în sectorul public și creditele promoționale;

▼B

(e) în cazul în care instituția nu este o instituție de credit pentru dezvoltare publică, părțile din expuneri care decurg din creditele promoționale de tipul «pass through» acordate altor instituții de credit;

(f) părțile garantate ale expunerilor care decurg din credite de export care îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:

(i) garanția este furnizată de un furnizor eligibil de protecție nefinanțată a creditului în conformitate cu articolele 201 și 202, inclusiv de agențiile de creditare a exportului sau de administrațiile centrale;

(ii) se aplică o pondere de risc de 0 % părții garantate a expunerii în conformitate cu articolul 114 alineatul (2) sau (4) sau cu articolul 116 alineatul (4);

(g) în cazul în care instituția este membru compensator al unui CPCC, expunerile din tranzacții ale instituției respective, cu condiția ca acestea să fie compensate cu respectivul CPCC și să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 306 alineatul (1) litera (c);

(h) în cazul în care instituția este un client de nivel superior în cadrul unei structuri a clientelei pe mai multe niveluri, expunerile din tranzacții față de membrul compensator sau de o entitate care acționează în calitate de client de nivel superior pentru respectiva instituție, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 305 alineatul (2) și dacă instituția nu are obligația de a rambursa clientului său pierderile eventuale suferite în cazul intrării în stare de nerambursare a membrului compensator sau a CPCC-ului;

(i) activele fiduciare care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(i) sunt recunoscute în bilanțul instituției în concordanță cu principiile contabile naționale general acceptate, în conformitate cu articolul 10 din Directiva 86/635/CEE;

(ii) îndeplinesc criteriile pentru derecunoaștere prevăzute de standardul internațional de raportare financiară (IFRS) 9, astfel cum sunt aplicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;

(iii) îndeplinesc criteriile pentru neconsolidare prevăzute de IFRS 10, astfel cum sunt aplicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, dacă este cazul;

(j) expunerile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

(i) sunt expuneri față de o entitate din sectorul public;

(ii) sunt tratate în conformitate cu articolul 116 alineatul (4);

(iii) rezultă din depozite pe care instituția are obligația legală de a le transfera către entitatea din sectorul public menționată la punctul (i) în scopul finanțării de investiții de interes general;

(k) garanțiile reale excedentare depuse la agenți tripartiți care nu au fost date cu împrumut;

▼B

(l) în cazul în care, în temeiul cadrului contabil aplicabil, o instituție recunoaște marja de variație plătită în numerar contrapărții ca creanță de încasat, creanța de încasat respectivă, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 429c alineatul (3) literele (a)-(e);

(m) expunerile securitizate din securitizări tradiționale care îndeplinesc condițiile transferului riscului semnificativ prevăzute la articolul 244 alineatul (2);

(n) următoarele expuneri față de banca centrală a instituției rezultate după aplicarea exceptării și sub rezerva condițiilor precizate la alineatele (5) și (6):

(i) monede și bancnote care constituie moneda legală în jurisdicția băncii centrale;

(ii) active care reprezintă creanțe față de banca centrală, inclusiv rezerve deținute la banca centrală;

(o) în cazul în care instituția este autorizată, în conformitate cu articolul 16 și cu articolul 54 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, expunerile instituției datorate serviciilor auxiliare de tip bancar enumerate la secțiunea C litera (a) din anexa la regulamentul respectiv care sunt legate în mod direct de servicii de bază sau de servicii auxiliare enumerate în secțiunile A și B din anexa respectivă;

(p) în cazul în care instituția este desemnată în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014, expunerile instituției datorate serviciilor auxiliare de tip bancar enumerate la secțiunea C litera (a) din anexa la regulamentul menționat care sunt legate în mod direct de serviciile de bază sau auxiliare ale unui depozitar central de titluri de valoare, autorizat în conformitate cu articolul 16 din respectivul regulament, enumerate în secțiunile A și B din anexa respectivă.

În sensul literei (m) de la primul paragraf, instituțiile includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale orice expunere reținută.

(2) În sensul alineatului (1) literele (d) și (e), «instituție de credit pentru dezvoltare publică» înseamnă o instituție de credit care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(a) a fost înființată de o administrație centrală, administrație regională sau autoritate locală dintr-un stat membru;

(b) activitatea sa este limitată la promovarea unor obiective specificate de politică publică financiară, socială sau economică, în conformitate cu actele cu putere de lege și dispozițiile care reglementează respectiva instituție, inclusiv statutul, pe o bază neconcurențială;

(c) scopul său nu este de a maximiza profitul sau cota de piață;

(d) sub rezerva normelor Uniunii privind ajutoarele de stat, administrația centrală, administrația regională sau autoritatea locală are obligația de a proteja viabilitatea instituției de credit sau garantează, în mod direct sau indirect, cel puțin 90 % din cerințele de fonduri proprii, cerințele de finanțare sau creditele promoționale acordate ale instituției de credit;

▼B

(e) nu acceptă depozite acoperite, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/49/UE sau în legislația națională prin care se pune în aplicare această directivă, care pot fi clasificate drept depozite la termen sau depozite de economii de la consumatori, astfel cum sunt definiți la articolul 3 litera (a) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

În sensul primului paragraf litera (b), obiectivele de politică publică pot include furnizarea de finanțare, în scopuri de promovare sau dezvoltare, anumitor sectoare economice sau regiuni geografice din statul membru relevant.

În sensul primului paragraf literele (d) și (e) și fără a aduce atingere normelor Uniunii privind ajutoarele de stat, precum și obligațiilor statelor membre în temeiul acestuia, autoritățile competente pot, la cererea unei instituții, să trateze o unitate autonomă și independentă din punct de vedere organizațional, structural și financiar a acelei instituții ca fiind o instituție de credit pentru dezvoltare publică, cu condiția ca unitatea să îndeplinească cumulativ condițiile enumerate la primul paragraf și ca un astfel de tratament să nu afecteze eficacitatea supravegherii instituției respective. Autoritățile competente notifică fără întârziere Comisiei și ABE orice decizie de a trata, în sensul prezentului paragraf, o unitate a unei instituții ca fiind o instituție de credit pentru dezvoltare publică. Autoritatea competentă examinează anual o astfel de decizie.

(3) În sensul alineatului (1) literele (d) și (e) și al alineatului (2) litera (d), „credit promoțional” înseamnă un credit acordat de o instituție de credit pentru dezvoltare publică sau de o entitate creată de administrația centrală, de administrația regională sau de autoritatea locală a unui stat membru, direct sau printr-o instituție de credit intermediară, pe bază neconcurențială, nonprofit, în scopul promovării obiectivelor de politică publică ale administrației centrale, ale administrației regionale sau ale autorității locale dintr-un stat membru.

(4) Instituțiile nu exclud expunerile din tranzacții prevăzute la alineatul (1) literele (g) și (h) de la prezentul articol dacă nu este îndeplinită condiția prevăzută la articolul 429 alineatul (5) al treilea paragraf.

(5) Instituțiile pot exclude expunerile enumerate la alineatul (1) litera (n) dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

(a) autoritatea competentă a instituției a stabilit, după consultarea băncii centrale relevante, și a declarat public că există circumstanțe excepționale care justifică excluderea acestora pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor monetare;

(b) derogarea se acordă pentru o perioadă limitată de timp care nu depășește un an.

(6) Expunerile care urmează să fie excluse în sensul alineatului (1) litera (n) îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:

(a) sunt exprimate în aceeași monedă ca depozitele atrase de instituție;

(b) scadența lor medie nu depășește în mod semnificativ scadența medie a depozitelor atrase de instituție.

▼B

(7) Prin derogare de la articolul 92 alineatul (1) litera (d), în cazul în care exclude expunerile menționate la prezentul articol alineatul (1) litera (n), o instituție îndeplinește în orice moment următoarea cerință privind indicatorul efectului de levier ajustat pe durata excluderii:

$$aLR = 3\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

unde:

aLR = indicatorul efectului de levier ajustat;

EM_{LR} = indicatorul de măsurare a expunerii totale a instituției, astfel cum este definit la articolul 429 alineatul (4), inclusiv expunerile excluse în conformitate cu prezentul articol alineatul (1) litera (n); și

CB = valoarea expunerilor excluse în conformitate cu prezentul articol alineatul (1) litera (n).

Articolul 429b

Calculul valorii expunerii activelor

(1) Instituțiile calculează valoarea expunerii activelor, exceptând contractele derivate enumerate în anexa II, instrumentele financiare derivate de credit și pozițiile prevăzute la articolul 429e, în conformitate cu următoarele principii:

(a) valoarea expunerii activelor înseamnă o valoare a expunerii astfel cum este prevăzută la articolul 111 alineatul (1) prima teză;

(b) operațiunile de finanțare prin titluri de valoare nu sunt compensate.

(2) Un acord de tipul «cash pooling» oferit de o instituție nu încalcă condiția prevăzută la articolul 429 alineatul (7) litera (b) numai în cazul în care acordul îndeplinește cumulativ următoarele două condiții:

(a) instituția care oferă acordul de tipul «cash pooling» transferă soldurile creditoare și soldurile debitoare ale mai multor conturi individuale ale unui grup de entități acoperite de acord («conturi inițiale») într-un cont unic, distinct, aducând astfel soldurile conturilor inițiale la zero;

(b) instituția realizează acțiunile menționate la prezentul paragraf litera (a) în fiecare zi.

În sensul prezentului alineat și al alineatului (3), un acord de tipul «cash pooling» înseamnă, un acord prin care soldurile creditoare sau soldurile debitoare ale mai multor conturi individuale sunt combinate în scopul gestionării numerarului sau a lichidităților.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, un acord de tipul «cash pooling» care nu îndeplinește condiția prevăzută la litera (b) de la alineatul menționat, dar îndeplinește condiția prevăzută la litera (a) de la același alineat nu constituie o încălcare a condiției prevăzute la articolul 429 alineatul (7) litera (b) în cazul în care acordul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

▼B

(a) instituția are un drept executoriu din punct de vedere juridic de a compensa soldurile conturilor inițiale printr-un transfer într-un cont unic, în orice moment;

(b) nu există neconcordanțe de scadență între soldurile conturilor inițiale;

(c) instituția încasează sau plătește dobânzi pe baza soldului combinat al conturilor inițiale;

(d) autoritatea competentă a instituției consideră că frecvența cu care sunt transferate soldurile tuturor conturilor inițiale corespunde scopului de a include doar soldul combinat al acordului de tipul «cash pooling» în indicatorul de măsurare a expunerii utilizat pentru calcularea expunerii totale.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), instituțiile pot calcula valoarea expunerii sumelor de încasat și a sumelor de plătit în numerar din cadrul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare cu aceeași contraparte pe o bază netă numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) tranzacțiile au aceeași dată explicită de decontare finală;

(b) dreptul de a compensa suma datorată contrapărții cu suma datorată de către contraparte este executoriu din punct de vedere juridic în cursul desfășurării normale a activității și în cazul intrării în stare de nerambursare, al insolvenței și al falimentului;

(c) contrapărțile intenționează să deconteze pe o bază netă sau să efectueze o decontare simultană sau tranzacțiile fac obiectul unui mecanism de decontare care are ca rezultat echivalentul funcțional al decontării nete.

(5) În sensul alineatului (4) litera (c), instituțiile pot considera că mecanismul de decontare are ca rezultat echivalentul funcțional al decontării nete doar dacă, la data decontării, rezultatul net al fluxurilor de numerar ale tranzacțiilor din cadrul mecanismului respectiv este egal cu suma netă unică rezultată în cazul decontării nete și dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) tranzacțiile sunt decontate prin același sistem de decontare sau prin sisteme de decontare care folosesc o infrastructură de decontare comună;

(b) mecanismele de decontare sunt susținute de numerar sau de facilități de credit pe parcursul zilei («intraday») menite să asigure că decontarea tranzacțiilor va avea loc până la sfârșitul zilei lucrătoare;

(c) orice aspect care decurge din segmentele aferente titlurilor de valoare ale operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare nu interferează cu finalizarea decontării nete a sumelor de încasat și a sumelor de plătit în numerar.

▼B

Condiția prevăzută la primul paragraf litera (c) este îndeplinită doar când eșecul oricărei operațiuni de finanțare prin titluri de valoare din mecanismul de decontare poate întârzia doar decontarea segmentului corespunzător aferent fondurilor bănești sau poate crea o obligație pentru mecanismul de decontare, sprijinită de o facilitate de credit asociată.

În cazul în care se înregistrează un eșec al segmentului aferent titlurilor de valoare a unei operațiuni de finanțare prin titluri de valoare în mecanismul de compensare la sfârșitul perioadei de decontare din mecanismul de decontare, instituțiile scot această tranzacție și segmentul corespunzător aferent fondurilor bănești din setul de compensare și le tratează pe bază brută.

Articolul 429c

Calculul valorii expunerii instrumentelor financiare derivate

(1) Instituțiile calculează valoarea expunerii contractelor derivate enumerate în anexa II și a instrumentelor financiare derivate de credit, inclusiv a celor extrabilanțiere, în conformitate cu metoda prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 3.

Atunci când calculează valoarea expunerii, instituțiile pot să ia în considerare efectele contractelor de novație și ale altor acorduri de compensare în conformitate cu articolul 295. Instituțiile nu țin seama de compensarea între produse diferite, dar pot să compenseze în cadrul categoriei de produse menționate la articolul 272 punctul 25 litera (c) și al instrumentelor financiare derivate de credit, atunci când acestea fac obiectul unui acord de compensare contractuală între produse diferite menționat la articolul 295 litera (c).

Instituțiile includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale opțiunile vândute, chiar și în cazul în care valoarea expunerii acestora poate fi stabilită la zero în conformitate cu tratamentul prevăzut la articolul 274 alineatul (5).

(2) În cazul în care furnizarea garanțiilor reale conexe contractelor derivate reduce cuantumul activelor în temeiul cadrului contabil aplicabil, instituțiile reiau reducerea respectivă.

(3) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, instituțiile care calculează costul de înlocuire a contractelor derivate în conformitate cu articolul 275 pot recunoaște drept marjă de variație, astfel cum este menționată la articolul 275, doar garanțiile reale primite în numerar de la contrapărțile lor, în cazul în care cadrul contabil aplicabil nu a recunoscut deja marja de variație drept o reducere a valorii expunerii și în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) pentru tranzacțiile care nu sunt compensate printr-o CPCC, fondurile în numerar primite de contrapartea destinatară nu sunt separate;

(b) marja de variație se calculează și face obiectul schimbului cel puțin zilnic pe baza evaluării la prețul pieței a pozițiilor pe instrumente financiare derivate;

▼B

(c) marja de variație primită este denominată într-o monedă specificată în contractul derivat, în acordul-cadru de compensare aplicabil, în anexa de garantare a creditului la acordul-cadru de compensare eligibil sau astfel cum se stabilește în orice acord de compensare cu o CPCC;

(d) marja de variație primită este suma totală care ar fi necesară pentru a stinge expunerea la prețul pieței a contractului derivat care face obiectul pragului și al sumelor minime de transfer care sunt aplicabile contrapărții;

(e) contractul derivat și marja de variație între instituție și contrapartea la respectivul contract sunt acoperite de un singur acord de compensare pe care instituția îl poate trata ca diminuator de risc în conformitate cu articolul 295.

În cazul în care o instituție oferă garanții reale în numerar unei contrapărți, iar garanțiile în cauză respectă condițiile prevăzute la literele (a)-(e) de la primul paragraf, instituția consideră aceste garanții ca fiind marja de variație furnizată contrapărții și le include în calculul costului de înlocuire.

În sensul primului paragraf litera (b), se consideră că o instituție a îndeplinit condiția prevăzută la această literă atunci când marja de variație face obiectul schimbului în dimineața zilei de tranzacționare de după ziua de tranzacționare în care a fost stabilit contractul derivat, cu condiția ca schimbul să se bazeze pe valoarea contractului de la sfârșitul zilei de tranzacționare în care contractul a fost stabilit.

În sensul primului paragraf litera (d), în cazul în care apare un litigiu privind marja, instituțiile pot recunoaște cuantumul garanțiilor reale care au făcut obiectul schimbului și care nu sunt vizate de litigiu.

(4) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, atunci când calculează NICA, astfel cum este definită la articolul 272 punctul 12a, instituțiile nu includ garanțiile reale primite, cu excepția cazurilor contractelor derivate încheiate cu clienți care sunt compensate de o CPCC.

(5) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, instituțiile stabilesc ca valoarea multiplicatorului utilizat la calculul expunerii viitoare potențiale în conformitate cu articolul 278 alineatul (1) să fie egală cu unu, cu excepția cazurilor contractelor derivate încheiate cu clienți care sunt compensate de o CPCC.

(6) Prin derogare de la prezentul articol alineatul (1), instituțiile pot să utilizeze metoda prevăzută în secțiunea 4 sau 5 din partea a treia titlul II capitolul 6 pentru a determina valoarea expunerii contractelor derivate enumerate în anexa II punctele 1 și 2, dar numai dacă utilizează metoda respectivă și pentru determinarea valorii expunerii contractelor în cauză în scopul îndeplinirii cerințelor de fonduri proprii prevăzute la articolul 92.

În cazul în care aplică una dintre metodele menționate la primul paragraf, instituțiile nu scad din indicatorul de măsurare a expunerii totale cuantumul marjei pe care l-au primit.

▼B

Articolul 429d

Dispoziții suplimentare privind calculul valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate de credit scrise

(1) În sensul prezentului articol, «instrument financiar derivat de credit scris» înseamnă orice instrument financiar prin care o instituție oferă efectiv protecție de credit, inclusiv prin instrumente de tipul «credit default swap», instrumente de tipul «total return swap» și opțiuni, în cazul în care instituția are obligația de a oferi protecție de credit în condițiile specificate în contractul privind opțiunile.

(2) Pe lângă calculul prevăzut la articolul 429c, instituțiile includ în calculul valorii expunerii pentru instrumentele financiare derivate de credit scrise valorile noționale efective menționate în instrumentele financiare derivate de credit scrise din care se scade orice modificare negativă a valorii juste care a fost încorporată în fondurile proprii de nivel 1 în ceea ce privește respectivele instrumente financiare derivate de credit scrise.

Instituțiile calculează valoarea noțională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit scrise prin ajustarea valorii noționale a acelor instrumente financiare derivate pentru a reflecta expunerea reală a contractelor pentru care se utilizează efectul de levier sau care sunt consolidate în alt mod prin structura tranzacției.

(3) Instituțiile pot scădea, integral sau parțial, din valoarea expunerii calculate în conformitate cu alineatul (2) valoarea noțională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit cumpărate, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) scadența reziduală a instrumentului financiar derivat de credit cumpărat este egală cu scadența reziduală a instrumentului financiar derivat de credit scris sau mai mare decât aceasta;

(b) instrumentul financiar derivat de credit cumpărat face obiectul acelorași clauze esențiale sau al unor clauze esențiale mai prudente decât cele ale instrumentului financiar derivat de credit scris corespunzător;

(c) instrumentul financiar derivat de credit cumpărat nu a fost achiziționat de la o contraparte care ar expune instituția unui risc specific de corelare defavorabilă, astfel cum este definit la articolul 291 alineatul (1) litera (b);

(d) în cazul în care din valoarea noțională efectivă a instrumentului financiar derivat de credit scris se scade orice modificare negativă a valorii juste încorporată în fondurile proprii de nivel 1 ale instituției, din valoarea noțională efectivă a instrumentului financiar derivat de credit cumpărat se scade orice modificare pozitivă a valorii juste care a fost încorporată în fondurile proprii de nivel 1;

(e) instrumentul financiar derivat de credit cumpărat nu este inclus într-o tranzacție care a fost compensată de instituție în numele unui client sau care a fost compensată de instituție în rolul său de client de nivel superior într-o structură a clientelei pe mai multe niveluri și pentru care valoarea noțională efectivă menționată în instrumentul financiar derivat de credit scris corespunzător se exclude din indicatorul de măsurare a expunerii totale în conformitate cu articolul 429a alineatul (1) primul paragraf litera (g) sau (h), după caz.

▼B

În scopul calculării expunerii viitoare potențiale în conformitate cu articolul 429c alineatul (1), instituțiile pot exclude din setul de compensare partea din instrumentul financiar derivat de credit scris care nu este compensată în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat și pentru care valoarea noțională efectivă este inclusă în indicatorul de măsurare a expunerii totale.

(4) În sensul alineatului (3) litera (b), «clauze esențiale» înseamnă orice caracteristică a instrumentului financiar derivat de credit care este relevantă pentru evaluarea acestuia, inclusiv nivelul de subordonare, opționalitatea, evenimentele de credit, entitatea sau grupurile de entități de referință suport, precum și obligația sau portofoliul de obligații de referință suport, cu excepția valorii noționale și a scadenței reziduale a instrumentului financiar derivat de credit. Două nume de referință sunt aceleași numai în cazul în care se referă la aceeași entitate juridică.

(5) Prin derogare de la alineatul (3) litera (b), instituțiile pot utiliza instrumentele financiare derivate de credit cumpărate pe un grup de nume de referință pentru a compensa instrumentele financiare derivate de credit scrise pe numele de referință individuale din grupul respectiv, atunci când grupul de entități de referință și nivelul de subordonare din ambele tranzacții sunt identice.

(6) Instituțiile nu reduc valoarea noțională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit scrise în cazul în care cumpără protecția creditului printr-un instrument de tipul «total return swap» și înregistrează plățile nete primite ca venit net, dar nu înregistrează ca efect compensator, în fondurile proprii de nivel 1, nicio a valorii instrumentului financiar derivat de credit subscris.

(7) În cazul instrumentelor financiare derivate de credit cumpărate pe un portofoliu de obligații de referință, instituțiile pot scădea din valoarea noțională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit scrise pe obligațiile individuale de referință valoarea noțională efectivă a instrumentelor financiare derivate de credit cumpărate în conformitate cu alineatul (3) numai dacă protecția cumpărată este echivalentă din punct de vedere economic cu cumpărarea protecției separat pentru fiecare dintre obligațiile individuale din portofoliu.

Articolul 429e

Majorarea pentru riscul de credit al contrapărții aferent operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare

(1) Pe lângă calculul valorii expunerii operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, inclusiv a celor care sunt extrabilanțiere în conformitate cu articolul 429b alineatul (1), instituțiile includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale o majorare pentru riscul de credit al contrapărții, calculată în conformitate cu alineatul (2) sau (3) de la prezentului articol, după caz.

(2) Instituțiile calculează majorarea pentru tranzacțiile cu o contraparte care nu fac obiectul unui acord-cadru de compensare ce îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 206 pentru fiecare tranzacție în parte, în conformitate cu următoarea formulă:

$$E_i^* = \max\{0,\ E_i - C_i\}$$

▼B

unde:

E_i^* = majorarea;

i = indicele care desemnează tranzacția;

E_i = valoarea justă a titlurilor de valoare sau a sumelor în numerar împrumutate contrapărții în cadrul tranzacției «i»; și

C_i = valoarea justă a titlurilor de valoare sau a sumelor în numerar primite de la contraparte în cadrul tranzacției «i».

Instituțiile pot stabili că E_i^* este egal cu zero unde E_i este suma în numerar împrumutată unei contrapărți, iar suma în numerar de primit aferentă nu este eligibilă pentru tratamentul de compensare prevăzut la articolul 429b alineatul (4).

(3) Instituțiile calculează majorarea pentru tranzacțiile cu o contraparte care fac obiectul unui acord-cadru de compensare ce îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 206, pentru fiecare acord în parte, în conformitate cu următoarea formulă:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

unde:

E_i^* = majorarea;

i = indicele care desemnează acordul de compensare;

E_i = valoarea justă a titlurilor de valoare sau a sumelor în numerar împrumutate contrapărții pentru tranzacțiile care fac obiectul acordului-cadru de compensare «i»; și

C_i = valoarea justă a titlurilor de valoare sau a sumelor în numerar primite de la contraparte care fac obiectul acordului-cadru de compensare «i».

(4) În sensul alineatelor (2) și (3), termenul contraparte include, de asemenea, agenții tripartiți care primesc garanții reale în depozit și administrează garanțiile reale în cazul tranzacțiilor tripartite.

(5) Prin derogare de la prezentul articol alineatul (1), instituțiile pot să utilizeze metoda prevăzută la articolul 222, sub rezerva unui prag de 20 % pentru ponderea de risc aplicabilă, în scopul de a determina majorarea pentru operațiunile de finanțare prin titluri de valoare, inclusiv pentru cele extrabilanțiere. Instituțiile pot să utilizeze metoda respectivă numai în cazul în care o utilizează și pentru calcularea valorii expunerii tranzacțiilor respective în scopul îndeplinirii cerințelor de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

(6) În cazul în care contabilizarea vânzării pentru o tranzacție de răscumpărare se efectuează în temeiul cadrului contabil aplicabil, instituția reia toate înregistrările contabile legate de vânzare.

▼B

(7) În cazul în care o instituție acționează ca agent între două părți în cadrul unei operațiuni de finanțare prin titluri de valoare, inclusiv al unei tranzacții extrabilanțiere, se aplică următoarele dispoziții pentru calcularea indicatorului de măsurare a expunerii totale al instituției:

(a) în cazul în care instituția pune la dispoziția uneia dintre părțile la operațiunea de finanțare prin titluri de valoare o indemnizație sau o garanție, iar indemnizația sau garanția se limitează la diferența – oricare ar fi aceasta – dintre valoarea titlului de valoare sau a sumei în numerar pe care partea a dat-o cu împrumut și valoarea garanției reale pe care debitorul a furnizat-o, instituția include, în indicatorul de măsurare a expunerii totale, numai majorarea calculată în conformitate cu alineatul (2) sau (3), după caz;

(b) în cazul în care instituția nu furnizează niciuneia dintre părțile implicate o indemnizație sau o garanție, tranzacția nu este inclusă în indicatorul de măsurare a expunerii totale;

(c) în cazul în care instituția este expusă din punct de vedere economic titlului de valoare suport sau numerarului implicat în tranzacție cu o sumă mai mare decât expunerea acoperită de majorare, aceasta include în indicatorul de măsurare a expunerii totale, de asemenea, cuantumul total al titlului sau al numerarului la care este expusă;

(d) în cazul în care instituția care acționează în calitate de agent pune la dispoziția ambelor părți implicate într-o operațiune de finanțare prin titluri de valoare o indemnizație sau o garanție, instituția își calculează indicatorul de măsurare a expunerii totale în conformitate cu literele (a), (b) și (c), separat pentru fiecare parte implicată în tranzacție.

Articolul 429f

Calculul valorii expunerii elementelor extrabilanțiere

(1) Instituțiile calculează, în conformitate cu articolul 111 alineatul (1), valoarea expunerii elementelor extrabilanțiere, exceptând contractele derivate enumerate în anexa II, instrumentele financiare derivate de credit, operațiunile de finanțare prin titluri de valoare și pozițiile menționate la articolul 429d.

În cazul în care un angajament se referă la prelungirea unui alt angajament, se aplică articolul 166 alineatul (9).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile pot reduce cuantumul echivalent expunerii din credite al unui element extrabilanțier cu suma corespunzătoare a ajustărilor specifice pentru riscul de credit. Calculul este supus unui prag egal cu zero.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile aplică un factor de conversie de 10 % elementelor extrabilanțiere cu risc scăzut menționate la articolul 111 alineatul (1) litera (d).

▼B

Articolul 429g

Calculul valorii expunerii achizițiilor sau vânzărilor standard care urmează a fi decontate

(1) Instituțiile tratează drept active sumele în numerar aferente vânzărilor standard și titlurile de valoare aferente achizițiilor standard care rămân în bilanțul contabil până la data decontării, în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) litera (a).

(2) Instituțiile care, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, aplică principiul contabilizării la data tranzacționării pentru achizițiile și vânzările standard care urmează a fi decontate reiau orice compensare, permisă în conformitate cu acest cadru, între sumele de încasat în numerar pentru vânzările standard care urmează a fi decontate și sumele de plătit în numerar pentru achizițiile standard care urmează a fi decontate. După ce au reluat compensarea contabilă, instituțiile pot efectua compensări între sumele de încasat în numerar și sumele de plătit în numerar în cazul cărora atât vânzările standard, cât și achizițiile standard aferente sunt decontate pe baza principiului «livrare contra plată».

(3) Instituțiile care, în conformitate cu cadrul contabil aplicabil, aplică principiul contabilizării la data decontării pentru achizițiile și vânzările standard care urmează a fi decontate includ în indicatorul de măsurare a expunerii totale valoarea nominală totală a angajamentelor de plată legate de achizițiile standard.

Instituțiile pot compensa valoarea nominală totală a angajamentelor de plată legate de achizițiile standard cu valoarea nominală totală a sumelor de încasat în numerar legate de vânzările standard care urmează a fi decontate numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) atât achizițiile standard, cât și vânzările standard sunt decontate pe baza principiului «livrare contra plată;

(b) activele financiare cumpărate și vândute care sunt asociate cu sumele de plătit și sumele de încasat în numerar sunt evaluate la valoarea justă prin profit și pierdere și incluse în portofoliul de tranzacționare al instituției.

(*) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).”;

▼B

118. După articolul 429g se introduce următoarea parte:

„PARTEA A ȘAPTEA A

CERINȚE DE RAPORTARE

Articolul 430

Raportarea privind cerințele prudențiale și informațiile financiare

(1) Instituțiile raportează autorităților lor competente cu privire la:

(a) cerințele de fonduri proprii, inclusiv privind indicatorul efectului de levier, astfel cum se prevede la articolul 92 și în partea a șaptea;

(b) cerințele prevăzute la articolele 92a și 92b, pentru instituțiile care fac obiectul cerințelor respective;

(c) expunerile mari, astfel cum se prevede la articolul 394;

(d) cerințele de lichiditate, astfel cum se prevede la articolul 415;

(e) datele agregate pentru fiecare piață națională de bunuri imobile, astfel cum este prevăzut la articolul 430a alineatul (1);

(f) cerințele și orientările prevăzute în Directiva 2013/36/UE calificate pentru raportarea standardizată, cu excepția oricăror cerințe de raportare suplimentare în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (j) din directiva respectivă;

(g) nivelul de grevare cu sarcini a activelor, inclusiv o defalcare pe tipurile de grevare cu sarcini a activelor, cum ar fi acordurile repo, darea cu împrumut de titluri de valoare, expunerile securitizate sau împrumuturile.

Instituțiile exceptate în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) nu fac obiectul cerinței de raportare privind indicatorul efectului de levier, prevăzută la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat pe bază individuală.

(2) În plus față de raportarea privind indicatorul efectului de levier menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (a) și pentru a permite autorităților competente să monitorizeze volatilitatea indicatorului efectului de levier, în special în apropierea datelor de referință ale raportării, instituțiile mari raportează componentele specifice ale indicatorului efectului de levier autorităților lor competente pe baza valorilor medii pe perioada de raportare și a datelor utilizate pentru calcularea valorilor medii respective.

(3) În plus față de raportarea privind cerințele prudențiale, menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, o instituție raportează autorităților competente informații financiare atunci când este una dintre următoarele:

(a) o instituție care intră sub incidența articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;

(b) o instituție de credit care își întocmește conturile consolidate în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate în temeiul articolului 5 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.

▼B

(4) Autoritățile competente pot solicita instituțiilor de credit care își determină fondurile proprii pe bază consolidată în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate, în temeiul articolului 24 alineatul (2), să raporteze informații financiare în conformitate cu prezentul articol.

(5) Raportarea privind informațiile financiare menționată la alineatele (3) și (4) cuprinde numai informațiile care sunt necesare pentru a oferi o imagine cuprinzătoare asupra profilului de risc al instituției și asupra riscurilor sistemice pe care instituția le prezintă pentru sectorul financiar sau pentru economia reală, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) Cerințele de raportare prevăzute la prezentul articol se aplică instituțiilor în mod proporțional luând în considerare raportul menționat la alineatul (8), ținând seama de dimensiunea și complexitatea lor, precum și de natura și nivelul de risc al activităților lor.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica formatele și modelele uniforme de raportare, instrucțiunile și metodologia privind modul de utilizare a modelelor respective, frecvența și datele de raportare, definițiile și soluțiile informatice pentru raportarea menționată la alineatele (1)-(4).

Orice nouă cerință în materie de raportare, stabilită prin astfel de standarde tehnice de punere în aplicare, nu poate fi pusă în aplicare la mai puțin de șase luni de la data intrării sale în vigoare.

În sensul alineatului (2), proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare precizează care dintre componentele indicatorului efectului de levier se raportează utilizând valorile de la sfârșitul zilei sau de la sfârșitul lunii. În acest scop, ABE ține seama de următoarele două elemente:

(a) cât de susceptibilă este o componentă la importante reduceri temporare ale volumelor tranzacțiilor care ar putea duce la o subreprezentare a riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier la data de referință a raportării;

(b) evoluțiile și constatările la nivel internațional.

ABE prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul alineat până la 28 iunie 2021, mai puțin în raport cu următoarele elemente:

(a) indicatorul efectului de levier, care se prezintă până la 28 iunie 2020;

(b) obligațiile prevăzute la articolele 92a și 92b, care se prezintă până la 28 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(8) ABE evaluează costurile și beneficiile implicate de cerințele de raportare prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei (*) în conformitate cu prezentul alineat și informează Comisia cu privire la constatările sale până la 28 iunie 2020. Evaluarea respectivă se efectuează în special în legătură cu instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate. În acest scop, raportul:

(a) clasifică instituțiile pe categorii în funcție de dimensiunea, complexitatea lor, precum și de natura și nivelul de risc al activităților lor;

▼B

(b) măsoară costurile de raportare suportate de fiecare categorie de instituții în cursul perioadei relevante pentru a respecta cerințele de raportare prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014, ținând seama de următoarele principii:

(i) costurile de raportare se măsoară ca raportul dintre costurile de raportare și costurile totale ale instituției în cursul perioadei relevante;

(ii) costurile de raportare cuprind toate cheltuielile legate de punerea în aplicare și funcționarea în permanență a sistemelor de raportare, inclusiv cheltuielile legate de personal, de sistemele informatice și de serviciile juridice, contabile, de audit și de consultanță;

(iii) perioada relevantă se referă la fiecare perioadă anuală în care instituțiile au suportat costuri de raportare pentru a se pregăti să pună în aplicare cerințele de raportare stabilite în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 și pentru a continua să asigure funcționarea în permanență a sistemelor de raportare;

(c) evaluează dacă costurile de raportare suportate de fiecare categorie de instituții au fost proporționale în raport cu beneficiile oferite de cerințele de raportare în scopul supravegherii prudențiale;

(d) evaluează efectele unei reduceri a cerințelor de raportare asupra costurilor și a eficacității supravegherii; și

(e) face recomandări privind modalitatea de reducere a cerințelor de raportare cel puțin pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate, iar în acest scop, ABE își propune o reducere preconizată a costurilor medii de cel puțin 10 %, dar de preferință de 20 %. ABE evaluează, în special, dacă:

(i) cerințele de raportare menționate la alineatul (1) litera (g) ar putea fi eliminate pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate în cazul cărora grevarea cu sarcini a fost inferioară unui anumit prag;

(ii) frecvența de raportare solicitată în conformitate cu alineatul (1) literele (a), (c) și (g) ar putea fi redusă pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate.

ABE anexează la raportul menționat proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (7).

(9) Autoritățile competente consultă ABE pentru a stabili dacă instituțiile, altele decât cele menționate la alineatele (3) și (4), ar trebui să raporteze informațiile financiare pe bază consolidată în conformitate cu alineatul (3), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) instituțiile relevante nu raportează deja pe bază consolidată;

(b) instituțiile relevante intră sub incidența unui cadru contabil în conformitate cu Directiva 86/635/CEE;

(c) raportarea financiară este considerată necesară pentru a oferi o imagine cuprinzătoare asupra profilului de risc al activităților instituțiilor respective și asupra riscurilor sistemice pe care le prezintă pentru sectorul financiar sau pentru economia reală, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice formatele și modelele pe care instituțiile menționate la primul paragraf le utilizează în scopurile prevăzute la paragraful respectiv.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(10) În cazul în care o autoritate competentă consideră necesare, în scopurile menționate la alineatul (5), o serie de informații care nu fac obiectul standardelor tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul (7), aceasta informează ABE și CERS cu privire la informațiile suplimentare pe care le consideră necesare să fie incluse în standardele tehnice de punere în aplicare menționate la alineatul respectiv.

(11) Autoritățile competente pot renunța la cerința de a prezenta oricare dintre punctele de date prevăzute în modelele de raportare specificate în standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul articol în cazul în care aceste puncte de date sunt repetitive. În aceste scopuri, punctele de date repetitive se referă la punctele de date care sunt deja la dispoziția autorităților competente prin alte mijloace decât colectarea acestor modele de raportare, inclusiv în cazul în care respectivele puncte de date pot fi obținute din datele aflate deja la dispoziția autorităților competente în diferite formate sau niveluri de detaliu; autoritățile competente pot invoca renunțarea menționată în prezentul alineat doar dacă datele obținute, compilate sau agregate prin astfel de metode alternative sunt identice cu acele puncte de date care ar trebui altfel raportate conform standardelor tehnice de punere în aplicare relevante;

Autoritățile competente, autoritățile de rezoluție și autoritățile desemnate fac apel la schimbul de date ori de câte ori este posibil pentru a elimina cerințe de raportare. Se aplică dispozițiile privind schimbul de informații și secretul profesional, astfel cum sunt prevăzute în titlul VII capitolul I secțiunea II din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 430a

Obligații de raportare specifice

(1) Instituțiile raportează pe bază anuală autorităților competente următoarele date agregate referitoare la fiecare piață națională de bunuri imobile față de care sunt expuse:

(a) pierderile care decurg din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile locative drept garanție reală, până la cel mai mic dintre cuantumul afectat garanției și 80 % din valoarea de piață sau 80 % din valoarea ipotecară, cu excepția situațiilor în care s-a decis altfel în temeiul articolului 124 alineatul (2);

(b) pierderile totale rezultate din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile locative drept garanție reală, până la nivelul expunerii care este tratat ca fiind garantat integral cu bunuri imobile locative în temeiul articolului 124 alineatul (1);

(c) valoarea expunerii aferentă tuturor expunerilor care au rămas de rambursat și pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile locative drept garanție reală, limitată la nivelul expunerii care este tratat ca fiind garantat integral cu bunuri imobile locative în temeiul articolului 124 alineatul (1);

▼B

(d) pierderile care decurg din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile comerciale drept garanție reală, până la cea mai mică dintre cuantumul afectat garanției reale și 50 % din valoarea de piață sau 60 % din valoarea ipotecară, cu excepția situațiilor în care s-a decis altfel în temeiul articolului 124 alineatul (2);

(e) pierderile totale rezultate din expuneri pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile comerciale drept garanție reală, până la nivelul expunerii care este tratat ca fiind garantat integral cu bunuri imobile comerciale în temeiul articolului 124 alineatul (1);

(f) valoarea expunerii aferentă tuturor expunerilor care au rămas de rambursat și pentru care o instituție a recunoscut bunuri imobile comerciale drept garanție reală, limitată la nivelul tratat ca fiind garantat integral cu bunuri imobile comerciale în temeiul articolului 124 alineatul (1).

(2) Datele menționate la alineatul (1) se raportează către autoritatea competentă a statului membru de origine al instituției relevante. În cazul unei instituții care are o sucursală în alt stat membru, informațiile aferente sucursalei respective se raportează și autorităților competente din statul membru gazdă. Datele se raportează separat pentru fiecare piață de bunuri imobile din Uniune față de care instituția relevantă este expusă.

(3) Autoritățile competente publică anual pe bază agregată datele menționate la alineatul (1) literele (a- (f), împreună cu datele istorice, dacă sunt disponibile. La cererea unei alte autorități competente dintr-un stat membru sau la cererea ABE, o autoritate competentă trebuie să furnizeze autorității competente solicitante sau ABE informații mai detaliate privind situația piețelor de bunuri imobile locative sau comerciale din statul membru respectiv.

Articolul 430b

Cerințe specifice de raportare pentru riscul de piață

(1) De la data aplicării actului delegat menționat la articolul 461a, instituțiile care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 94 alineatul (1) și nici condițiile prevăzute la articolul 325a alineatul (1) raportează, pentru toate pozițiile din portofoliul lor de tranzacționare și toate pozițiile din afara portofoliului lor de tranzacționare vizate de riscuri valutare sau de marfă, rezultatele calculelor întemeiate pe utilizarea abordării standardizate alternative prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1a, pe aceeași bază pe care instituțiile respective raportează obligațiile prevăzute la articolul 92 alineatul (3) litera (b) punctul (i) și litera (c).

(2) Instituțiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol raportează separat calculele prevăzute la articolul 325c alineatul (2) literele (a), (b) și (c) pentru portofoliul cuprinzând toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare sau din afara portofoliului de tranzacționare care fac obiectul unor riscuri valutare și de marfă.

▼B

(3) În plus față de cerința prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol, după ce se încheie o perioadă de trei ani de la data intrării în vigoare a celor mai recente standarde tehnice de reglementare menționate la articolul 325bd alineatul (7), articolul 325be alineatul (3), articolul 325bf alineatul (9) și articolul 325bg alineatul (4), instituțiile raportează, în cazul pozițiilor atribuite unor birouri de tranzacționare pentru care au primit aprobarea din partea autorităților competente de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă, astfel cum se prevede la articolul 325az alineatul (2), rezultatele calculelor întemeiate pe utilizarea abordării respective, astfel cum este prevăzută în partea a treia titlul IV capitolul 1b, pe aceeași bază pe care astfel de instituții raportează obligațiile prevăzute la articolul 92 alineatul (3) litera (b) punctul (i) și litera (c).

(4) În sensul cerinței de raportare stabilite la alineatul (3) de la prezentul articol, instituțiile raportează separat calculele prevăzute la articolul 325ba alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și litera (b) punctele (i) și (ii) și pentru portofoliul cuprinzând toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare sau din afara portofoliului de tranzacționare care fac obiectul unor riscuri valutare și de marfă atribuite unor birouri de tranzacționare pentru care instituțiile respective au primit aprobarea din partea autorităților competente de a utiliza abordarea bazată pe modele interne alternativă, astfel cum se prevede la articolul 325az alineatul (2).

(5) Instituțiile pot utiliza o combinație a abordărilor menționate la alineatele (1) și (3), în măsura în care calculul efectuat în temeiul abordării menționate la alineatul (1) nu depășește 90 % din calculul total. În caz contrar, instituțiile utilizează abordarea menționată la alineatul (1) pentru toate pozițiile din portofoliul lor de tranzacționare și toate pozițiile din afara portofoliului lor de tranzacționare care prezintă un risc valutar sau de marfă.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica modelele uniforme de raportare, instrucțiunile și metodologia privind modul de utilizare a acestor modele, frecvența și datele de raportare, definițiile și soluțiile informatice pentru raportarea menționată la prezentul articol.

Orice nouă cerință în materie de raportare stabilită prin astfel de standarde tehnice de punere în aplicare nu poate fi pusă în aplicare la mai puțin de șase luni de la data intrării sale în vigoare.

ABE transmite Comisiei proiectele menționate de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

Articolul 430c

Raportul de fezabilitate privind sistemul de raportare integrat

(1) ABE elaborează un raport de fezabilitate privind dezvoltarea unui sistem coerent și integrat de colectare a datelor statistice, a datelor de rezoluție și a datelor prudențiale și prezintă Comisiei constatările sale până la 28 iunie 2020.

(2) La elaborarea raportului de fezabilitate, ABE implică autorități competente, precum și autoritățile responsabile cu sistemele de garantare a depozitelor, autoritățile responsabile cu rezoluția și, în special, SEBC. Raportul ține seama de activitatea anterioară a SEBC privind colectarea integrată a datelor, se bazează pe o analiză a costurilor și beneficiilor globale și cuprinde cel puțin:

(a) o prezentare generală a cantității și volumului de date curente colectate de către autoritățile competente în domeniile lor de competență, precum și cu privire la originea și gradul lor de detaliu;

(b) instituirea unui dicționar standard cu datele de colectat pentru a mări convergența cerințelor de raportare în ceea ce privește obligațiile normale de raportare și pentru a evita solicitările redundante;

(c) crearea unui comitet comun, care include, cel puțin, ABE și SEBC, pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a sistemului integrat de raportare;

(d) fezabilitatea și un eventual proiect pentru un punct central de colectare a datelor pentru sistemul integrat de raportare, care să includă și cerințe stricte pentru asigurarea confidențialității datelor colectate, pentru autentificare în sistem și pentru administrarea drepturilor de acces la sistem, precum și cerințe pentru securitatea cibernetică, având următoarele caracteristici:

(i) conține un registru central de date cu toate datele statistice, de rezoluție și prudențiale, cu gradul de detaliu necesar și cu frecvența adecvată de raportare pentru instituția respectivă, actualizat la intervalele necesare;

(ii) servește ca punct de acces unde autoritățile competente acceptă, prelucrează și concentrează toate cererile de date, reconciliază cererile cu datele raportate colectate existente și care asigură accesul rapid al autorităților competente la informațiile solicitate;

(iii) oferă sprijin suplimentar autorităților competente pentru transmiterea cererilor de date instituțiilor și înregistrează datele solicitate în registrul central de date;

▼B

(iv) deține un rol de coordonare pentru schimbul de informații și date între autoritățile competente; și

(v) ține seama de procedurile și procesele ale autorităților competente și le transferă într-un sistem standardizat.

(3) Până la un an după prezentarea raportului menționat la prezentul articol, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, după caz și ținând seama de raportul de fezabilitate al ABE, o propunere legislativă vizând instituirea unui sistem de raportare standardizat și integrat pentru cerințele de raportare

---

(*) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 28.6.2014, p. 1).”;

119. Partea a opta se înlocuieşte cu următorul text:

„PARTEA A OPTA

PUBLICAREA DE INFORMAȚII DE CĂTRE INSTITUȚII

TITLUL I

PRINCIPII GENERALE

Articolul 431

Cerințe și politici privind publicarea de informații

(1) Instituțiile fac publice informațiile menționate în titlurile II și III, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în prezentul titlu, sub rezerva excepțiilor menționate la articolul 432.

(2) Instituțiile care au primit aprobarea autorităților competente în temeiul părții a treia pentru instrumentele și metodologiile menționate în prezenta parte titlul III publică informațiile prevăzute în cadrul titlului menționat.

(3) Organul de conducere sau conducerea superioară adoptă politici formale pentru a se conforma cerințelor privind publicarea de informații prevăzute în prezenta parte și instituie și menține proceduri, sisteme și controale interne pentru a verifica dacă informațiile publicate de instituții sunt adecvate și respectă cerințele stabilite în prezenta parte. Cel puțin un membru al organului de conducere sau al conducerii superioare atestă în scris că instituția relevantă a publicat informațiile prevăzute în prezenta parte în conformitate cu politicile și procedurile, sistemele și controalele interne formale. Atestatul scris și elementele-cheie ale politicilor formale ale instituției pentru a se conforma cerințelor privind publicarea se includ în informațiile publicate de instituții.

▼B

Informațiile care urmează a fi publicate în conformitate cu prezenta parte fac obiectul aceluiași nivel de verificare ca cel aplicabil raportului de administrare inclus în raportul financiar al instituției.

De asemenea, instituțiile instituie politici pentru a verifica dacă informațiile publicate furnizează participanților la piață o imagine completă asupra profilului lor de risc. În cazul în care constată că informațiile care trebuie publicate în temeiul prezentei părți nu furnizează participanților la piață o imagine completă asupra profilului lor de risc, instituțiile fac publice și alte informații, pe lângă informațiile care trebuie publicate în temeiul prezentei părți. Cu toate acestea, instituțiile sunt obligate să facă publice numai informațiile semnificative, nu și informațiile confidențiale sau cele considerate ca fiind proprietate menționate la articolul 432.

(4) Toate informațiile cantitative sunt însoțite de o descriere calitativă și de orice altă informație suplimentară care poate fi necesară pentru ca utilizatorii acestor informații să înțeleagă informațiile cantitative, subliniind în special orice modificare semnificativă a informațiilor publicate față de informații publicate anterior.

(5) La cerere, instituțiile explică deciziile lor de rating IMM-urilor și altor societăți care solicită un credit, punând la dispoziție o explicație în scris, în cazul în care li se solicită acest lucru. Costurile administrative aferente explicației menționate sunt proporționale cu mărimea creditului.

Articolul 432

Informații nesemnificative, considerate ca fiind proprietate sau confidențiale

(1) Cu excepția informațiilor prevăzute la articolul 435 alineatul (2) litera (c) și la articolele 437 și 450, instituțiile pot să nu facă publice una sau mai multe dintre informațiile prevăzute în titlurile II și III dacă informațiile respective nu sunt considerate semnificative.

Se consideră că informațiile publicate sunt semnificative în cazul în care omiterea sau prezentarea eronată a acestora ar putea schimba sau influența evaluarea sau decizia unui utilizator al respectivelor informații, care se bazează pe acestea în scopul luării unei decizii economice.

ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la modul în care instituțiile trebuie să aplice pragul de semnificație în legătură cu cerințele de publicare din titlurile II și III.

(2) Instituțiile pot totodată să nu facă publice una sau mai multe dintre informațiile prevăzute în titlurile II și III dacă informațiile respective sunt considerate ca proprietate a acestora sau confidențiale, în conformitate cu prezentul alineat, cu excepția informațiilor prevăzute la articolele 437 și 450.

Se consideră că informațiile sunt proprietatea instituțiilor în cazul în care aducerea acestora la cunoștința publicului ar submina poziția concurențială a instituțiilor. Informațiile considerate drept proprietate pot include informațiile despre produse sau sisteme care ar diminua valoarea investițiilor instituțiilor în respectivele produse sau sisteme dacă ar fi cunoscute de concurenți.

Se consideră că informațiile sunt confidențiale dacă instituțiile sunt obligate de clienți sau de alte relații de contraparte să păstreze confidențialitatea acestor informații.

▼B

ABE emite ghiduri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la modul în care instituțiile trebuie să aplice aspecte legate de proprietate și confidențialitate în legătură cu cerințele privind publicarea de informații din titlurile II și III.

(3) În cazurile excepționale menționate la alineatul (2), instituția în cauză menționează în comunicările sale faptul că anumite informații nu se publică, precum și motivele nepublicării acelor informații, și furnizează informații mai generale despre obiectul cerinței de publicare, exceptând cazul în care obiectul respectiv constituie în sine proprietatea instituției sau o informație confidențială.

Articolul 433

Frecvența și sfera publicării

Instituțiile publică informațiile prevăzute în titlurile II și III în modul stabilit la articolele 433a, 433b și 433c.

Publicarea anuală a informațiilor se realizează la aceeași dată la care instituțiile își publică situațiile financiare sau cât mai curând posibil după această dată.

Publicarea trimestrială și semestrială a informațiilor se realizează la aceeași dată la care instituțiile își publică rapoartele financiare pentru perioada corespunzătoare, după caz, sau cât mai curând posibil după această dată.

Orice diferență între data publicării informațiilor prevăzute în prezenta parte și cea a publicării situațiilor financiare corespunzătoare trebuie să fie rezonabilă și, în orice caz, să nu depășească perioada stabilită de autoritățile competente în temeiul articolului 106 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 433a

Publicarea de informații de către instituțiile mari

(1) Instituțiile mari publică informațiile menționate în continuare cu următoarea frecvență:

(a) anual, toate informațiile obligatorii în temeiul prezentei părți;

(b) semestrial, informațiile menționate la:

(i) articolul 437 litera (a);

(ii) articolul 438 litera (e);

(iii) articolul 439 literele (e)-(l);

(iv) articolul 440;

(v) articolul 442 literele (c), (e), (f) și (g);

(vi) articolul 444 litera (e);

(vii) articolul 445;

(viii) articolul 448 alineatul (1) literele (a) și (b);

▼B

(ix) articolul 449 literele (j)-(l);

(x) articolul 451 alineatul (1) literele (a) și (b);

(xi) articolul 451a alineatul (3);

(xii) articolul 452 litera (g);

(xiii) articolul 453 literele (f)-(j);

(xiv) articolul 455 literele (d), (e) și (g);

(c) trimestrial, informațiile menționate la:

(i) articolul 438 literele (d) și (h);

(ii) indicatorii-cheie menționați la articolul 447;

(iii) articolul 451a alineatul (2).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), instituțiile mari, altele decât G-SII, care sunt instituții necotate publică informațiile menționate în continuare cu următoarea frecvență:

(a) anual, toate informațiile obligatorii în temeiul prezentei părți;

(b) semestrial, indicatorii-cheie menționați la articolul 447.

(3) Instituțiile mari care intră sub incidența articolului 92a sau 92b publică semestrial informațiile prevăzute la articolul 437a, cu excepția indicatorilor-cheie menționați la articolul 447 litera (h), care se publică trimestrial.

Articolul 433b

Publicarea de informații de către instituțiile mici și cu grad redus de complexitate

(1) Instituțiile mici și cu grad redus de complexitate publică informațiile menționate în continuare cu următoarea frecvență:

(a) anual, informațiile menționate la:

(i) articolul 435 alineatul (1) literele (a), (e) și (f);

(ii) articolul 438 litera (d);

(iii) articolul 450 alineatul (1) literele (a)-(d), (h), (i) și (j);

(b) semestrial, indicatorii-cheie menționați la articolul 447;

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, instituțiile mici și cu grad redus de complexitate necotate publică indicatorii-cheie menționați la articolul 447 anual.

▼B

Articolul 433c

Publicarea de informații de către alte instituții

(1) Instituțiile care nu intră sub incidența articolului 433a sau 433b publică informațiile menționate în continuare cu următoarea frecvență:

(a) anual, toate informațiile obligatorii în temeiul prezentei părți;

(b) semestrial, indicatorii-cheie menționați la articolul 447.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, alte instituții necotate publică anual următoarele informații:

(a) articolul 435 alineatul (1) literele (a), (e) și (f);

(b) articolul 435 alineatul (2) literele (a), (b) și (c);

(c) articolul 437 litera (a);

(d) articolul 438 literele (c) și (d);

(e) indicatorii-cheie menționați la articolul 447;

(f) articolul 450 alineatul (1) literele (a)-(d) și (h)-(k).

Articolul 434

Mijloace de publicare a informațiilor

(1) Instituțiile publică toate informațiile prevăzute în titlurile II și III în format electronic și pe un singur suport sau în același loc. Suportul sau locul unic trebuie să fie un document de sine stătător care să ofere o sursă de informații prudențiale ușor accesibilă pentru utilizatorii informațiilor respective sau o secțiune distinctă inclusă în sau anexată la situațiile financiare ale instituțiilor sau la rapoartele financiare care conțin informațiile care trebuie publicate și care pot fi ușor de identificat de către utilizatorii respectivi.

(2) Instituțiile pun la dispoziție pe site-ul lor sau, dacă nu au site, în orice alt loc adecvat o arhivă a informațiilor care trebuie publicate în conformitate cu prezenta parte. Această arhivă rămâne disponibilă pentru o perioadă care nu trebuie să fie mai mică decât perioada de stocare stabilită prin legislația națională în ceea ce privește informațiile incluse în rapoartele financiare ale instituțiilor.

Articolul 434a

Formate uniforme pentru publicarea de informații

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza formatele uniforme pentru publicarea informațiilor și instrucțiunile conexe în conformitate cu care se publică informațiile prevăzute în titlurile II și III.

▼B

Aceste formate uniforme trebuie să transmită informații suficient de cuprinzătoare și comparabile pentru ca utilizatorii informațiilor respective să poată evalua profilurile de risc ale instituțiilor și gradul lor de conformitate cu cerințele cuprinse între partea întâi și partea a șaptea. Pentru a facilita comparabilitatea informațiilor, standardele tehnice de punere în aplicare trebuie să vizeze menținerea consecvenței dintre formatele de publicare și standardele internaționale privind publicarea informațiilor.

Formatele uniforme de publicare a informațiilor trebuie să fie tabelare, dacă este necesar.

ABE prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare respective până la 28 iunie 2020.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare respective în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

TITLUL II

CRITERII TEHNICE PRIVIND TRANSPARENȚA ȘI PUBLICAREA

Articolul 435

Publicarea obiectivelor și politicilor privind administrarea riscurilor

(1) Instituțiile publică informații referitoare la obiectivele și politicile lor privind administrarea riscurilor separat pentru fiecare categorie de risc, inclusiv pentru riscurile menționate în prezentul titlu. Respectivele informații de publicat cuprind:

(a) strategiile și procesele de administrare pentru aceste categorii de riscuri;

(b) structura și organizarea funcției relevante de administrare a riscurilor, inclusiv informații privind baza autorității, a competențelor și a responsabilității sale în conformitate cu documentele constitutive și statutare ale instituției;

(c) sfera de cuprindere și tipul sistemelor de raportare și de măsurare a riscurilor;

(d) politicile de acoperire și diminuare a riscurilor, precum și strategiile și procesele pentru monitorizarea continuității eficacității elementelor de acoperire și de diminuare a riscurilor;

(e) o declarație aprobată de organul de conducere cu privire la gradul de adecvare a cadrului de administrare a riscurilor instituției relevante, prin care să se garanteze că sistemele existente de administrare a riscurilor sunt adecvate ținând cont de profilul și strategia instituției;

(f) o declarație concisă privind riscurile, aprobată de organul de conducere, în care să se descrie pe scurt profilul de risc general al instituției relevante asociat cu strategia de afaceri; această declarație include:

(i) indicatori cheie și date care să ofere deținătorilor de interese externi o privire de ansamblu cuprinzătoare asupra modului în care instituția își administrează riscurile, inclusiv asupra modului în care profilul de risc al instituției interacționează cu toleranța la risc stabilită de organul de conducere;

▼B

(ii) informații privind tranzacțiile în interiorul grupului și tranzacțiile cu părți afiliate care pot avea un impact semnificativ asupra profilului de risc al grupului consolidat.

(2) Instituțiile publică următoarele informații privind mecanismele de guvernanță:

(a) numărul de mandate deținute de membrii organului de conducere;

(b) politica de recrutare pentru selectarea membrilor organului de conducere și cunoștințele, calificările și expertiza efectivă a acestora;

(c) politica privind diversitatea în materie de selecție a membrilor organului de conducere, obiective și orice ținte relevante stabilite în cadrul politicii respective, precum și măsura în care au fost atinse obiectivele și țintele respective;

(d) dacă instituția a înființat sau nu un comitet de risc distinct și de câte ori s-a întrunit comitetul de risc;

(e) descrierea fluxului de informații privind riscurile către organul de conducere.

Articolul 436

Publicarea informațiilor privind domeniul de aplicare

Instituțiile publică următoarele informații cu privire la domeniul de aplicare al prezentului regulament după cum urmează:

(a) denumirea instituției căreia i se aplică prezentul regulament;

(b) o reconciliere între situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu cadrul contabil aplicabil și situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu cerințele privind consolidarea de reglementare în temeiul părții întâi titlul II secțiunile 2 și 3; reconcilierea respectivă subliniază diferențele dintre perimetrul de consolidare contabil și perimetrul de consolidare reglementat și entitățile juridice incluse în perimetrul de consolidare reglementat, în cazul în care este diferit de perimetrul de consolidare contabil; prezentarea entităților juridice incluse în perimetrul de consolidare reglementat precizează metoda consolidării de reglementare, în cazul în care este diferită de metoda consolidării contabile, dacă aceste entități sunt consolidate integral sau consolidate proporțional și dacă participațiile în entitățile juridice respective sunt deduse din fondurile proprii;

(c) o defalcare a activelor și pasivelor din situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu cerințele privind consolidarea de reglementare în temeiul părții întâi titlul II secțiunile 2 și 3, defalcate în funcție de tipul de riscuri, astfel cum se menționează în prezenta parte;

(d) o reconciliere care identifică principalele surse de diferențe dintre valorile contabile din situațiile financiare din perimetrul de consolidare reglementat, astfel cum este definită în partea întâi titlul II secțiunile 2 și 3, și valoarea expunerii utilizată în scopuri de reglementare; această reconciliere este completată de informații calitative privind respectivele surse principale de diferențe;

▼B

(e) pentru expunerile din portofoliul de tranzacționare și din afara acestuia care sunt ajustate în conformitate cu articolele 34 și 105, o defalcare a cuantumurilor elementelor constitutive ale ajustării prudente a evaluării a unei instituții, în funcție de tipul de riscuri, și totalul elementelor constitutive separat, pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare și cele din afara acestuia;

(f) orice obstacol semnificativ de ordin practic sau legal, actual sau preconizat, care împiedică transferul prompt al fondurilor proprii sau rambursarea datoriilor între întreprinderea-mamă și filialele acesteia;

(g) valoarea agregată cu care fondurile proprii efective sunt mai mici decât minimul cerut pentru ansamblul filialelor care nu sunt incluse în consolidare, precum și denumirea filialelor respective;

(h) după caz, circumstanțele în care se recurge la derogarea menționată la articolul 7 sau la metoda individuală de consolidare prevăzută la articolul 9.

Articolul 437

Publicarea de informații privind fondurile proprii

Instituțiile publică următoarele informații cu privire la fondurile lor proprii:

(a) o reconciliere integrală a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, a elementelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, a elementelor de fonduri proprii de nivel 2 și a filtrelor prudențiale și deducerilor aplicate fondurilor proprii ale instituției în temeiul articolelor 32-36, 56, 66 și 79 cu bilanțul din situațiile financiare auditate ale instituției;

(b) o descriere a principalelor caracteristici ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și ale instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 emise de instituție;

(c) prezentarea integrală a termenilor și condițiilor contractuale aferente tuturor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2;

(d) prezentarea separată a naturii și a cuantumurilor următoarelor elemente:

  (i) fiecare filtru prudențial aplicat în temeiul articolelor 32-35;

  (ii) elementele deduse în temeiul articolelor 36, 56 și 66;

  (iii) elementele nededuse în temeiul articolelor 47, 48, 56, 66 și 79;

(e) o descriere a tuturor restricțiilor aplicate la calcularea fondurilor proprii în conformitate cu prezentul regulament, precum și instrumentele, filtrele prudențiale și deducerile pentru care se aplică aceste restricții;

(f) o explicație detaliată a bazei pe care se calculează ratele capitalului în cazul în care respectivele rate ale capitalului sunt calculate utilizând elemente ale fondurilor proprii determinate pe o altă bază decât cea prevăzută în temeiul prezentului regulament.

▼B

Articolul 437a

Publicarea de informații privind fondurile proprii și pasivele eligibile

Instituțiile cărora li se aplică articolul 92a sau 92b publică următoarele informații cu privire la fondurile proprii și pasivele eligibile:

(a) compoziția fondurilor proprii și a pasivelor eligibile, scadența acestora și principalele lor caracteristici;

(b) rangul pasivelor eligibile în ierarhia creditorilor;

(c) cuantumul total al fiecărei emisiuni de instrumente de pasive eligibile menționate la articolul 72b și cuantumul emisiunilor care este inclus în elementele de pasive eligibile în limitele precizate la articolul 72b alineatele (3) și (4);

(d) cuantumul total al pasivelor excluse menționate la articolul 72a alineatul (2).

Articolul 438

Publicarea de informații privind cerințele de fonduri proprii și valorile ponderate la risc ale expunerilor

Instituțiile publică următoarele informații cu privire la respectarea articolului 92 din prezentul regulament și a cerințelor prevăzute la articolul 73 și articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE:

(a) un rezumat cu privire la abordarea pe care o aplică în vederea evaluării adecvării capitalului intern în scopul susținerii activităților curente și viitoare;

(b) cuantumul cerințelor de fonduri proprii suplimentare pe baza procesului de supraveghere, astfel cum sunt menționate la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE și compoziția acestuia sub aspectul instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 de bază, al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și al instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2;

(c) la solicitarea autorității competente relevante, rezultatele procesului de evaluare a adecvării capitalului intern al instituției;

(d) valoarea totală ponderată la risc a expunerii și cerința de fonduri proprii totală aferentă, determinate în conformitate cu articolul 92 și defalcate pe diferitele categorii de risc prevăzute în partea a treia și, dacă este cazul, o explicație a efectului asupra calculării fondurilor proprii și a valorilor ponderate la risc ale expunerilor rezultat dacă se aplică praguri de capital și dacă nu se deduc elemente din fondurile proprii;

(e) expunerile bilanțiere și extrabilanțiere, valorile ponderate la risc ale expunerilor și pierderile așteptate asociate pentru fiecare categorie de finanțări specializate menționată în tabelul 1 de la articolul 153 alineatul (5) și expunerile bilanțiere și extrabilanțiere și valorile ponderate la risc ale expunerilor pentru categoriile de expuneri provenind din titluri de capital prevăzute la articolul 155 alineatul (2);

▼B

(f) valoarea expunerii și valoarea ponderată la risc a expunerii aferente instrumentelor de fonduri proprii deținute în orice întreprindere de asigurare, întreprindere de reasigurare sau holding de asigurare pe care instituțiile nu le deduc din fondurile lor proprii în conformitate cu articolul 49 atunci când își calculează cerințele de capital pe bază individuală, subconsolidată și consolidată;

(g) cerința suplimentară de fonduri proprii și rata de adecvare a capitalului a conglomeratului financiar, calculate în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2002/87/CE și cu anexa I la respectiva directivă, în cazul în care se aplică metoda 1 sau 2 prevăzută în anexa menționată;

(h) modificările valorilor ponderate la risc ale expunerilor din perioada de publicare curentă în comparație cu perioada de publicare imediat anterioară apărute ca urmare a utilizării modelelor interne, inclusiv o scurtă descriere a principalilor factori care explică aceste modificări.

Articolul 439

Publicarea de informații privind expunerile la riscul de credit al contrapărții

Instituțiile publică următoarele informații privind expunerea lor la riscul de credit al contrapărții menționat în partea a treia titlul II capitolul 6:

(a) o descriere a metodologiei utilizate pentru alocarea limitelor privind capitalul intern și creditul pentru expunerile la riscul de credit al contrapărții, inclusiv metodele de alocare a acestor limite expunerilor față de contrapărțile centrale;

(b) o descriere a politicilor legate de garanții și de alte forme de diminuare a riscului de credit, cum ar fi politicile de obținere a garanțiilor reale și de constituire a rezervelor de credit;

(c) o descriere a politicilor referitoare la riscul de corelare defavorabilă general și la riscul de corelare defavorabilă specific, astfel cum este definit la articolul 291;

(d) cuantumul garanțiilor reale pe care instituția ar trebui să le furnizeze în cazul în care ratingul său de credit s-ar deteriora;

(e) cuantumul garanțiilor reale, segregate și nesegregate, primite sau constituite, defalcate pe tipuri de garanții reale, cu o defalcare suplimentară între garanțiile reale utilizate pentru instrumentele financiare derivate și operațiunile de finanțare prin titluri de valoare;

(f) pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate, valorile expunerii înainte și după efectul de diminuare a riscului de credit, calculate în conformitate cu metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunile 3-6, indiferent de metoda utilizată, și valorile expunerilor la risc asociate, defalcate în funcție de metoda utilizată;

▼B

(g) pentru operațiunile de finanțare prin titluri de valoare, valorile expunerii înainte și după efectul de diminuare a riscului de credit, calculate în conformitate cu metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 4 și capitolul 6, indiferent de metoda utilizată, și valorile expunerilor la risc asociate, defalcate în funcție de metoda utilizată;

(h) valorile expunerilor după efectele diminuării riscului de credit și expunerile la risc asociate pentru cerința de capital pentru ajustarea evaluării creditului, separat pentru fiecare metodă, astfel cum se prevede în partea a treia titlul VI;

(i) valoarea expunerii la contrapărțile centrale și expunerile la risc asociate care intră în domeniul de aplicare al părții a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 9, separat pentru contrapărțile centrale calificate și necalificate și defalcate pe tipuri de expuneri;

(j) valorile noționale și valoarea justă a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate de credit; tranzacțiile cu instrumente financiare derivate de credit sunt defalcate pe tipuri de produs; în cadrul fiecărui tip de produs, tranzacțiile cu instrumente financiare derivate de credit sunt defalcate, la rândul lor, în tranzacții în cadrul cărora protecția creditului este cumpărată și tranzacții în cadrul cărora protecția creditului este vândută;

(k) estimarea alfa în cazul în care instituția a obținut aprobarea autorităților competente de a utiliza propriile estimări alfa în conformitate cu articolul 284 alineatul (9);

(l) separat, publicările de informații incluse la articolul 444 litera (e) și articolul 452 litera (g);

(m) pentru instituțiile care utilizează metodele prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunile 4-5, dimensiunea activităților bilanțiere și extrabilanțiere cu instrumente financiare derivate, calculată în conformitate cu articolul 273a alineatul (1) sau (2), după caz.

În cazul în care banca centrală a unui stat membru furnizează asistență privind lichiditatea sub formă de tranzacții de swap pe garanții reale, autoritatea competentă poate excepta instituțiile de la îndeplinirea cerințelor de la primul paragraf literele (d) și (e) în cazul în care autoritatea competentă respectivă consideră că publicarea informațiilor menționate la literele respective ar putea dezvălui faptul că a fost furnizată asistență privind lichiditatea în situații de urgență. În acest sens, autoritatea competentă stabilește praguri adecvate și criterii obiective.

Articolul 440

Publicarea de informații privind amortizorul anticiclic de capital

Instituțiile fac publice următoarele informații legate de respectarea cerinței privind amortizorul anticiclic de capital menționat la titlul VII capitolul 4 din Directiva 2013/36/UE:

(a) distribuția geografică a valorilor expunerilor și a valorilor ponderate la risc ale expunerilor de credit, utilizată ca bază pentru calcularea amortizorului lor anticiclic de capital;

▼B

(b) cuantumul amortizorului anticiclic de capital specific instituției.

Articolul 441

Publicarea de informații privind indicatorii de importanță sistemică globală

G-SII publică anual valorile indicatorilor utilizați pentru a-și determina scorul conform metodologiei de identificare menționate la articolul 131 din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 442

Publicarea de informații privind expunerile la riscul de credit și la riscul de diminuare a valorii creanței

Instituțiile publică următoarele informații privind expunerile lor la riscul de credit și la riscul de diminuare a valorii creanței:

(a) domeniul de aplicare și definițiile pe care le utilizează în scopuri contabile ale termenilor «restant» și «depreciat» și diferențele, dacă este cazul, dintre definițiile termenilor «restant» și «nerambursat» în scopuri contabile și de reglementare;

(b) o descriere a abordărilor și a metodelor adoptate pentru determinarea ajustărilor specifice și generale pentru riscul de credit;

(c) informații privind cantitatea și calitatea expunerilor performante, a expunerilor neperformante și a celor restructurate în urma dificultăților financiare pentru credite, titluri de datorie și expuneri extrabilanțiere, inclusiv deprecierea cumulată aferentă acestora, provizioanele și modificările valorii juste negative ca urmare a riscului de credit, precum și cuantumurile garanțiilor reale și ale garanțiilor financiare primite;

(d) o analiză a expunerilor restante în funcție de vechimea lor în contabilitate;

(e) valorile contabile brute atât ale expunerilor care se află în stare de nerambursare, cât și ale celor care nu se află în stare de nerambursare, ajustările specifice și generale pentru riscul de credit acumulate, deducerile acumulate din bilanț aferente acestor expuneri și valorile contabile nete, precum și distribuția acestora în funcție de zona geografică și tipul de industrie și pentru credite, titluri de datorie și expuneri extrabilanțiere;

(f) orice modificare a valorii brute a expunerilor bilanțiere și extrabilanțiere aflate în stare de nerambursare, inclusiv, ca cerință minimă, informații cu privire la soldurile de deschidere și de închidere ale acestor expuneri, la valoarea brută a oricăreia dintre expunerile respective care au revenit la stadiul dinainte de starea de nerambursare sau care au făcut obiectul unor deduceri din bilanț;

(g) defalcarea creditelor și a titlurilor de datorie în funcție de scadența reziduală.

▼B

Articolul 443

Publicarea de informații privind activele grevate de sarcini și activele negrevate de sarcini

Instituțiile publică informații privind activele grevate de sarcini și activele negrevate de sarcini. În acest scop, instituțiile utilizează valoarea contabilă pentru fiecare clasă de expuneri, defalcată în funcție de calitatea activelor, pe de o parte, și în cuantumul total al valorii contabile grevate de sarcini și al celei negrevate de sarcini, pe de altă parte. Publicarea informațiilor privind activele grevate de sarcini și negrevate de sarcini nu dezvăluie asistența privind lichiditatea în situații de urgență furnizată de băncile centrale.

Articolul 444

Publicarea de informații privind utilizarea abordării standardizate

Instituțiile care își calculează valoarea ponderată la risc a expunerilor în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 trebuie să facă publice următoarele informații, pentru fiecare clasă de expuneri prevăzută la articolul 112:

(a) denumirea ECAI desemnate și a agențiilor de creditare a exportului desemnate, precum și motivele care stau la baza oricărei modificări a respectivelor desemnări de-a lungul perioadei de publicare;

(b) clasele de expuneri pentru care se utilizează fiecare ECAI sau fiecare agenție de creditare a exportului;

(c) o descriere a procesului aplicat pentru a transfera ratingurile de credit ale emitentului și ale emisiunii la elemente neincluse în portofoliul de tranzacționare;

(d) corespondența ratingului extern al fiecărei ECAI desemnate sau agenții de creditare a exportului desemnate cu ponderile de risc care corespund nivelurilor de calitate a creditului prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 2, cu mențiunea că nu este necesară publicarea acestor informații în situația în care instituțiile respectă corespondențele standard publicate de ABE;

(e) valorile expunerilor și valorile expunerilor rezultate după aplicarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit, asociate fiecărui nivel de calitate a creditului în parte, astfel cum este prevăzut în partea a treia titlul II capitolul 2, pe clase de expuneri, precum și valorile expunerilor deduse din fondurile proprii.

Articolul 445

Publicarea de informații privind expunerea la riscul de piață

Instituțiile care își calculează cerințele de fonduri proprii în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) literele (b) și (c) publică informații privind cerințele respective separat pentru fiecare risc menționat la literele respective. În plus, informațiile privind cerințele de fonduri proprii pentru riscul specific de rată a dobânzii aferent pozițiilor din securitizare se publică separat.

▼B

Articolul 446

Publicarea de informații privind administrarea riscului operațional

Instituțiile publică următoarele informații cu privire la modul în care își gestionează riscul operațional:

(a) abordările pentru evaluarea cerințelor de fonduri proprii pentru acoperirea riscului operațional pentru care instituția este eligibilă;

(b) în cazul în care instituția o utilizează, o descriere a metodologiei prevăzute la articolul 312 alineatul (2), care include o discuție privind factorii interni și externi relevanți luați în considerare în cadrul abordării avansate de evaluare a instituției;

(c) în cazul utilizării parțiale, domeniul de aplicare și acoperirea diferitelor metodologii utilizate.

Articolul 447

Publicarea de informații privind indicatorii-cheie

Instituțiile publică următorii indicatori-cheie în format tabelar:

(a) compoziția fondurilor proprii și cerințele de fonduri proprii calculate în conformitate cu articolul 92;

(b) valoarea totală a expunerii la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3);

(c) dacă este cazul, cuantumul și compoziția fondurilor proprii suplimentare pe care instituțiile sunt obligate să le dețină în conformitate cu articolul 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE;

(d) cerința amortizorului combinat pe care instituțiile sunt obligate să îl dețină în conformitate cu titlul VII capitolul 4 din Directiva 2013/36/UE;

(e) indicatorul efectului de levier și indicatorul de măsurare a expunerii totale, calculat în conformitate cu articolul 429;

(f) următoarele informații privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate, calculat în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1):

(i) media sau, după caz, mediile indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

(ii) media sau, după caz, mediile activelor lichide totale, după aplicarea ajustărilor relevante, incluse în rezerva de lichidități, în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

▼B

(iii) mediile ieşirilor lor de lichidităţi, ale intrărilor de lichidităţi şi ale ieşirilor nete de lichidităţi, calculate în temeiul actului delegat menţionat la articolul 460 alineatul (1), pe baza observărilor de la sfârşit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

(g) următoarele informaţii privind cerinţa lor de finanţare stabilă netă, calculată în conformitate cu partea a şasea titlul IV:

(i) indicatorul de finanţare stabilă netă la sfârşitul fiecărui trimestru al perioadei de publicare relevante;

(ii) finanţarea stabilă disponibilă la sfârşitul fiecărui trimestru al perioadei de publicare relevante;

(iii) finanţarea stabilă necesară la sfârşitul fiecărui trimestru al perioadei de publicare relevante;

(h) indicatorii lor de fonduri proprii şi de pasive eligibile şi componentele acestora, numărătorul şi numitorul, calculaţi în conformitate cu articolele 92a şi 92b şi defalcaţi la nivelul fiecărui grup de rezoluţie, dacă este cazul.

Articolul 448

Publicarea de informaţii privind expunerile la riscul de rată a dobânzii aferent poziţiilor care nu sunt deţinute în portofoliul de tranzacţionare

(1) De la 28 iunie 2021, instituţiile fac publice următoarele informaţii cantitative şi calitative privind riscurile care decurg din modificările potenţiale ale ratelor dobânzii care afectează atât valoarea economică a capitalurilor proprii, cât şi veniturile nete din dobânzi aferente activităţilor lor din afara portofoliului de tranzacţionare menţionate la articolul 84 şi la articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE:

(a) modificările valorii economice a capitalurilor proprii calculate în conformitate cu cele şase scenarii de şoc în materie de supraveghere menţionate la articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE pentru perioada curentă şi pentru perioadele anterioare de publicare;

(b) modificările venitului net din dobânzi calculat în conformitate cu cele două scenarii de şoc în materie de supraveghere menţionate la articolul 98 alineatul (5) din Directiva 2013/36/UE pentru perioada curentă şi pentru perioadele anterioare de publicare;

(c) o descriere a ipotezelor-cheie în materie de modelare şi de parametri, altele decât cele menţionate la articolul 98 alineatul (5a) literele (b) şi (c) din Directiva 2013/36/UE, utilizate pentru calcularea modificărilor valorii economice a capitalurilor proprii şi ale veniturilor nete din dobânzi care trebuie publicate în temeiul prezentului alineat literele (a) şi (b);

▼B

(d) o explicație a semnificației măsurilor riscului publicate în temeiul literelor (a) și (b) de la prezentul alineat și a oricăror modificări semnificative ale acestor măsuri ale riscului survenite de la data de referință de publicare anterioară;

(e) descrierea modului în care instituțiile definesc, măsoară, diminuează și controlează riscul de rată a dobânzii aferente activităților desfășurate în afara portofoliului de tranzacționare în scopul examinării de către autoritățile competente, în conformitate cu articolul 84 din Directiva 2013/36/UE, inclusiv:

(i) o descriere a măsurilor specifice ale riscului pe care instituțiile le utilizează pentru a evalua modificările valorii economice a capitalurilor lor proprii și ale veniturilor lor nete din dobânzi;

(ii) o descriere a ipotezelor-cheie în materie de modelare și de parametri utilizate în sistemele interne de măsurare ale instituțiilor care sunt diferite de ipotezele comune în materie de modelare și de parametri menționate la articolul 98 alineatul (5a) din Directiva 2013/36/UE, în scopul calculării modificărilor valorii economice a capitalurilor proprii și ale veniturilor nete din dobânzi, precizând inclusiv motivele care stau la baza acestor diferențe;

(iii) o descriere a scenariilor de șoc privind rata dobânzii pe care instituțiile le utilizează pentru a estima riscul de rată a dobânzii;

(iv) recunoașterea efectelor acoperirilor împotriva acestor riscuri de rată a dobânzii, inclusiv ale acoperirilor interne care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 106 alineatul (3);

(v) o descriere a frecvenței cu care se desfășoară evaluarea riscului de rată a dobânzii;

(f) descrierea strategiilor generale de administrare și de diminuare a riscurilor respective;

(g) scadența pentru reevaluare medie și cea mai lungă stabilită pentru depozitele fără scadență.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, cerințele stabilite la litera (c) și la litera (e) punctele (i)-(iv) de la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică instituțiilor care utilizează metodologia standardizată sau metodologia standardizată simplificată menționată la articolul 84 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE.

Articolul 449

Publicarea de informații privind expunerile la pozițiile din securitizare

Instituțiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 5 sau cerințele de fonduri proprii în conformitate cu articolul 337 sau 338 publică în mod separat, pentru activitățile din portofoliul de tranzacționare și pentru cele din afara portofoliului de tranzacționare, următoarele informații:

▼B

(a) o descriere a activităților lor de securitizare și de resecuritizare, inclusiv obiectivele lor în materie de administrare a riscurilor și de investiții în legătură cu aceste activități, rolul acestora în tranzacțiile de securitizare și de resecuritizare, dacă utilizează securitizarea simplă, transparentă și standardizată (STS), astfel cum este definită la articolul 242 punctul 10 și măsura în care acestea utilizează tranzacțiile de securitizare pentru a transfera riscul de credit al expunerilor securitizate către terți, însoțită, acolo unde este cazul, de o descriere separată a politicii lor de transferare a riscului prin securitizarea sintetică;

(b) tipul de riscuri la care sunt expuse în activitățile lor de securitizare și de resecuritizare, în funcție de rangul pozițiilor din securitizare relevante, făcând distincție între pozițiile STS și cele non-STS:

(i) riscul reținut în tranzacțiile inițiate de instituția însăși;

(ii) riscul suportat în legătură cu tranzacțiile inițiate de către terți;

(c) abordările în vederea calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor pe care le aplică activităților lor de securitizare, inclusiv tipurile de poziții din securitizare cărora li se aplică fiecare abordare, făcând distincție între pozițiile STS și cele non-STS;

(d) o listă a SSPE care se încadrează în oricare din următoarele categorii, cu o descriere a tipurilor de expuneri față de aceste SSPE, inclusiv contracte derivate:

(i) SSPE care achiziționează expuneri generate de instituții;

(ii) SSPE sponsorizate de către instituții;

(iii) SSPE și alte entități juridice cărora instituțiile le pun la dispoziție servicii conexe securitizării, cum ar fi servicii de consiliere, de administrare a activelor sau de administrare;

(iv) SSPE incluse în perimetrul de consolidare reglementat al instituțiilor;

(e) o listă a tuturor entităților juridice cu privire la care instituțiile au comunicat că au oferit sprijin în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 5;

(f) o listă a entităților juridice care sunt afiliate instituțiilor și care investesc în securitizări inițiate de către instituții sau în poziții din securitizare emise de SSPE sponsorizate de către instituții;

(g) un rezumat al politicilor contabile ale acestora pentru activitatea de securitizare, inclusiv, după caz, o distincție între pozițiile din securitizare și cele din resecuritizare;

▼B

(h) denumirile ECAI utilizate pentru securitizări și tipurile expunerilor pentru care este utilizată fiecare agenție;

(i) o descriere, în cazul în care este necesar, a abordării bazate pe evaluări interne, prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 5, incluzând structura procesului de evaluare internă și relația dintre evaluarea internă și ratingurile externe ale ECAI relevante, publicate în conformitate cu litera (h), mecanismele de control aferente procesului de evaluare internă, incluzând examinări ale independenței, responsabilității și analizei procesului de evaluare internă, precum și tipurile de expuneri cărora li se aplică procesul de evaluare internă și factorii pentru simulările de criză utilizați pentru determinarea nivelurilor de îmbunătățire a calității creditului;

(j) separat pentru activitățile din portofoliul de tranzacționare și pentru cele din afara acestuia, valoarea contabilă a expunerilor din securitizare, inclusiv informații din care să reiasă dacă instituțiile au transferat o parte semnificativă a riscului de credit, în conformitate cu articolele 244 și 245, pentru care instituțiile acționează în calitate de inițiator, sponsor sau investitor, separat pentru securitizările tradiționale și cele sintetice și pentru tranzacțiile STS și cele non-STS și defalcat pe tipuri de expuneri din securitizare;

(k) pentru activitățile din afara portofoliului de tranzacționare, următoarele informații:

(i) cuantumul agregat al pozițiilor din securitizare în cazul în care instituțiile acționează în calitate de inițiator sau sponsor și activele ponderate la risc și cerințele de capital aferente acestora în funcție de abordările în materie de reglementare, inclusiv expunerile deduse din fondurile proprii sau cărora li se aplică o pondere de risc de 1 250 %, defalcate în securitizări tradiționale și sintetice, respectiv în expuneri din securitizare și din resecuritizare, separat pentru pozițiile STS și cele non-STS, cu o defalcare suplimentară într-un număr semnificativ de intervale de ponderi de risc sau de cerințe de capital și în funcție de abordarea utilizată în vederea calculării cerințelor de capital;

(ii) cuantumul agregat al pozițiilor din securitizare în cazul în care instituțiile acționează în calitate de investitor și activele ponderate la risc și cerințele de capital aferente acestora în funcție de abordările în materie de reglementare, inclusiv expunerile deduse din fondurile proprii sau cărora li se aplică o pondere de risc de 1 250 %, defalcate în securitizări tradiționale și sintetice, în poziții din securitizare și din resecuritizare și, respectiv, în poziții STS și non-STS, cu o defalcare suplimentară într-un număr semnificativ de intervale de ponderi de risc sau de cerințe de capital și în funcție de abordarea utilizată în vederea calculării cerințelor de capital;

(l) pentru expunerile securitizate de instituție, cuantumul expunerilor aflate în stare de nerambursare și cuantumul ajustărilor specifice pentru riscul de credit efectuate de instituție pe parcursul perioadei curente, ambele defalcate pe tipuri de expunere.

▼B

Articolul 449a

Publicarea riscurilor de mediu, sociale și de guvernanță (riscurile ESG)

De la 28 iunie 2022, instituțiile mari care au emis titluri de valoare admise la tranzacționare pe o piață reglementată a oricărui stat membru, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE, publică informații privind riscurile ESG, inclusiv riscurile fizice și riscurile de tranziție, astfel cum sunt definite în raportul menționat la articolul 98 alineatul (8) din Directiva 2013/36/UE.

Informațiile la care se face referire la primul paragraf se publică anual în primul an și, ulterior, semestrial.

Articolul 450

Publicarea de informații privind politica de remunerare

(1) Instituțiile publică următoarele informații referitoare la politica și practicile lor de remunerare pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituțiilor:

(a) informații privind procesul de luare a deciziilor, utilizate pentru determinarea politicii de remunerare, precum și numărul de ședințe organizate de principalul organ de supraveghere a remunerării pe parcursul exercițiului financiar, incluzând, dacă este cazul, informații referitoare la componența și mandatul comitetului de remunerare, la consultantul extern ale cărui servicii au fost utilizate pentru determinarea politicii de remunerare și la rolul deținătorilor de interese relevanți;

(b) informații cu privire la legătura dintre remunerația membrilor personalului și rezultatele acestora;

(c) cele mai importante caracteristici de proiectare ale sistemului de remunerare, incluzând informații privind criteriile utilizate pentru măsurarea performanței și ajustarea la riscuri, politica de amânare și criteriile de intrare în drepturi;

(d) raporturile dintre remunerația fixă și cea variabilă, stabilite în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2013/36/UE;

(e) informații privind criteriile de performanță pe care se bazează dreptul la acțiuni, opțiuni sau alte componente variabile ale remunerației;

(f) principalii parametri și fundamentarea alcătuirii oricărei scheme a componentei variabile și a acordării oricăror alte beneficii de tip non-cash;

(g) informații cantitative agregate privind remunerația, defalcate pe domenii de activitate;

▼B

(h) informații cantitative agregate privind remunerația, pentru membrii conducerii superioare și membrii personalului ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției, cu indicarea următoarelor elemente:

(i) sumele aferente remunerației acordate pentru exercițiul financiar, defalcate pe remunerație fixă – incluzând o descriere a componentelor fixe – și variabilă, și numărul de beneficiari;

(ii) sumele și formele remunerației variabile acordate, defalcate pe numerar, acțiuni, instrumente legate de acțiuni și alte tipuri de instrumente, separat pentru partea plătită în avans și pentru partea amânată;

(iii) sumele remunerației amânate acordate pentru perioadele de performanță anterioare, defalcate pe suma datorată aferentă exercițiului financiar și suma datorată aferentă anilor următori;

(iv) suma remunerației amânate datorate aferente exercițiului financiar care este plătită în cursul exercițiului financiar și este redusă prin intermediul ajustărilor de performanță;

(v) remunerațiile variabile garantate acordate în cursul exercițiului financiar și numărul beneficiarilor acestor remunerații;

(vi) plățile compensatorii acordate în perioadele anterioare, care au fost plătite în cursul exercițiului financiar;

(vii) sumele plăților compensatorii acordate în cursul exercițiului financiar, defalcate pe sume plătite în avans și sume amânate, numărul de beneficiari ai respectivelor plăți și cea mai mare plată care i-a fost acordată unei singure persoane;

(i) numărul persoanelor care au beneficiat de o remunerație de cel puțin 1 milion EUR per exercițiu financiar, defalcat pe intervale salariale de 500 000 EUR pentru remunerațiile între 1 milion EUR și 5 milioane EUR și pe intervale salariale de 1 milion EUR pentru remunerațiile mai mari sau egale cu 5 milioane EUR;

(j) la cererea statului membru sau a autorității competente relevante, remunerația totală pentru fiecare membru al organului de conducere sau al conducerii superioare;

(k) informații din care să reiasă dacă instituția beneficiază sau nu de derogarea prevăzută la articolul 94 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE.

În sensul literei (k) de la primul paragraf al prezentului alineat, instituțiile care beneficiază de o astfel de derogare trebuie să indice dacă beneficiază de derogarea respectivă în temeiul articolului 94 alineatul (3) litera (a) și/sau litera (b) din Directiva 2013/36/UE. De asemenea, acestea trebuie să indice pentru care dintre principiile în materie de remunerații aplică derogarea (derogările), numărul de membri ai personalului care beneficiază de derogare (derogări) și remunerațiile totale ale acestora, defalcate în remunerații fixe și remunerații variabile.

▼B

(2) Pentru instituțiile mari, informațiile cantitative privind remunerarea organismului de administrare colectivă al instituțiilor menționate la acest articol trebuie, de asemenea, puse la dispoziția publicului, făcându-se diferența între membrii executivi și cei neexecutivi.

Instituțiile trebuie să se conformeze cerințelor prevăzute la prezentul articol într-o modalitate care să fie corespunzătoare mărimii, organizării interne și naturii, sferei și complexității activităților acestora și care să nu aducă atingere Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

Articolul 451

Publicarea de informații privind indicatorul efectului de levier

(1) Instituțiile care intră sub incidența părții a șaptea fac publice următoarele informații privind indicatorul efectului de levier calculat în conformitate cu articolul 429, precum și privind modul în care gestionează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier:

(a) indicatorul efectului de levier și modul în care instituțiile aplică articolul 499 alineatul (2);

(b) o defalcare a indicatorului de măsurare a expunerii totale menționat la articolul 429 alineatul (4), precum și o reconciliere a indicatorului de măsurare a expunerii totale cu informațiile relevante prezentate în situațiile financiare publicate;

(c) după caz, valoarea expunerilor calculate în conformitate cu articolul 429 alineatul (8), cu articolul 429a alineatul (1) și indicatorul efectului de levier ajustat, calculat în conformitate cu articolul 429a alineatul (7);

(d) o descriere a proceselor utilizate pentru a administra riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier;

(e) o descriere a factorilor care au influențat indicatorul efectului de levier în perioada la care se referă indicatorul efectului de levier publicat.

(2) Instituțiile de credit pentru dezvoltare publică, astfel cum sunt definite la articolul 429a alineatul (2), trebuie să publice indicatorul efectului de levier fără ajustarea indicatorului de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429a alineatul (1) primul paragraf litera (d).

(3) Pe lângă cele prevăzute în prezentul articol alineatul (1) literele (a) și (b), instituțiile mari publică rata efectului de levier și defalcarea indicatorului de măsurare a expunerii totale menționat la articolul 429 alineatul (4) pe baza mediilor calculate în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la articolul 430 alineatul (7).

Articolul 451a

Publicarea de informații privind cerințele de lichiditate

(1) Instituțiile care intră sub incidența părții a șasea publică informații privind indicatorul lor de acoperire a necesarului de lichiditate, indicatorul de finanțare stabilă netă și administrarea riscului de lichiditate în conformitate cu prezentul articol.

▼B

(2) Instituțiile publică următoarele informații privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate, calculat în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1):

(a) media sau, după caz, mediile indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

(b) media sau, după caz, mediile activelor lichide totale, după aplicarea ajustărilor relevante, incluse în rezerva de lichidități în temeiul actului delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante, și o descriere a compoziției respectivei rezerve de lichidități;

(c) mediile ieșirilor lor de lichidități, ale intrărilor de lichidități și ale ieșirilor nete de lichidități, calculate în conformitate cu actul delegat menționat la articolul 460 alineatul (1), pe baza observărilor de la sfârșit de lună în perioada precedentelor 12 luni pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante, și o descriere a compoziției acestora.

(3) Instituțiile publică următoarele informații privind indicatorul lor de finanțare stabilă netă, calculat în conformitate cu partea a șasea titlul IV:

(a) cifrele de la sfârșitul trimestrului ale indicatorului lor de finanțare stabilă netă calculat în conformitate cu partea a șasea titlul IV capitolul 2 pentru fiecare trimestru al perioadei de publicare relevante;

(b) o descriere a cuantumului finanțării stabile disponibile, calculat în conformitate cu partea a șasea titlul IV capitolul 3;

(c) o descriere a cuantumului finanțării stabile obligatorii, calculat în conformitate cu partea a șasea titlul IV capitolul 4.

(4) Instituțiile fac publice modalitățile, sistemele, procesele și strategiile instituite pentru identificarea, măsurarea, administrarea și monitorizarea riscului lor de lichiditate în conformitate cu articolul 86 din Directiva 2013/36/UE.

TITLUL III

CERINȚE DE CALIFICARE PENTRU UTILIZAREA ANUMITOR INSTRUMENTE SAU METODOLOGII

Articolul 452

Publicarea de informații privind utilizarea abordării IRB în ceea ce privește riscul de credit

Instituțiile care calculează cuantumurile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării IRB în ceea ce privește riscul de credit fac publice următoarele informații:

▼B

(a) aprobarea autorității competente pentru utilizarea abordării sau aprobarea tranziției către respectiva abordare;

(b) pentru fiecare clasă de expuneri menționată la articolul 147, procentul din valoarea totală a expunerii pentru fiecare clasă de expuneri care face obiectul abordării standardizate prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 2 sau al abordării IRB prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 3, precum și partea din fiecare clasă de expuneri care face obiectul unui plan de implementare; în cazul în care au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare și propriii factori de conversie pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor, instituțiile publică separat procentul din valoarea totală a expunerii pentru fiecare clasă de expuneri care face obiectul acestei aprobări;

(c) mecanismele de control pentru sistemele de rating în diferitele etape ale elaborării, controalelor și modificărilor modelului, care cuprind informații cu privire la:

(i) relația dintre funcția de administrare a riscurilor și funcția de audit intern;

(ii) revizuirea sistemului de rating;

(iii) procedura de asigurare a independenței funcției responsabile cu revizuirea modelelor față de funcțiile responsabile de elaborarea modelelor;

(iv) procedura de asigurare a răspunderii funcțiilor responsabile cu elaborarea și revizuirea modelelor;

(d) rolul funcțiilor implicate în elaborarea, aprobarea și modificarea ulterioară a modelelor de calcul al riscului de credit;

(e) sfera și conținutul principal al raportării legate de modelele de calcul al riscului de credit;

(f) o descriere a procesului de rating intern pe clasă de expuneri, inclusiv numărul de modele principale utilizate cu privire la fiecare portofoliu și o discuție succintă privind principalele diferențe dintre modelele din cadrul aceluiași portofoliu, cuprinzând:

(i) definițiile, metodele și datele necesare pentru estimarea și validarea probabilității de nerambursare, care includ informații privind modul în care probabilitățile de nerambursare sunt estimate pentru portofoliile cu frecvență de nerambursare scăzută, existența eventuală a unor praguri de reglementare și factorii determinanți pentru diferențele observate între probabilitatea de nerambursare și ratele de nerambursare reale cel puțin pentru ultimele trei perioade;

(ii) dacă este cazul, definițiile, metodele și datele necesare pentru estimarea și validarea pierderii în caz de nerambursare, cum ar fi metode pentru calculul încetinirii pierderii în caz de nerambursare, modul în care este estimată pierderea în caz de nerambursare pentru portofoliile cu frecvență de rambursare scăzută și intervalul de timp dintre evenimentul de nerambursare și închiderea expunerii;

▼B

(iii) dacă este cazul, definițiile, metodele și datele necesare pentru estimarea și validarea factorilor de conversie, inclusiv ipotezele utilizate la derivarea acestor variabile;

(g) dacă este cazul, următoarele informații cu privire la fiecare clasă de expuneri menționată la articolul 147:

(i) expunerea lor bilanțieră brută;

(ii) valorile expunerilor extrabilanțiere ale acestora înainte de aplicarea factorului de conversie relevant;

(iii) expunerea lor după aplicarea factorului de conversie relevant și diminuarea riscului de credit;

(iv) în vederea unei diferențieri corespunzătoare a riscului de credit, modelele, parametrii sau datele de intrare care sunt relevante pentru înțelegerea ponderării riscului și valorile expunerilor la risc rezultate, prezentate pentru un număr suficient de clase de rating ale debitorilor (inclusiv starea de nerambursare);

(v) separat pentru acele clase de expuneri în legătură cu care instituțiile au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare și propriii factori de conversie pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor și pentru expunerile pentru care instituțiile nu utilizează astfel de estimări, valorile menționate la punctele (i)-(iv) care fac obiectul acestei aprobări;

(h) estimările realizate de instituții ale probabilităților de nerambursare în raport cu rata efectivă de nerambursare pentru fiecare clasă de expuneri pe o perioadă mai lungă, publicând separat informații despre intervalul probabilității de nerambursare, echivalentul ratingului extern, media ponderată și media aritmetică a probabilității de nerambursare, numărul de debitori la sfârșitul anului anterior și al anului care face obiectul revizuirii, numărul debitorilor aflați în stare de nerambursare, inclusiv noii debitori în stare de nerambursare, precum și rata de nerambursare istorică medie anuală.

În sensul literei (b) de la prezentul articol, instituțiile utilizează valoarea expunerii, astfel cum este definită la articolul 166.

Articolul 453

Publicarea de informații privind utilizarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit

Instituțiile care utilizează tehnici de diminuare a riscului de credit trebuie să facă publice următoarele informații:

(a) caracteristicile esențiale ale politicilor și proceselor aferente compensării bilanțiere și extrabilanțiere, precum și indicarea măsurii în care instituțiile recurg la compensarea bilanțieră;

(b) caracteristicile esențiale ale politicilor și proceselor pentru evaluarea și administrarea garanțiilor reale eligibile;

▼B

(c) o descriere a principalelor tipuri de garanții reale acceptate de instituție pentru diminuarea riscului de credit;

(d) pentru garanțiile și instrumentele financiare derivate de credit utilizate ca protecție a creditului, principalele tipuri de garanți și de contrapărți în tranzacțiile cu instrumente financiare derivate de credit, precum și bonitatea acestora, utilizate pentru reducerea cerințelor de capital, cu excepția celor utilizate ca parte a structurilor de securitizare sintetică;

(e) informații despre concentrările de risc de piață sau de risc de credit în cadrul operațiunilor de diminuare a riscului de credit;

(f) pentru instituțiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate sau conform abordării IRB, valoarea totală a expunerii care nu beneficiază de nicio protecție eligibilă a creditului și valoarea totală a expunerii care beneficiază de o protecție a creditului eligibilă, după aplicarea ajustărilor de volatilitate; publicarea stabilită la prezenta literă se efectuează separat pentru credite și titlurile de datorie și include o defalcare a expunerilor intrate în stare de nerambursare;

(g) factorul de conversie corespunzător și diminuarea riscului de credit asociată expunerii, precum și incidența tehnicilor de diminuare a riscului de credit cu și fără efectul de substituție;

(h) pentru instituțiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate, valoarea expunerilor bilanțiere și extrabilanțiere pe clase de expuneri înainte și după aplicarea factorilor de conversie și a unei eventuale diminuări a riscului de credit asociat;

(i) pentru instituțiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării standardizate, valoarea ponderată la risc a expunerii și raportul dintre respectiva valoare ponderată la risc a expunerii și valoarea expunerii după aplicarea factorului de conversie corespunzător și a tehnicilor de diminuare a riscului de credit asociate expunerii; publicarea stabilită la această literă se efectuează separat pentru fiecare clasă de expuneri;

(j) pentru instituțiile care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform abordării IRB, valoarea ponderată la risc a expunerii înainte și după recunoașterea impactului diminuării riscului de credit al instrumentelor financiare derivate de credit; în cazul în care au primit aprobarea de a utiliza propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare și propriii factori de conversie pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor, instituțiile publică informațiile prevăzute la prezenta literă separat pentru fiecare clasă de expuneri care face obiectul acestei aprobări.

▼B

Articolul 454

Publicarea de informații privind utilizarea abordărilor avansate de evaluare în ceea ce privește riscul operațional

Instituțiile care utilizează abordările avansate de evaluare descrise la articolele 321-324 pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul operațional trebuie să facă publică o descriere a modului în care utilizează asigurările și alte mecanisme de transfer al riscului ca măsură de diminuare a riscului respectiv.

Articolul 455

Utilizarea modelelor interne de risc de piață

Instituțiile care își calculează cerințele de capital în conformitate cu articolul 363 publică următoarele informații:

(a) pentru fiecare subportofoliu acoperit:

(i) caracteristicile modelelor utilizate;

(ii) unde este cazul, pentru modelele interne pentru riscurile de nerambursare și de migrație adiționale și pentru tranzacționarea pe bază de corelație, metodologiile utilizate și riscurile cuantificate prin folosirea unui model intern, inclusiv o descriere a abordării utilizate de instituție pentru a determina orizonturile de lichiditate, metodologiile utilizate pentru a realiza o evaluare a capitalului care să fie în concordanță cu standardele viabile impuse și abordările utilizate pentru validarea modelului;

(iii) o descriere a simulării de criză aplicate subportofoliului;

(iv) o descriere a abordărilor utilizate pentru testarea ex-post («back-testing») și pentru validarea acurateței și a coerenței modelelor interne și a proceselor de modelare;

(b) sfera de aplicare a permisiunii acordate de autoritatea competentă;

(c) o descriere a măsurii în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 104 și 105, precum și a metodologiilor aplicate în acest scop;

(d) valoarea cea mai ridicată, cea mai scăzută și valoarea medie a:

(i) nivelurilor zilnice ale valorii la risc pe perioada de raportare, precum și la sfârșitul perioadei de raportare;

(ii) nivelurilor valorii la risc în situație de criză pe perioada de raportare, precum și a nivelurilor acesteia la sfârșitul perioadei;

(iii) valorilor riscului pentru riscurile de nerambursare și de migrație adiționale și pentru riscul specific al portofoliului de tranzacționare pe bază de corelație pe perioada de raportare și la sfârșitul perioadei de raportare;

(e) elementele cerinței de fonduri proprii, astfel cum se specifică la articolul 364;

▼B

(f) orizontul de lichiditate mediu ponderat pentru fiecare subportofoliu acoperit de modele interne pentru riscurile adiționale de nerambursare și de migrație și pentru tranzacționare pe bază de corelație;

(g) o comparație între nivelul zilnic al valorii la risc, calculat pe baza pozițiilor din portofoliu de la sfârșitul zilei și nivelul variației pe o zi a valorii portofoliului, constatat la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, însoțită de o analiză a oricărei depășiri («overshooting») importante pe durata perioadei de raportare.

(*) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).”;

120. La articolul 456, se adaugă următoarea literă:

„(k) modificările cerințelor referitoare la publicarea informațiilor prevăzute în partea a opta titlurile II și III pentru a ține cont de evoluțiile sau modificările aduse standardelor internaționale în materie de informare.”;

121. La articolul 457, litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) partea a doua și articolul 430 numai ca urmare a evoluției cerințelor sau standardelor contabile, care țin cont de actele legislative ale Uniunii.”;

122. Articolul 458 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care constată schimbări în intensitatea riscului macroprudențial sau sistemic manifestat în cadrul sistemului financiar care pot să genereze consecințe negative semnificative pentru sistemul financiar și economia reală dintr-un anumit stat membru, iar autoritatea respectivă consideră că schimbările respective nu pot fi abordate prin intermediul altor instrumente macroprudențiale din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE într-un mod la fel de eficace ca în cazul punerii în aplicare de măsuri naționale mai stricte, autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol notifică situația respectivă Comisiei și CERS în consecință. CERS transmite notificarea către Parlamentul European, Consiliu și ABE fără întârziere.

Notificarea este însoțită de următoarele documente și include, după caz, elemente de probă cantitative sau calitative cu privire la:

(a) schimbările în intensitatea riscului macroprudențial sau sistemic;

(b) motivele pentru care astfel de modificări ar putea prezenta o amenințare la adresa stabilității financiare la nivel național sau la adresa economiei reale;

(c) o explicație a motivului pentru care autoritatea consideră că instrumentele macroprudențiale prevăzute la articolele 124 și 164 din prezentul regulament și la articolele 133 și 136 din Directiva 2013/36/UE ar fi mai puțin adecvate și eficace pentru abordarea riscurilor respective decât proiectele de măsuri naționale menționate litera (d) de la prezentul alineat;

▼B

(d) proiecte de măsuri la nivel național pentru instituții autorizate la nivel național sau pentru un subset de astfel de instituții, menite să reducă schimbările în intensitatea riscului și privind:

(i) nivelul de fonduri proprii prevăzut la articolul 92;

(ii) cerințele pentru expunerile mari prevăzute la articolul 392 și la articolele 395-403;

(iii) cerințele de lichiditate prevăzute în partea a șasea;

(iv) ponderile de risc destinate țintirii bulelor speculative în sectorul bunurilor imobile locative și al bunurilor imobile comerciale;

(v) cerințele de publicare prevăzute în partea a opta;

(vi) nivelul amortizorului de conservare a capitalului, prevăzut la articolul 129 din Directiva 2013/36/UE; sau

(vii) expunerile intrasectoriale din sectorul financiar;

(e) o explicație a motivelor pentru care proiectele de măsuri sunt considerate de către autoritățile desemnate în conformitate cu alineatul (1) ca fiind corespunzătoare, eficace și proporționale în vederea abordării situației; și

(f) o evaluare a impactului probabil pozitiv sau negativ al proiectelor de măsuri asupra pieței interne, pe baza informațiilor aflate la dispoziția statului membru vizat.”;

(b) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Se conferă Consiliului, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, competența de a adopta un act de punere în aplicare pentru a respinge proiectele de măsuri naționale menționate la alineatul (2) litera (d).

În termen de o lună de la primirea notificării menționate la alineatul (2), CERS și ABE prezintă Consiliului, Comisiei și statului membru în cauză avizele lor cu privire la aspectele menționate la alineatul respectiv literele (a)-(f).

Ținând cont în mod special de avizele menționate la al doilea paragraf și dacă există probe robuste, puternice și detaliate că măsura va avea un impact negativ asupra pieței interne care depășește beneficiile legate de stabilitatea financiară care rezultă din reducerea riscului sistemic sau macroprudențial identificat, Comisia poate să propună Consiliului, în termen de o lună, un act de punere în aplicare pentru a respinge proiectele de măsuri naționale propuse.

În absența unei propuneri a Comisiei în termenul de o lună menționat, statul membru respectiv poate adopta imediat proiectele de măsuri naționale pentru o perioadă de până la doi ani sau până la încetarea existenței riscului macroprudențial sau sistemic, dacă aceasta are loc mai devreme.

▼B

Consiliul decide asupra propunerii Comisiei în termen de o lună de la primirea propunerii și își expune motivele de respingere sau de acceptare a proiectelor de măsuri naționale.

Consiliul respinge proiectele de măsuri naționale propuse numai dacă consideră că nu se îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) schimbările în intensitatea riscului macroprudențial sau sistemic sunt de natură să prezinte o amenințare la adresa stabilității financiare la nivel național;

(b) instrumentele macroprudențiale prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE sunt mai puțin adecvate sau eficace decât proiectele de măsuri naționale pentru abordarea riscului macroprudențial sau sistemic identificat;

(c) proiectele de măsuri naționale nu prezintă efecte adverse disproporționate în ceea ce privește întregul sistem financiar sau părți ale acestuia în alte state membre sau la nivelul Uniunii în ansamblu, formând sau creând astfel un obstacol pentru funcționarea pieței interne și

(d) chestiunea privește un singur stat membru.

Evaluarea Consiliului ține seama de avizele CERS și ABE și se bazează pe probele prezentate în conformitate cu alineatul (2) de autoritatea desemnată în conformitate cu alineatul (1).

În absența unui act de punere în aplicare al Consiliului de respingere a proiectelor de măsuri naționale propuse în termen de o lună de la primirea de către Comisie a propunerii, statul membru în cauză poate adopta și aplica măsurile pentru o perioadă de până la doi ani sau până la încetarea existenței riscului macroprudențial sau sistemic, dacă aceasta are loc mai devreme.

(5) Alte state membre pot recunoaște măsurile adoptate în conformitate cu prezentul articol și pot aplica măsurile în cazul instituțiilor autorizate la nivel național care au sucursale sau expuneri situate în statele membre autorizate să aplice măsura.”;

(c) alineatele (9) și (10) se înlocuiesc cu următorul text:

„(9) Înainte de expirarea autorizării emise în conformitate cu alineatul (4), statul membru în cauză reexaminează situația, în consultare cu CERS și ABE, și poate adopta, în conformitate cu procedura menționată la alineatul (4), o nouă decizie de prelungire a perioadei de aplicare a măsurilor la nivel național, de fiecare dată cu până la doi ani suplimentari. După prima prelungire, Comisia, în consultare cu CERS și ABE, reexaminează ulterior situația cel puțin la fiecare doi ani.

(10) În pofida procedurii prevăzute la alineatele (3)-(9) de la prezentul articol, statelor membre li se permite să mărească ponderile de risc peste nivelul celor prevăzute în regulament cu până la 25 %, pentru expunerile identificate la litera (d) punctele (iv) și (vii) de la alineatul (2) din prezentul articol și să reducă limita expunerilor mari prevăzută la articolul 395 cu până la 15 % pentru o perioadă de până la doi ani sau până la încetarea existenței riscului macroprudențial sau sistemic, dacă aceasta are loc mai devreme, cu condiția îndeplinirii condițiilor și cerințelor de notificare stabilite la alineatul (2) din prezentul articol.”;

▼B

123. Articolul 460 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia este abilitată să completeze prezentul regulament prin adoptarea unor acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a specifica în detaliu cerința generală prevăzută la articolul 412 alineatul (1). Actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul alineat se bazează pe elementele care trebuie raportate în conformitate cu partea a șasea titlul II și cu anexa III, specifică circumstanțele în care autoritățile competente trebuie să impună instituțiilor niveluri specifice ale intrărilor și ieșirilor în scopul de a reflecta riscuri specifice la care acestea sunt expuse și respectă pragurile stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol.

În special, Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea unor acte delegate care să specifice cerințele de lichiditate detaliate în scopul aplicării articolului 8 alineatul (3) și a articolelor 411-416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j-428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak și 451a.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3) Comisia este împuternicită să modifice prezentul regulament prin adoptarea unor acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica lista produselor sau a serviciilor prevăzute la articolul 428f alineatul (2) în cazul în care consideră că activele și pasivele direct legate de alte produse sau servicii îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 428f alineatul (1).

Comisia adoptă actele delegate menționate la primul paragraf până la 28 iunie 2024.”;

124. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 461a

Abordarea standardizată alternativă pentru riscul de piață

În sensul cerințelor de raportare prevăzute la articolul 430b alineatul (1), se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 462 pentru a modifica prezentul regulament prin efectuarea de ajustări tehnice la articolele 325e, 325g-325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap-325at, 325av și 325ax și pentru a preciza ponderea de risc aferentă benzii 11 din tabelul 4 prevăzută la articolul 325ah, ponderile de risc aferente obligațiunilor garantate emise de instituțiile de credit din țări terțe în conformitate cu articolul 325ah, precum și corelațiile dintre obligațiunile garantate emise de instituțiile de credit din țări terțe în conformitate cu articolul 325aj din cadrul abordării standardizate alternative prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 1a, ținând seama de evoluțiile din domeniul standardelor de reglementare internaționale.

Comisia adoptă actul delegat menționat la alineatul (1) până la 31 decembrie 2019.”;

▼B

125. Articolul 462 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 462

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 244 alineatul (6), la articolul 245 alineatul (6), la articolele 456-460 și la articolul 461a se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 28 iunie 2013.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 244 alineatul (6), la articolul 245 alineatul (6), la articolele 456-460 și la articolul 461a poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 244 alineatul (6), al articolului 245 alineatul (6), al articolelor 456-460 și al articolului 461a intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

126. La articolul 471, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin derogare de la articolul 49 alineatul (1), în perioada 31 decembrie 2018-31 decembrie 2024, instituțiile pot alege să nu deducă deținerile de capital în societățile de asigurări, societățile de reasigurări și holdingurile de asigurare, atunci când se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) condițiile prevăzute la articolul 49 alineatul (1) literele (a) și (e);

(b) autoritățile competente consideră satisfăcător nivelul de control al riscului și procedurile specifice de analiză financiară adoptate de instituție pentru a monitoriza investiția în respectiva societate sau respectivul holding;

(c) deținerile de capital ale instituției în societăți de asigurare, societăți de reasigurare sau holdinguri de asigurare nu depășesc 15 % din instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 de bază înregistrate de entitatea de asigurare la 31 decembrie 2012 și pe parcursul perioadei de la 1 ianuarie 2013 la 31 decembrie 2024;

▼B

(d) valoarea deținerii de capital care nu se deduce nu depășește valoarea deținută în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază în societăți de asigurare, societăți de reasigurare sau holdinguri de asigurare la 31 decembrie 2012.”;

127. Articolul 493 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Dispozițiile privind expunerile mari prevăzute la articolele 387-403 din prezentul regulament nu se aplică firmelor de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau de activități legate de instrumentele financiare prevăzute în secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și cărora Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) nu li s-a aplicat la 31 decembrie 2006.

(*) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).”

(b) la alineatul (3), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) expuneri, inclusiv participații sau alte tipuri de deținere, asumate de o instituție față de întreprinderea-mamă, față de alte filiale ale întreprinderii-mamă respective sau față de propriile filiale și participații calificate, în măsura în care întreprinderile respective fac obiectul supravegherii pe bază consolidată, la fel ca instituția însăși, în conformitate cu prezentul regulament, cu Directiva 2002/87/CE sau cu standarde echivalente în vigoare într-o țară terță; expunerile care nu îndeplinesc criteriile respective sunt considerate expuneri față de o parte terță, indiferent dacă sunt exceptate sau nu de la aplicarea articolului 395 alineatul (1) din prezentul regulament;”;

128. Articolul 494 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 494

Dispoziții tranzitorii în legătură cu cerința privind fondurile proprii și pasivele eligibile

(1) Prin derogare de la articolul 92a, de la 27 iunie 2019 și până la 31 decembrie 2021, instituțiile identificate drept entități de rezoluție care sunt G-SII sau fac parte dintr-o G-SII trebuie să îndeplinească în orice moment următoarele cerințe privind fondurile proprii și pasivele eligibile:

(a) o rată bazată pe riscuri de 16 %, care reprezintă fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituției exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4);

▼B

(b) o rată independentă de riscuri de 6 %, care reprezintă fondurile proprii și pasivele eligibile ale instituției exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale menționat la articolul 429 alineatul (4).

(2) Prin derogare de la articolul 72b alineatul (3), de la 27 iunie 2019 și până la 31 decembrie 2021, instrumentele aferente pasivelor eligibile menționate la articolul 72b alineatul (3) pot fi incluse în elementele de pasive eligibile în limita a 2,5 % din valoarea totală a expunerii la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4).

(3) Prin derogare de la articolul 72b alineatul (3), până la evaluarea pentru prima dată de către autoritatea de rezoluție a îndeplinirii condiției prevăzute la litera (c) de la alineatul menționat, datoriile se califică drept instrumente de pasive eligibile până la o valoare totală care nu depășește 2,5 %, până la 31 decembrie 2021, și, după această dată, 3,5 % din valoarea totală a expunerii la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4), cu condiția ca acestea să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 72b alineatul (3) literele (a) și (b).”;

129. Se adaugă următoarele articole:

„Articolul 494a

Păstrarea drepturilor obținute în materie de emisiuni prin entități cu scop special

(1) Prin derogare de la articolul 52, instrumentele de capital care nu sunt emise direct de către o instituție se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar până la data de 31 decembrie 2021 numai în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) condițiile prevăzute la articolul 52 alineatul (1), cu excepția condiției care prevede că instrumentele sunt emise direct de instituție;

(b) instrumentele sunt emise printr-o entitate inclusă în consolidare în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2;

(c) instituția respectivă poate dispune imediat de veniturile generate de aceste instrumente, fără restricții și sub o formă care satisface condițiile prevăzute la prezentul alineat.

(2) Prin derogare de la articolul 63, instrumentele de capital care nu sunt emise direct de către o instituție se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 2 până la 31 decembrie 2021 numai în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) condițiile prevăzute la articolul 63 alineatul (1), cu excepția condiției care prevede că instrumentele sunt emise direct de instituție;

(b) instrumentele sunt emise printr-o entitate inclusă în consolidare în temeiul părții întâi titlul II capitolul 2;

(c) instituția respectivă poate dispune imediat de veniturile generate de aceste instrumente, fără restricții și sub o formă care satisface condițiile prevăzute la prezentul alineat.

▼B

Articolul 494b

Păstrarea drepturilor obținute în materie de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de pasive eligibile

(1) Prin derogare de la articolele 51 și 52, instrumentele emise înainte de 27 iunie 2019 se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar cel mult până la 28 iunie 2025, în cazul în care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 51 și 52, cu excepția condițiilor menționate la articolul 52 alineatul (1) literele (p), (q) și (r).

(2) Prin derogare de la articolele 62 și 63, instrumentele emise înainte de 27 iunie 2019 se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 2 cel mult până la 28 iunie 2025 în cazul în care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 62 și 63, cu excepția condițiilor menționate la articolul 63 literele (n), (o) și (p).

(3) Prin derogare de la articolul 72a alineatul (1) litera (a), pasivele emise înainte de 27 iunie 2019 se califică drept elemente de pasive eligibile în cazul în care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 72b, cu excepția condițiilor menționate la articolul 72b alineatul (2) litera (b) punctul (ii) și literele (f)-(m).”;

130. Articolul 497 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 497

Cerințe de fonduri proprii pentru expuneri față de CPC-uri

(1) În cazul în care o CPC dintr-o țară terță solicită recunoașterea în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, instituțiile pot considera CPC-ul respectiv ca fiind o CPCC începând de la data la care acesta a prezentat cererea de recunoaștere la ESMA și până la una dintre următoarele date:

(a) în cazul în care Comisia a adoptat deja un act de punere în aplicare de tipul celor menționate la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 cu privire la țara terță în care este stabilit o CPC și actul de punere în aplicare respectiv a intrat în vigoare, în termen de doi ani de la data depunerii cererii;

(b) în cazul în care Comisia nu a adoptat încă un act de punere în aplicare de tipul celor menționate la articolul 25 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 cu privire la țara terță în care este stabilit CPC-ul sau în cazul în care actul de punere în aplicare respectiv nu a intrat încă în vigoare, prima dintre următoarele date:

(i) doi ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare;

(ii) pentru CPC-urile care au depus cererea 27 iunie 2019, doi ani de la data depunerii cererii;

(iii) pentru acele CPC-uri care au depus cererea înainte de 27 iunie 2019, 28 iunie 2021.

▼B

(2) Până la expirarea termenului menționat la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care o CPC menționată la alineatul respectiv nu dispune de un fond de garantare și nici de un acord contractual obligatoriu cu membrii săi compensatori care să îi permită să utilizeze, integral sau parțial, marja inițială primită de la membrii săi compensatori ca și când aceasta ar reprezenta contribuții prefinanțate, instituția înlocuiește formula de calcul al cerinței de fonduri proprii de la articolul 308 alineatul (2) cu următoarea formulă:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM};\ 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i\right\}$$

unde:

K_{CM_i} = cerința de fonduri proprii;

K_{CCP} = capitalul ipotetic al CPCC-ului comunicat instituției de către CPCC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

DF_{CCP} = resursele financiare prefinanțate ale CPC-ului comunicate instituției de către CPC în conformitate cu articolul 50c din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

i = indicele care desemnează membrul compensator;

IM_i = marja inițială furnizată CPC-ului de membrul compensator «i»; și

IM = cuantumul total al marjei inițiale comunicate instituției de către CPC în conformitate cu articolul 89 alineatul (5a) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(3) În situații excepționale, atunci când acest lucru este necesar și proporțional pentru a se evita perturbarea piețelor financiare internaționale, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 464 alineatul (2), o decizie prin care să prelungească o singură dată, cu 12 luni, dispozițiile tranzitorii prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.”;

131. La articolul 498 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Dispozițiile privind cerințele de fonduri proprii, astfel cum sunt prevăzute în prezentul regulament, nu se aplică firmelor de investiții a căror activitate principală constă exclusiv în prestarea de servicii de investiții sau de activități legate de instrumentele financiare prevăzute în secțiunea C punctele 5, 6, 7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și cărora nu li s-a aplicat Directiva 2004/39/CE la 31 decembrie 2006.”;

132. Articolul 499 alineatul (3) se elimină;

133. Articolele 500 și 501 se înlocuiesc cu următorul text:

▼B

„Articolul 500

Ajustări pentru vânzările la scară largă

(1) Prin derogare de la articolul 181 alineatul (1) litera (a), o instituție poate să își ajusteze estimările pierderii în caz de nerambursare prin compensarea parțială sau integrală a efectului vânzărilor la scară largă ale expunerilor aflate în stare de nerambursare asupra pierderilor în caz de nerambursare efective până la concurența diferenței dintre estimările medii ale pierderii în caz de nerambursare în cazul expunerilor comparabile aflate în stare de nerambursare care nu au fost în cele din urmă lichidate și cuantumurile medii efective ale pierderii în caz de nerambursare, inclusiv pe baza pierderilor efective ca urmare a vânzărilor la scară largă, de îndată ce sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) instituția a notificat autorității competente un plan care prevede nivelul, compoziția și datele vânzărilor de expuneri aflate în stare de nerambursare;

(b) datele vânzărilor de expuneri aflate în stare de nerambursare sunt ulterioare datei de 23 noiembrie 2016, dar nu și datei de 28 iunie 2022;

(c) valoarea cumulată a expunerilor aflate în stare de nerambursare vândute începând cu data primei vânzări de expuneri în cadrul planului menționat la litera (a) a depășit 20 % din valoarea cumulată a tuturor cazurilor de nerambursare observate, existente la data primei vânzări, menționată la literele (a) și (b).

Ajustarea prevăzută în primul paragraf poate fi efectuată numai până la 28 iunie 2022 și efectele sale pot dura atât timp cât expunerile corespunzătoare sunt incluse în estimările proprii ale pierderilor în caz de nerambursare ale instituției.

(2) Instituțiile informează fără întârziere autoritatea competentă cu privire la îndeplinirea condiției prevăzute la alineatul (1) litera (c).

Articolul 501

Ajustarea expunerilor ponderate la risc și care nu se află în stare de nerambursare față de IMM-uri

(1) Instituțiile ajustează valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile care nu se află în stare de nerambursare față de un IMM (RWEA), care se calculează în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3, după caz, în conformitate cu următoarea formulă:

$$RWEA^{*} = RWEA \cdot \frac{\min\{E^{*};\ EUR2\ 500\ 000\} \cdot 0{,}7619 + \max\{E^{*} - EUR2\ 500\ 000;\ 0\} \cdot 0{,}85}{E^{*}}$$

unde:

RWEA* = RWEA ajustată cu un factor de sprijinire a IMM-urilor; și

E* = cuantumul total datorat instituției, filialelor sale, întreprinderilor sale mamă și altor filiale ale acestor întreprinderi-mamă, incluzând orice expunere în stare de nerambursare, dar excluzând creanțele sau creanțele potențiale garantate cu bunuri imobile locative de către IMM sau grupul de clienți aflați în legătură ai IMM-ului.

▼B

(2) În sensul prezentului articol:

(a) expunerea față de un IMM se include în clasa de expuneri de tip retail, în clasa de expuneri față de societăți sau în clasa de expuneri garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile;

(b) un IMM se definește în conformitate cu Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei (*); dintre criteriile enumerate la articolul 2 din anexa la recomandarea menționată, se ia în considerare doar cifra de afaceri anuală;

(c) instituțiile iau măsuri rezonabile pentru a determina în mod corect valoarea E* și a obține informațiile necesare în conformitate cu litera (b).

(*) Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).”;

134. Se introduce următorul articol:

„Articolul 501a

Ajustarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit pentru expunerile față de entități care operează sau finanțează structuri fizice sau facilități, sisteme și rețele care oferă sau sprijină servicii publice esențiale

(1) Cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit calculate în conformitate cu partea III titlul II se înmulțesc cu un factor de 0,75, cu condiția ca expunerea să îndeplinească toate criteriile următoare:

(a) expunerea este inclusă fie în clasa expunerilor față de societăți, fie în clasa expunerilor provenind din finanțări specializate, fiind excluse expunerile aflate în stare de nerambursare;

(b) expunerea este față de o entitate care a fost creată în mod special pentru a finanța sau a opera structurile fizice sau facilitățile, sistemele și rețelele care oferă sau sprijină servicii publice esențiale;

(c) sursa de rambursare a obligației este reprezentată pentru cel puțin două treimi din cuantumul său de venitul generat de activele finanțate, și nu de capacitatea independentă de rambursare a societății comerciale în sens mai larg sau de subvenții, granturi sau finanțare furnizate de una sau mai multe dintre entitățile enumerate la alineatul (2) litera (b) punctele (i) și (ii);

(d) debitorul poate să își onoreze obligațiile financiare chiar și în condiții de criză gravă care sunt relevante pentru riscul proiectului;

(e) fluxurile de numerar pe care debitorul le generează sunt previzibile și acoperă toate rambursările împrumuturilor viitoare pe durata împrumutului;

▼B

(f) riscul de refinanțare a expunerii este scăzut sau diminuat în mod corespunzător, luând în considerare orice subvenție, grant sau finanțare furnizată de una sau mai multe dintre entitățile enumerate la alineatul (2) litera (b) punctele (i) și (ii);

(g) dispozițiile contractuale oferă creditorilor un înalt grad de protecție, inclusiv în ceea ce privește următoarele elemente:

(i) în cazul în care veniturile debitorului nu sunt finanțate prin plăți provenind de la un număr mare de utilizatori, dispozițiile contractuale includ dispoziții care protejează efectiv creditorii împotriva pierderilor rezultate din încetarea proiectului de către partea care acceptă să cumpere bunurile sau serviciile furnizate de către debitor;

(ii) debitorul are suficiente fonduri de rezervă, finanțate în totalitate cu numerar sau prin alte aranjamente financiare cu garanți cu rating ridicat, pentru a acoperi cerințele în materie de finanțare de urgență și de capital circulant pe durata de viață a activelor menționate la litera (b) de la prezentul alineat;

(iii) creditorii au un grad substanțial de control asupra activelor și a veniturilor generate de către debitor;

(iv) creditorii sunt beneficiarii garanțiilor, în măsura permisă de legislația aplicabilă, în ceea ce privește activele și contractele esențiale pentru activitatea legată de infrastructură sau dispun de mecanisme alternative pentru a-și garanta poziția;

(v) capitalurile proprii sunt gajate în favoarea creditorilor, astfel încât aceștia să fie în măsură să preia controlul entității în caz de nerambursare;

(vi) utilizarea fluxurilor de trezorerie nete din activități de exploatare după efectuarea plăților obligatorii din proiect în alte scopuri decât pentru obligațiile legate de serviciul datoriei este restricționată;

(vii) există restricții contractuale privind capacitatea debitorului de a desfășura activități care ar putea fi în detrimentul creditorilor, inclusiv restricția potrivit căreia nu pot fi emise noi titluri de datorie fără consimțământul furnizorilor de titluri de datorie existenți;

(h) obligația are rang prioritar față de toate celelalte creanțe, altele decât creanțele statutare și creanțele contrapărților aferente instrumentelor financiare derivate;

(i) în cazul în care debitorul se află în etapa de construcție, investitorul în titluri de capital sau, în cazul în care există mai mult de un investitor în titluri de capital, grupul de investitori în titluri de capital, considerați împreună, îndeplinește următoarele criterii:

(i) investitorii în titluri de capital au un istoric de proiecte de infrastructură supravegheate cu succes, capacitate financiară și competență în domeniu;

▼B

(ii) investitorii în titluri de capital au un risc scăzut de nerambursare sau există un risc scăzut de pierderi semnificative pentru debitor ca urmare a intrării acestora în stare de nerambursare;

(iii) există mecanisme adecvate pentru a alinia interesul investitorilor în titluri de capital cu interesele creditorilor;

(j) debitorul dispune de garanții adecvate pentru a asigura finalizarea proiectului în conformitate cu specificațiile, bugetul și data de finalizare convenite, inclusiv de garanții solide privind finalizarea sau implicarea unui constructor cu experiență și clauze contractuale adecvate privind daunele-interese;

(k) în cazul în care riscurile de exploatare sunt semnificative, acestea sunt administrate în mod adecvat;

(l) debitorul utilizează o tehnologie și un model de proiectare testate;

(m) au fost obținute toate permisele și autorizațiile necesare;

(n) debitorul utilizează instrumente financiare derivate numai în scopuri de diminuare a riscurilor;

(o) debitorul a efectuat o evaluare a măsurii în care activele finanțate contribuie la următoarele obiective de mediu:

(i) atenuarea schimbărilor climatice;

(ii) adaptarea la schimbările climatice;

(iii) folosirea durabilă și protecția resurselor de apă și a celor marine;

(iv) tranziția către o economie circulară, prevenirea generării de deșeuri și reciclarea acestora;

(v) prevenirea și controlul poluării;

(vi) protecția ecosistemelor sănătoase.

(2) În sensul alineatului (1) litera (e), fluxurile de numerar generate nu sunt considerate previzibile decât în cazul în care o parte semnificativă din venituri îndeplinește următoarele condiții:

(a) este îndeplinit unul dintre următoarele criterii:

(i) veniturile se bazează pe disponibilitate («availability-based»);

(ii) veniturile fac obiectul unei reglementări privind rata de rentabilitate;

(iii) veniturile fac obiectul unui contract cu obligații de plată necondiționate («take-or-pay contract»);

(iv) nivelul producției sau al utilizării și prețul îndeplinesc în mod independent unul dintre următoarele criterii:

— este reglementat;

— este fixat prin contract;

— este suficient de previzibil ca urmare a riscului scăzut aferent cererii;

▼B

(b) în cazul în care veniturile debitorului nu sunt finanțate prin plăți provenind de la un număr mare de utilizatori, partea care acceptă să achiziționeze bunurile sau serviciile furnizate de debitor trebuie să fie una dintre următoarele:

(i) o bancă centrală, o administrație centrală, o administrație regională sau o autoritate locală, cu condiția ca acestora să li se atribuie o pondere de risc de 0 %, în conformitate cu articolele 114 și 115, sau un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3;

(ii) o entitate din sectorul public, cu condiția să i se atribuie o pondere de risc de cel mult 20 % în conformitate cu articolul 116 sau un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3;

(iii) o bancă multilaterală de dezvoltare menționată la articolul 117 alineatul (2);

(iv) o organizație internațională menționată la articolul 118;

(v) o entitate corporativă căreia i s-a atribuit un rating ECAI cu un nivel de calitate a creditului de cel puțin 3;

(vi) o entitate care poate fi înlocuită fără ca nivelul veniturilor și data de realizare a acestora să se modifice în mod semnificativ.

(3) Instituțiile raportează autorităților competente o dată la șase luni valoarea totală a expunerilor față de entități implicate în proiecte de infrastructură, calculată în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

(4) Până la 28 iunie 2022, Comisia întocmește un raport cu privire la impactul cerințelor de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament asupra creditării entităților implicate în proiecte de infrastructură și transmite Parlamentului European și Consiliului raportul respectiv împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul.

(5) În sensul alineatului (4), ABE transmite Comisiei următoarele:

(a) o analiză a evoluției tendințelor și condițiilor de pe piețele de creditare în domeniul infrastructurii și de finanțare de proiecte pe parcursul perioadei menționate la alineatul (4);

(b) o analiză a gradului efectiv de risc pe care îl prezintă entitățile menționate la alineatul (1) litera (b) pe parcursul unui ciclu economic complet;

(c) coerența dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute în prezentul regulament și rezultatele analizei stabilite la literele (a) și (b) de la prezentul alineat.

Articolul 501b

Derogare de la cerințele de raportare

Prin derogare de la articolul 430, în perioada cuprinsă între data aplicării dispozițiilor relevante ale prezentului regulament și data primei transmiteri a rapoartelor specificate în standardele tehnice de punere în aplicare menționate la articolul respectiv, o autoritate competentă poate renunța la cerința privind comunicarea de informații în formatul specificat în modelele conținute în actul de punere în aplicare menționat la articolul 430 alineatul (7) în cazul în care modelele respective nu au fost actualizate pentru a reflecta dispozițiile prezentului regulament.”;

▼B

135. În partea a zecea, după titlul II „RAPOARTE ȘI ANALIZE” se introduce următorul articol:

„Articolul 501c

Tratamentul prudențial al expunerilor legate de mediu și/sau de obiective sociale

După consultarea CERS, ABE evaluează, pe baza datelor disponibile și a constatărilor Grupului de experți la nivel înalt privind finanțarea durabilă din cadrul Comisiei, dacă ar fi justificat un tratament prudențial special al expunerilor aferente activelor sau activităților asociate în mod substanțial unor obiective de mediu și/sau sociale. În special, ABE evaluează:

(a) metodologii pentru evaluarea gradului de risc efectiv al expunerilor aferente activelor și activităților asociate în mod substanțial unor obiective sociale și/sau de mediu în comparație cu gradul de risc al altor expuneri;

(b) elaborarea unor criterii adecvate pentru evaluarea riscurilor fizice și a celor de tranziție, inclusiv a riscurilor legate de deprecierea activelor ca urmare a unor modificări de reglementare;

(c) efectele potențiale ale unui tratament prudențial specific al expunerilor aferente activelor și activităților asociate în mod substanțial unor obiective de mediu și/sau sociale asupra stabilității financiare și a împrumuturilor bancare din Uniune.

ABE transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport cuprinzând constatările sale până la 28 iunie 2025.

Pe baza raportului respectiv, Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă.”;

136. Se introduce următorul articol:

„Articolul 504a

Deținerile de instrumente de pasive eligibile

Până la 28 iunie 2022, ABE prezintă Comisiei un raport cu privire la cuantumurile și repartizarea deținerilor de instrumente de pasive eligibile în rândul instituțiilor identificate drept G-SII sau O-SII și la potențialele obstacole în calea rezoluției și la riscul de contagiune în ceea ce privește deținerile respective.

Pe baza raportului ABE, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 28 iunie 2023, un raport cu privire la tratamentul adecvat al acestor deținere care este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”;

▼B

137. Articolul 507 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 507

Expuneri mari

(1) ABE monitorizează utilizarea derogărilor prevăzute la articolul 390 alineatul (6) litera (b) și la articolul 400 alineatul (1) literele (f)-(m) și alineatul (2) literele (a), (c)-(g), (i), (j) și (k) și prezintă Comisiei, până la 28 iunie 2021, un raport care evaluează impactul cantitativ pe care l-ar avea eliminarea acestor derogări sau stabilirea unei limite privind utilizarea lor. Raportul respectiv evaluează, în special, pentru fiecare dintre derogările prevăzute la articolele respective:

(a) numărul de expuneri mari care fac obiectul derogărilor în fiecare stat membru;

(b) numărul de instituții care recurg la derogare în fiecare stat membru;

(c) valoarea totală a expunerilor care fac obiectul derogărilor în fiecare stat membru.

(2) Până la 31 decembrie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea derogărilor menționate la articolul 390 alineatul (4) și la articolul 401 alineatul (2) privind metodele de calculare a valorii expunerii operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, în special la necesitatea de a lua în considerare modificările standardelor internaționale care stabilesc metodele acestui calcul.”;

138. La articolul 510, se adaugă următoarele alineate:

„(4) ABE monitorizează cuantumul finanțării stabile obligatorii care acoperă riscul de finanțare legat de contractele derivate enumerate în anexa II și de instrumentele financiare derivate de credit în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanțare stabilă netă, în special riscul viitor de finanțare aferent respectivelor contracte derivate prevăzute la articolul 428s alineatul (2) și articolul 428at alineatul (2) și prezintă Comisiei, până la 28 iunie 2024, un raport cu privire la oportunitatea de a adopta un factor mai mare de finanțare stabilă necesară sau o măsură mai sensibilă la risc. Raportul respectiv evaluează cel puțin:

(a) dacă este oportun să se facă distincție între contractele cu instrumente financiare derivate în marjă și în afara marjei;

(b) dacă este oportun să se elimine, să se mărească sau să se înlocuiască cerința prevăzută la articolul 428s alineatul (2) și articolul 428at alineatul (2);

(c) dacă este oportun să se modifice mai pe larg tratamentul contractelor derivate atunci când se calculează indicatorul de finanțare stabilă netă, astfel cum este prevăzut la articolul 428d, articolul 428k alineatul (4), articolul 428s alineatul (2), articolul 428ag literele (a) și (b), articolul 428ah alineatul (2), articolul 428al alineatul (4), articolul 428at alineatul (2), articolul 428ay literele (a) și (b) și articolul 428az alineatul (2), pentru a reflecta mai bine riscul de finanțare aferent acestor contracte în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanțare stabilă netă;

▼B

(d) impactul modificărilor propuse asupra cuantumului finanțării stabile obligatorii pentru contractele derivate ale instituțiilor.

(5) Dacă standardele internaționale afectează tratamentul contractelor derivate enumerate în anexa II și instrumentele financiare derivate de credit pentru calcularea indicatorului de finanțare stabilă netă, Comisia prezintă, dacă este cazul și ținând seama de raportul menționat la alineatul (4), de modificările respective ale standardelor internaționale și de diversitatea sectorului bancar din Uniune, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului cu privire la felul în care se pot modifica dispozițiile privind tratamentul contractelor derivate enumerate în anexa II și al instrumentelor financiare derivate de credit pentru calcularea indicatorului de finanțare stabilă netă prevăzut în partea a șasea titlul IV pentru a ține mai bine seama de riscul de finanțare aferent tranzacțiilor respective.

(6) ABE monitorizează cuantumul finanțării stabile obligatorii pentru a acoperi riscul de finanțare aferent operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, inclusiv activelor primite sau furnizate în operațiunile respective, precum și cel aferent tranzacțiilor negarantate cu o scadență reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienți financiari și prezintă Comisiei, până la 28 iunie 2023, un raport cu privire la caracterul adecvat al tratamentului respectiv. Raportul respectiv evaluează cel puțin:

(a) oportunitatea aplicării unor factori de finanțare stabilă mai ridicați sau mai scăzuți pentru operațiunile de finanțare prin titluri de valoare realizate cu clienți financiari și pentru tranzacțiile negarantate cu o scadență reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienți financiari, pentru a ține mai bine seama de riscul de finanțare aferent acestora în orizontul de timp de un an al indicatorului de finanțare stabilă netă și de eventualele efecte de contagiune între clienți financiari;

(b) oportunitatea aplicării tratamentului prevăzut la articolul 428r alineatul (1) litera (g) pentru operațiunile de finanțare prin titluri de valoare cu titluri de valoare garantate cu alte tipuri de active;

(c) oportunitatea aplicării unor factori de finanțare stabilă pentru elementele extrabilanțiere utilizate în operațiunile de finanțare prin titluri de valoare ca alternativă la tratamentul prevăzut la articolul 428p alineatul (5);

(d) caracterul adecvat al tratamentului asimetric între datoriile cu o scadență reziduală mai mică de șase luni furnizate de clienți financiari care fac obiectul unui factor de finanțare stabilă disponibilă de 0 % în conformitate cu articolul 428k alineatul (3) litera (c) și activele care rezultă din tranzacții cu o scadență reziduală mai mică de șase luni cu clienți financiari care fac obiectul unui factor de finanțare stabilă necesară de 0 %, 5 % sau 10 % în conformitate cu articolul 428r alineatul (1) litera (g), articolul 428s alineatul (1) litera (c) și articolul 428v litera (b);

▼B

(e) impactul introducerii unor factori de finanțare stabilă necesară mai ridicați sau mai scăzuți pentru operațiunile de finanțare prin titluri de valoare, în special pentru cele cu o scadență reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienți financiari, asupra lichidității pe piață a activelor primite ca garanții reale în operațiunile respective, în special a obligațiunilor suverane și corporative;

(f) impactul modificărilor propuse asupra cuantumului finanțării stabile obligatorii pentru respectivele operațiuni ale instituțiilor, în special pentru operațiunile de finanțare prin titluri de valoare cu o scadență reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienți financiari, în cazul în care în cadrul operațiunilor respective se primesc obligațiuni suverane ca garanții reale.

(7) Până la 28 iunie 2024, Comisia prezintă, dacă este cazul și ținând seama de raportul menționat la alineatul (6), de standardele internaționale și de diversitatea sectorului bancar din Uniune, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului cu privire la modalitățile de modificare a dispozițiilor privind tratamentul operațiunilor de finanțare prin titluri de valoare, inclusiv al activelor primite sau furnizate în operațiunile respective, precum și tratamentul tranzacțiilor negarantate cu o scadență reziduală mai mică de șase luni realizate cu clienți financiari pentru calcularea indicatorului de finanțare stabilă netă prevăzut în partea a șasea titlul IV, în cazul în care consideră că acest lucru este adecvat având în vedere impactul tratamentului existent asupra indicatorului de finanțare stabilă netă al instituțiilor și pentru a ține mai bine seama de riscul de finanțare aferent tranzacțiilor respective.

(8) Până la 28 iunie 2025, factorii de finanțare stabilă necesară aplicați tranzacțiilor menționate la articolul 428r alineatul (1) litera (g), la articolul 428s alineatul (1) litera (c) și la articolul 428v litera (b) se ridică de la 0 % la 10 %, de la 5 % la 15 % și, respectiv, de la 10 % la 15 %, în absența unor dispoziții contrare prevăzute într-un act legislativ adoptat pe baza unei propuneri legislative a Comisiei, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

(9) ABE monitorizează cuantumul finanțării stabile necesare pentru acoperirea riscului de finanțare legat de deținerile de titluri de valoare ale instituțiilor ce au scopul de a acoperi contractele derivate. ABE prezintă, până la 28 iunie 2023, un raport cu privire la caracterul adecvat al tratamentului. Raportul respectiv evaluează cel puțin:

(a) impactul posibil al tratamentului asupra capacității investitorilor de a obține expunere la active și impactul tratamentului asupra ofertei de credite în cadrul uniunii piețelor de capital;

(b) oportunitatea de a aplica cerințe de finanțare stabilă ajustate pentru titlurile de valoare deținute în vederea acoperirii instrumentelor derivate care sunt finanțate, integral sau parțial, prin marja inițială;

▼B

(c) oportunitatea de a aplica cerințe de finanțare stabilă ajustate pentru titlurile de valoare care sunt deținute în vederea acoperirii instrumentelor derivate care nu sunt finanțate prin marja inițială.

(10) Până la 28 iunie 2023 sau în termen de un an după agrearea standardelor internaționale elaborate de BCBS, luându-se în considerare evenimentul care survine mai întâi, Comisia prezintă, dacă este cazul și ținând seama de raportul menționat la alineatul (9), de standardele internaționale elaborate de BCBS, de diversitatea sectorului bancar din Uniune și de obiectivele uniunii piețelor de capital, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului cu privire la modalitățile de modificare a dispozițiilor privind tratamentul deținerilor de titluri de valoare ale instituțiilor ce au scopul de a acoperi contractele derivate pentru calcularea indicatorului de finanțare stabilă netă prevăzut în partea a șasea titlul IV, în cazul în care consideră că acest lucru este adecvat având în vedere impactul tratamentului existent asupra indicatorului de finanțare stabilă netă al instituțiilor și pentru a ține mai bine seama de riscul de finanțare aferent tranzacțiilor respective.

(11) ABE evaluează dacă ar fi justificată reducerea factorului de finanțare stabilă necesară în ceea ce privește activele utilizate pentru furnizarea de servicii de compensare și decontare pentru metale prețioase precum aurul, argintul, platina și paladiul sau activele utilizate pentru asigurarea finanțării tranzacțiilor cu metale prețioase precum aurul, argintul, platina și paladiul, cu un termen de cel mult 180 de zile. ABE prezintă Comisiei raportul său până la 28 iunie 2021.”;

139. Articolul 511 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 511

Efectul de levier

(1) Până la 31 decembrie 2020, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului pentru a se stabili dacă:

(a) este adecvat să se introducă o cerință de majorare a indicatorului efectului de levier pentru O-SII; și

(b) definirea și calcularea indicatorului de măsurare a expunerii totale menționat la articolul 429 alineatul (4), inclusiv tratamentul rezervelor băncii centrale, sunt adecvate.

(2) În sensul raportului menționat la alineatul (1), Comisia ține seama de evoluțiile la nivel internațional și de standardele convenite la nivel internațional. După caz, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă.”;

▼B

140. Articolul 513 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 513

Reglementări macroprudențiale

(1) Până la 30 iunie 2022 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia, după consultarea CERS și ABE, evaluează dacă reglementările macroprudențiale cuprinse în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE sunt suficiente pentru a reduce riscul sistemic în sectoarele, regiunile și statele membre, evaluând inclusiv:

(a) dacă actualele instrumente macroprudențiale din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE sunt eficace, eficiente și transparente;

(b) dacă sfera de aplicare și eventualele grade de suprapunere între diferitele instrumente macroprudențiale care vizează riscuri similare din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE sunt adecvate și, dacă este cazul, propune noi reglementări macroprudențiale;

(c) modul în care standardele convenite la nivel internațional pentru instituțiile sistemice interacționează cu dispozițiile din prezentul regulament și din Directiva 2013/36/UE și, dacă este cazul, propune noi reguli, ținând seama de standardele convenite la nivel internațional respective;

(d) dacă la instrumentele macroprudențiale prevăzute în prezentul regulament și în Directiva 2013/36/UE ar trebui adăugate și alte tipuri de instrumente, cum ar fi instrumentele bazate pe debitori, pentru a completa instrumentele bazate pe capital și pentru a permite utilizarea armonizată a instrumentelor în cadrul pieței interne; evaluarea ar trebui să ia în considerare dacă definițiile armonizate ale instrumentelor respective și raportarea datelor respective la nivelul Uniunii reprezintă o condiție prealabilă pentru introducerea unor astfel de instrumente;

(e) dacă cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, după cum este menționată la articolul 92 alineatul (1a), ar trebui să fie extinsă pentru a include alte instituții de importanță sistemică decât G-SII, dacă pentru acesta calibrarea ar trebui să fie diferită față de calibrarea pentru G-SII și dacă respectiva calibrare ar trebui să depindă de nivelul de importanță sistemică a instituției;

(f) dacă reciprocitatea în prezent voluntară a măsurilor macroprudențiale ar trebui să devină obligatorie și dacă actualul cadru CERS pentru reciprocitatea voluntară reprezintă o bază adecvată în acest sens;

(g) modul în care autoritățile macroprudențiale relevante de la nivelul Uniunii și naționale pot fi mandatate cu instrumente de abordare a noilor riscuri sistemice emergente generate de expunerile instituțiilor de credit la sectorul nebancar, în special de piețele de tranzacții cu instrumente financiare derivate și de operațiuni de finanțare prin titluri de valoare, de sectorul gestionării activelor și de sectorul asigurărilor.

▼B

(2) Până la 31 decembrie 2022 și, ulterior, o dată la cinci ani, pe baza consultărilor cu CERS și ABE, Comisia elaborează un raport privind evaluarea menționată la alineatul (1) destinat Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”;

141. Articolul 514 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 514

Metoda de calculare a valorii expunerii pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate

(1) Până la 28 iunie 2023, ABE prezintă Comisiei un raport referitor la impactul și calibrarea relativă a abordărilor descrise în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunile 3, 4 și 5 folosite pentru a calcula valoarea expunerii pentru tranzacțiile cu instrumente financiare derivate.

(2) Pe baza raportului ABE, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă de modificare a metodelor descrise în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunile 3, 4 și 5.”;

142. Se introduce următorul articol:

„Articolul 518a

Revizuirea dispozițiilor privind clauzele de tipul «cross-default»

Până la 28 iunie 2022, Comisia analizează și evaluează dacă este oportună cerința ca pasivele eligibile să poată fi recapitalizate intern fără ca aceasta să conducă la aplicarea clauzelor de tipul «cross-default» în alte contracte, pentru a se consolida cât mai mult posibil eficacitatea instrumentului de recapitalizare internă și a se stabili dacă nu ar trebui introdusă o clauză de tipul «no-cross-default» referitoare la pasivele eligibile în termenii sau contractele care reglementează alte pasive. Dacă este cazul, analiza și evaluarea sunt însoțite de o propunere legislativă.”;

143. Se introduce următorul articol:

„Articolul 519b

Cerințe de fonduri proprii pentru riscul de piață

(1) Până la 30 septembrie 2019, ABE prezintă un raport referitor la impactul asupra instituțiilor în Uniune al standardelor internaționale pentru a calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de piață.

(2) Până la 30 iunie 2020, Comisia, ținând seama de rezultatele raportului menționat la alineatul (1) și de standardele internaționale și de abordările descrise în partea a treia titlul IV capitolele 1a și 1b, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport însoțit de o propunere legislativă, după caz, cu privire la modul de punere în aplicare a standardelor internaționale asupra cerințelor de fonduri proprii adecvate pentru riscul de piață.”;

▼B

144. În partea a zecea se introduce următorul titlu:

„TITLUL IIa

PUNEREA ÎN APLICARE A NORMELOR

Articolul 519c

Instrumentul de conformitate

(1) ABE elaborează un instrument electronic menit să faciliteze conformitatea instituțiilor cu prezentul regulament și cu Directiva 2013/36/UE, precum și cu standardele tehnice de reglementare, standardele tehnice de punere în aplicare, ghidurile și modelele adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și a directivei menționate.

(2) Instrumentul menționat la alineatul (1) permite fiecărei instituții să efectueze cel puțin următoarele sarcini:

(a) să identifice rapid dispozițiile relevante pentru a asigura conformitatea în ceea ce privește mărimea și modelul de afaceri al instituției;

(b) să urmărească modificările efectuate în actele legislative și în dispozițiile de punere în aplicare, în ghidurile și în modelele aferente.”;

145. Anexa II se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 50a, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) O CPC calculează capitalul ipotetic după cum urmează:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot \text{rata de adecvare a capitalului}$$

unde:

K_{CCP}	=	capitalul ipotetic;
i	=	indicele care desemnează membrul compensator;
EAD_i	=	valoarea expunerii CPC-ului față de membrul compensator i, inclusiv în ceea ce privește propriile tranzacții ale membrului compensator cu CPC-ul, tranzacțiile cu clienții garantate de membrul compensator, precum și toate valorile garanțiilor reale deținute de CPC, inclusiv contribuția prefinanțată a membrului compensator la fondul de garantare aferentă tranzacțiilor respective, în legătură cu evaluarea efectuată la sfârșitul perioadei de raportare în scopuri de reglementare înainte să se realizeze schimbul de marje care fac obiectul apelului în marjă final din ziua respectivă;
RW	=	o pondere de risc de 20 %; și
rata de adecvare a capitalului	=	8 %.”;

▼B

2. Articolul 50b se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 50b

Reguli generale pentru calculul K_{CCP}

Pentru calculul K_{CCP} menționat la articolul 50a alineatul (2), se aplică următoarele dispoziții:

(a) CPC-urile calculează valoarea expunerilor pe care le au față de membrii compensatori după cum urmează:

(i) pentru expunerile care decurg din contractele și tranzacțiile enumerate la articolul 301 alineatul (1) literele (a) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, CPC-urile calculează valoarea în conformitate cu metoda prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 6 secțiunea 3 din regulamentul menționat utilizând o perioadă de risc de marjă de 10 zile lucrătoare;

(ii) pentru expunerile care decurg din contractele și tranzacțiile menționate la articolul 301 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, CPC-urile calculează valoarea (EAD_i) în conformitate cu următoarea formulă:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

unde:

EAD_i = valoarea expunerii;

i = indicele care desemnează membrul compensator;

$EBRM_i$ = valoarea expunerii înaintea diminuării riscului, care este egală cu valoarea expunerii CPC-ului față de membrul compensator i provenită din toate contractele și tranzacțiile cu membrul compensator respectiv, calculată fără a lua în considerare garanția reală furnizată de membrul compensator respectiv;

IM_i = marja inițială furnizată CPC-ului de membrul compensator i;

DF_i = contribuția prefinanțată a membrului compensator i la fondul de garantare.

Toate valorile din această formulă sunt legate de evaluarea la sfârșitul zilei înainte ca marja apelată aferentă apelului în marjă final din ziua respectivă să fie schimbată;

(iii) în situațiile menționate la articolul 301 alineatul (1) al doilea paragraf a treia teză din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, CPC-urile calculează valoarea tranzacțiilor menționate la prima teză a aceluiași paragraf în conformitate cu formula prevăzută la prezentul articol litera (a) punctul (ii) și calculează $EBRM_i$ în conformitate cu partea a treia titlul V din regulamentul respectiv;

(b) pentru instituțiile care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 575/2013, seturile de compensare sunt aceleași cu cele definite la articolul 272 punctul 4 din regulamentul respectiv;

▼B

(c) o CPC care are expuneri față de unul sau mai multe CPC-uri tratează respectivele expuneri ca și când ar fi expuneri față de membri compensatori și include orice marjă sau orice contribuție prefinanțată primită de la aceste CPC-uri în calculul K_{CCP};

(d) o CPC care are un acord contractual obligatoriu cu membrii săi compensatori care îi permite să utilizeze, total sau parțial, marja inițială primită de la membrii săi compensatori ca și când aceasta ar reprezenta contribuții prefinanțate trebuie să considere marja inițială respectivă ca fiind contribuție prefinanțată pentru calculul de la alineatul (1), și nu ca marjă inițială;

(e) în cazul în care pentru un cont care conține mai multe dintre tipurile de contracte și tranzacții menționate la articolul 301 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se deține o garanție reală, CPC-urile trebuie să aloce marja inițială furnizată de membrii lor compensatori sau de clienți, după caz, proporțional cu EAD aferente respectivelor tipuri de contracte și tranzacții calculate în conformitate cu litera (a) de la prezentul alineat, fără a lua în considerare marja inițială, la efectuarea calculului;

(f) CPC-urile care au mai mult de un fond de garantare efectuează calculul separat pentru fiecare fond de garantare;

(g) în cazul în care un membru compensator furnizează servicii de compensare pentru clienți, iar tranzacțiile și garanțiile reale ale clienților membrului compensator sunt deținute în subconturi care sunt separate de cele ale activităților comerciale proprii ale membrului compensator, CPC-urile efectuează calculul EAD_i separat pentru fiecare subcont și calculează EAD_i totală a membrului compensator ca fiind suma dintre EAD ale subconturilor clienților și EAD a subcontului activităților comerciale proprii ale membrului compensator;

(h) în sensul literei (f), în cazul în care DF_i nu sunt repartizate pe subconturi ale clienților și subconturi ale activităților comerciale proprii ale membrului compensator, CPC-urile trebuie să aloce DF_i pe subcont în conformitate cu ponderea corespunzătoare pe care o are marja inițială a respectivului subcont în marja inițială totală furnizată de membrul compensator sau pentru contul membrului compensator;

(i) CPC-urile nu efectuează calculul în conformitate cu articolul 50a alineatul (2) în cazul în care fondul de garantare acoperă doar tranzacțiile cu numerar.

În sensul prezentului articol litera (a) punctul (ii), CPC-ul utilizează metoda specificată la articolul 223 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu ajustările de volatilitate reglementate menționate la articolul 224 din regulamentul menționat, pentru a calcula valoarea expunerii.”;

▼B

3. La articolul 50c alineatul (1), literele (d) și (e) se elimină;

4. La articolul 50d, litera (c) se elimină;

5. La articolul 89, alineatul (5a) se înlocuiește cu următorul text:

„(5a) În cursul perioadei de tranziție prevăzute la articolul 497 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o CPC dintre cele menționate la respectivul articol trebuie să includă, în informațiile pe care le raportează în conformitate cu articolul 50c alineatul (1) din prezentul regulament, cuantumul total al marjei inițiale, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 140 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe care a primit-o de la membrii săi compensatori, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

(a) CPC-ul în cauză nu are un fond de garantare;

(b) CPC-ul în cauză nu dispune de un acord contractual obligatoriu cu membrii săi compensatori care să îi permită să utilizeze, integral sau parțial, marja inițială primită de la respectivii membri compensatori ca și când aceasta ar reprezenta contribuții prefinanțate.”

Articolul 3

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezentul regulament se aplică de la 28 iunie 2021, cu excepțiile menționate la alineatele (3)-(8).

(3) Următoarele puncte de la articolul 1 din prezentul regulament se aplică de la 27 iunie 2019:

(a) punctul 1 referitor la dispozițiile privind domeniul de aplicare și cele privind competențele de supraveghere;

(b) punctul 2 referitor la definiții, cu excepția cazului în care acestea se referă exclusiv la dispoziții care se aplică în conformitate cu prezentul articol de la o dată diferită, caz în care se aplică de la respectiva dată diferită;

(c) punctul 3 litera (b), punctul 6 litera (c), punctul 8, punctul 9 – în ceea ce privește articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, punctul 12 – în ceea ce privește articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, punctele 14-17, punctele 19-44 și punctele 47,128 și 129, referitoare la dispozițiile privind fondurile proprii și dispozițiile privind introducerea de noi cerințe privind fondurile proprii și pasivele eligibile;

(d) punctul 9, în ceea ce privește dispozițiile privind impactul noilor norme privind securitizarea, prevăzute la articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(e) punctul 57 referitor la dispozițiile privind ponderile de risc pentru bănci de dezvoltare multilaterală, și punctul 58 referitor la dispozițiile privind ponderile de risc pentru organizațiile internaționale;

▼B

(f) punctul 53, în ceea ce privește articolul 104b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, punctele 89 și 90, punctul 118 – în ceea ce privește articolul 430b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și punctul 124, referitoare la dispozițiile privind cerințele de raportare pentru riscul de piață;

(g) punctul 130 referitor la dispozițiile privind cerințele de fonduri proprii pentru expunerile CPC-urilor;

(h) punctul 133, în ceea ce privește dispozițiile privind vânzările la scară largă, prevăzute la articolul 500 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(i) punctul 134, în ceea ce privește articolul 501b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, referitor la dispozițiile privind derogarea de la cerințele de raportare;

(j) punctul 144 referitor la dispozițiile privind instrumentul de conformitate;

(k) dispozițiile care impun autorităților europene de supraveghere sau CERS să transmită Comisiei proiecte de standarde tehnice și rapoarte, precum și dispozițiile care impun Comisiei să elaboreze rapoarte, dispozițiile care conferă Comisiei competențele de a adopta acte delegate sau acte de punere în aplicare, dispozițiile privind revizuirea și propunerile legislative, precum și dispozițiile care impun autorităților europene de supraveghere să emită ghiduri, și anume: punctul 2 litera (b), punctul 12 – în ceea ce privește articolul 18 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 18 litera (b); punctul 31 – în ceea ce privește articolul 72b alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 38 – în ceea ce privește articolul 78a alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, punctul 57 litera (b): punctul 60 - în ceea ce privește articolul 124 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: punctul 63 – în ceea ce privește articolul 132a alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013: punctul 67 – în ceea ce privește articolul 164 alineatele (8) și (9) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 74 – în ceea ce privește articolul 277 alineatul (5) și articolul 279a alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 89 – în ceea ce privește articolul 325 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 90 – în ceea ce privește articolul 325u alineatul (5), articolul 325w alineatul (8), articolul 325ap alineatul (3), articolul 325az alineatele (8) și (9), articolul 325bd alineatul (7), articolul 325be alineatul (3), articolul 325bf alineatul (9), articolul 325bg alineatul (4), articolul 325bh alineatul (3), articolul 325bk alineatul (3) și articolul 325bp alineatul (12) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 93 în ceea ce privește articolul 390 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

punctul 94, punctul 96 în ceea ce privește articolul 394 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 98 litera (b); punctul 104, în ceea ce privește articolul 403 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 109 litera (b); punctul 111 litera (b); punctul 118 în ceea ce privește articolul 430 alineatele (7) și (8), articolul 430b alineatul (6) și articolul 430c din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 119 în ceea ce privește articolul 432 alineatele (1) și (2) și articolul 434a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 123; punctul 124; punctul 125; punctul 134 în ceea ce privește articolul 501a alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 135; punctul 136; punctul 137; punctul 138; punctul 139; punctul 140; punctul 141 în ceea ce privește articolul 514 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; punctul 142; și punctul 143.

Fără a aduce atingere literei (f) de la primul paragraf, dispozițiile privind publicarea și raportarea se aplică de la data aplicării cerinței la care se referă raportarea sau publicarea.

▼M1

(3a) Următoarele puncte de la articolul (1) din prezentul regulament se aplică de la 27 iunie 2020:

(a) punctul 59, în ceea ce privește dispozițiile privind tratamentul anumitor împrumuturi acordate de instituțiile de credit pensionarilor sau salariaților, prevăzute la articolul 123 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) punctul 133, în ceea ce privește dispozițiile privind ajustarea expunerilor ponderate la risc și care nu se află în stare de nerambursare față de IMM-uri, prevăzute la articolul 501 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) punctul 134, în ceea ce privește dispozițiile privind ajustarea cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de credit pentru expunerile față de entități care operează sau finanțează structuri fizice sau facilități, sisteme și rețele care oferă sau sprijină servicii publice esențiale, prevăzute la articolul 501a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼B

(4) Următoarele puncte de la articolul 1 din prezentul regulament se aplică de la 28 decembrie 2020:

(a) punctul 6 literele (a), (b) și (d), punctul 7 și punctul 12 în ceea ce privește articolul 18 alineatul (1) primul paragraf și alineatele (2)-(8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, referitoare la dispozițiile privind consolidarea prudențială;

(b) punctul 60, referitor la dispozițiile privind expunerile garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile, punctul 67, referitor la pierderea în caz de nerambursare și punctul 122, referitor la dispozițiile privind riscul macroprudențial sau sistemic identificat la nivelul unui stat membru.

▼M1

(5) Punctul 46 litera (b) de la articolul 1 din prezentul regulament, în ceea ce privește noua cerință referitoare la fondurile proprii pentru G-SII, prevăzută la articolul 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se aplică de la 1 ianuarie 2023.

▼B

(6) Punctul 53, în ceea ce privește articolul 104a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și punctele 55 și 69 de la articolul 1 din prezentul regulament, referitoare la dispozițiile privind introducerea noilor cerințe de fonduri proprii pentru riscul de piață se aplică de la 28 iunie 2023.

▼M1

(7) Punctul 18 de la articolul 1 din prezentul regulament, în ceea ce privește articolul 36 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, referitoare la dispozițiile privind exceptarea de la deduceri a programelor informatice evaluate în mod prudent, se aplică de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare menționate la articolul 36 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼B

(8) Punctul 126 de la articolul 1 din prezentul regulament, referitor la dispozițiile privind exceptarea de la deduceri a deținerilor de capital, se aplică de la 1 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXĂ

Anexa II se modifică după cum urmează:

1. la punctul 1, litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) opțiuni pe rata dobânzii;”;

2. la punctul 2, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) opțiuni pe valute;”;

3. punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Contracte de natură similară celor de la punctul 1 literele (a)-(e) și punctul 2 literele (a)-(d) din prezenta anexă privind alte elemente de referință sau indici. Sunt incluse aici cel puțin toate instrumentele menționate la secțiunea C punctele 4-7, 9, 10 și 11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, care nu au fost incluse la punctul 1 sau 2 din prezenta anexă.”